

GREAT CONTROVERSY 1858

ELLEN G. WHITE

Great Controversy 1858

ជំពូកទី១ - ការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង.....	4
ជំពូកទី២ - ការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស.....	15
ជំពូកទី៣ - ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ.....	24
ជំពូកទី៤ - ព្រឹត្តិការណ៍ទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	45
ជំពូកទី៥ - ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	71
ជំពូកទី៦ - សិរីរុងរឿង.....	88
ជំពូកទី៧ - ការយូបយិតចាប់ព្រះយេស៊ូវ.....	103
ជំពូកទី៨ - ការឈឺចាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	122
ជំពូកទី៩ - ព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានគេស្តាប់.....	152
ជំពូកទី១០ - ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	180
ជំពូកទី១១ - ការយាងឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	224
ជំពូកទី១២ - សារករបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	232
ជំពូកទី១៣ - ការស្តាប់របស់ស្មេដាន.....	258
ជំពូកទី១៤ - ការសន្ទនារបស់សុល.....	268
ជំពូកទី១៥ - សាសន៍យូដាបានសំរេចចិត្តសម្លាប់ប៉ុល.....	278
ជំពូកទី១៦ - ប៉ុលបានទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹម.....	295
ជំពូកទី១៧ - ការក្បត់ជំនឿដ៏ធំ.....	313
ជំពូកទី១៨ - អាថ៌កំបាំងនៃភាពទុច្ចរិត.....	329
ជំពូកទី១៩ - សេចក្តីស្តាប់មិនមែនជាជីវិតអស់កល្ប ក្នុងសេចក្តីវេទនាទេ.....	348
ជំពូកទី២០ - ការកែទម្រង់.....	369
ជំពូកទី២១ - ការរួបរួមគ្នារបស់ពួកជំនុំនិងលោកីយ៍.....	386
ជំពូកទី២២ - វិល្លៀមមីលើរ.....	401
ជំពូកទី២៣ - សាររបស់ទេវតាទីមួយ.....	417
ជំពូកទី២៤ - សាររបស់ទេវតាទីពីរ.....	442
ជំពូកទី២៥ - ការពន្យល់ពីចលនាអាត់វេន.....	454
ជំពូកទី២៦ - ការបកស្រាយមួយទៀត.....	478
ជំពូកទី២៧ - ទីបរិសុទ្ធ.....	502

ជំពូកទី២៨ - សាររបស់ទេវតាទីបី.....	518
ជំពូកទី២៩ - អាសនាដ៏រឹងមាំ.....	540
ជំពូកទី៣០ - ព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម.....	556
ជំពូកទី៣១ - ការលោភលន់.....	578
ជំពូកទី៣២ - ការរែងស្មៃ.....	594
ជំពូកទី៣៣ - អំពើបាបរបស់ទីក្រុងបាប៊ីឡូន.....	613
ជំពូកទី៣៤ - សម្រែកយ៉ាងខ្លាំង.....	630
ជំពូកទី៣៥ - សារទីបីបានបិទ.....	641
ជំពូកទី៣៦ - ពេលវេលានៃការរងទុក្ខរបស់យ៉ាកុប.....	657
ជំពូកទី៣៧ - ការរំដោះពួកបរិសុទ្ធ.....	668
ជំពូកទី៣៨ - រង្វាន់របស់ពួកបរិសុទ្ធ.....	682
ជំពូកទី៣៩ - ផែនដីត្រូវបានគេបោះបង់ចោល.....	688
ជំពូកទី៤០ - ការរស់ឡើងវិញជាលើកទីពីរ.....	697
ជំពូកទី៤១ - ការស្តាប់លើកទីពីរ.....	709

ជំពូកទី១ - ការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំថាពីមុនសាតាំង
ដ

គឺជាទេវតាដែលមានកិត្តិយសបន្ទា
ប់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅឯស្ថានសួគ៌
។

ទឹកមុខរបស់វាស្នូតបូតពោរពេញ
ដោយសេចក្តីសប្បាយជាខ្លាំង
ដូចជាទេវតាដទៃទៀតដែរ។

ថាសរបស់វាខ្ពស់ ហើយទូលាយ
និងបង្ហាញពីការធ្លាក់វាដដែលៗខ្ពស់ៗ។

រូបរាងរបស់វាល្អគ្រប់លក្ខណ៍។

វាមានភាពថ្លៃថ្នូរ ភាពធំសំបើម
និងកិរិយាល្អ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញថា

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានមាន

បន្ទូលទៅកាន់
ព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គថា
ចូរយើងបង្កើតមនុស្សអោយដូចជារូ
បយើង សាតាំងមានការ
ច្រណែននឹងព្រះយេស៊ូវ។
វាប្រាថ្នាចង់អោយព្រះពិភាក្សាជាម្ច
យវា អំពីរបររាងរបស់មនុស្ស
វាបានកើតសេចក្តីច្រណែន
ការប្រថុណ និងសម្លាប់ឡើង
វាចង់អោយបានខ្ពស់ជាងគេបំផុត
នៅស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពីព្រះ
ហើយអ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌
មានរបៀបរៀបរយ សុំសង្វាក់គ្នា
និងមានជំនឿទាំងស្រុងទៅលើការ
គ្រប់គ្រង (រដ្ឋាភិបាល) របស់ព្រះ។

គឺជាអំពើបាបដ៏ខ្ពស់បំផុត
ដែលបះបោរប្រឆាំងនឹងបញ្ញា
និងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលហាក់មានការរំ
ជើបរំជួល។
ទេវតាជាច្រើនត្រូវបានប្រមែប្រមូល
ជាក្រុម
ជាមួយនឹងទេវតាមួយដែលជាមេ
លើពួកគេ។
ទេវតាទាំងអស់បានជ្រួលជ្រើម។
សាតាំងបានពោលបញ្ចិតបញ្ចៀង
ចំពោះរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ
វាមានសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏លើសលប់
ដើម្បីលើកដំកើងខ្លួនឯង
ហើយមិនចង់ចុះថ្នល់ជាមួយនឹងអំ
ណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទេវតាខ្លះបានរួមចំណែកជាមួយសា

តាំង នៅក្នុងការបះបោរ របស់វា។
ហើយទេវតាមួយចំនួនទៀត
ប្រដែងចង់បានយ៉ាងខ្លាំងនូវគតិប
ណ្ឌិត និងកិត្តិយស
ដែលព្រះបានថ្វាយអំណាចទៅលើ
ព្រះរាជបុត្រា។
ហើយក៏មានការមិនចុះសំរុងគ្នារវាង
ទេវតា។
សាតាំងនិងទេវតាដែលទទួលតទ្ធិព
ល
ពីវាដែលកំពុងខំប្រឹងប្រែងកែទម្រង់
រដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ
ចង់សំឡឹងមើលទៅប្រាជ្ញា
ដែលមិនអាចស្វែងរកបានរបស់វា
ដើម្បីនឹងធ្វើអោយគោលបំណងរប
ស់វាបានសេច
ក្នុងការប្រឆាំងនឹងការលើក

ដំកើងព្រះយេស៊ូវ
និងការថ្វាយដល់ទ្រង់នូវអំណាច
និងបញ្ញត្តិដ៏ធំបំផុត។
ពួកទេវតាបានបះបោរប្រឆាំង
នឹងអំណាចរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
៖

ហើយទេវតាទាំងអស់ត្រូវបានកោះ
អោយមកប្រជុំនៅចំពោះព្រះវរបិតា
ដើម្បីវិនិច្ឆ័យរឿងរបស់គេ។

ហើយព្រះបានវិនិច្ឆ័យថា
សាតាំងត្រូវតែបណ្តេញចេញពីស្ថាន
សួគ៌

និងទេវតាទាំងឡាយដែលបានចូល
រួមក្នុងការបះបោរជាមួយសាតាំង
ក៏ត្រូវតែទៅជាមួយវាដែរ។

ពេលនោះក៏មានជាចម្បាំងនៅស្ថាន
សួគ៌។

ទេវតាត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងសមរ
ភូមិ។ សាតាំងប្រាថ្នា
គ្រប់គ្រងលើព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ
និងអ្នកដែលចុះចូលនឹងព្រះហឫទ័
យរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែទេវតាល្អ
និងស្មោះត្រង់បានទទួលជ័យជំនះ
ហើយ សាតាំង
និងទេវតារបស់វាត្រូវបានកំចាត់ចេ
ញពីស្ថានសួគ៌។

នៅពេលដែលសាតាំងត្រូវបានប
ណ្តាញចេញពីស្ថានសួគ៌
ជាមួយនឹងទេវតាដែលធ្លាក់ចុះនោះ
មក វាបានដឹងថា
វាបានបាត់បង់ភាពបរិសុទ្ធ
និងសិរីល្អនៅស្ថានសួគ៌ទាំងអស់ជា
រៀងរហូត។

រួចវាក៏បានស្តាយក្រោយ
និងមានបំណងចង់ឡើងទៅកាន់សុ
ចានសួគ៌វិញ។ វាមាន
បំណងចង់យកកន្លែងដ៏ត្រឹមត្រូវរប
ស់វា

ឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលនឹងត្រូវបា
នចាត់អោយវា។ ប៉ុន្តែ មិនបានទេ
ស្ថានសួគ៌មិនមែនជាកន្លែងដែលមា
នគ្រោះថ្នាក់ឡើយ។

អ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌អាចនឹង
ទៅជាសៅហ្មង

ប្រសិនបើព្រះព្រមទទួលយកវាមកវិ
ញ ព្រោះអំពើបាប

បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខ្លួនវា
ហើយគ្រាប់ពូជនៃការបះបោរក៏មាន
នៅក្នុងវាហើយដែរ។

សាតាំងបានគ្រប់គ្រងអ្នក

ដែលដើរតាមវា
អ្នកដែលបានចូលរួមជាមួយនឹងការ
ប្រឆាំងបះបោររបស់វា។
វានិងបក្សពួកវាបានស្តាយក្រោយ
បានយំសោក និងអង្វរក៏
សុំអោយព្រះទទួលយកពួកវាត្រឡប់
មកវិញ។ ប៉ុន្តែមិនបានឡើយ
អំពើបាបរបស់ពួកវា
សម្លាប់របស់ពួកវា
សេចក្តីប្រថុណ្ណនិងច្រណែនរបស់ពួក
វា ធំធេងណាស់
ព្រះមិនអាចលប់បំបាត់ចេញបាន
ឡើយ។
វាត្រូវតែទទួលនូវទណ្ឌកម្មចុងក្រោយ
យប់ងូសរបស់វា។

នៅពេលដែលសាតាំងបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា

មិនមានលទ្ធភាពឱ្យព្រះសព្វព្រះហឫទ័យឡើងវិញបានទេនោះ

ការព្យាបាទនិងសម្របសម្រួលវាបានចាប់ផ្តើមកើតឡើង។

វាបានពិភាក្សាជាមួយទេវតារបស់វាហើយបានដាក់គំរោងការមួយដើម្បីប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលរបស់ព្រះ។

នៅពេលដែលអ័ដាមនិងនាងអេវ៉ាត្រូវបានដាក់នៅក្នុងសួនច្បារដ៏ស្រស់ស្អាត

សាតាំងបានដាក់ផែនការដើម្បីកំចាត់ពួកគេ។

ការពិគ្រោះបានធ្វើជាមួយនឹងទេវតាអាគ្រឹក្តី។

ប្រសិនបើគូស្រករដ៏រីករាយនេះបាន

ស្តាប់បង្គាប់ព្រះនោះនឹងគ្មានវិធីណា
ដែលអាចដកហូតសេចក្តីសប្បាយរី
ករាយចេញពីគេបានឡើយ។
សាតាំងនឹងមិនអាចប្រើអំណាចរប
ស់វាទៅលើពួកគេបានទេ
ប្រសិនបើពួកគេស្តាប់បង្គាប់ព្រះជា
មន
និងចុះចូលចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានប
ង្គាប់នោះ។
ពួកវាបានប្រឌិតផែនការដើម្បីដឹក
នាំពួកគេកុំអោយស្តាប់បង្គាប់
ដើម្បីអោយគេមានការមិនចុះសំរុង
ជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់
និងត្រូវបាននាំអោយនៅក្រោមឥទ្ធិ
ពលរបស់សាតាំង
និងទេវតារបស់វាកាន់តែខ្លាំង។
សាតាំងបានសំរេចចិត្តថា

វានឹងក្លែងធ្វើរូបរាងមួយទៀតដែល
ធ្វើអោយមនុស្សចាប់អារម្មណ៍។

វាត្រូវតែពោលបញ្ជីតបញ្ចៀងប្រឆាំង
នឹងសេចក្តីពិត របស់ព្រះ

បង្កើតការសង្ស័យនូវអ្វីដែលព្រះអង្គ
បានមានព្រះបន្ទូលធ្វើអោយរំភើបដល់
មហិច្ឆិតារបស់គេ

បន្ទាប់មកក៏ដឹកនាំគេអោយធ្លាក់ទៅ
ក្នុងផែនការដែលព្រះមិនបានដាក់
ចុះ ដែលសាតាំងជាអ្នកមានទោស
ហើយបុព្វហេតុនោះគឺលក្ខខណ្ឌមួយ
ទាក់ទងនឹងដើមដឹងខុសត្រូវ។

សូមអានអេសាយ ១៤:១២-២០
អេសេគាល ២៨:១-១៩ វិវរណៈ
១២:៧-៩ ។

ជំពូកទី២ - ការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស

ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបរិសុទ្ធតែងតែ
យ៉ាងទៅកាន់សួនច្បារ
និងណែនាំដល់អ្នកជាមនិងនាងអេវ៉ា
ទាក់ទងនឹងការងាររបស់គេ
និងបង្រៀនគេអំពីការបះបោរ
និងការធ្លាក់ចុះរបស់សាតាំង។
ទេវតាបានព្រមានគេអំពីសាតាំង
និងបានប្រាប់អោយគេប្រុងប្រយ័ត្ន
កុំអោយបែកចេញពីគ្នាឡើយ
នៅក្នុងការងារទាំងឡាយរបស់គេ
ដ្បិតគេអាចនឹងត្រូវនាំអោយទាក់ទ
ងជាមួយនិងសត្រូវដែលធ្លាក់ចុះនេះ
។

ទេវតាបានបង្ហាញពួកគេអោយធ្វើតា
មការណែនាំរបស់ព្រះយ៉ាងជិតស្និទ្ធ

ដ្បិតមានតែការគោរពតាមព្រះដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ប៉ុណ្ណោះទេ
ដែលពួកគេមានសុវត្ថិភាព។
ហើយប្រសិនបើពួកគេស្តាប់
បង្គាប់ព្រះ សត្រូវដែលធ្លាក់ចុះនោះ
នឹងមិនមានអំណាចលើពួកគេឡើយ។

សាតាំងបានចាប់ផ្តើមការងាររបស់
វា ជាមួយនឹងនាងអេវ៉ា
ដើម្បីធ្វើអោយនាងមិនស្តាប់បង្គាប់
។

ដំបូងនាងបានធ្វើខុសដោយដើរឃ្លា
តពីប្តីរបស់នាង
បន្ទាប់មកបង្ហូរបង្ហូរនៅជុំវិញដើម
ឈើដែលព្រះបានហាមប្រាម
ហើយបន្ទាប់មកដោយស្តាប់សំឡេង

ឯងនៃអ្នកល្បួង
រហូតដល់ទៅហានសង្ស័យចំពោះអ្វី
ដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលថា
ដ្បិតនៅថ្ងៃណាដែលឯងស្ថិត
នោះឯងនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខានទៀ
តផង។ នាងបានគិតថា
ប្រហែលជាវាមិនពិតដូចអ្វីដែលព្រះ
បានមានបន្ទូលនោះឡើយ។
នាងបានប្រថុយមិនស្តាប់បង្គាប់។
នាងបានលូកដៃទៅបេះផ្ទៃឈើ
ហើយបានបរិភោគ។
វាជាផ្ទៃដែលគាប់ភ្នែក
ជាផ្ទៃដែលអាចបរិភោគបាន។
នាងបានប្រថុណ្ណនឹងព្រះដែលបាន
លាក់អ្វី ដែលពិតជាល្អពីនាង។
នាងបានអោយផ្ទៃឈើទៅប្តីនាង
ដោយហេតុនោះគាត់ក៏ត្រូវល្បួង។

នាងក៏បានភ្ជាប់ទៅអំជាមនូវអ្វីដែល
ពស់បាននិយាយ
និងបញ្ចេញការភ្ញាក់ផ្អើល
ថានាងមានអំណាចក្នុងការនិយាយ
។

ខ្ញុំបានឃើញទឹកមុខអំជាមពោរពេញ
ដោយភាពភ្លៀមភ្លៀម ។
គាត់បង្ហាញការភ័យខ្លាចនិងការភ្ញាក់
ផ្អើល ។
ការពិបាកបានកើតឡើងនៅក្នុងគំនិត
គាត់ ។ គាត់ដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
នេះគឺជាសត្រូវដែលព្រះបានព្រមាន
អោយគេប្រឆាំង និងបានដឹងថា
ប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវតែស្លាប់ ។
គេទាំងពីរពិតជាត្រូវបែកគ្នា ។
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់

ចំពោះនាងអេវ៉ាខ្លាំងក្លាណាស់។
ហើយនៅក្នុងការបាក់ទឹកចិត្តទាំង
ស្រុង

គាត់បានសំរេចចិត្តចែករំលែកនូវវា
សនាវបស់នាង។

គាត់បានទទួលយកផ្ទៃឈើនោះមក
បរិភោគយ៉ាងរហ័ស។ ពេលនោះ
សាតាំងបានសំដែងនូវសេចក្តីរីករាយ
យ៉ាងក្រៃលែង។

វាបានបោះបោរនៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយមានអ្នកចូលរួមជាមួយវា
គឺអ្នកដែលបានស្រឡាញ់វា
ហើយបានដើរតាមវានៅក្នុងការបោះ
បោរនោះ។ វាបានធ្លាក់ចុះ
ហើយបានបណ្តាលអោយអ្នកដទៃ
ធ្លាក់ជាមួយវា។

ហើយឥឡូវនេះវាបានល្បួងស្ត្រីមិន

អោយទុកចិត្តលើព្រះ
អោយចង់ដឹងអំពីប្រាជ្ញារបស់វា
និងអោយស្វែងរកការយល់ដឹង
អំពីផែនការ

នៃប្រាជ្ញាទាំងអស់របស់វា។
សាតាំងបានដឹងថាស្រ្តីនោះមិនធ្លាក់
ចុះតែម្នាក់ឯងឡើយ។
ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះនាង
អេវ៉ា អ័ដាមក៏លែងស្ថាប័នបង្កាប់ព្រះ
ហើយធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្ងង់ជាមួយ
នាង។

ដំណឹងនៃការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស
បានផ្សព្វផ្សាយពាសពេញស្ថានសួ
គី។

ពិណទាំងឡាយបាននៅស្ងៀម។
ទេវតាទាំងឡាយបានដោះមកុដចេ

ញាតិព្រះសិវ ដោយ សោកស្តាយ។
អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅស្ថានសួគ៌មាន
នការរំជួលជាខ្លាំង។

ការប្រជុំមួយបានបើកឡើងដើម្បីសំ
រេចថា

តើត្រូវធ្វើអ្វីចំពោះមនុស្សមានទោស
មួយគូនេះ។

ទេវតាព្រួយបារម្ភខ្លាចក្រែងគេលូក
ដៃទៅបេះផ្លែជីវិត ហើយបរិភោគ
រួចរស់នៅជាអ្នកមានបាបរហូត។

ប៉ុន្តែ ព្រះបានមានព្រះបន្ទូលថា
ត្រូវតែបណ្តាញពួកគេចេញពីសួនច្បាប់
បាន។

ទេវតាត្រូវបានបង្គាប់អោយថែរក្សា
ដើមជីវិតជាបន្ទាន។

វាក៏ជាផែនការដែលបានរៀបចំរបស់
សាតាំង

ដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានលែងស្តាប់
បង្គាប់ព្រះ

ទទួលយកការបោកបញ្ឆោតរបស់វា
ហើយបន្ទាប់មក

ត្រូវបានដឹកនាំអោយទទួលដើមជីវិត

ធ្វើឱ្យគេអាចរស់នៅក្នុងអំពើបាបជា
រៀងរហូត និងការមិនស្តាប់បង្គាប់
ហើយអំពើបាបក៏មានជារៀងរហូត
។ ប៉ុន្តែ

ព្រះបានបញ្ជូនទេវតាបរិសុទ្ធអោយ
ទៅបណ្តេញគេចេញពីសួនច្បារ
នៅពេលដែលទេវតាមួយក្រុមទៀត
ត្រូវបានចាត់អោយថែរក្សាផ្លូវទៅដល់
ដើមជីវិត។

ទេវតាដ៏មានព្រះចេស្ដាទាំងនេះគ្រប់
ៗអង្គមានរបស់ម្យ៉ាងនៅដៃស្តាំដៃ

លមើលទៅដូច
ជាដាវនៃអណ្តាតភ្លើង។

បន្ទាប់មកសាតាំងបានជ័យជំនះ។
អ្នកទាំងឡាយដែលវាបានធ្វើឱ្យមាន
នការឈឺចាប់

ដោយការធ្លាក់ចុះរបស់វា។

វាត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួ
គី

ពួកវាត្រូវបានចេញពីស្ថានបរមសុខ
។

សូមអាន លោកកុប្បត្តិ ជំពូកទី ៣ ។

ជំពូកទី ៣ -

ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

សេចក្តីទុក្ខព្រួយបានបំពេញស្ថាន
សួគ៌ នៅពេលដែលគេបានដឹងថា

មនុស្ស ត្រូវបានបាត់បង់

ហើយលោកីយ៍ដែលព្រះបានបង្កើត

ក៏ត្រូវបានបំពេញដោយសេចក្តីស្នា

បំ ផ្តន្ទាដោយសេចក្តីវេទនា

ជំងឺនិងសេចក្តីស្លាប់

ហើយអ្នកដែលមិនពេញចិត្តនឹងសេ

ចក្តីទាំងនេះ

មិនអាចគេចវេះបានឡើយ។

គ្រួសារលោកអ៊ីដាមទាំងមូលត្រូវតែ

ស្លាប់។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡា

ញា

និងឃើញមានការបង្ហាញពីការអាណិត អាសូរ និងការសោកស្តាយនៅក្នុងទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់។
រំពេចនោះ

ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់យាងចូលទៅជិតព័ន្ធដ៏ភ្នំក្រែកលែងនៃព្រះវរបិតា។

ព្រះអង្គដែលនៅក្នុងការពិភាក្សាជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះវរបិតាបានមានបន្ទូលថា

ទេវតាដែលហែហាមខ្ញុំទាំងឡាយអើយ។

ការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកទេវតាហាក់បីដូចជាមានខ្លាំងក្លានៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងតែទាក់ទងជាមួយព្រះវរបិតា។

ព្រះអង្គត្រូវបានបិទដោយសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតាបីដង ហើយលើកទីបី

ព្រះអង្គបានចេញពីព្រះវរវិហារ
ព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គអាចមើលឃើ
ឃើញ
ទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះអង្គស្ងប់ស្ងៀម
រួចផុតពីភាពអល់ឯក
និងបញ្ហាទាំងឡាយ
និងបានចែងចាំងដោយព្រះទ័យមេ
ត្តានិងសេចក្តី
ស្រឡាញ់ដែលគ្មានពាក្យអ្វីអាចពិព
ណ័នាបាន។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់បានប្រាប់ដល់ពួកទេវតាអា
យដឹងថាផ្លូវនៃការរំដោះខ្លួន
ត្រូវបានបង្កើតឡើងសំរាប់មនុស្ស
ហើយ។

ព្រះអង្គបានប្រាប់ដល់ពួកទេវតាថា
ទ្រង់បានអង្វរក្នុងព្រះវរវិហារ
ហើយបានលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់

ជាតិម្លែងលោះ

ហើយទទួលការវិនិច្ឆ័យនៃសេចក្តី

ស្តាប់មកលើអង្គទ្រង់

ដែលតាមរយៈព្រះអង្គ

មនុស្សអាចរកឃើញការអត់អោន

ទោស។

គឺតាមរយៈគុណសម្បត្តិនៃព្រះលោ

ហិត

និងការស្តាប់បង្ហាត់តាមបញ្ញត្តិរបស់

ព្រះ

គេអាចមានការគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់

ព្រះ

ហើយត្រូវបាននាំត្រឡប់មកកាន់សួ

នច្បារដ៏ល្អ និងទទួលផ្ទៃជីវិតវិញ។

ដំបូងឡើយ

ទេវតាមិនមានភាពរីករាយឡើយ

ព្រោះមេ(ព្រះយេស៊ូវ)
របស់លោកមិនបានពិភាក្សាអ្វីជាមួយ
គេសោះ
តែបានបើកបង្ហាញដល់លោកនូវផែ
នការ នៃសេចក្តីសង្គ្រោះទៅវិញ។
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ដល់ពួកទេវតា
ថា

ព្រះអង្គនឹងគង់នៅចន្លោះសេចក្តីកុ
រោធរបស់ព្រះវរបិតា
និងមនុស្សដែលមានទោស
ដែលទ្រង់អាចទទួលការទុច្ចរិត
និងការប្រមាថ
ប៉ុន្តែមានមនុស្សមួយចំនួននឹងទទួ
លទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ។
មនុស្សសឹងតែទាំងអស់នឹងស្អប់ទ្រ
ង់ និងបដិសេធទ្រង់។

ព្រះអង្គនឹងលះចោលសិរីល្អទាំងអ

សំរេបសំទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌
មកនៅផែនដីជាមនុស្ស បន្ទាបព្រះ
កាយទ្រង់ដូចជាមនុស្ស
ជួបប្រទះនូវបទពិសោធន៍រេបសំព្រះ
អង្គផ្ទាល់
ជាមួយនឹងសេចក្តីល្ងង់ផ្សេងៗដៃ
លបានវាយប្រហារមនុស្សតិរិយប
ឈរ
ដើម្បីអោយទ្រង់អាចជ្រាបនូវវិធីជួ
យដល់អ្នកដែលត្រូវទទួលការល្ងង់
ហើយទ្រង់បំផុត
បន្ទាប់ពីបេសកកម្មរេបសំទ្រង់ជាគ្រូ
ដែលទ្រង់បានបំពេញមក
ទ្រង់ត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងដៃមនុស្ស
ហើយទទួលរងនូវអំពើយោរយៅនិ
ងការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
ដែលសាតាំង

និងទេវតារបស់វាអាចបណ្តាលដល់
មនុស្សកំណាចអោយធ្វើ
ដែលទ្រង់ត្រូវសុគតយ៉ាងយោរយៅ
បំផុត គឺព្យុរ
នៅចន្លោះស្ថានសួគ៌និងផែនដី
ដូចជាមនុស្សមានបាប
ដែលមានទោសដែរ
ដែលទ្រង់ត្រូវរងនូវការឈឺចាប់ដ៏គួរ
អោយភ័យខ្លាច
ដែលសូម្បីតែទេវតាក៏មិនអាចមើល
មកចំដែរ
ហើយត្រូវបានបែរព្រះភ័ក្ត្រចេញពីទ
ស្សនីយភាពនោះទៅវិញ។
មិនមែនគ្រាន់តែការឈឺចាប់ខាងរា
ងកាយប៉ុណ្ណោះទេដែលទ្រង់ត្រូវរង
ទ្រាំ
ប៉ុន្តែគឺការឈឺចាប់ខាងផ្លូវចិត្តទៀត

ផង ដែលការឈឺចាប់ខាងរាងកាយ
មិនអាចប្រៀបធៀបបានឡើយ។

ទម្ងន់នៃអំពើបាបលើលោកីយ៍ទាំង
មូលនៅលើទ្រង់។

ទ្រង់បានប្រាប់គេថាទ្រង់នឹងសុគត
ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅ
ថ្ងៃទី ៣

ហើយនឹងឡើងទៅឯព្រះវរវិហារ
ដើម្បីទូលអង្វរអំពីអំពើបាបរបស់ម
នុស្សមានទោសជំនួសគេ។

ទេវតាបានក្រាបនៅចំពោះទ្រង់។

ទេវតាទាំងអស់បានលះបង់ជីវិតរប
ស់លោកី។

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់
ពួកទេវតាថា

ទ្រង់ត្រូវតែលះបង់ព្រះជន្ម
របស់ព្រះអង្គផ្ទាល់
ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សជាច្រើន
ដ្បិតព្រះជន្មរបស់ទេវតាមិនអាចស
ង់បំណុលរួចឡើយ។
មានតែព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គមួយគត់
ដែលព្រះវរបិតាទទួលជាថ្លៃលោះម
នុស្ស។

ព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រាប់ទៅទេវតាទាំង
អស់ថា
ពួកលោកនឹងមានចំណែកដែលត្រូវ
បំពេញដែរ គឺនៅជាមួយព្រះអង្គ
និងពង្រឹងព្រះអង្គនៅពេលពិបាកៗ
។

ដ្បិតទ្រង់នឹងយកធម្មជាតិជាមនុស្ស
ដែលធ្លាក់ចុះ (មានបាប)

ហើយក៏មាំងរបស់ទ្រង់មិនស្មើនឹង
ទេវតាឡើយ។

រួចមានទេវតានឹងធ្វើជាសាក្សីនៃការ
បន្ទាបព្រះកាយ

និងការឈឺចាប់ដ៏ធំរបស់ទ្រង់។

ហើយនៅពេលដែលទេវតាធ្វើទីបន្ទ
ទាល់អំពីការឈឺចាប់របស់ព្រះអង្គ

និងការស្អប់ខ្ពើមរបស់មនុស្សចំពោះ
ទ្រង់ លោក(ទេវតា)នឹងមាន

អារម្មណ៍រំជើបរំជួលយ៉ាងជ្រាលជ្រ
ៅ

ហើយតាមរយៈសេចក្តីស្រឡាញ់រប
ស់ទេវតាចំពោះទ្រង់

ដែលប្រាថ្នាចង់ជួយសង្គ្រោះនិងរំ
ដោះព្រះអង្គចេញពីយាតិក

ប៉ុន្តែគេមិនត្រូវរំខានដល់អ្វីដែលគេ
បានសង្កេតមើលឃើញនោះឡើយ

ហើយគេគួរតែរួមចំណែកនៃការមា
នព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ដែលផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវ
បានបង្កើតឡើង
ហើយព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់បានទទួ
លផែនការនោះ។

ជាមួយនឹងការក្រៀមក្រំដ៏បរិសុទ្ធ
ព្រះយេស៊ូវបានក៏សាន្តចិត្ត
និងលើកទឹកចិត្តដល់ពួកទេវតា
និងប្រាប់ដល់ទេវតាទាំងអស់ថា
ពីនេះទៅមុខអ្នកដែលទ្រង់បាន
លោះនឹងនៅជាមួយទ្រង់
និងរស់នៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត
និងថាដោយការសុគតរបស់ទ្រង់
ទ្រង់នឹងចេញថ្លៃលោះអោយមនុស្ស
ជាច្រើន

និងបំផ្លាញដល់អ្នកដែលមានអំណាច
ចនៃសេចក្តីស្លាប់។

ហើយព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គនឹងប្រ
ទាននគរថ្វាយទ្រង់និងភាពដ៏ឧត្តម
នៃនគរនៅខាងក្រោមស្ថានសួគ៌ទាំង
មូល ហើយព្រះអង្គនឹងគ្រប់គ្រង
ជារៀងរហូត។

សាតាំងនិងអ្នកមានបាបនឹងត្រូវបាន
បំផ្លាញ និងមិនអាចរំខានដល់
ស្ថានសួគ៌
ឬផែនដីដ៏ស្អាតតទៅទៀតឡើយ
។

ព្រះយេស៊ូវបានផ្សះផ្សាទេវតានៃស្ថា
នសួគ៌
ជាមួយនិងផែនការដែលព្រះវរបិតា
បានទទួល
និងអំណរព្រោះមនុស្សដែលបានធ្លា

ក៏ចុះ

អាចនឹងត្រូវបានលើកដំកើងឡើងវិញ
តាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់
ដើម្បីនឹងបានការគាប់ព្រះហឫទ័យ
ជាមួយព្រះវរបិតា
និងស្ថានសួគ៌ជាទីរីករាយ។

ពេលនោះសេចក្តីអំណរដែលមិនអាច
ពណ៌នាបាន
បានបំពេញដល់ស្ថានសួគ៌ទាំងមូល
។

ហើយទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានច្រៀង
នូវចំរៀងសរសើរដំកើង
និងសេចក្តីស្រឡាញ់។
ពួកលោកបានកើតឡើង
ហើយបានច្រៀងសំឡេងយ៉ាងខ្ពស់
ដែលគេមិនធ្លាប់បានច្រៀងពីមុនមក

ក៏ ដ្បិតសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ឧត្តម
និងភាពដ៏ឧត្តមរបស់ព្រះក្នុងការប្រ
ទានព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់
អោយសុគតសំរាប់ពួកអ្នកបះបោរ។
សេចក្តីសរសើរនិងសេចក្តីស្រឡា
ញ់

ត្រូវបានចាកចេញទៅលើការលះប
ង់ និងពលិកម្មរបស់ ព្រះយេស៊ូវ
ដែលទ្រង់យល់ព្រមចាកចេញពីព្រះ
ឱវាររបស់ព្រះវរបិតា
ហើយជ្រើសរើសយកជីវិតនៃការ
ឈឺចាប់និងការទង្គិះព្រះទ័យ
និងសុគតដោយអាម៉ាស់
ដើម្បីប្រទានជីវិតដល់មនុស្សដទៃ ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកគិតថាព្រះវរបិតាបានប្រទានព្រះ

រាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់ដោយគ្មាន
ការឈឺចាប់ឬអ? ទេ

ពិតជាមានការឈឺចាប់ណាស់
សូម្បីតែព្រះនៅស្ថានសួគ៌ក៏ដោយ
ថាគេត្រូវទុកអោយមនុស្សដែលមា
នទោសត្រូវស្លាប់

ឬមួយក៏ត្រូវលះបង់ព្រះរាជបុត្រាជា
ទីស្រឡាញ់អោយសុគតជំនួសពួក
គេ។

ពួកទេវតាមានការចាប់អារម្មណ៍ចំ
ពោះការសង្គ្រោះរបស់មនុស្សណា
ស់ ដែលអាចរកឃើញនៅក្នុង

ចំណោមពួកគេ

នូវអ្នកដែលផ្តល់សិរិល្អ

និងលះបង់ជំនិតសំរាប់មនុស្សដែល
ត្រូវវិនាស។

ប៉ុន្តែសំដីនៃទេវតាដែលហែហាមខ្ញុំ

នោះ គ្មានប្រយោជន៍សោះឡើយ។
ការល្មើសច្បាប់នោះធំណាស់
ដែលព្រះជន្មរបស់ទេវតាមិនអាចស
ង់បំណុលនោះបានឡើយ។ គ្មានអ្វី
ក្រៅពីការសុគត
និងការជួយសុំទោសរបស់ព្រះរាជបុ
ត្រាទោះសោះឡើយដែលអាចនឹង
សង់ថ្លៃលោះ
និងសង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់ពីទុក្ខដ៏
គួរអោយអស់សង្ឃឹម និងសេចក្តី
វេទនានេះ។

ប៉ុន្តែ
ការងាររបស់ទេវតាគឺត្រូវបានចាត់
តាំងអោយចុះនិងឡើងជាមួយនឹង
ការកំសាន្តចិត្តដ៏មានកម្លាំងពីសិរីល្អ
ទៅល្ងង់លោមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

នៅក្នុងការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
និងថែរក្សាដល់ទ្រង់។

ទេវតាក៏មានការងារដើម្បីយាងតាម
និងថែរក្សាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះដ៏មាន
ព្រះគុណព័ទ្ធទេវតាអាក្រក់
និងពីភាពងងឹតដែលហុំព័ទ្ធជុំវិញគេ
ជានិច្ច ដោយសាតាំងផងដែរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះអង្គមិនមានលទ្ធភាពនឹងកែប្រែ
ឬផ្លាស់ប្តូរច្បាប់របស់ព្រះអង្គដើម្បី
សង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់
មនុស្សដែលត្រូវវិនាសឡើយ
ហេតុនេះហើយទើបព្រះអង្គបានអនុ
ញាតិអោយព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រ
ឡាញ់

មកសុគតដោយសារការប្រព្រឹត្តិរំល
ងរបស់មនុស្ស។

សាតាំងមានអំណរម្តងទៀតជាមួយ
ទេវតារបស់វា

ដោយបានទាញព្រះរាជបុត្រារបស់
ព្រះពីដំណែងដ៏ខ្ពស់

ដោយការធ្វើអោយមនុស្សធ្លាក់ចុះ។
វាបានប្រាប់ដល់ទេវតារបស់វាថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទទួលយក
កិច្ចជាតិរបស់មនុស្សដែលធ្លាក់ចុះ
(មានបាប)

វានឹងអាចយកឈ្នះលើទ្រង់
និងវាវាងការសំរេចផែនការនៃសេចក្តី
សង្គ្រោះរបស់ទ្រង់។

រួចខ្ញុំបានឃើញថា
សាតាំងវាបានបង្ហាញជាទេវតាដ៏ស
ប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្ពស់មួយអង្គ។

រួចខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញដូចជា
វាមាននៅសព្វថ្ងៃនេះ។

វានៅតែបញ្ចេញទ្រង់ទ្រាយជាសប្បុរស
លក្ខណៈពិសេសរបស់វា

នៅតែថ្លៃថ្នូរ

ដ្បិតវាជាទេវតាដែលបានធ្លាក់ចុះ។

ប៉ុន្តែ

ការបង្ហាញនៃទឹកមុខរបស់វានៅតែ
ពោរពេញដោយការថប់បារម្ភ

ការយកចិត្តទុកដាក់

ការសប្បាយរីករាយ ការព្យាបាទ
សម្រាប់ សេចក្តីប៉ង ប្រាថ្នា

ការបោកបញ្ឆោត

និងអំពើអាក្រក់ទាំងឡាយដដែល។

ខ្ញុំបានកត់សំគាល់យ៉ាងច្បាស់ថា

មានម្តង ចិញ្ចឹមរបស់វាល្អជាខ្លាំង។

ថ្នាសរបស់វាបានចាប់ផ្តើមពីភ្នែករបស់វា

សំរាប់ហ្វូតដល់ឆកខាងក្រោយ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
វាបានបន្ទាបខ្លួនវាយ៉ាងយូរ
ដែលគុណសម្បត្តិល្អៗទាំងអស់ត្រូវ
បានបន្ទាប។ ភ្នែករបស់វាមុត វាងវៃ
និងបង្ហាញនូវសេចក្តីអង់អាច។
មាឌរបស់វាធំ
ហើយសាច់ឈាមរបស់វាស្រស់ថ្លា
ដូចជាដៃនិងមុខរបស់វា។
នៅពេលដែលខ្ញុំបានសំឡឹងមើលវា
វាយកដៃស្តាំវាទ្រូចង្កា។ បង្ហាញថា
វាកំពុងគិតពិចារណាយ៉ាងវែងឆ្ងាយ
។ ការញញឹមនៅលើទឹកមុខរបស់វា
ធ្វើអោយខ្ញុំញ័រ
វាមានពេញដោយការអាក្រក់
និងភាពវាងវៃនៃសាតាំង។
ភាពញញឹមនេះ

គឺជាការញញឹមដែលវាមាននៅពេលដែលវាដឹងច្បាស់ពីអ្នករងគ្រោះរបស់វា

ហើយនៅពេលដែលវាសំឡឹងមិនដាក់ភ្នែក

ទៅលើអ្នករងគ្រោះទាំងឡាយនៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។ ភាពញញឹមនេះរីកធំយ៉ាងគួរអោយរន្ធត់។

សូមអាន អេសាយ ជំពូកទី៥៣។

ជំពូកទី៤ -

ព្រឹត្តិការណ៍ទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

នោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំចុះទៅដល់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានទទួលយកធម្មជាតិជាមនុស្សផ្ទាល់ ទ្រង់បន្ទាបអង្គទ្រង់ជាមនុស្សហើយទទួលរងនូវការល្អៗរបស់សាតាំង។

ការប្រសូតរបស់ទ្រង់គ្មានភាពប្រសើរនៃលោកីយ៍នេះឡើយ។ ទ្រង់បានប្រសូតនៅក្នុងក្រោលសត្វផ្អែកនៅក្នុងស្នូក តែការប្រសូតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដំកើងឡើងលើសពកូនរបស់មនុស្សណាៗទាំងអស់

ទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានប្រាប់ដល់ពួក
ក៏

អ្នកគង្វាលចៀមអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលពន្លឺនិងសិរីល្អមកពីព្រះអមទីបន្ទាល់របស់លោក (ទេវតា)។

ពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌ដេញពិណហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។

ទេវតាប្រកាសដោយដោគជ័យនូវការយាងមកនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះមកកាន់ផែនដីដែលមានបាបដើម្បីបំពេញអោយបានសំរេចនូវការងារនៃការប្រោសលោក

ហើយការសុគតរបស់ទ្រង់នាំមកនូវសេចក្តីសុខសាន្តសេចក្តីរីករាយនិងជីវិតអស់កល្បដល់មនុស្ស។

ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់សិរីរុងរឿងដល់
ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រា។
ទេវតាបានថ្វាយបង្គំទ្រង់។

ទេវតារបស់ព្រះនៅពីលើទស្សនីយ
ភាពនៃការជ្រមុជទឹករបស់ទ្រង់
ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះម
ក មានសណ្ឋានដូចជាសត្វព្រាប
ហើយជះតទូពលមកលើទ្រង់
បន្ទាប់មក
នៅពេលដែលមនុស្សទាំងឡាយកំ
ពុងសំឡឹងមើលមិនដាក់ភ្នែក
ដោយអស្ចារ្យជាខ្លាំង
ព្រះសួរសៀងនៃព្រះវរបិតាបានបន្ត
ឡើងពីស្ថានសួគ៌មកថា
នេះជាកូនសួនភ្នាអញ
ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។

លោកយ៉ូហានមិនបានដឹងច្បាស់
ឡើយថា

គឺព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលបានយាងមក
ក៏អោយគាត់ជ្រមុជទឹកអោយនៅទន្លេ
យ៉ែរដាន់។ ប៉ុន្តែ

ព្រះបានសន្យាដល់គាត់ដោយសញ្ញា
ញាដែលគាត់ស្គាល់ថាជាកូនចៀមរ
បស់ព្រះ។

សញ្ញានេះបានប្រទានមកជាសត្វពុ
រាបនៃស្ថានសួគ៌មកទំលើព្រះយេស៊ូ
។

ហើយសិរីល្អរបស់ព្រះចាំងមកលើទុ
រង់។

លោកយ៉ូហានបានលើកដៃចង្អុល
ទៅព្រះយេស៊ូ
ដោយស្រែកជាសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង

ថា នុ៎ះន្តីកូនចៀមរបស់ព្រះ
ដែលលោះបាបមនុស្សលោក។

លោកយ៉ូហានបានប្រាប់ដល់សិស្ស
របស់គាត់ថា

ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះមែស៊ី
ដែលព្រះបានសន្យា
គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍។
នៅពេលដែលលោកយ៉ូហានបានប
ញ្ចប់ការងាររបស់គាត់
គាត់បានបង្រៀនដល់សិស្សរបស់
គាត់អោយសំឡឹងមើល
ទៅព្រះយេស៊ូវ
ហើយដើរតាមទ្រង់ជាគ្រូដ៏ឧត្តម។
ជីវិតរបស់យ៉ូហានពុំមានសេចក្តីរីក
រាយឡើយ។
វាពោរពេញទៅដោយទុក្ខព្រួយនិង

ការលះបង់។

គាត់បានប្រកាសជាមុនអំពីការយា
ងមកជាលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយគាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតអោ
យបានធ្វើទីបន្ទាល់ពីការអស្ចារ្យរប
ស់ព្រះអង្គ

និងមានអំណរជាមួយនិងអំណាចដ៏
អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ឡើយ។

គាត់បានដឹងថា

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសំរេ
ចអង្គុទ្រង់ជាគ្រូនោះ

គាត់ត្រូវតែស្លាប់។

ពាក្យពេចន៍របស់គាត់មិនសូវបាន
គេឮនោះទេ

លើកលែងតែនៅឯវាលរហោស្ថាន
តែប៉ុណ្ណោះ។

ជីវិតរបស់គាត់មានភាពងកោ។

គាត់មិនបាននៅជាប់ជាមួយនឹងគ្រូ
សាររបស់ខ្ញុំពុកគាត់
ដើម្បីមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងសង្គម
របស់គាត់ឡើយ
ប៉ុន្តែគាត់បានចាកចេញពីការជួបជុំ
គ្នានោះដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់
គាត់វិញ។
មនុស្សជាច្រើនបានចាកចោលស្រុក
ភូមិ និងទីក្រុងដ៏មមាញឹក
និងហ្វូងសត្វរបស់ខ្លួន
ទៅកាន់វាលរហោស្ថាន
ដើម្បីស្តាប់ពាក្យពេចន៍ដ៏អស្ចារ្យរបស់
ហោរាតែមួយគត់។
លោកយ៉ូហានដាក់ពូថៅនៅបួសដើម
ឈើ។
គាត់បានស្តីបន្ទោសដល់លទ្ធផល
នៃការមិនភ័យខ្លាចចំពោះអំពើបាប

និងបានរៀបចំផ្លូវសំរាប់កូនចៀមរបស់ព្រះ។

ស្តេចហេរូឌត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលនៅពេលដែលទ្រង់បានស្តាប់ទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ

និងចំរើនរបស់លោកយ៉ូហាន។

ដោយការចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំងព្រះអង្គបានសួរអំពីអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើដើម្បីអោយក្លាយជាសិស្សរបស់គាត់។

លោកយ៉ូហានបានដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងពិត

ដែលទ្រង់ប្រុងនឹងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយប្រពន្ធរបស់ព្រះអនុជទ្រង់ដែលស្វាមីរបស់នាងនៅរស់នៅឡើយ

ហើយបានទូលដល់ស្តេចហ្វូឌដោ
យស្មោះត្រង់ថា

វាមិនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ទេ។

ស្តេចហ្វូឌពុំមានបំណងលះបង់
ឡើយ។

ទ្រង់បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយ
នឹងប្រពន្ធរបស់ព្រះអនុជរបស់ព្រះ
អង្គ ផ្ទាល់

ហើយតាមរយៈឥទ្ធិពលរបស់នាង
នោះ

លោកយ៉ូហានក៏ត្រូវគេចាប់ដាក់គុក
។ ប៉ុន្តែ

ស្តេចហ្វូឌមានបំណងនឹងដោះលែង
គាត់ចេញវិញ។

នៅពេលជាប់ឃុំឃាំង

លោកយ៉ូហានបានឮតាមរយៈសិស្ស
សរសេរគាត់នូវការងារដ៏មានប្រសិទ្ធិបា

រមីរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
គាត់មិនអាចស្តាប់ព្រះបន្ទូលទ្រង់បានទេ
ប៉ុន្តែពួកសិស្សរបស់គាត់បានប្រាប់
គាត់
និងកំសាន្តចិត្តគាត់ពីអ្វីដែលពួកគាត់
បានឮ។ មិនយូរប៉ុន្មាន
លោកយ៉ូហានត្រូវបានគេកាត់ក
ដោយសារតែឥទ្ធិពលនៃមហោសីរបស់
ស្តេចហេរូឌ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
សិស្ស
ដ៏តូចបំផុតដែលបានដើរតាមព្រះ
យេស៊ូវ
ធ្វើទីបន្ទាល់ពីការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងពួកក្សេមក្សាយច្រើនល្អឯលោមកំសាន្ត
ចិត្ត
ដែលបានមានបន្ទូលចេញពីព្រះឱ

សូទ្រង់

និងបានធំជាងលោកយ៉ូហាន។

ហេតុនេះហើយពួកគេបានត្រូវលើក

ដំកើងឡើង

ហើយកាន់តែមានអំណរនៅក្នុងជីវិត

របស់ពួកគេ។

លោកយ៉ូហានបានលេចមកក្នុងព្រះ

វិញ្ញាណ

និងអំណាចរបស់អេលីយ៉ាដើម្បីប្រ

កាសអំពីការយាងមកជាលើកទីមួយ

របស់ព្រះយេស៊ូវ។

ខ្ញុំត្រូវបានគេចង្អុលបង្ហាញនូវថ្ងៃចុង

ក្រោយបង្អស់ ហើយបានឃើញថា

យ៉ូហានបានតំណាងអោយអ្នកដៃ

លត្រូវចេញទៅក្នុងវិញ្ញាណ

និងអំណាចរបស់អេលីយ៉ាដើម្បីប្រ

កាសប្រាប់អោយដឹងអំពីថ្ងៃនៃការ
យោរយៅ

និងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់
ព្រះយេស៊ូវ។ បន្ទាប់ពីការជ្រមុជទឹក
របស់ព្រះយេស៊ូវនៅទន្លេយ៉ែដាន់ម
ក

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំទ្រង់ទៅ
ឯទីរហោស្ថានដើម្បីអោយអារក្សលុ
ប្លង់។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានកម្លាំង
ដល់ទ្រង់

អោយទប់ទល់ចំពោះភារកិច្ចដ៏ធំពី
សេសនៃការល្បួងដ៏ខ្លាំងក្លានេះ។

ទ្រង់ត្រូវអារក្សល្បួងសែសបថ្ងៃ
ហើយនៅពេលនោះទ្រង់មិនបាន
សោយអ្វីសោះឡើយ។

អ្វីៗទាំងឡាយ

ដែលនៅជុំវិញព្រះយេស៊ូវសុទ្ធតែក្នុង
រៀបរយក្រំដែលមនុស្សម្នាគេគេចផេះ។
ទ្រង់នៅជាមួយសត្វព្រៃនិងអារក្ស
នៅក្នុងទីស្ងាត់ដាច់ស្រយាល។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ស្តេចស្នាំងនិងស្នមស្នាំងដោយការ
តមអត់អាហារ និងការឈឺចាប់។

ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែតម្រង់ទិសដៅដដែល
ល

ហើយទ្រង់ត្រូវតែសំរេចកិច្ចការដែល
ទ្រង់បានយាងមកបំពេញ។

សាតាំងបានយកចំណេញពីការឈឺ
ចាប់របស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ហើយរៀបចំដណ្តើមយកជ័យជំនះ
ពីទ្រង់

ដោយការល្បួងផ្សេងៗជាច្រើន។

ដោយសង្ឃឹមថាវាអាចយកជ័យជំនះពីទ្រង់បាន

ដោយសារទ្រង់បានបន្ទាបអង្គទ្រង់មកជាមនុស្ស។

សាតាំងបានមកជាមួយនឹងសេចក្តីល្ងង់ថា

បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន ចូរបង្ហាបដុំច្នៃនេះអោយក្លាយជានំប៉័ងចុះ។

វាបានល្ងង់ព្រះយេស៊ូវអោយដំកើងខ្លួនឯង ហើយបង្ហាញដល់វាថាទ្រង់គឺជាព្រះមែស៊ីដោយប្រើអំណាចនៃព្រះ។

ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបយ៉ាងចំៗទៅវាថា

“ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែនំ

ប៉ងប៉ុណ្ណោះទេ
គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដៃ
លចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះផងដែរ”។

សាតាំងបានស្វែងរកទំនាស់ជាមួយ
នឹងព្រះយេស៊ូវ
ទាក់ទងទៅនឹងភាពជាព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះរបស់ទ្រង់។
វាសំដៅទៅលើភាពទន់ខ្សោយ
ការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
និងបញ្ជាក់ដោយអន្ទតថា
វាខ្លាំងជាងព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបន្ទូលថ្លែងចេញពីស្ថានសួគ៌មក
ថា នេះជាកំណត់សម្គាល់អញ
ជាទីពេញចិត្តអញណាស់។
វាល្មមគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ពង្រឹងព្រះ
យេស៊ូវនូវគ្រប់ការឈឺចាប់ទាំងអស់

។ ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅគ្រប់ទាំងបេសកកម្មរបស់ទ្រង់
ព្រះអង្គមិនបានបង្ហាញឱ្យសាតាំង
ឃើញថា ទ្រង់ជាព្រះអង្គ
សង្គ្រោះនៃលោកីយ៍នេះឡើយ។
សាតាំងមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អំពី
ឋានៈ
និងអំណាចដ៏ខ្ពស់របស់ទ្រង់។
ការមិនសុខចិត្តរបស់វាក្នុងការទទួល
ស្គាល់អំណាចព្រះយេស៊ូវនេះហើយ
ដែលបានធ្វើអោយវាធ្លាក់ចុះពីស្ថាន
សួគ៌។

សាតាំងបាននាំព្រះយេស៊ូវទៅកាន់
ទីក្រុងយេរូសាឡឹម
ដើម្បីបញ្ជាក់ពីកម្លាំងរបស់វា

ហើយដាក់ទ្រង់នៅលើកំពូលព្រះវិហារ រួចល្បួងទ្រង់ម្តងទៀតថា
ប្រសិនបើ

ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

អ្នកត្រូវបង្ហាញភស្តុតាង

ដោយលោតពីកំពូលដ៏ខ្ពស់នេះចុះ
ទៅ។

សាតាំងបានមកជាមួយនឹងពាក្យពេ
ចន៍នៃសេចក្តីល្បួង។

ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា

ព្រះនឹងចាត់ទេវតាមកទ្រទ្រង់

ក្រែងជើងអ្នកទង្គិចនឹងថ្ម។

ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយតបដោយមានបន្ទូ
លទៅកាន់វាថា

“ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកដូច្នោះ
ថា

ឯងមិនត្រូវល្បួងលព្រះអម្ចាស់នៃឯ

ងឡើយ”។

សាតាំងមានបំណងធ្វើអោយព្រះ
យេស៊ូវប្រើប្រាស់សេចក្តីមេត្តាករុ
ណារបស់ព្រះវរបិតា

ហើយប្រថុយព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ចំ
ពោះ

ការបំពេញបេសកកម្មរបស់ទ្រង់។

វាសង្ឃឹមថាផែនការនៃសេចក្តីសង្គ

ពោះនឹងត្រូវបរាជ័យ

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា

ផែនការត្រូវបានរៀបចំឡើងយ៉ាង

មាំមួននិងរំលំផែនការ

ឬការធ្វើអោយសៅហ្មងរបស់សាតាំង

ង។

ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះគ្រីស្ទគឺជាកំរូដល់គ្រីស្ទានទាំងអ

សំនៅពេលត្រូវល្បួង
ឬនៅគ្រាមានទំនាស់។
គេត្រូវតែទប់ទល់ដោយអំណត់។
គេមិនត្រូវមានអារម្មណ៍ថាគេមាន
សិទ្ធិនឹងសុំអោយព្រះប្រើអំណាចរបស់
ព្រះអង្គដើម្បីអោយខ្លួនមានជ័យ
ជំនះទៅលើសត្រូវរបស់ខ្លួនឡើយ។
លុះត្រាណាតែមានកម្មវត្ថុនៅក្នុងគំនិត
ជាពិសេសសណាមួយ
ដែលសិរីល្អរបស់ព្រះត្រូវបានសរសើរ
ដំកើងឡើងដោយសារការនោះ
។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវបានទម្លាក់អង្គ
ទ្រង់ពីលើកំពូលព្រះវិហារមក
វាមិនបានសរសើរ
ដំកើងដល់ព្រះវរបិតាទ្រង់និងទេវតា
របស់ព្រះឡើយ

ដ្បិតនឹងគ្មានអ្នកណានឹងធ្វើទីបន្ទាល់
ពីការនោះឡើយ
មានតែសាតាំងប៉ុណ្ណោះ
ហើយវាជាការល្បងដល់ព្រះដើម្បី
អោយទ្រង់ប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់
ទៅលើសត្រូវដ៏ជួរចត់របស់ទ្រង់។
វានឹងដំឡើងឫទ្ធិដាក់អ្នកដែលព្រះ
យេស៊ូវបានយាងមកដើម្បីយកជ័យ
ជំនះ ហើយសាតាំងបាននាំទ្រង់
ទៅកាន់កំពូលភ្នំដ៏ខ្ពស់
បង្ហាញទ្រង់ទុកនូវនគរទាំងឡាយក្នុង
ដំណើរ
ហើយសាតាំងបាននិយាយទៅទ្រង់
ថា បើឯងថ្វាយបង្គំខ្ញុំ
ខ្ញុំនឹងអោយនគរទាំងនេះ
និងសិរីល្អរបស់វា ដល់អ្នក
ដ្បិតនគរទាំងនេះជារបស់ខ្ញុំ

ខ្ញុំនឹងអោយទៅអ្នកណាតាមតែចិត្ត
ខ្លួន។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលឆ្លើយទៅសា
តាំងវិញថា

“នែសាតាំងចូរថយចេញទៅ
ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា
ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអម្ចាស់ជា
ព្រះនៃឯង តែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ”។

ត្រង់នេះ

សាតាំងបានបង្ហាញនគរក្នុងលោក
យ័ទាំងមូលទៅព្រះយេស៊ូវ
វាបង្ហាញនូវពន្លឺដ៏គួរអោយចាប់អារ
ម្មណាបំផុត។

វានឹងអោយទាំងអស់ទៅព្រះយេស៊ូវ
ប្រសិនបើទ្រង់ថ្វាយបង្គំដល់វា។
វាបានទូលព្រះយេស៊ូវថា

វានឹងលះបង់ចោលនូវការទាមទារទុ
រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍របស់វា។
សាតាំងដឹងថាអំណាចរបស់វាមាន
ព្រំដែន
ហើយទើបផុតនឹងត្រូវដកយកចេញ
ប្រសិនបើដែនការនៃសេចក្តីសង្កត់
ពោះត្រូវបានសំរេច។
វាបានដឹងច្បាស់ថាប្រសិនបើព្រោះ
យេស៊ូវត្រូវបានសុគត
ដើម្បីលោះបាបមនុស្សលោក
អំណាចរបស់វានឹងត្រូវបញ្ចប់
បន្ទាប់ពីពេលនោះតទៅ
ហើយវាក៏នឹងត្រូវបានបំផ្លាញ។
ហេតុដូច្នោះហើយបានជាវាមានដែន
ការដែលបានរៀបចំយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
ដើម្បីទប់ស្កាត់
ការសំរេចការងារដែលបានបង្ហាញដ

លំព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។
ប្រសិនបើផែនការនៃការលោះបាប
មនុស្សលោកត្រូវបរាជ័យ
វានៅតែរក្សានគរដែលវាបានដណ្តើម
មយកនោះដដែល។
ហើយប្រសិនបើវាមានជោគជ័យ
វានឹងដំកើងខ្លួនវាថា
វាអាចគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពុ
រះនៅនគរស្ថានសួគ៌។

សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីរីករាយ
យ៉ាងក្រៃលែង
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចាក់
ចេញពីស្ថានសួគ៌
និងចាក់ចេញពីអំណាចនិងសិរីល្អ
របស់ទ្រង់នៅទីនោះ។ វាបានគិតថា

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវបានប្រគល់
មកក្នុងអំណាចវាហើយ។

សេចក្តីល្អៗបាន
កើតឡើងយ៉ាងងាយស្រួលចំពោះគូ
ស្រកររបស់សុទ្ធមួយនៅសួនច្បារអេ
ដែន ដែលវាសង្ឃឹមថា
ដោយសារល្បិចកលរបស់វា
វាអាចផ្តល់រំលំទាំងព្រះរាជបុត្រានៃ
ព្រះបាន

ហើយអាចរក្សាជីវិតនិងនគររបស់វា
បាន។

ប្រសិនបើវាអាចល្អៗព្រះយេស៊ូវ
អោយដាក់បែរចេញពីព្រះហឫទ័យ
នៃព្រះវរបិតាបាន
នោះគោលបំណងរបស់វានឹងបាន
សំរេច។

ព្រះយេស៊ូវបានកំចាត់សាតាំងអោយ
ចេញពីទ្រង់។
ទ្រង់ត្រូវតែថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះវរបិតា
តែប៉ុណ្ណោះ។
ពេលវេលាដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវ
លោះមនុស្សពីសាតាំងដោយព្រះជន្ម
របស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានមកដល់ហើយ
ហើយបន្ទាប់ពីពេលនោះមក
អ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌
និងផែនដីត្រូវតែចុះចូលជាមួយនឹង
ទ្រង់។ សាតាំងបានទាមទារថា
ផែនដីជារបស់វា
ហើយវានិយាយបញ្ជិតបញ្ជាងទៅ
ព្រះយេស៊ូវថា
ការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
អាចត្រូវបានសង្រ្គោះ។
ទ្រង់មិនចាំបាច់ត្រូវសុគត

ដើម្បីរក្សានគរលោកីយ៍នេះឡើយ។

ប៉ុន្តែ

ទ្រង់អាចគ្រប់គ្រងលើនគរទាំងនោះ

និងសិរីរុងរឿងរបស់វាផង

ប្រសិនបើទ្រង់គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំដល់វា

តែប៉ុណ្ណោះ។

ព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រែប្រួលឡើយ

។

ទ្រង់បានជ្រើសរើសយកការឈឺចាប់ដល់ព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គ

យកការសគតយ៉ាងឈឺចាប់ហើយ

នៅក្នុងរបៀបដែលព្រះវរបិតាបានតំរូវអោយទ្រង់។

ដើម្បីគ្រប់គ្រងនគរផែនដី

ដោយស្របច្បាប់

ហើយមរតកទាំងអស់ត្រូវប្រគល់

ទៅលើព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដ៏អស់ក

ល្អ។

សាតាំងក៏នឹងត្រូវប្រគល់ថ្វាយទ្រង់
ដើម្បីនឹងបំផ្លាញ ដោយសេចក្តីស្តាប់
ដែលមិនអាចនឹងមករំខានដល់ព្រះ

យេស៊ូវ

ឬអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងសិរីល្អតទៅទៀត
ឡើយ។

សូមអាន ចោទិយកថា ៦:១៦, ៨:៣
ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ១៧:៣៥-៣៦
ទំនុកដំកើង ៩១:១១-១២,
លូកាជំពូក ២-៤។

ជំពូកទី៥ - ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ

បន្ទាប់ពីសាតាំងបានបញ្ចប់ការល្បួង
របស់វា

វាបានចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយទេវតាក៏បាននាំយកអាហារម
កថ្វាយទ្រង់សោយនៅទីរហោស្ថាន
និងចំរើនកម្លាំងដល់ទ្រង់
ហើយព្រះពររបស់ព្រះវរបិតាក៏មកស
ណ្ឌិតលើទ្រង់។

សាតាំងបានទទួលបរាជ័យក្នុងការ
ល្បួងដ៏ខ្លាំងក្លារបស់វា ប៉ុន្តែ
វាស្វែងរកឱកាសនៅក្នុងការងាររប
ស់ព្រះយេស៊ូវ

ដើម្បីរកពេលណាមួយនឹងប្រើល្បួង
កលរបស់វា

ទាស់នឹងព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត។

វានៅតែសង្ឃឹមថា
វាអាចយកជ័យជំនះពីទ្រង់បាន
ដោយបំផុសអ្នក
ដែលមិនទទួលព្រះយេស៊ូវអោយស្អប់ខ្ពើម និងរកឱកាសបំផ្លាញទ្រង់។
សាតាំងបានពិភាក្សាពិសេសមួយ
ជាមួយទេវតារបស់វា។
ពួកវាមានការខកចិត្តនិងខឹងជាខ្លាំង
ដោយវាគ្មានជោគជ័យអ្វីទៅលើព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះបន្តិចសោះ។
ពួកវាបានសំរេចចិត្តថា
ពួកវាត្រូវតែប្រើល្បិចកលនិងអំណាច
របស់វាអោយខ្លាំងបំផុត
ដើម្បីបណ្តាលដល់អ្នកមិនជឿព្រះ
យេស៊ូវ
នៅក្នុងគំនិតនៃជាតិសាសន៍របស់វា
ថាវាជាអ្នកសង្គ្រោះលោកីយ៍

ហើយរបៀបនេះ
នឹងធ្វើអោយព្រះយេស៊ូវអស់សេចក្តី
ភ្ញាក់ហាននឹងការងាររបស់ទ្រង់។
ទោះបីជាពួកយូដា
នៅក្នុងពិធីបុណ្យ
និងការថ្វាយយញ្ញបូជាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ
វាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ប្រសិនបើពួកវាអាចបិទភ្នែកគេពីប
ទទំនាយទាំងស្រុង
ហើយធ្វើអោយពួកគេជឿថាមានអំ
ណាចអស្ចារ្យមួយ
ស្មើចំផែនដីដែលកើតឡើង
ដើម្បីសំរេចនូវបទទំនាយ
ពួកគេនឹងបង្វែរគំនិតរបស់គេ
ហើយសំឡឹងមើលទៅលើការយាង
មករបស់ព្រះម៉ែស៊ី។

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញថាសាតាំង
និងទេវតារបស់វាដែលណាស់ក្នុងការ
របញ្ចុះ

បញ្ចុះលមនុស្សដោយការមិនជឿ
សម្តែងនិងការប្រមាថ
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទកំពុងបំពេញ
ការងាររបស់ទ្រង់។ ជាញឹកញាប់
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបន្តព្រះសូ
រសៀងអំពីសេចក្តីពិតដើម្បីបញ្ជាក់
ពីអំពើបាបរបស់វា វាខឹងជាខ្លាំង។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
ជំរុញអ្នកមានបាបទាំងនោះ
អោយធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
មានម្តងពួកគេបានយកដុំថ្មគប់ទ្រង់
ប៉ុន្តែទេវតាបានថែរក្សាទ្រង់
ហើយនាំទ្រង់ចេញពីហ្វូងមនុស្សដ៏
យោរយៅទៅកាន់កន្លែងសុខសាន្ត

មួយ។

នៅពេលដែលផែនការនៃសេចក្តីពិ
តបាន

ចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ម្តងទៀត

ហ្វូងមនុស្សបានចាប់ទ្រង់

ហើយនាំទ្រង់យកទៅលើកំពូលភ្នំ

បំរុងនឹងច្រានទម្លាក់។

ការមិនចុះសំរុងគ្នា

បានកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួក

គេអំពីការដែលគេបំរុងនឹងធ្វើទៅ

លើទ្រង់

នៅពេលនោះទេវតាបានលាក់ទ្រង់

ពីភ្នែកហ្វូងមនុស្សម្តងទៀត

ហើយទ្រង់បានយាងចេញពីចំណោម

ពួកគេទៅ។

សាតាំងនៅតែសង្ឃឹមថា
ផែនការសង្គ្រោះដ៏ឧត្តមនឹងបរាជ័យ
ជាមិនខាន។

វាបង្កើនអំណាចទាំងប៉ុន្មានរបស់វា
ដើម្បីធ្វើអោយចិត្តមនុស្សឈឺចាប់
និងអារម្មណ៍របស់គេជួរចត់
ប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ។

វាសង្ឃឹមថា
ចំនួនអ្នកដែលទទួលទ្រង់ថាជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះនឹងមានយ៉ាងតិច
ដែលព្រះយេស៊ូវនឹងពិចារណាថា
ការឈឺចាប់
និងការលះបង់របស់ទ្រង់
សំរាប់តែមនុស្សមួយក្រុមយ៉ាងតិច
។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើមានមនុស្សតែពីរនាក់នឹង
ទទួលព្រះយេស៊ូវថាជាព្រះរាជបុត្រា

នៃព្រះ ហើយ
ជឿលើទ្រង់ថាជាអ្នកសង្គ្រោះដល់ពុទ្ធ
រលងរបស់គេ
ព្រះយេស៊ូវនៅតែបន្តផែនការនោះដ
ដែល។

ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការរប
ស់ទ្រង់
ដោយបំបាក់អំណាចដែលសាតាំង
ដាក់លើមនុស្សឱ្យមានការឈឺចាប់
។

ទ្រង់បានព្យាបាលអ្នកដែលបានឈឺ
ចាប់
ដោយសារអំណាចអាក្រក់របស់វា។
ទ្រង់ព្យាបាលអ្នកឈឺអោយជាឡើង
វិញ ទ្រង់បានព្យាបាល អ្នកពិការ
និងធ្វើអោយពួកគេលោតឡើង

ដោយអំណរនៅក្នុងចិត្តគេ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។
ទ្រង់បានប្រទានពន្លឺដល់អ្នកខ្វាក់
ទ្រង់បានប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់
ដើម្បី
ព្យាបាលអ្នកដែលត្រូវបានអារក្សច
ង់
និងជិះជាន់ដោយអំណាចដ៏យោរ
យោរបស់វាអស់ពេលជាច្រើនឆ្នាំ។
ទ្រង់បានកំសាន្តចិត្តដល់អ្នកខ្សោយ
អ្នកញ្ជ័រន្ទត់
និងអ្នកខូចចិត្តដោយព្រះបន្ទូលនៃពុ
រះគុណ។
ទ្រង់បានប្រោសអ្នកដែលស្លាប់អា
យស៍ឡើងវិញហើយពួកគេបានស
រសើរសិរីល្អរបស់ព្រះ
ចំពោះការបញ្ចេញអំណាចដ៏អស្ចារ្យ

របស់ទ្រង់។

ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យខ្ពស់ខ្លាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នកដែលជឿលើទ្រង់។ ហោយអ្នកខ្សោយដែលឈរចាប់ដោយសាតាំងមានជោគជ័យលើពួកគេ ព្រះយេស៊ូវទាញចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់វាយកគេត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់ ដោយរាងកាយមាំមួន និងអំណាចព្រមទាំងដោយភាពរីករាយយ៉ាងខ្លាំង។

ព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា អាណិតអាសូរ និងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទ្រង់តែងតែយកព្រះទ័យទុកដាក់សុ

តាប

និងធ្វើអោយធ្ងន់ស្បើយនូវទុក្ខកង្វល់
របស់អ្នកដែលមករកទ្រង់។

ហ្វូងមនុស្សនាំយកភស្តុតាងនៅក្នុង
ខ្លួនគេផ្ទាល់នៃអំណាចរបស់ព្រះ។

បន្ទាប់ពីការងារត្រូវបានសំរេច

មិនយូរប៉ុន្មាន

ពួកគេជាច្រើនត្រូវបានអៀនខ្មាស

ដោយការបន្ទាបខ្លួនរបស់លោកគ្រូ

ដ៏មានចេស្តា។

ដោយសារអ្នកដឹកនាំមិនបានជឿដ

ល់ទ្រង់គេមិនចង់ឈឺចាប់ជាមួយពុ

រះយេស៊ូវឡើយ។ ប៉ុន្តែ

មានតិចតួចណាស់ដែលអាចយល់

ព្រមលះបង់ខ្លួនឯងឱ្យព្រះអង្គដឹកនាំ

ដោយស្រគិតស្រគំ។

គេមានបំណងចង់រីករាយជាមួយនឹង
ឯកភូតិយសដែលលោកយើងផ្តល់ឱ្យ។
មនុស្សជាច្រើនបានដើរតាមព្រះរាជ
បុត្រានៃព្រះ

ហើយស្តាប់ការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ

ទទួលព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋ
ដែលប្រកបដោយព្រះគុណរបស់
ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មាន
អត្ថន័យយ៉ាងក្រៃលែង ត្រង់ៗ
ដែលអ្នកខ្សោយអាចយល់បាន។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វាវល់ជាខ្លាំង

វាបិទភ្នែកនឹងធ្វើអោយការយល់របស់
ពួកយូដាទៅជាងងឹតងងល់។

សាតាំងបានបណ្តាលអោយមេនៃម

នុស្សនិងអ្នកដឹកនាំធ្វើគុតព្រះយេស៊ូ
។

គេបានចាត់អ្នកដឹកនាំអោយនាំព្រះ
យេស៊ូទៅឯគេ

ហើយនៅពេលដែលទៅជិតដល់ក
ន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅគេមានការអ
ស្ចារ្យជាខ្លាំង។

ពួកគេបានឃើញព្រះយេស៊ូបង្ហាញ
សេចក្តីមេត្តាករុណា

និងអាណិតអាសូរ នៅពេលដែល
ទ្រង់ធ្វើទីបន្ទាល់នៅចំពោះមនុស្សពី
ទុក្ខព្រួយ។

ពួកគេបានឃើញទ្រង់កំពុងមានព្រះ
បន្ទូលលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកទន់ខ្សោ
យនិងអ្នកមានទុក្ខវេទនាដោយសេ
ចក្តីស្រឡាញ់ និងភាពថ្នាក់ថ្នម។

ពួកគេក៏បានឮទ្រង់បណ្តាញអំណា

ចររបស់សាតាំងដោយសំឡេងនៃអំណាច

ហើយដំណើរមយកអ្នកដែលសាតាំងគ្រប់គ្រងអោយមានសេរីភាពមកវិញដែរ។

ពួកគេបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃគតិបណ្ឌិតដែលចេញពីព្រះខ្ពង់ខ្ពស់ទ្រង់

ហើយពួកគេបានចាប់

អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។

ពួកគេមិនអាចយកដៃគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។

អ្នកដឹកនាំបានសួរគេថា

តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនបាននាំមក?

ពួកគេបង្ហាញនូវអ្វីដែលគេបានឃើញ

អំពីការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់

និងព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធដែលពោរពេញ

ញដោយ គតិបណ្ឌិត
សេចក្តីស្រឡាញ់ និងចំណេះដឹង
ដែលពួកគេបានឮហើយបានបញ្ចប់
ដោយនិយាយថា

មិនដែលមានអ្នកណា និយាយដូចម
នុស្សនេះទេ ។

សម្តេចសង្ឃបានចោទប្រកាន់ពួក
គេថា

ត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតដែរហើយ
។

ខ្លះមានការខ្មាសអៀនជាខ្លាំងដោយ
ទាហានមិនបានចាប់ព្រះយេស៊ូវមក
។

សម្តេចសង្ឃបានសួរដោយអាកប្ប
កិរិយាម៉្លងម៉ាត់ថា

តើមានអ្នកដឹកនាំណាបានជឿដល់
វាឬទេ? ខ្ញុំបានឃើញថា

មានចៅក្រម
និងអ្នកដឹកនាំជាច្រើនបានជឿលើពុ
រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែសាតាំងបានរារាំងពួកគេមិន
អោយប្រកាសពីការនោះ។
ពួកគេខ្លាចការស្តីបន្ទោសរបស់មនុ
ស្ស្សាំង ជាងខ្លាចព្រះ។

ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ
ក៏កលល្បិចនិងសម្របរបស់សាតាំង
មិនបានបំបែកផែនការនៃសេចក្តីស
ង្គ្រោះឡើយ។
ពេលវេលានៃការសំរេចកិច្ចការដៃ
លព្រះយេស៊ូវបានយាងមកបំពេញ
នោះបានមកដល់ហើយ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានពិគ្គ
ពោះគ្នាហើយបានសំរេចចិត្តថា

និងបណ្តាលអោយពាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ
ផ្ទាល់

ស្រែកទាមទារលោហិតរបស់ព្រះអង្គ
ដោយអន្ទះសាវ

និងបង្កើតរឿងយោរយោ
និងប្រមាថមក លើទ្រង់។

វាសង្ឃឹមថា

ព្រះយេស៊ូវនឹងតូចព្រះទ័យចំពោះ
ការប្រព្រឹត្តិបែបនេះ

ហើយលែងរក្សាការបន្ទាបព្រះកាយ
និងភាពស្អិតបូកបន្តទៅទៀត។

នៅពេលដែលសាតាំងកំពុងរៀបចំ
ផែនការរបស់វា

ព្រះយេស៊ូវបានបើកសំដែងពីការរង
ទុក្ខដែលទ្រង់ត្រូវទទួលប្រាប់ដល់ពួក
កសាវកយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន

ថាទ្រង់នឹងត្រូវគេឆ្កាង
ហើយថាទ្រង់នឹងមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។ ប៉ុន្តែ
ការយល់របស់គេ
ហាក់បីដូចជាងងឹតឈឹង។
ពួកគេមិនអាចយល់ពីអ្វីដែលទ្រង់
មានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេឡើយ។

សូមអានលូកា ៤:២៩ យ៉ូហាន
៧:៤៥-៤៨, ៨:៥៩។

ជំពូកទី៦ - សិរីរុងរឿង

ខ្ញុំបានឃើញថា
សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកសាវ័កត្រូវបាន
នាំទៅទៀតយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែល
លមានសិរីរុងរឿង។

ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសប្រទានដល់
សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវនូវភស្តុតាងយ៉ាងធំ
ដែលបញ្ជាក់ថា

ទ្រង់គឺជាព្រះមែស៊ីដែលព្រះបានសន្យា

ថាពួកគេនឹងមានសង្ឃឹមទាំងស្រុង
ទៅលើព្រះអង្គនោះ

ទោះបីជាគេមានទុក្ខព្រួយដ៏
ជួរចត់ក៏ដោយ។

នៅគ្រាមានសិរីរុងរឿង
ព្រះអម្ចាស់បានចាត់លោកម៉ូសេ

និងលោកអេលីយ៉ាមកនិយាយជាមួយ
យនឹងព្រះយេស៊ូវអំពីការរងទុក្ខនិង
ការសុគតរបស់ទ្រង់។

ជាជាងចាត់ទេវតាឱ្យមកសន្ទនាជា
មួយនឹងព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់បានចាត់មនុស្សដែលធ្លា
បមានបទពិសោធន៍ក្នុងការឈរចាប់
នៃលោកីយ៍នេះមកវិញ។

សារករបស់ព្រះអង្គពីរបីនាក់ត្រូវបាន
អនុញ្ញាតអោយទៅជាមួយទ្រង់
ហើយបានឃើញព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់
ភ័ក្ត្រដោយសិរិលនៃព្រះ
និងទីបន្ទាល់នៃកម្មវស្សីពណ៌ស
និងបញ្ចេញពន្លឺស្រស់អំពូ
ហើយនិងព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ
ដោយព្រះបានមិត្តអោយភ័យខ្លាច

មាន បន្ទូលមកថា
នេះជាក្ដីនសួនភ្នំអញ
ចូរស្តាប់ទ្រង់ចុះ។

លោកអេលីយ៉ាបានដើរជាមួយព្រះ
។

ការងាររបស់គាត់មិនបានសប្បាយ
ឡើយ។ តាមរយៈគាត់
ព្រះអម្ចាស់បានស្ដីបន្ទោសដល់អំពើ
បាប។

គាត់គឺជាហោរារបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយបានផ្លាស់ប្តូរពីកន្លែងមួយទៅ
កន្លែងមួយទៀត
ដើម្បីរក្សាអាយុជីវិតរបស់គាត់។
គាត់ត្រូវគេតាមប្រមាញ់ដូចជាសត្វ
ព្រៃដែលគេរកបំផ្លាញ។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានការពារអេលី

យ៉ា ។

ទេវតាបាននាំយកលោកទៅកាន់ស្ថានសួគ៌នៅក្នុងសិរីល្អ និងជោគជ័យ។

ម៉ូសេធ្លាប់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលព្រះបានទទួលកិត្តិយសយ៉ាងធំ។ គាត់បានជាជំនួយជាងមនុស្សណាទាំងអស់ដែលរស់នៅមុនគាត់។ គាត់មានកិត្តិយសបាននិយាយជាមួយនឹងព្រះមុខទូលំនិងមុខដួងជាមនុស្សនិយាយជាមួយមិត្តភក្តិ។ គាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឃើញពន្លឺយ៉ាងត្រចះត្រចង់ និងសិរីល្អដ៏រុងរឿងដែលចេញពីព្រះវរបិតា។ តាមរយៈលោកម៉ូសេ

ព្រះបានរំដោះពួកអ៊ីស្រាអែលចេញ
ពីចំណងនៅស្រុក អេស៊ីពូ។
លោកម៉ូសេគឺជាអ្នកនាំពាក្យនៃកូន
ចៅអ៊ីស្រាអែល។

គាត់តែងតែឈរនៅកណ្តាលសេច
ក្តីក្រោធរបស់ព្រះនិងពួកគេ។
នៅពេលដែលសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ
រះ

ធំធេងបានបង្កឡើងទាស់នឹងអ៊ីស្រា
អែលចំពោះការមិនជឿរបស់គេ
ការអូរទាំរបស់គេ
និងអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងររបស់គេ
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ម៉ូសេចំពោះ
គេត្រូវបានសាកល្បង។

ព្រះបានសន្យាចំពោះគាត់ថា
ប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាតអោយពួកអ៊ី
ស្រាអែលចេញទៅ

ចូរអោយគេត្រូវបំផ្លាញចុះ
ទ្រង់នឹងធ្វើអោយពួកគេក្លាយជា
តិសាសនដ៏ធំមួយ។

លោកម៉ូសេបានបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល

ដោយការទទួលបានអង្វរដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត។ នៅក្នុងកងលំរបស់គាត់គាត់បានអធិស្ឋានទៅព្រះ

សុំអោយព្រះអង្គបង្វែរការក្រោធដ៏ខ្លាំងរបស់ទ្រង់

ហើយអត់ទោសដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល

បូលបំណែងរបស់គាត់ចេញពីបញ្ជីរបស់ទ្រង់។

នៅពេលដែលពួកអ៊ីស្រាអែលរអូរ
ទាំទាស់នឹងព្រះ និងលោកម៉ូសេ
ព្រោះគេមិនមានទឹក
ពួកគេបានចោទប្រកាន់គាត់ថា
បាននាំគេមកសម្លាប់
ព្រមទាំងកូនចៅគេផង។
ព្រះបានព្យាកររអូរទាំរបស់ពួកគេ
ហើយបានបង្ហាបអោយលោកម៉ូសេ
និយាយទៅថ្ម។
កូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានបណ្តាល
អោយគាត់រងទុក្ខព្រួយដ៏ខ្លាំងបំផុត
ហើយនៅក្នុងរយៈពេលតែបន្តិច
សោះ គាត់បានភ្លេចថា
តើព្រះបាននៅជាមួយពួកគេ
ហើយការរអូរទាំរបស់ពួកគេ
មិនមែនទាស់នឹងម៉ូសេទេ
គឺទាស់នឹងព្រះ។ គេគិតតែពីខ្លួនឯង

គេខុសយ៉ាងខ្លាំង
ហើយគេមានការដឹងគុណចំពោះ
សេចក្តីស្រឡាញ់មកលើពួកគេ មាន
យ៉ាងតិចតួច។

នៅពេលដែលម៉ូសេបានវាយថ្ម
គាត់មិនបានថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះ
និងលើកដំកើងទ្រង់នៅចំពោះមុខពួក
កូនចៅអ៊ីស្រាអែល
ដែលគេត្រូវតែថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះ
នោះឡើយ។

ដូច្នោះព្រះមិនសព្វព្រះទ័យចំពោះ
លោកម៉ូសេឡើយ
ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា
គាត់មិនអាចចូលទៅកាន់ដែនដីនៃ
សេចក្តីសន្យាបានឡើយ។
វាក៏ជាផែនការរបស់ព្រះដែលតែង

តែបង្ហាញដល់ពួកអ្នកស្រាវអែលដោយ
ការនាំគេមកកាន់ច្រកសមុទ្រ
ហើយ

បន្ទាប់មកនៅក្នុងការបង្ហាញនូវអំណាចដ៏សំខាន់របស់ទ្រង់ដ៏ឧត្តមដែល
ទ្រង់អាចគង់នៅ

ក្នុងការចងចាំរបស់ពួកគេ
ហើយគេត្រូវតែសរសើរដំកើងទ្រង់
។

នៅពេលដែលលោកម៉ូសេចុះពីលើ
ភ្នំជាមួយនិងបន្ទះថ្មពីរផ្ទាំង
ហើយនិងបានឃើញពួកអ្នកស្រាវអែល
ដែលកំពុងថ្វាយបង្គំបគោមាស
កំហឹងរបស់គាត់ក៏បានពុះពោរឡើង
យ៉ាងខ្លាំង
គាត់ក៏បោះបន្ទះថ្មហើយបំបែកខ្លួន

ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
លោកម៉ូសេពុំបានអនុញ្ញាតឱ្យគេថ្វាយ
បង្គំគោនោះទេ។
គាត់មានតម្លៃនៅចំពោះព្រះ
ព្រោះគាត់ការពារសិរិល្អរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគាត់បានបណ្តោយ
ទៅតាម
អារម្មណ៍នៃចិត្តពីកំណើតរបស់គាត់
ហើយយកសិរិល្អដែលគួរតែថ្វាយ
ទៅព្រះនោះសម្រាប់ខ្លួនឯង
គាត់បានធ្វើបាប
ហើយអំពើបាបនោះព្រះនឹងមិនអនុ
ញ្ញាតអោយគាត់
ចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលបានសន្យា
នោះឡើយ។

សាតាំងបានព្យាយាមរករឿងចោទ
ប្រកាន់លោកម៉ូសេមុខទេវតា។
សាតាំងមានជោគជ័យ
នៅពេលនោះ

វាបានបណ្តាលអោយម៉ូសេធ្វើអា
យព្រះមិនសព្វព្រះហឫទ័យ
ហើយវាបានសំដែងសេចក្តីរីករាយ
យ៉ាងក្រៃលែង

រួចបានប្រាប់ទៅទេវតាថានៅពេល
ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោក
នេះ

នឹងយាងមកវិញដើម្បីលោះបាបមនុ
ស្សលោក

វាអាចមានជ័យជំនះលើគាត់។
ចំពោះការប្រព្រឹត្តិល្មើសនេះ
ម៉ូសេបានធ្លាក់ទៅក្រោមអំណាចរប
ស់សាតាំង ជាពាស្ត្រនៃសេចក្តីស្លាប់

ប៉ុន្តែ ទេវតាមីកែល
បានចុះមកហើយបានប្រទានជីវិតដល់គាត់

មុននឹងគាត់បានឃើញការពុករលួយ សាតាំង

បានទាមទារយកសពរបស់លោកម៉ូសេ

ប៉ុន្តែទេវតាមីកែលបានប្រោសម៉ូសេអោយរស់ឡើងវិញ

ហើយបានយកគាត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

អារក្សបានព្យាយាមយកសពរបស់គាត់ហើយប្រមាថទាស់នឹងព្រះយ៉ាងជួរចត់ ថ្កោលទោសថា

ទ្រង់មិនយុត្តិធម៌ឡើយក្នុងការយកជនរងគ្រោះពីវាដូច្នោះ ។

ប៉ុន្តែទេវតាមីកែលមិនបានគំរាមអារ

ក្ស័រទេ ទោះបី

ជាបានឆ្លងកាត់ការល្បួងរបស់វានិង
អំណាចដែលអ្នកបំរើរបស់ព្រះបាន
ធ្លាក់ចុះក៏ដោយ។

ព្រះគ្រីស្ទបានលើកគាត់ទៅឯព្រះវរ
បិតាយ៉ាងស្ម័គ្រដោយមានបន្ទូល
ថា ព្រះអម្ចាស់ស្តីបន្ទោសអ្នក។

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួក
សាវ័ករបស់ទ្រង់ថា

និងមានអ្នកខ្លះឈរនៅជាមួយនិងទុ
រង់ដោយមិនបានភ្នក្សសេចក្តីស្លាប់
ឡើយ

រហូតដល់គេបានឃើញនគរព្រះមក
ដល់ដោយអំណាច។

នៅគ្រាមានសិរីរុងរឿង

សេចក្តីសន្យានេះបានសំរេចហើយ
។

ទឹកព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបាន
នដ្ឋាស័ប្រែ និងបានចែងចាំងដូចជា
ព្រះអាទិត្យ។

ការសរសេរសង្ខេបមានពណ៌ស
និងភ្លឺចែងចាំង។

លោកម៉ូសេមានវត្តមាន
និងតំណាងអោយអ្នកដែលបានលើ
កពីស្លាប់ឡើងវិញ
នៅពេលដែលព្រះលេចឡើងជាលើ
កទីពីរ។

ហើយលោកអេលីយ៉ាដែលត្រូវបាន
បកស្រាយថា

អ្នកដែលមិនបានឃើញសេចក្តីស្លា
ប់

តំណាងអោយអ្នកដែលនឹងត្រូវបាន
នដ្ឋាស័ប្រែ ទៅជាមិនពុករលួយ
នៅគ្រានៃការយាងមកវិញជាលើក

ទុំពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយការដែលមិនបានឃើញសេច

ស្តាប់នឹងបានយកទៅកាន់ស្ថានសួ
គី។

ពួកសាវកបានសំឡឹងមើលដោយ
ការភ័យខ្លាចនិងការភ្ញាក់ផ្អើល
នូវឧត្តមភាពដ៏ប្រសើររបស់ព្រះយេ
ស៊ូវ និងពពកដែលបាំងពួកគេ
ហើយបានឮព្រះសរសៀងរបស់ព្រះ
នៅក្នុងព្រះចេស្តាដ៏គួរអោយរន្ធត់ម
កថា នេះជាកូនស្នូនភ្នាអញ
ចូរស្តាប់ទ្រង់ចុះ។

សូមអាន និក្ខមនំ ជំពូក្រ ៣២
ជនគណនា ២០:៧-១២
ចោទិយកថា ៣៤:៥
ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ២:១១
ម៉ាកុសជំពូក្រ ៩ និង យ៉ូដាស៩។

ជំពូកទី ៧ -

ការយុបយិតចាប់ព្រះយេស៊ូវ

ពេលនោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំទៅដល់
ពេលវេលា

ដែលព្រះយេស៊ូវបានសោយអាហារ
ពេលល្ងាច

ក្នុងពិធីបុណ្យរំលងជាមួយនឹងពួក
សាវ័ករបស់ទ្រង់។

សាតាំងបានបញ្ឆោតយូដាស
ហើយអោយគាត់គិតថា

គាត់គឺជាសាវ័កម្នាក់ក្នុងចំណោម

សាវ័កដ៏ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ប៉ុន្តែចិត្តរបស់គាត់គឺជាអ្នកលោភល
ន

គាត់ធ្លាប់បានឃើញការដ៏អស្ចារ្យរប
ស់ព្រះយេស៊ូវ

គាត់ធ្លាប់នៅជាមួយទ្រង់
នៅគ្រាដែលទ្រង់បានបំពេញការងារ

ហើយបានចុះចូលជាមួយនឹងអំណាច
ចង្អុលសិរិស្សរបស់ទ្រង់
ដែលជាភស្តុតាងថា ទ្រង់គឺជា
ព្រះមែស៊ី
ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សកំណាញ់
និងលោភលន់។

គាត់ស្រឡាញ់ប្រាក់។
គាត់បានអូរទាំងចំពោះទឹកអប់ដំមាន
តម្លៃដែលនាងម៉ារីបានចាក់លើព្រះ
យេស៊ូវ។

នាងម៉ារីបានស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
របស់នាង។

ទ្រង់បានអត់ទោសបាបដល់នាងជា
ច្រើន

ហើយបានប្រោសបួនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់នាងអោយរស់ពីស្លាប់
ឡើងវិញ ហើយនាងបានគិតថា
គ្មានអ្វីដែលមានតម្លៃច្រើនពេកសំរាប់
បន្តងថាយដល់ព្រះយេស៊ូវនោះឡើយ។ ទឹកអប់ ដ៏ថ្លៃវិសេស
នាងម៉ារីកាន់តែអាចបង្ហាញពីការដឹង
គុណរបស់នាងចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ពោះកាន់តែខ្លាំងឡើង
ដោយបូជាថ្វាយទៅទ្រង់។
ដើម្បីជាលេសនៃ
ការលោភលន់របស់ខ្លួន
យូដាសបាននិយាយថា
ទឹកអប់នេះថ្លៃណាស់
គួរតែលក់យក
លុយទៅចែកអ្នកក្រីក្រវិញ។
ដោយគាត់ជាមនុស្សអាត្មានិយម

គាត់តែងតែលួចប្រើប្រាស់ឈ្មោះអ្នក
ក្រីក្រ

ដែលជាការទទួលខុសត្រូវរបស់គាត់
សំរាប់ផលប្រយោជន៍

ខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ដោយស្មាត់កំបាំង។
យូដាសមនបានយកចិត្តទុកដាក់ដល់

លក់ការកំសាន្តចិត្ត
និងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ

យេស៊ូវឡើយ
ហើយគាត់បានបិទបាំងការលោភ

លន់ របស់ខ្លួនគាត់តែងតែ
យកអ្នកក្រីក្រមកបិទបាំងធ្វើជាលេ

ស។ ហើយសកម្មភាពនៃការ
សប្បុរសរបស់នាងម៉ារី

គឺជាការប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតចំ
ពោះគំនិតលោភលន់របស់គាត់។

ផ្លូវសំរាប់ការល្បួងរបស់សាតាំងត្រូវ
បានរៀបចំដើម្បីស្វែងរកការរៀបចំ
ទទួលនៅក្នុងចិត្តយូដាស។

ពួកយូដាបានស្អប់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែហ្នឹងមនុស្សបានចោមរោមទ្រង់
ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃគតិបណ្ឌិត
របស់ទ្រង់

និងមើលការងារដ៏មានព្រះចេស្ដារប
ស់ទ្រង់។

ការនេះបានទាក់ទាញពួកមនុស្សចេ
ញពីសម្តេចសង្ឃ និងពួកអ្នកដឹកនាំ
គ្បីតពួក

មនុស្សត្រូវបានព្រះកញ្ជ្រោលដោយ
ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងបំផុត
និងបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
ដោយនៅមិនសុខ
និងស្តាប់ការបង្រៀនរបស់គ្រូដ៏អស្ច

ចារ្យនោះ។

មានមេលើអ្នកដឹកនាំជាច្រើនបាន

ជឿលើព្រះយេស៊ូវ

ប៉ុន្តែគេមិនហានសារភាពដោយភ័

យខ្លាចក្រែងត្រូវគេបណ្តេញចេញពី

ព្រះវិហារ។

ពួកសង្គ្រាមជនិងចាស់ទុំបានសំរេចចិត្ត

ថា

ត្រូវតែធ្វើនុយដើម្បីទាក់ទាញមនុស្ស

សចេញពីព្រះយេស៊ូវ។

គេព្រួយបារម្ភខ្លាចក្រែងមនុស្សទាំង

អស់ជឿលើទ្រង់។

គេអាចឃើញថាមិនមានសុវត្ថិភាព

ដល់ពួកគេឡើយ។

ពួកគេត្រូវតែបាត់បង់តួនាទី

ឬត្រូវតែធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។

ប៉ុន្តែក្រោយពីគេធ្វើគុត

ព្រះយេស៊ូវមក
ក៏នៅតែមានអ្នកដែលនឹកចាំពីអំណាចរបស់ទ្រង់ដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងសារពីស្លាប់។ ហើយគេបានម្តង
ប្រសិនបើគេធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ
ឡើងសារអាចធ្វើបន្ទាល់ពីអំណាចរបស់ទ្រង់។
មនុស្សម្នាបានចោមរោមមើលឡើង
សារដែលបានប្រោសអោយរស់ឡើងវិញ
ហើយអ្នកដឹកនាំបានសំរេចចិត្តថា
នឹងសម្លាប់ឡើងសារចោលដែរ
ព្រមទាំងកំចាត់ការភ្ញាក់ផ្អើលនោះ
ចេញ។
ពេលនោះគេអាចបង្វែរមនុស្សមករក
ប្រពៃណី

និងគោលលទ្ធិរបស់មនុស្សវិញអា
យថាយដង្ហាយដប់ហូតមួយ
ពីជីអង្កាម និងជីរនាងលក្ខណ៍
ហើយនិងមានឥទ្ធិពលទៅលើពួក
គេជាថ្មីឡើងវិញ។

គេបានយល់ព្រមគ្នាថានឹងចាប់ព្រះ
យេស៊ូវនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅ
តែមួយអង្គឯង ព្រោះ
ប្រសិនបើគេចាប់ទ្រង់នៅចំពោះមុខ
ហ្វងមនុស្ស
នៅពេលដែលគំនិតរបស់មនុស្សទាំ
ងឡាយកំពុងតែចាប់អារម្មណ៍ទៅ
លើទ្រង់

នោះពួកគេនឹងត្រូវហ្វងមនុស្សគប់នឹង
ឯថ្មជាមិនខាន។

យូដាសបានដឹងអំពីវិធីដែលអាចចា
ប់ព្រះយេស៊ូវបាន

ហើយយល់ព្រមក្បត់ទ្រង់ជាមួយនឹង
សម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺន
ដោយសារប្រាក់បន្តិចបន្តួច។ ការ
ស្រឡាញ់ប្រាក់របស់គាត់
បានដឹកនាំគាត់អោយយល់ព្រមយុ
បឃឹតប្រគល់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់
ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃសត្រូវដ៏ជូរចត់
របស់ទ្រង់។

សាតាំងបានធ្វើការយ៉ាងធំចំពោះមុខ
ជាមួយយូដាស
ហើយនៅពាក់កណ្តាលឆាកដ៏គួរឱ្យ
រំភើបនៃបុណ្យរំលងចុងក្រោយបង្អស់

វាបានប្រឌិតផែនការដើម្បីចាប់ព្រះ
យេស៊ូវ។

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ដល់
ពួកសាវ័កទាំងក្រៀមក្រំថា

នៅយប់នោះ

ពួកគេទាំងអស់នឹងបោះបង់ ទ្រង់។
ប៉ុន្តែពេត្រុសប្រកែកយ៉ាងដាច់អហ
ក្លាថា

ទោះបីជាគេទាំងអស់គ្នាបោះបង់ចោ
លទ្រង់ក៏ដោយ

ក៏គាត់មិនបោះបង់ទ្រង់ដែរ។

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់
ពេត្រុសថា

សាតាំងចង់បានអ្នកហើយដើម្បីអោ
យវាអាចព្រោះអ្នកដូចជាគ្រាប់ពូជ
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអធិស្ឋានអោយអ្នកដើម្បី
កុំអោយជំនឿអ្នកត្រូវដួលឡើយ
ហើយនៅពេលដែលអ្នកបានដឹងខ្ល
នឡើង

អ្នកអាចជួយចំរើនកម្លាំងដល់បងប្អូ
នអ្នកផង។

ពេលនោះ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងសួន
ច្បារជាមួយនិងពួកសាវ័ក។

នៅក្នុងការក្រៀមក្រំជាទីបំផុត

ព្រះអង្គបានប្រាប់អោយពួកគេចាំ
យាម

និងអធិស្ឋានដើម្បីកុំអោយត្រូវល្ងង់
។

ព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថាសេចក្តីជំ
នឿរបស់ពួកគេប្រុងប្រៀបជាស្រេច
តែសាច់ឈាមនៅខ្សោយទេ

ហេតុដូច្នោះពួកគេត្រូវការកម្លាំងទាំង
អស់នេះ ដោយការប្រុងប្រៀប
និងការអធិស្ឋានយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន។

ព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋាន

ដោយយំស្រែកថា ព្រះវរបិតាអើយ

បើសិនជាបាន

សូមអោយពេងនេះរំលងពីទូលបង្គំ
ទៅ តែសូមកុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ
គឺតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ។

ព្រះរាជបុត្រា

របស់ព្រះបាទអធិស្ឋានដោយការ
ឈឺចាប់ជាខ្លាំង។

តំណក់ញើសធំៗដូចជាគ្រាប់ឈាម
បានហូរចេញពីព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ធ្លាក់
ទៅលើដី។

ទេវតាបានបន្ទាបខ្លួនមកជិតកន្លែង
នោះ

ដើម្បីមើលទស្សនីយភាពដែលមាន
តែម្នាក់គត់

ដែលត្រូវបានគ្រាស់បង្ហាបអោយចំ
រើន

កម្លាំងដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនៅក្នុង

ឯការឈឺចាប់របស់ទ្រង់។
ទេវតាទាំងឡាយនៅស្ថានសួគ៌
បានដោះមកុដនិងទំលាក់ពិណចោល
ហើយបានសំឡឹងមើលទៅឯព្រះ
យេស៊ូវ
ដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រៅនិង
ស្ងៀមស្ងាត់។
គ្មានអំណរនៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។
ពពួកទេវតាប្រាថ្នាចង់ចោមរោមព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ
ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតាទាំងនោះ
ត្រាស់បង្គាប់មិនអោយទៅឡើយ
ទុកអោយពួកលោកនៅសំឡឹងមើល
ការឈឺចាប់របស់ទ្រង់
ពពួកលោកអាចរំដោះទ្រង់បាន
តែផែនការបានរៀបចំជាស្រេច

ហើយផែនការនោះត្រូវតែបានសំរេច។

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានមក

ទ្រង់បានយាងទៅមើលពួកសាវ័ក។
ពួកគេកំពុងដេកលក់។

ទ្រង់គ្មានការកំសាន្តចិត្តដោយការអធិស្ឋានពីអ្នកណាឡើយ

នៅក្នុងឱកាសដ៏គួរអោយខ្លាចនោះ
សូម្បីតែពួកសាវ័កក៏គ្មានដែរ។

ពេត្រឹមដែលបានការពារទ្រង់កាល
ពីមុនបន្តិចនេះ

បានដេកលក់ស្ងួនៗឈឹង។
ព្រះយេស៊ូវបានរំព្រឹកដល់ពួកគេដោយ

ប្រកាសជាវិជ្ជមាន
ដោយបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួក

ក៏គេថា ដូច្នោះ
តើអ្នករាល់គ្នាចាំយាមជាមួយនិងខ្ញុំ
តែមួយម៉ោងមិនបានទេឬអី?

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ
អធិស្ឋានដោយការឈឺចាប់បីដង
នៅពេលដែលយូដាសនិងពួកទា
ហានបានមកដល់។

គាត់បានជួបព្រះយេស៊ូវ
ហើយគោរពទ្រង់ដូចធម្មតា។
ពួកទាហានក៏បានព័ទ្ធព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែនៅទីនោះ

ទ្រង់បានបញ្ចេញអំណាចជាព្រះរប
ស់ទ្រង់ ដោយមានបន្ទូលថា
តើអ្នករកអ្នកណា រកខ្ញុំឬអី?។

ពួកទាហានដួលផ្លាទៅលើដី។
ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការនេះ
ដើម្បីអោយពួកគេបានឃើញអំណាច

ចររបស់ទ្រង់ និងជាភស្តុតាងថា
ទ្រង់អាចរំដោះអង្គ
ទ្រង់ចេញពីពួកគេបាន
ប្រសិនបើទ្រង់ចង់គេចព្រះកាយ។

ពួកសាវ័កគេមានសង្ឃឹមឡើងវិញ
ដោយគេបានឃើញហ្វូងទាហានដែល
មានទាំងដំបង និងដាវ
ដួលយ៉ាងរហ័សបែបនេះ។
នៅពេលដែលពួកគេក្រោកឡើង
ហើយហុំព័ទ្ធព្រះរាជបុត្រានៃព្រះម្តង
ទៀត ពេត្រួសបានដកដាវ
កាត់ដាច់ស្លឹកត្រចៀកទាហានម្នាក់
។

ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាបំអោយគាត់ទុក
ដាវទៅវិញ
ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា

តើអ្នកស្មានថាខ្ញុំមិនអាចនឹងសូមដល់ព្រះវរបិតាឥឡូវ
ដែលទ្រង់នឹងចាត់ទេវតា១២កងមកខ្ញុំជាមួយរំពេចទេឬអី?
ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលនូវពាក្យទាំងនេះ
ទឹកមុខរបស់ពួកទេវតាមានភាពរឹតតែមាំឡើង។ ពេលនោះ
លោកចង់ទៅចោមរោមមេបញ្ជាការរបស់លោក
និងកំចាត់កងទ័ពយោធពលនៅនោះ។
ប៉ុន្តែភាពក្រៀមក្រំបានធ្លាក់មកលើទេវតាទាំងនោះម្តងទៀត
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលបន្ថែមថា បើយ៉ាងនោះ
ធ្វើដូចម្តេចនឹងបានសំរេចតាមគម្ពីរ

ដែលថាត្រូវតែកើតមានដូច្នោះ?
ចិត្តរបស់ពួកសាវ័កបានស្រុតចុះទៅ
វិញដោយការអស់សង្ឃឹម
និងការខកចិត្តយ៉ាងជូរចត់
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវប្រាប់ឱ្យ
ទាហាននាំទ្រង់ចេញទៅ។

ពួកសាវ័កគេមានការភ័យខ្លាចចំ
ពោះអាយជីវិតរបស់គេ
គេនាំគ្នាភ័យចាកផ្លូវគ្នា
ហើយទុកអោយព្រះយេស៊ូវនៅតែម្នាក់
យអង្គងងង។ ឱ! នោះគឺជា
ជោគជ័យដ៏ធំរបស់សាតាំង។
ហើយគឺជាការក្រៀមក្រំនិងសោក
ស្តាយជាទីបំផុតដល់ទេវតារបស់ពុ
រះ។ ទេវតាបរិសុទ្ធជាច្រើនក៏ង
ដែលមានទេវតាខ្ពស់ៗ

ជាមេគ្រប់គ្រង
ត្រូវបានចាត់អោយទៅមើលទស្សន៍
យភាពនោះ។

លោកត្រូវកត់ត្រានូវរាល់សកម្មភាព
រាល់ការប្រមាថ និងការយោរយៅ
ដែលគេបានធ្វើមកលើព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះ

និងចុះក្នុងបញ្ជីនូវរាល់ការឈឺចាប់
ខាងផ្លូវចិត្តដែលព្រះយេស៊ូវបានទទួល

ដ្បិតមនុស្សទាំងឡាយនឹងឃើញបញ្ហា
ទាំងនោះម្តងទៀត
នៅក្នុងគ្រាសឡើងវិញ។

សូមអាន ម៉ាថាយ ២៦:១-៥៦
ម៉ាកុស ១៤:១-៥២ លូកា
២២:១-៤៦ យ៉ូហានជំពូក ១១,
១២:១-១១, ១៨:១-១២។

ជំពូកទី៨ -

ការឈឺចាប់របស់ព្រះគ្រីស្ទ

នៅពេលដែលទេវតាបានចាកចេញ
 ពីស្ថានសួគ៌ទាំងក្រៀមក្រំ
 បានដោះមកុដដ៏ភ្នំចាំងចេញ។
 លោកមិនអាចពាក់ឡើងវិញឡើយ
 នៅពេលដែលមេបញ្ជាការលោករង
 ការឈឺចាប់
 និងត្រូវពាក់ភ្នំបន្ទានោះ។
 សាតាំងនិងទេវតារបស់វាវល់យ៉ាង
 ខ្លាំងនៅក្នុងបន្ទប់ជំនុំជំរះ
 ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សជាតិ
 និងភាពអាណិតអាសូរ។
 បរិយាកាសនៅគ្រានោះធ្ងន់ធ្ងរ
 និងពិសពុលជាខ្លាំង
 ដោយសារតែទ្វីពលរបស់វា។

វាបានដឹកនាំសម្តេចសង្ឃនិងពួកអ្នក
ដឹកនាំអោយធ្វើទុក្ខ
និងប្រមាថដល់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុង
អាកប្បកិរិយាមួយដែលមនុស្សជាតិ
ពិបាកនឹងទ្រាំទ្រ ។

សាតាំងបានសង្ឃឹមថា ការប្រមាថ
និង ការឈឺចាប់បែបនេះ
និងធ្វើអោយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះហើ
បព្រះឱស្ឋត្តញ្ញត្រូវនិងអូរទាំ
ឬក៏ទ្រង់អាចបញ្ចេញអំណាចជាព្រះ
របស់ទ្រង់

រួចរំដោះអង្គទ្រង់ចេញពីការឈឺចាប់
នៃហ្វងមនុស្សហើយ
ធ្វើដូច្នោះផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
និងត្រូវបរាជ័យជាចុងក្រោយបង្អស់
។

លោកពេត្រុសបានដើរតាមព្រះអម្ចា
ស្របស្របគាត់

បន្ទាប់ពីការកាត់ទោសមក
គាត់បានឃើញការដែលគេបានធ្វើ
ទៅលើព្រះយេស៊ូវ។

ហើយនៅពេលដែលគេបានចោទ
ថា

គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិ
ស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ

គាត់បានប្រកែក។

គាត់មានការភ័យខ្លាចចំពោះជីវិតរបស់
គាត់

ហើយនៅពេលដែលគេបានចោទ
គាត់ថាជា

អ្នកដែលបាននៅជាមួយនឹងទ្រង់ដៃ
នោះ គាត់បានអះអាងថា

គាត់មិនបានស្គាល់អ្នកនោះទេ។

ពួកសាវ័កបានកត់សំគាល់នូវភាពប
រិសុទ្ធនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ត្រូវបានបញ្ជាក់និងបំភ័ន្តថាគេមិន
មែនជាសាវ័ករបស់ទ្រង់ទេ
ហើយពេត្រុសបានប្រកែកថាមិនមែ
នជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូវដឹង
ដោយពាក្យប្រមាថនិងស្បថស្បែក។
ព្រះយេស៊ូវ
ដែលនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីពេត្រុស
នោះ

ទ្រង់បានបែរព្រះភ័ក្ត្រទូតមើលមក
ពេត្រុសទាំងក្រៀមក្រាម។
ពេលនោះគាត់បាននឹកឃើញព្រះប
ន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលមានបន្ទូ
លទៅកាន់គាត់នៅបន្ទប់ខាងលើ
និងការដែលគាត់បានអះអាងថានៅ
តែស្មោះត្រង់ជាមួយព្រះយេស៊ូវរប

សំគាត់ជានិច្ច

ទោះបីជាមនុស្សទាំងអស់នឹងរវាតចិត្តដោយព្រោះទ្រង់ក៏ដោយ គឺងតែទូលបង្គំមិនដូច្នោះទេ។

គាត់បានបោះបង់ចោលព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ទាំង ប្រមាថនិងស្បថ

ប៉ុន្តែការក្រឡេកមើលរបស់ព្រះយេស៊ូវ បានបំបែកចិត្តពេត្រុស និងសង្គ្រោះគាត់ភ្លាម។

គាត់បានយំទួញយាងខ្លាំង ហើយបានលន់ត្រូវទោសពីអំពើបាបដ៏ធំរបស់គាត់ ហើយបានកែប្រែចិត្តរួចត្រូវបានរៀបចំដើម្បីចំរើនកម្លាំងដល់បងប្អូនរបស់គាត់។

ហ្នឹងមនុស្សបានស្រែកទាមទារលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

ពួកគេបានធ្វើទុក្ខដល់ទ្រង់យ៉ាង
យោរយៅ
ហើយបំពាក់អារស្តេចពណ៌ស្វាយឌុ
យទ្រង់
ព្រមទាំងបំពាក់ភ្នំបន្ទាលើព្រះសិរ
ទ្រង់ផង។
ពួកគេបានយកដើមត្រែងដាក់លើពុ
រះហស្តទ្រង់
រួចថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយចំអក
ហើយគោរពទ្រង់ ដោយពាក្យថា
សូមថ្វាយបង្គំស្តេចនៃសាសនយូដា
រួចពួកគេយកដើមត្រែងចេញពីព្រះ
ហស្តទ្រង់
ហើយយកមកវាយព្រះសិរទ្រង់ធ្វើ
អោយបន្ទាចាក់ទម្លុះព្រះសិរទ្រង់
បង្អួចរណាមរហាមកាត់ព្រះភ្នំក្រុងនិងពុ
កចង្កាទ្រង់។

វាជាការពិបាកណាស់ដល់ទេវតាទាំងឡាយក្នុងការទ្រាំទ្រចំពោះទិដ្ឋភាពបែបនេះ។

ពួកលោកគួរតែរំដោះព្រះយេស៊ូវចេញពីពួកគេ ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតាបានហាម ប្រាមដល់លោកហើយបានមានបន្ទូលថា នោះគឺជាការលោះយ៉ាងធំដែលត្រូវបានចេញសងជំនួសមនុស្ស ប៉ុន្តែនឹងត្រូវចប់សព្វគ្រប់ ហើយបណ្តាលអោយអ្នកមានអំណាចលើសេចក្តីស្លាប់ត្រូវសុគតិ។ ព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបថា ទេវតាបានទតមើលទិដ្ឋភាពនៃការបន្ទាបព្រះកាយរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតាដ៏ខ្សោយបំផុត
អាចបណ្តាលអោយហ្វូងមនុស្សបា
ត់បង់អំណាច

ហើយរំដោះព្រះយេស៊ូវបាន។

ទ្រង់បានជ្រាបថា
ប្រសិនបើទ្រង់សុំការនេះពីព្រះវរបិតា
តា

ទេវតាដ៏ធំពិតជារំដោះទ្រង់មិនខាន
។

ប៉ុន្តែវាជាការសំខាន់ដែលព្រះយេស៊ូវ
ត្រូវតែរងទុក្ខជាច្រើនយ៉ាង

ពីមនុស្សអាក្រក់
ដើម្បីសំរេចផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ
ពោះ។

នៅទីនោះព្រះយេស៊ូវបានឈរយ៉ាង
ស្ងួតបូក

និងសភាពរាបសារនៅចំពោះហ្វូងម
នុស្សដែលមានកំហឹង

នៅពេលដែលពួកគេបានផ្តល់ដល់
ទ្រង់នូវការរំលោភបំពានយ៉ាងសា
ហារបំផុត។

ពួកគេបានស្តោះដាក់ព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់
ជាព្រះភ័ក្ត្រដែលថ្ងៃណាមួយគេនឹងរ
ត់ពួនហើយគេចចេញ

ជាព្រះភ័ក្ត្រដែលនឹងផ្តល់ពន្លឺដល់ទី
ក្រុងរបស់ព្រះ

ហើយនិងចាំងពន្លឺភ្លឺជាងព្រះអាទិត្យ
ប៉ុន្តែ

មិនឃើញមានកំហឹងណាមួយចេញ
ទៅរកអ្នកប្រឆាំងទាំងនោះឡើយ។
គេបានលើកដៃដើរយោរយោរបស់គេ

ឡើង ហើយវាយទ្រង់។
គេបានគ្របព្រះសិរទ្រង់ដោយអារ
ជាយកញ្ចាស
មិនអោយទ្រង់មើលឃើញ
ហើយទៈ ក៏ភ្លៀងទ្រង់ រួចសួរថា
ចូរឯងទាយទៅមើល
អ្នកណាវាយឯង។
មានការរំជើបរំជួលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំ
ណោមពួកទេវតា។
លោកគួរតែរំដោះទ្រង់ភ្លាម
ប៉ុន្តែមេលើពួកទេវតា
ហាមឃាត់ពួកលោក។

ពួកសាវ័កគេមានសេចក្តីភ្លាហាន
ឡើងវិញ
ហើយបានទៅមើលការកាត់ទោស
របស់ទ្រង់។ ពួកគេរំពឹងថា

ទ្រង់នឹងបញ្ចេញអំណាចជាព្រះរបស់ទ្រង់
ហើយរំដោះអង្គទ្រង់ចេញពីកណ្តាប់ដៃនៃពួកសត្រូវ
និងដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកនោះ
ចំពោះអំពើឃោរឃៅដែលគេបានប្រព្រឹត្តមកលើទ្រង់។
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានឡើងចុះ
នៅពេលដែលទស្សនីយភាពផ្សេងៗគ្នាបានកើតឡើង។
ជួនកាលគេភ័យខ្លាចនិងសង្ឃឹមក្រែងគេត្រូវបានបោកបញ្ឆោត
ប៉ុន្តែសំឡេងនៅលើភ្នំនៃសំរុងរឿង
និងសិរីល្អដែលគេបានឃើញ
ចំរើនកម្លាំងដល់គេ

ថាទ្រង់ពិតជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន។

ពួកគេបាននឹកឃើញនូវទិដ្ឋភាពដ៏គួរអោយរំភើប

ដែលគេបានឃើញការអស្ចារ្យដែលព្រះយេស៊ូវធ្វើក្នុងការព្យាបាលអ្នកឈឺ

បើកភ្នែកអ្នកខ្វាក់អោយមើលឃើញបើកត្រចៀកអ្នកថ្លង់អោយស្តាប់បាន គំរាមនិងបណ្តាញអារក្ស

ប្រោសអ្នកស្លាប់អោយរស់ឡើងវិញហើយរហូតដល់គំរាមដល់ខ្យល់ហើយខ្យល់ក៏ស្តាប់ទ្រង់ថែមទៀត។

ពួកគេមិនអាចជឿថាទ្រង់នឹងសុគតឡើយ។ ពួកគេបានសង្ឃឹមថាទ្រង់នឹងប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ហើយដោយសារព្រះសូរសៀងដៃ

លទ្ធផលបានបង្ហាប្រាប់
នឹងធ្វើអោយហ្វូងមនុស្សដែលស្រែ
ក ឈាមនោះ

គេរត់គេចចេញពីទ្រង់
ដូចជាមានទាហានមួយកងដេញតា
មគេ ដូច្នោះដែរ។

ពួកសាវកបានសង្ឃឹមថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងបញ្ចេញអំណាចរប
ស់ទ្រង់

នឹងបង្ហាញដល់មនុស្សទាំងឡាយ
ថា

ទ្រង់ពិតជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រា
អែល។

យូដាសពោរពេញទៅដោយវិប្បដិ
សារីនិងការអៀនខ្មាស យ៉ាងជូរចត់
ចំពោះសកម្មភាពក្បត់ក្នុងការចាប់ពុ

រះយេស៊ូវរបស់ខ្លួន។
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឃើញ
នូវការធ្វើទុក្ខដែលទ្រង់បានទទួល
គាត់បានទទួលបរាជ័យ។
គាត់បានស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែគាត់ស្រឡាញ់ប្រាក់ជាង។
គាត់មិនបានគិតថាព្រះយេស៊ូវនឹង
រងទុក្ខ
ហើយត្រូវទាហានចាប់យកទៅដូច
នេះឡើយ។ គាត់បានគិតថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងសំដែងការអស្ចារ្យ
ហើយរំដោះអង្គទ្រង់ពីពួកគេ។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលគាត់បានឃើញហ្វូង
មនុស្ស
ដែលពោរពេញដោយកំហឹងនៅឯប
នប់កាត់ភ្នំ
ក៏ពុំស្រែកឃ្លានលោហិតរបស់ទ្រ

ដំគាត់ដឹងខ្លួនថាគាត់មានទោស
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើន
កំពុងចោទប្រកាន់
ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំងក្លា យូដា
ប្រញាប់ប្រញាល់កាត់ហ្វូងមនុស្ស
សារភាពថាគាត់មានបាបក្នុងការកំ
ចាយឈាមដែលគ្មានកំហុស។
គាត់បានប្រគល់ប្រាក់អោយគេវិញ
ហើយសុំអោយគេដោះលែងព្រះយេ
ស៊ូវ
ដោយអះអាងថាទ្រង់ពិតជាគ្មានទោ
សទេ។
ការម្ល៉េះនិងការច្របូកច្របល់
បានធ្វើអោយពួកសង្គ្រាមស្ងៀមស្ងា
ត់តែមួយរយៈពេលខ្លីតែ ប៉ុណ្ណោះ។
គេមិនចង់អោយមនុស្សទាំងឡាយ
ដឹងថា

គេបានជួលសារកិរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ម្នាក់អោយប្រគល់ទ្រង់មកក្នុងកណ្ត
ដាប់ដៃពួកគេឡើយ។

ការតាមប្រមាញ់ព្រះយេស៊ូវរបស់ពួក
គេ ដូចជាចោរ

ហើយគេបានយកទ្រង់ទៅដោយស
ម្ងាត់ ពួកគេចង់លាក់រឿងនេះ។

ប៉ុន្តែការសារភាពរបស់យូដាស
ភាពស្តមស្តាំង

និងកំហុសរបស់គាត់ដែលកើតឡើ
ង

បានបើកមុខពួកសង្គ្រាមនៅចំពោះ
មុខហ្វូងមនុស្ស

ដោយបង្ហាញថាការចាប់
ព្រះយេស៊ូវគឺជាសម្បូរបស់គេ។

នៅពេលដែលយូដាសបានអះអាង
យ៉ាងខ្លាំងៗថាព្រះយេស៊ូវគ្មានទេ

សនោះ

ពួកសង្គ្រាមបានឆ្លើយតបថា
រឿងនេះគ្មានទាក់ទងនឹងយើងទេ
ជារឿងរបស់អ្នកទេតើ។

ពួកគេមានព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងអំណាច
របស់ពួកគេ

ហើយពួកគេបានសំរេចចិត្តថា
គេនឹងធ្វើគុតទ្រង់។

យូដាសពោរពេញដោយការទង្គិះចិត្ត
និងកំហុសឆ្គង
ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ខ្លួន
ហើយក៏បានចេញទៅចងកសម្លាប់
ខ្លួនឯង។

ព្រះយេស៊ូវមានការអាណិតអាសូរដល់
ពួកគេជាខ្លាំង
ហើយចម្លើយរបស់ទ្រង់គ្មានអ្វីធ្វើ

អោយហ្នឹងមនុស្សភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ
។ ចំពោះការប្រមាថ
និងការចំអកទាំងឡាយ
មិនមែនជាការចងចាំពើម
មិនមែនជាការធ្វើអោយមានបញ្ហាធ្ង
លាក់លើព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។
ទ្រង់មានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ
និងស្ងប់ស្ងាត់។
ទ្រង់មានភាពគ្រប់លក្ខណ៍
និងថ្លៃថ្នូរ។ ទស្សនិកជនទាំងឡាយ
គេសំឡឹងមើលទ្រង់ដោយការងឿង
ឆ្ងល់។
ពួកគេបានប្រៀបធៀបទ្រង់ទ្រាយគុ
របស់លក្ខណ៍របស់ទ្រង់
ភាពហ្នឹងម៉ាត់របស់ទ្រង់
និងការបង្ហាញភាពថ្លៃថ្នូរជាមួយនឹង
អ្នកដែលបានអង្គុយជិតជំរះប្រឆាំង

នឹងទ្រង់ ហើយនិយាយ
ទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកថា
ទ្រង់មានសណ្ឋានដូចជាស្តេចដែល
គ្រងនគរប្រសើរជាងអ្នកដឹកនាំណា
ៗទាំងអស់។

ទ្រង់គ្មានសញ្ញាឧក្រិដ្ឋកម្មណាមួយ
ទាល់តែសោះ។

ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ស្និតនឹងមិនចុះ
ចាញ់ ថ្វាសរបស់ទ្រង់ធំទូលាយ។
ទឹកមុខទាំងឡាយបានបង្ហាញយ៉ាង
ច្បាស់ដោយគោលការណ៍ថ្លៃថ្នូរ
និងឧត្តុង្គឧត្តម។ ភាពអត់ធ្មត់
និងការអត់ទ្រាំរបស់ទ្រង់ខុសពីមនុ
ស្ស៍ទាំងឡាយដែលមានការរន្ធត់ជា
ច្រើន។ សូម្បីតែស្តេចហេរូឌ
និងលោកពីឡាត់
ក៏មានការរន្ធត់ចំពោះភាពថ្លៃថ្នូររប

សំទ្រង់ដែរ។

ភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់បានលេចឡើង។

ដំបូងឡើយលោកពីឡាត់ជឿថា
ទ្រង់ពិតជាមិនមែនមនុស្សធម្មតាទេ
ប៉ុន្តែគឺជាតួអង្គយ៉ាងប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់។
គាត់បានជឿថាទ្រង់ពិតជាគ្មានទោសសោះ។

ទេវតាដែលបានឃើញព្រឹត្តិការណ៍
ទាំងអស់នោះ

បានកត់សំគាល់នូវការកាត់ទោស
របស់លោកពីឡាត់

និងបានកត់សំគាល់សេចក្តីអាណិត
អាសូររបស់គាត់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ
ហើយបានជួយគាត់អោយផុតពីការ
ជាប់ទាក់ទងទៅនឹងសកម្មភាពយក

ព្រះយេស៊ូវទៅឆ្កាងដ៏
គួរអោយភ័យខ្លាច
ហើយទេវតាមួយអង្គត្រូវបានបញ្ជូន
មកឯប្រពន្ធលោកពីឡាត់
ពន្យល់សប្តិរោងថា
ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែល
លោកពីឡាត់កំពុងកាត់ទោស
ហើយថាទ្រង់ជាអ្នករងការឈឺចាប់
ដោយគ្មានកំហុសទេ។
នាងបានអោយដំណឹងទៅលោកពី
ឡាត់ថា
នាងបានទទួលការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
នៅក្នុងយល់សប្តិដោយសារព្រះ
យេស៊ូវ
ហើយបានព្រមានដល់លោកពីឡា
ត់មិនអោយធ្វើអ្វីដល់ព្រះយេស៊ូវដែល
លជាមនុស្សបរិសុទ្ធនោះឡើយ។

អ្នកនាំសារនេះបានប្រជ្រៀតហ្នឹងម
នុស្សយ៉ាងណែនណាន់ តាន់តាប់
ហើយបានជូនដំណឹងនោះទៅលោ
កពីឡាត់។

នៅពេលដែលគាត់បានអានដំណឹង
នោះ គាត់ញ័ររន្ធត់
ហើយមានសម្បុរស្មើក៏ស្នាំង។
រំពេចនោះ

គាត់បានគិតថាគាត់មិនគួរធ្វើអ្វីទាក់
ទងនឹងរឿងនោះទេ

គាត់នឹងមិនអោយការទាមទារណា
មព្រះយេ- ស៊ូររបស់ពួកគេ
មានឥទ្ធិពលមកលើគាត់ឡើយ
ប៉ុន្តែគាត់ នឹងដោះលែងទ្រង់វិញ។

នៅពេលដែលលោកពីឡាត់បានឮ
ថា

ស្តេចហ្វូឌុកង់នៅទីក្រុងយេរូសា
ឡឹមគាត់សប្បាយចិត្តណាស់
ហើយបានសង្ឃឹមថានឹងដោះខ្លួនគា
ត់រួច ពីរឿងដ៏ចម្រុះចំពោះនេះ
ហើយមិនមានទាក់ទងទៅនឹងការ
ចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវ។
គាត់បានបញ្ជូនទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នក
ដែលចោទប្រកាន់ទ្រង់ទៅឯស្តេច
ហ្វូឌុកង់។ ហ្វូឌុកង់គឺជាស្តេចវិងរូស។
ការសម្លាប់លោកយ៉ូហាន
ធ្វើអោយទ្រង់មានព្រះទ័យសៅហ្មង
ជាខ្លាំង ដោយទ្រង់មិនអាច
ដោះព្រះអង្គអោយរួចចេញបាន
ហើយនៅពេលដែលព្រះអង្គបានឮ
អំពីព្រះយេស៊ូវ
និងការងារដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បាន
ធ្វើ ព្រះអង្គបានគិតថា

លោកយ៉ូហានបានរស់ពីស្លាប់ឡើង
វិញ។

ព្រះអង្គបានភ័យខ្លាចនិងញ្ជ័ររន្ធត់
ដ្បិតព្រះអង្គមានទោសនៅក្នុងមន
សិការរបស់ទ្រង់។

លោកពីឡាតបានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវ
មកក្នុងកណ្តាប់ដៃស្តេចហេរូឌ។

ព្រះអង្គបានពិចារណាសកម្មភាពនៃ
ការទទួលស្គាល់អំណាចរបស់ទ្រង់
និងការជំនុំជំរះពីលោកពីឡាត។

ពីមុនពួកគេជាសត្រូវ
ប៉ុន្តែក្រោយមកគេបានចងជាមិត្ត។

ស្តេចហេរូឌមានព្រះទ័យរីករាយ
ណាស់ដែលបានជួបព្រះយេស៊ូវ

ព្រោះព្រះអង្គរំពឹងថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងសំដែងការអស្ចារ្យដើ
ម្បីបំពេញព្រះហឫទ័យទ្រង់។ ប៉ុន្តែ

វាមិនមែនជាការងាររបស់ព្រះយេស៊ូ
សំរាប់បំពេញចិត្តអ្នកដែលចង់ឃើញ
ញាតិទេវតាឡើយ។
អំណាចនិងការអស្ចារ្យជាព្រះរបស់
ព្រះអង្គ
សំរាប់តែសំដែងដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដ
ទៃតែប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែមិនមែនតាំងនាមរបស់ព្រះអង្គ
ផ្ទាល់ឡើយ។

ព្រះយេស៊ូមិនបានឆ្លើយអ្វីទាំងអស់
ទៅនឹងសំនួរជាច្រើនដែលស្តេចហេ
រូឌបានសួរទ្រង់
ហើយទ្រង់ក៏មិនបានធ្វើអ្វីតបទៅស
ត្រូវរបស់ទ្រង់ដែលបានចោទប្រកា
ន់ទ្រង់យ៉ាងភ្លៀវភ្លាមនោះដែរ។
ស្តេចហេរូឌក្រោយជាខ្លាំង

ព្រោះព្រះយេស៊ូវមិនបានខ្លាចអំណាចរបស់ព្រះអង្គ
ហើយថែមទាំងបានចំអកមើលងាយនិងធ្វើទារុណកម្មដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទៀតផង។
ស្តេចហេរូឌមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះភាពថ្លៃថ្នូរនិងការសំដែងលក្ខណៈជាព្រះរបស់ព្រះយេស៊ូវ
នៅពេលដែលគេធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងអាម៉ាស់ និងចោទប្រកាន់ដល់ទ្រង់
ហើយគេក៏បញ្ជូនទ្រង់ទៅឯលោកពីឡាត៍វិញ។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានល្បួងលោកពីឡាត៍

ហើយបានព្យាយាមដឹកនាំគាត់អោយចូលទៅក្នុងការហ៊ានហោចរបស់វា។

វាបានអោយយោបល់ទៅគាត់ថាប្រសិនបើគាត់មិនចូលរួមក្នុងការចោទប្រកាន់ដល់ព្រះយេស៊ូវទេអ្នកដទៃ

អ្នកស្រែកឈាមព្រះយេស៊ូវគេនឹងចោទប្រកាន់គាត់ហើយប្រសិនបើគាត់មិនបញ្ជូនទ្រង់អោយទៅឆ្ងាងទេគាត់នឹងបាត់បង់អំណាចនិងកិត្តិយសនៅលោកីយ៍របស់គាត់ហើយនឹងត្រូវបានគេប្រកាសថាជាអ្នកដោះលែងមនុស្សក្នុងខ្លួនដូចដែលគេបានដាក់ឈ្មោះអោយ។ដោយការភ័យខ្លាចបាត់បង់អំណាច

និងតួនាទីរបស់ខ្លួន
លោកពីឡាត់បានយល់ព្រមអោយ
គេធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
ហើយទោះបីជាគាត់បានដាក់ព្រះ
លោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវអោយអ្នក
ចោទប្រកាន់ទ្រង់
និងហ្វូងមនុស្សអោយទទួល
ដោយស្រែកថា
សូមអោយឈាមរបស់គេធ្លាក់លើ
យើង
និងកូនចៅរបស់យើងចុះក៏ដោយ
ក៏លោកពីឡាត់មិនរួចខ្លួនដែរ
គាត់មានទោសចំពោះលោហិតរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ព្រោះតែការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងអាត្មា
មាននិយមផ្ទាល់របស់គាត់
ហើយស្រឡាញ់កិត្តិយសពីមនុស្ស

អ្នកធំនៅផែនដី
គាត់បានបញ្ជូនអ្នកគ្មានទោស
អោយគេយកទៅសម្លាប់។
ប្រសិនបើលោកពិឡាត់បានធ្វើតាម
ជំនឿរបស់គាត់
គាត់នឹងគ្មានអ្វីទាក់ទងនឹងការចោទ
ប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។
ការកាត់ទោសនិងការចោទប្រកាន់
ទៅលើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការ
នៅក្នុងគំនិតមនុស្សជាច្រើន
ហើយការបណ្តាលចិត្តនឹងមានឡើ
ង
បន្ទាប់ពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិ
ញ
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបាន
បំពេញទៅក្នុងពួកជំនុំដែល
មានបទពិសោធន៍

និងសេចក្តីជំនឿដែលមានចាប់ពីពេលនៃការកាត់ទោសព្រះយេស៊ូវមក។

កំហឹងរបស់សាតាំងកាន់តែខ្លាំងឡើង

នៅពេលដែលវាឃើញថាការយោរយៅដែលវាប្រើឱ្យពួកសម្តេចសង្ឃធ្វើទៅលើព្រះយេស៊ូវ

មិនបានធ្វើអោយទ្រង់រអូបន្តិចសោះឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថាទោះបីជាព្រះយេស៊ូវ

បានយកកំណើតជាមនុស្សក៏ដោយក៏អំណាចនិងការអត់ធ្មត់នៃព្រះ

នៅជាប់ជាមួយទ្រង់ហើយទ្រង់មិនដែលបែកចេញពីព្រះ

ហាប្យទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់បង្ក
ចណ្ណាសោះឡើយ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៦:៥៧-៧៥,
២៧:១-៣១ ម៉ាកុស ១៤:៥៣-៧២,
១៥:១-២០ សូកា ២២:៤៧-៧១,
២៣:១-២៥ យ៉ូហានជំពូក ១៨,
១៩:១-១៦។

ជំពូកទី ៩ -

ព្រះរាជបុត្រាត្រូវបានគេឆ្កាង

ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះត្រូវបានប្រគល់ទៅអោយហ្វូងមនុស្សយកទៅឆ្កាង។ ពួកគេបាននាំព្រះអង្គសង្គ្រោះជាទីស្រឡាញ់ចេញទៅ។

ទ្រង់ហៅហាត់និងទន់ខ្សោយដោយការឈឺចាប់ដែលបណ្តាលឡើងដោយការធ្វើទុក្ខទោសនិងការដែលទ្រង់បានទទួល

ហើយគេបានអោយទ្រង់លឺឈឺឆ្កាងយ៉ាងធ្ងន់ដែលគេនឹងបោះដៃកគោលទ្រង់ នៅពេលឆាប់ៗនោះ។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានសន្លប់នៅក្រោមបន្ទុកធ្ងន់។

គេបានដាក់ឈឺឆ្កាងលើ ទ្រង់បីដង

ហើយទ្រង់បានសន្ទប់បីដង។
ពេលនោះគេបានឃើញអ្នកដើរតាម
ទ្រង់ម្នាក់ជាមនុស្សដែលមិនបានប
ង្ហាញសេចក្តីជំនឿដោយចំហចំពោះ
ព្រះគ្រីស្ទទេ តែគាត់បានជឿទ្រង់។
គេបានអោយគាត់លឺឈើឆ្កាង
ហើយគាត់បានលឺសំដៅទៅកន្លែង
ប្រហារជីវិត។
ហ្នឹងទេវតាបានសំដៅនៅលើកន្លែង
នោះ។
សិស្សរបស់ព្រះអង្គមួយចំនួនបានធុ
ងើដំណើរទៅកាន់កាលវារីទាំងក្រៀ
មក្រំ និងយំសោកយ៉ាងជូរចត់។
ពួកគេបាននឹក
ឃើញព្រះយេស៊ូវជិះសេះយ៉ាងមាន
ជោគជ័យចូលទៅក្រុងយេរូសាឡឹម
ហើយពួកគេបានដង្ហែទ្រង់ដោយសុ

រែកឡើងថា
ហូសាណាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត
ហើយបានក្រាលអារគេ
និងធាងចាកនៅតាមផ្លូវ។
ពួកគេបានគិតថាពេលនោះព្រះអង្គ
នឹងសោយរាជ្យជាស្តេចលើនគរអ្វី
ស្រាវៃល។
ទស្សន៍យភាពផ្លាស់ប្តូរជាខ្លាំង។
ក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានរលាយស្ងួត
។ គេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ
មិនមែនដោយអំណរទេ
មិនមែនដោយចិត្តរីករាយ
លោតកញ្ឆោតនិងក្តីសង្ឃឹមទេ
ប៉ុន្តែដោយចិត្តខ្ទេចខ្ទាំជាមួយនិងការ
ភ័យខ្លាច និងអស់សង្ឃឹម។
ពួកគេបានដើរយ៉ាងយឺតៗនិងក្រៀម
ក្រំតាមទ្រង់ដែលពោរពេញដោយ

ភាពអាម៉ាស់ និងការបន្ទាបខ្លួន
ហើយដែលនឹងត្រូវសុគតនៅពេល
បន្តិចទៀតនេះ។

ម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវបាននៅទី
នោះដែរ។

ចិត្តរបស់នាងត្រូវបានចាក់ទំលុះដោយ
ការឈឺចាប់

ដែលគ្មានម្តាយណាមួយធ្លាប់បានជួប
ប្រទះឡើយ។

ចិត្តដ៏ខ្ទេចខ្ទាំរបស់នាងនៅតែមាន
សង្ឃឹមជាមួយនឹងពួកសាវ័កថា

កូនរបស់នាងនឹងបញ្ចេញប្រទិប្បារមី
ដើម្បីដោះខ្លួនចេញពីឃាតករបស់
ទ្រង់ជាមិនខ្លាន។

នាងមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងគំនិតថាព្រះ
យេស៊ូវនឹងសុខចិត្តរងទ្រាំនូវការជា
ប់ឆ្កាងបែបនេះឡើយ។

ប៉ុន្តែការរៀបចំបានរួចរាល់ជាស្រេច
គេបានដាក់ព្រះយេស៊ូវផ្នែកលើឈើ
ឆ្កាង

គេបានយកញញួរនិងដៃកគោលម
ក៏។ ចិត្តរបស់ពួកសាវ័កស្ម័គ្រនូវ
ម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវតាំងយ៉ាង
ខ្លាំង សឹងតែមិនអាចទ្រាំបាន
ហើយនៅពេលដែលគេសន្ធឹងព្រះ
យេស៊ូវនៅលើឈើឆ្កាង
ហៀបនឹងដៃកគោល

ព្រះហស្តទ្រង់ភ្ជាប់ទៅនឹងឈើឆ្កាង
ពួកសាវ័កបាននាំម្តាយព្រះយេស៊ូវ
ចេញដើម្បីកុំអោយគាត់សំឡឹងឃើ
ញគេដៃកគោលទំលុះផ្អែងនឹងសា
ច់ដៃ និងជើងដ៏ទន់របស់ទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវមិនបានគួញភ្នែកឡើយ
តែទ្រង់គ្រីហាមដោយការឈឺចាប់។

ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ ទ្រង់ឡើងស្តាំដៃ
ហើយត្រឡប់មកវិញវិញវិញវិញវិញវិញវិញវិញ
ញឹមទ្រង់។

សាតាំងបានប្រមាថទៅលើការឈឺ
ចាប់ដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានឆ្លង
កាត់

ទាំងព្រួយបារម្ភខ្លាចទ្រង់សុគតិ
ហើយនគរបស់វាត្រូវបានបាត់បង់។

គេបានលើកឈើឆ្កាងបន្ទាប់ពីគេបាន
នោះដែរគេបានព្រះយេស៊ូវភ្ជាប់រួច
មកហើយបញ្ចូលទៅក្នុងរណ្តៅដែល
បានជីកទុក

ដោយកម្លាំងយ៉ាងខ្លាំង

ដោយទាញសាច់ព្រះយេស៊ូវបណ្តា
លអោយមានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង

។

គេបានធ្វើអោយការស្ថិតិរបស់ទ្រង់មានភាពអាម៉ាស់ជាទីបំផុត។

គេបានឆ្កាងចោរពីរនាក់នៅសងខាងព្រះយេស៊ូវម្នាក់ម្នាង។

គេបានចាប់ចោរដោយបង្ខំហើយបន្ទាប់ពីវាបានរើបំរះយ៉ាងខ្លាំងមក

គេបានទាញដៃរបស់វាមកបោះដៃកគោលភ្ជាប់នឹងឈើឆ្កាង។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រគល់ដៃទៅអោយគេបោះដៃកគោលយ៉ាងសភាព។

ទ្រង់មិនចាំបាច់អោយអ្នកណាចាប់ទាញព្រះហស្តទ្រង់ដាក់លើឈើឆ្កាងឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានអោយសត្វរូបរបស់ទ្រង់ “ព្រះវរបិតាអើយ

សូមទ្រង់អត់ទោសអោយគេផង
ដ្បិតគេមិនដឹងថាគេកំពុងធ្វើអ្វីទេ”
នៅពេលដែលចោរទាំងពីរកំពុងជេរ
ប្រទេចអ្នកធ្វើបាបវា។

ព្រះយេស៊ូវមិនគ្រាន់តែទ្រាំទ្រនូវការ
ឈឺចាប់ខាងរាងកាយប៉ុណ្ណោះទេ
តែអំពើបាបរបស់លោកីយ៍ទាំងមូល
បានត្រូវផ្ទុកមកលើទ្រង់។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវបាន
គេព្យួរនៅលើឈើឆ្មាង
គេបានដើរមកជិត
ទ្រង់ដោយជេរប្រមាថទ្រង់
ដោយឱនក្បាលគេដូចជាគោរពស្តេច
ចដោយនិយាយថាឯងដែលអាចបំ
ផ្លាញព្រះវិហារ

ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាងបីថ្ងៃអើ
យ ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯងចុះ។
បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
ចូរចុះពីលើឈើឆ្កាងមក។
សាតាំងបានប្រើពាក្យដូចគ្នានេះទៅ
លើព្រះគ្រីស្ទនៅទីរហោស្ថានថា
បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន។
ពួកសម្តេចសង្ឃ
អ្នកដឹកនាំនិងពួកអាចារ្យនិយាយ
ដោយចំអកថាវាអាចសង្គ្រោះ
អ្នកដទៃ
តែវាមិនអាចជួយខ្លួនឯងបានទេ។
ប្រសិនបើវាជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រា
អែល ពិតមែន
ចូរអោយវាចុះពីលើឈើឆ្កាងឥឡូវ
នេះចុះ នោះយើងនឹងជឿវា។
ពពួកទេវតាដែលសំកាំងនៅពីលើទ

ស្បូនីយភាពនៃការឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ
បានតូចព្រះទ័យយ៉ាងខ្លាំង
នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំបានចំអក
មើលងាយទ្រង់ដោយនិយាយថា
បើវាជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន
ចូរអោយវាជួយខ្លួនឯងទៅ។
ពួកលោកចង់ចុះទៅជួយរំដោះព្រះ
យេស៊ូវ

តែពួកលោកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត
អោយធ្វើដូច្នោះឡើយ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានជាប់
នៅលើឈើឆ្កាងដោយការឈឺចាប់
ទ្រង់មិនបានបំភ្លេចម្តាយរបស់ទ្រង់
ឡើយ។

មេរៀនចុងក្រោយបង្អស់របស់ព្រះ
យេស៊ូវគឺការអាណិតអាសូរ និងការ
បន្ទាបខ្លួន។

ទ្រង់ទុកមើលទៅម្តាយទ្រង់ដែលមាន
នចិត្តពោរពេញដោយការទុក្ខព្រួយ
ហើយដែលនៅលើដៃសារកយ៉ូហា
នជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់មាតាទ្រង់
ថា មាតាអើយ

នុ៎ះនឹកនររបស់មាតា។

រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅយ៉ូហានថា

នុ៎ះនិម្មាយរបស់អ្នក

តាំងពីពេលនោះមក

លោកយ៉ូហានបាននាំគាត់ទៅផ្ទះរបស់ខ្លួន។

នៅក្នុងការឈឺចាប់

ព្រះយេស៊ូវស្រែកទឹកជាខ្លាំង

ប៉ុន្តែគេបានគរលើទ្រង់នូវការប្រមា

ថ បន្ថែមដោយយកទឹកខ្មេះ

និងសារាយរំហូតមកថ្វាយទ្រង់សោយ។

ពួកទេវតាបានទតមើលនូវការឈឺចាប់នៅលើឈើឆ្កាងរបស់មេបញ្ចាករដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់លោករហូតដល់លោកមិនអាចមើលតទៅទៀតបាន

រួចក៏បែរព្រះភ័ក្ត្រលោកចេញពីទស្សនីយភាពនោះ។

ព្រះអាទិត្យមិនព្រមសំឡឹងមើលទស្សនីយភាពដ៏រន្ធត់នេះឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកឡើងដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងៗដែលបានវាយសំពង់

ដល់ចិត្តរបស់យាតកទ្រង់ឱ្យភ័យញ័រដោយពាក្យថា “ការស្រេចហើយ”។

គ្រានោះរាំងនននៅក្នុងព្រះវិហារ

ក៏រហែកជាពីរភាគចាប់តាំងពីលើចុះ
ដល់ក្រោម
ក៏មានកក្រើកដីហើយច្នៃប្រេះដាច់ពី
គ្នា។

មានឯងធីតជាបគ្របមកលើផែនដី។
សេចក្តីសង្ឃឹមចុង
ក្រោយរបស់ពួកសាវ័កហាក់បីដូច
ជានសាត់បាត់អស់
នៅគ្រាដែលព្រះយេស៊ូវសុគត។
ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាច្រើនបាន
ឃើញភ្នាក់ឈឺចាប់និងការសុគតរបស់
ស្រីទ្រង់
ហើយពេងនៃសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់
ទ្រង់បានពេញហៀរ។

គ្រានោះសាតាំងមិនបានប្រមាថដូច
ដែលវាធ្លាប់ធ្វើនោះទេ។

វាបានសង្ឃឹមថាវាអាចបំផ្លាញផែន
ការនៃការសង្គ្រោះ
ប៉ុន្តែផែនការនោះបានចាក់គ្រឹះយ៉ាង
ជ្រៅ។ ហើយឥឡូវនេះ
ដោយការសុគតិរបស់ព្រះយេស៊ូវ
វាដឹងថា
វាពិតជាត្រូវស្លាប់ជាចុងក្រោយបំផុត
តិ
ហើយនគរបស់វានឹងត្រូវបានដក
ហូត
ហើយប្រគល់ទៅឱ្យព្រះយេស៊ូវវិញ
។
វាបានប្រជុំពិភាក្សាជាមួយនឹងទេវ
តារបស់វា។
វាមិនមានជ័យជំនះអ្វីទៅលើ
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបន្តិចសោះឡើយ
យ

ហើយឥឡូវនេះវាត្រូវតែបន្ថែមកម្លាំង
ដោយមួយនិងកលល្បិច
និងអំណាចរបស់វាបង្វែរមកលើអ្នក
ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវិញ។
ពួកវាត្រូវតែការពារមនុស្សទាំងអស់
ពីការទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដែលព្រះ
យេស៊ូវបានចេញថ្លៃលោះជំនួសពួក
គេ។ ដោយធ្វើដូច្នោះ
សាតាំងនៅតែអាចធ្វើការប្រឆាំងនឹង
នគរបស់ព្រះបាន។
ហើយការនេះ
វាក៏អាចរក្សាអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍
លើវាបានយ៉ាងគង់វង្សល្អ។
ដ្បិតអំពើបាបរបស់អ្នកដែលព្រះបាន
ចេញថ្លៃលោះដោយលោហិតរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ ហើយមានជ័យជំនះ
នៅទីបញ្ចប់នឹងត្រឡប់ទៅលើមេនៃ

អំពើបាបគឺអារក្សវិញ
ហើយវានឹងត្រូវទទួលនូវអំពើបាប
នោះនៅពេលដែលអ្នកមិនបានទទួល
លសេចក្តីសង្គ្រោះ
ដោយព្រះយេស៊ូវនិងទទួលអំពើបាប
របស់គេ។

ព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ
មិនបានបង្ហាញភាពរុងរឿង
និងពិសេសពិសាលនៃលោកីយ៍ឡើយ។

ព្រះជន្មដ៏លះបង់និងបន្ទាបព្រះកាយ
របស់ព្រះអង្គ
ផ្ទុយគ្នាស្រឡះអំពីជីវិតរបស់ពួកគេ
ផ្អែមជនិងអ្នកដឹកនាំ
ដែលស្រឡាញ់តែការងាយស្រួលនិង
ឯកភ័យសនៃលោកីយ៍

ហើយព្រះជន្មដ៏ត្រឹមត្រូវ
និងបរិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គឺជាការស្តាប់ឆ្លាស់
ដល់ពួកគេជាបន្ត
ចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ។
ពួកគេស្តាប់ទ្រង់ដោយសារការបន្ទា
ប ខន និងភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលស្តាប់ទ្រង់នៅទីនេះ
ថ្ងៃណាមួយនឹងឃើញទ្រង់នៅក្នុង
ភាពដ៏រុងរឿងនៃស្ថានសួគ៌
និងសិរីល្អដ៏លើសលប់របស់ព្រះវរបិ
តា។

ទ្រង់ត្រូវបានព័ទ្ធជុំវិញដោយសត្រូវរ
បស់ទ្រង់នៅក្នុងបន្ទប់ជំនុំជំរះ
ដែលជាអ្នកស្រែកឃ្លានលោហិតរប
ស់ទ្រង់
ប៉ុន្តែអ្នកមានចិត្តរឹងដែលបានស្រែក

ឡើងថា

ចូរឱ្យឈាមរបស់វាធ្លាក់លើយើងនិង

កូនចៅយើងចុះ

និងយើងព្រមទ្រង់ជាស្តេចដ៏មានកិត្តិយស

ស។

ពួកទេវតានិងហែហាមទ្រង់ដោយចម្លែង

នៃជ័យជំនះ ឧត្តមភាព

និងព្រះចេស្ដា។ អ្នកដែល

ត្រូវបានសម្លាប់ ត្រូវតែរស់ឡើងវិញ

គឺជាអ្នកឈ្នះដ៏ឧត្តម។ អ្នកក្រី

អ្នកខ្សោយ

និងអ្នកពិការដែលបានស្មោះដាក់ពុទ្ធិ

រះភ័ក្ត្រទ្រង់ក្នុងសំរែកនៃសេចក្តីយោ

រយោយ៉ាងមានជោគជ័យកាត់ហ្វូង

ទាហាន

នាពេលជេរប្រមាថយ៉ាងថោកទាប

។

គេបង្ខំចម្រុះភ័ក្ត្រនោះដោយវាយដំ
និងអំពើយោរយៅដែលធ្វើអោយសុ
មានស្នាមដៃពេញទៅដោយសេចក្តីកោ
តសរសើរ។

គេនឹងឃើញព្រះភ័ក្ត្រនោះម្តងទៀត
ភ្នំដូចព្រះអាទិត្យនៅពេលថ្ងៃត្រង់
រួចគេប្រុងនឹងរត់គេចចេញពីព្រះភ័ក្ត្រ
នោះ។

ជំនួសអោយសំរែកនៃជ័យជំនះដ៏
យោរយៅក្នុងការភ័យស្លន់ស្លាដៃ
លគេទ្រហោយដោយសារទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវនឹងបង្ហាញព្រះហស្តដៃ
លមានស្នាមដៃកគោល។

សញ្ញានៃអំពើយោរយៅដែលទ្រង់
បានរងទ្រាំ។

ស្នាមដៃកគោលប្រាប់អំពីរឿងរ៉ាវនៃ
ការប្រោសលោះមនុស្សលោកដ៏អ

ស្វាស្យ

និង តិម្លៃ ពិសេស ដែល បាន ចេញ ថ្លៃ
លោះ នោះ ។

ទាហាន ដែល បាន ចាក់ លំពែង ទំលុះ
ចំ ហៀង ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ជីវិត
និង ឃើញ ស្នាម លំពែង
ហើយ និង សោក ស្តាយ ដោយ ទង្គិះ ថ្ម

និង អំពើ ដែល ខ្លួន បាន ប្រព្រឹត្ត ធ្វើ អោយ
រាង កាយ ទ្រង់ ឈឺ ចាប់ ។

ទាហាន បាន ធ្វើ អោយ ទ្រង់ រឹត តែ អា
ម៉ាស់ ដោយ យក ពាក្យ ស្លោក ថា
ស្តេច នៃ សាសន៍ យដា
ទៅ ព្យួរ នៅ លើ ឈើ ធ្លាង ពី លើ ព្រះ សិ
រទ្រង់ ។ ប៉ុន្តែ នៅ ពេល នោះ
ពួក គេ និង តម្រូវ អោយ មើល ទ្រង់ ក្នុង
សិរី ល្អ ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់

និងអំណាចដ៏ជាស្តេច។

ពួកគេនឹងឃើញមានព្រះនាមកត់ទុក្ខ
ក៏នៅលើព្រះពន្លឺនិងព្រះឱវារបស់
ទ្រង់ថា ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
ព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់
។

អ្នកដែលស្រែកចម្រើនដាក់ទ្រង់នៅ
ពេលដែលទ្រង់ជាប់នៅលើឈើឆ្កា
ងថា

ចូរអោយស្តេចលើសាសន៍អ៊ីស្រាអែ
លចុះពីលើឈើឆ្កាងមកចុះ
ដើម្បីអោយយើងបានឃើញ
និងជឿដល់ទ្រង់។ ពេលនោះ
គេនឹងឃើញទ្រង់ដោយអំណាច
និងកម្លាំង ជាស្តេចរបស់ទ្រង់។
ពេលនោះ
គេនឹងមិនទាមទារអ្វីដើម្បីជាភស្តុតា

ឯបញ្ជាក់ថាទ្រង់ជាស្តេចនៃសាសន៍
អ្វីស្រាវអែលទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែនឹងរំភើបជាខ្លាំងដោយទស្សន៍
យភាពនៃព្រះចេស្ដា
និងសិរីល្អដ៏លើសលប់របស់ទ្រង់។
ពេលនោះ

ពួកគេនឹងត្រូវបានបង្ខំតបង្ខំអោយទ
ទូលស្គាល់ថា
មានពរហើយអ្នកដែលបានយាងម
កក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។
ការរពាយផែនដី ផ្ទះបេះពីគ្នា
ភាពងងឹតគ្របដណ្តប់លើផែនដីនិង
សំដែកយ៉ាងខ្លាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវថា
“ការស្រេចហើយ”

និងឮនៅពេលដែលទ្រង់
ប្រគល់ព្រះជន្មទ្រង់ទៅឯព្រះវរបិតា
បានធ្វើអោយសត្រូវរបស់ទ្រង់ភិតភ័

យ

និងធ្វើអោយពួកទាហានដែលធ្វើគតទ្រង់ញ្ជូរនត។

ពួកសាវករំពឹងថានឹងមានការអស្ចារ្យយណាមួយកើតឡើង ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេត្រូវបានរលាយសាបសូន្យទាំងអស់។

ពួកគេភ័យខ្លាចក្រែងពួកយូដាតាមរកបំផ្លាញដល់គេផងដែរ។

គេបានគិតថាសម្រាប់ទាស់នឹងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបែបនេះ និងមិនបញ្ចប់នៅត្រឹមនោះឡើយ។ នៅគ្រាឯកោ

ពួកសាវកបានចំណាយពេលយំសោកយ៉ាងក្រៀមក្រំចំពោះការអស់សង្ឃឹមរបស់ពួកគេ។

ពួកគេរំពឹងថាទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ

លើនគរនៃលោកីយ៍នេះ

ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានស្នា
បទៅជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវទៅវិញ
។

ពួកគេសង្ឃឹមនៅក្នុងចិត្តដ៏ក្រៀមក្រា
រ និងអស់សង្ឃឹមរបស់គេថា
ក្រែងព្រះគ្រីស្ទបំភ័ន្តគេទេដឹង។
មាតារបស់ទ្រង់បានបន្ទាបខ្លួន
ហើយសូម្បីតែសេចក្តីជំនឿថាព្រះ
យេស៊ូវជាព្រះមែស៊ីរបស់នាង ក៏
នាងនៅអស់ឯកដែរ។

ប៉ុន្តែទោះបីជាពួកសាវ័កមានការខក
ចិត្តចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួក
គេទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវក៏ដោយ
ក៏ពួកគេនៅតែស្រឡាញ់ទ្រង់ គោរព
និងសរសើរដំកើងព្រះសពរបស់ទ្រង់

ងំដែរ។

តែគេមិនដឹងជាធ្វើយ៉ាងណា។

លោកយ៉ូសែបជាអ្នកស្រុកអារម៉ាថេ
និងជាអ្នកដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងពួក

កំជំនុំដ៏មានឥទ្ធិពល

និងសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវជាសម្លា
ត់ម្នាក់។

គាត់បានទៅជួបលោកពីឡាត់ដោ
យសម្ងាត់

និងអង្គអាចក្លាហានដើម្បីសុំព្រះស
ពព្រះយេស៊ូវ។

គាត់មិនបានទៅដោយចំហទេ
ព្រោះកំហឹងរបស់

ពួកយូដាពុះពោរខ្លាំងពេក

ទើបពួកសាវ័កបានម្តុំក្រែងគេប្រើកម្ម
លាំងដើម្បីការពារព្រះសពព្រះយេ

ស៊ូវ

ទុកជាកន្លែងដ៏មានកិត្តិយសមួយ។

ប៉ុន្តែ

លោកព័ទ្ធជាត់បានប្រគល់សោកសព

តាមសំណូមពរ

ហើយនៅពេលដែលគេដាក់ព្រះស

ពព្រះយេស៊ូវចុះពីឈើឆ្កាង

ការសោកសង្រេងរបស់គេក៏បានរំព្យ

កឡើងវិញ

ហើយគេបានយំសោកទៅលើសេច

ក្តីសង្ឃឹមដ៏និរាសព្រាត់ប្រាសរបស់

គេ

នៅក្នុងការទង្វឹះចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ

។

គេបានរុំព្រះសពព្រះយេស៊ូវដោយ

សំពត់ទេសឯក

ហើយលោកយ៉ូសែបបានបញ្ជូនព្រះ

សពទ្រង់ នៅក្នុងផ្នូរថ្មរបស់គាត់។

ពួកស្រីៗដែលជាសិស្សដ៏ទន់ទាប
របស់ទ្រង់កាលដែលទ្រង់មានព្រះជ
នរស់នៅឡើយ
ក៏បាននៅជិតទ្រង់ដែរពេលដែលទ្រ
ង់សុគត
ហើយគេមិនចាកចេញពីទ្រង់ឡើយ
រហូតទាល់តែពួកគេបានឃើញព្រះ
សពដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគេ
ដាក់ក្នុងផ្នូរ
ហើយបានប្រមៀលដុំដុំធ្ងន់មួយម
កខ្ទប់នៅមាត់ផ្នូរ
ក្រែងលោពួកសត្រូវរបស់ទ្រង់ស្វែង
រកយកព្រះសពទ្រង់បាត់។
មានទេវតាបានយាមផ្នូរដោយយក
ចិត្តទុកដាក់ រង់ចាំបញ្ជា
និងអនុវត្តនូវតួនាទីរបស់លោក

ដើម្បីដោះលែងស្តេចនៃសិរីរុងរឿង
ពីការសុគតរបស់ទ្រង់។

ពួកអ្នកដែលធ្វើគុតព្រះគ្រីស្ទបានភ័យខ្លាចក្រែងទ្រង់រស់ឡើងវិញ
ហើយគេច ចេញពីពួកគេ។

គេបានសុំលោកពីឡាត់អោយចាត់
ទាហានមកយាមផ្លូវរហូតដល់ថ្ងៃទី
បី។

លោកពីឡាត់ក៏បានប្រគល់ទាហាន
ដល់គេដើម្បីយាមផ្លូវ
ថែមទាំងបោះត្រានៅលើថ្មផ្លូវផង
ក្រែងសិស្សរបស់ទ្រង់នឹងលួចព្រះ
សពយកទៅ

ហើយនិយាយថាទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញ។

សូមអាន ម៉ាថាយ ២១:១-១១,
២៧:៣២-៦៦ ម៉ាកុស ១៥:២១-៤៧
លូកា ២៣:២៦-៥៦ យ៉ូហាន
១៩:១៧-៤២ វិវរណៈ ១៩:១១-១៦។

ជំពូកទី១០ -

ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពួកសាវ័កបានសំរាកនៅថ្ងៃបរិសុទ្ធ
ដោយមានការក្រៀមក្រំនឹងការសុគត
តនៃព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវជាស្តេច
នៃសិរីល្អបានសំរាកនៅក្នុងផ្នូរ។
ព្រះគ្រីស្ទបានរំកិលផុតទៅយ៉ាងយឺត
យឺត

ហើយនៅពេលដែលងងឹតនៅឡើយ
ទេវតាបានហោះរំលងផ្នូរ
ទាំងដឹងថាពេលវេលាដែលត្រូវរំ
ដោះព្រះរាជបុត្រាជាទីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះដែលជាមេបញ្ជាការជាទីស្រឡាញ់
របស់លោកបានខិតមកជិតដល់

ហើយ។ ហើយ

នៅពេលដែលលោកបានរង់ចាំដោយព្រះហឫទ័យរំជើបរំជួលយ៉ាងខ្លាំងនូវពេលវេលាដ៏មានជោគជ័យ

ទេវតាដ៏ខ្លាំង

និងមានព្រះចេស្ដាមួយអង្គ

បានយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌។

ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកដូចជាផ្នែកបន្ត

ទោរ

ហើយព្រះពន្លឺស្រ្តាទ្រង់សដូចហិមៈ។

ពន្លឺរបស់លោកបំបែកភាពងងឹតចេញពីជានព្រះបាទលោក

បណ្តាលអោយទេវតារបស់អារក្ស

ដែលបានទាមទារព្រះសពព្រះយេស៊ូវតំបែកខ្វែកគេចចេញពីសិរីរុង

រឿងរបស់លោក។

រឿងរបស់លោក។

រឿងរបស់លោក។

ទេវតាមួយអង្គដែលបានទតមើលទិ
ដ្ឋភាពនៃការបន្ទាបព្រះកាយរបស់ពុ
រៈ គ្រីស្ទ

និងបានយាមរក្សាផ្លូវដែលព្រះយេ
ស៊ូវបានសំរាក

បានរួមជាមួយនឹងទេវតាដែលយាង
មកពីស្ថានសួគ៌

ហើយយាងចុះទៅកាន់ផ្លូវទាំងពីរអ
ង្គ។

ផែនដីញ្ជូរកក្រើកនៅពេលដែល
លោកទាំងពីរចុះដល់ដី

ហើយមានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំង
។

ទេវតាដ៏ខ្លាំងនិងមានព្រះចេស្ដាចាប់
ចូលដែលនៅមាត់ផ្លូវ

ហើយប្រមៀលយ៉ាងរហ័ស
ចេញពីមាត់ផ្លូវហើយគង់នៅពីលើ។

ការភ័យខ្លាចដ៏រន្ធត់បានធ្វើអោយអ្នក
ក៏យាមភ័យតក្កិមា។

ឥឡូវនេះតើអំណាចរបស់គេក្នុងការ
រក្សាព្រះសព្វព្រះយេស៊ូវនោះនៅឯ
ណា? គេពុំបានគិតពីតួនាទីរបស់គេ
ឬពីការដែលពួកសាវ័កមកលួចព្រះ
សព្វនោះឡើយ។ ពួកគេងឿងឆ្ងល់
និងភ័យខ្លាចនៅពេលដែលពន្លឺដ៏ភ្លឺ
ក្រៃលែងរបស់ទេវតាចាំងភ្លឺជាងពន្លឺ
ព្រះអាទិត្យ នៅជុំវិញគេ។ ទាហាន
រួមដែលយាមរក្សាផ្លូវបានឃើញទេវ
តាហើយបានដួលទៅលើដីដូចមនុ
ស្សស្លាប់។

ទេវតាមួយអង្គបានប្រមៀលច្នៃចេញ
ដោយជោគជ័យ
ទាំងបន្តិសំឡេងប្រកប

ដោយព្រះចេស្ដាយ៉ាងច្បាស់ថា
ឱព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអើយ
ព្រះវរបិតានៃទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអង្គ
ហើយសូមយាងក្រោកឡើង។
ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះជន្មរស់ពីសុ-
គតិឡើងវិញ។
ទេវតាផ្សេងៗទៀតបានចូលទៅក្នុង
ផ្នូរ
ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបា-
នយាង ក្រោកឡើងដោយជោគជ័យ
ទ្រង់បានបត់សំពត់ស្នូបដែលរុំព្រះ
សពទ្រង់ព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចេញមកជាអ្នកឈ្នះដ៏មា-
នជោគជ័យ។
ពួកទេវតាបានសំឡឹងមើលមិនដាក់
ភ្នែក
ទៅលើទិដ្ឋភាពដ៏គួរអោយស្ងើចសរ

សើរនោះ។

ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចេញពីផ្លូវដោយព្រះចេស៊ុ
ដា ទេវតាដ៏ចៃដន្យាំងទាំងនោះ
ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ដល់ដី
រួចអបអរសាទរគំនាប់ទ្រង់ដោយចំ
រៀងនៃជ័យជំនះ

ដែលសេចក្តីស្លាប់មិនអាចមាន
ជ័យជំនះលើទ្រង់តទៅទៀតបាន។
ឥឡូវនេះសាតាំងពុំមានជោគជ័យ
ឡើយ។

ទេវតារបស់វាបានគេចខ្លួនចេញពីព
ន្លឺដ៏ចាំងចៃដន្យាំងទាំងនៃ
ស្ថានសួគ៌។ គេបានភ្ជួញភ្លើង
យាងជួរចត់
ទៅកាន់ស្តេចរបស់គេថា
អំណររបស់គេត្រូវបានគេដណ្តើម

យកបាត់ទៅហើយ
និងថាអ្នកដែលគេបានស្អប់បំផុត
នោះបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញហើយ
។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វាមានអំណាច
ជាមួយជោគជ័យរបស់វា
បានតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ
ដែលអំណាចរបស់វាទៅលើមនុស្ស
មានបាប
បានធ្វើឱ្យព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតនៅក្នុង
ផ្ទះប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលយ៉ាងខ្លីបំផុត
ជោគជ័យនៃស្ថាននរកក៏បានមកដល់
។

ដ្បិតនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបាន
យាងចេញពីផ្ទះដោយជោគជ័យជា

អ្នកឈ្នះដ៏មានព្រះចេស្ដា
សាតាំងបានដឹងថា
បន្ទាប់ពីពេលនោះមកវាត្រូវតែស្លាប់
ហើយនគរបស់វាក៏ត្រូវតែប្រគល់
ទៅអោយអ្នកដែលត្រូវគ្រប់គ្រងវិញ
ដែរ។ វាយំសោក និងខឹងយ៉ាងខ្លាំង
ព្រោះទោះបីជាវាប្រើគ្រប់អំណាច
និងកម្លាំងរបស់វាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ក៏វាមិនអាចយកឈ្នះលើព្រះយេស៊ូវ
បានឡើយ
ប៉ុន្តែទ្រង់បានបើកផ្លូវនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ
ពោះសំរាប់មនុស្ស
ហើយអស់អ្នកណាដែលដើរនៅលើ
ផ្លូវនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

សាតាំងហាក់ដូចជាមានកង្វល់
និងទុក្ខព្រួយមួយផ្នែក។

វាបានប្រជុំពិភាក្សា
ជាមួយទេវតារបស់វា
ថាតើវាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទៅទៀត
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងនគរបស់ព្រះ។
សាតាំងបាននិយាយថា
អ្នកត្រូវតែបង្ខំពួកសម្តេចសង្ឃនិងអ្នក
ដឹកនាំ។
យើងបានដោតជ័យក្នុងការបញ្ឆោត
និងបិទភ្នែកពួកគេ
និងធ្វើអោយគេមានចិត្តរឹងទាស់នឹង
ព្រះយេស៊ូវ។ យើងធ្វើឱ្យគេជឿថា
ទ្រង់គឺជាព្រះក្លែងក្លាយ។
ដែលទាហានរួមនិងនាំដំណឹងដ៏គួរ
អោយស្តបខ្មែម
ថាព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះជន្មរស់ឡើង
វិញ។
យើងបន្តដឹកនាំពួកសម្តេចសង្ឃនិង

អ្នកដឹកនាំអោយនៅតែស្អប់ព្រះយេស៊ូវ
តទៅទៀត និងអោយធ្វើគុត
ទ្រង់។

ឥឡូវនេះចូរបង្ហាញនូវពន្លឺដ៏ភ្លឺនៅចំ
ពោះមុខគេថា
ដោយពួកគេបានធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ
ហើយ

ប្រសិនបើមនុស្សគេបានដឹងថា
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
មនុស្សទាំងឡាយនឹងគប់សម្លាប់ពួក
គេនឹងដុំថ្ម
ព្រោះគេបានសម្លាប់អ្នកគ្មានទោស
។

ខ្ញុំបានឃើញទាហារូមដែលយាមផ្លូវ
បានក្រោកឡើង
ហើយបើកភ្នែកមើលថាតើគេអាច

មើលជុំវិញខ្លួនបានឬទេ
បន្ទាប់ពីទេវតាបានយាងត្រឡប់ទៅ
ស្ថានសួគ៌វិញ
ហើយមានតែពន្លឺនៃសិរីល្អនោះ។
គេមានការងឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំងដោយ
ដុំថ្មដែលបាំងមាត់ផ្លូវ
ត្រូវបានប្រមៀលចេញហើយព្រះ
យេស៊ូវត្រូវបានលើកឡើង។
គេក៏បានជំរាបរឿងដ៏អស្ចារ្យដែល
គេបានឃើញនោះដល់សម្តេចសង្ឃ
និងពួកមេដឹកនាំ
ហើយនៅពេលដែល
ពួកយាតកទាំងនោះបានឮនូវរបាយ
ការណ៍ដ៏គួរអោយរន្ធត់នោះ
មុខគេឡើងស្លាំងគ្រប់ៗគ្នា។
គេបានឃើញនូវកំហុសទាំងឡាយ
ដែលគេបានប្រព្រឹត្ត។ ពេលនោះ

គេបានដឹងថាប្រសិនបើទាហានបាន
នរាយការណ៍នោះជាការពិត
នោះពួកគេនឹងត្រូវបាត់បង់។
ពួកគេស្រឡាញ់កាំងមួយស្របក់
ហើយសំឡេងមើលគ្នាទៅវិញទៅម
កដោយស្ងៀមស្ងាត់ដោយមិនដឹង
ថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណានិងនិយាយពីអ្វី
ឡើយ។

ពួកគេបានមកដល់កន្លែងមួយ
ដែលគេមិនអាចជឿបាន
លុះត្រាតែរឿងនោះគឺជាការចោទប្រ
កាន់របស់ពួកគេ។

ពួកគេបានបែកគ្នារឿងៗខ្លួនដើម្បីពិ
ភាក្សាថា តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណា។

ពួកគេបានសម្រេចចិត្តថា
ប្រសិនបើដំណឹងដែលថាព្រះយេស៊ូ
វបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

និងរបាយការណ៍ដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល
ដែលធ្វើអោយទាហានដែលយាម
ល្បាតបានដួលសន្លប់ត្រូវបានព្រួញ
ខ្មារដល់មនុស្សម្នា
ពួកគេពិតជានឹងត្រូវមនុស្សខឹងសំ
បារយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិង
សម្លាប់ពួកគេជាមិនខាន
គេចង់ដួលទាហានអោយលាក់រឿង
នោះជាសម្ងាត់
គេបានផ្តួលប្រាក់អោយទាហានជា
ច្រើន ហើយបង្ខំអោយនិយាយថា
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានមកលួចពុ
រះសពយកទៅនៅពេលយប់ដែល
យើងដេកលក់។
ហើយនៅពេលដែលទាហានត្រូវគេ
សួរថា
ហេតុអ្វីបានជាគេដេកលក់នៅពេល

យាមនោះ

ពួកសម្តេចសង្ឃនិងអ្នកដឹកនាំបាន
និយាយថា

គេនឹងអង្វរចៅហ្វាយខេត្តអោយជួយ
យដល់ពួកគេ។ ដោយសារប្រាក់
ទាហានរួមដែលជាអ្នកយាម
បានលក់កិត្តិយសរបស់ខ្លួន
ហើយយល់ព្រមធ្វើតាមការណែនាំ
របស់សម្តេចសង្ឃនិងពួកចាស់ទុំ។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវត្រូវបានព្យួរនៅ
លើឈើឆ្មាង ទ្រង់បានស្រែកថា
ការស្រេចហើយ ផ្លូវបើកចេញពីគ្នា
ផែនដីរញ្ជួយ
ហើយមានផ្លូវជាច្រើនបានបើកឡើង
ដ្បិតនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពីការសុគតិ

ហើយមានជ័យជំនះលើសេចក្តីស្លាប់

នៅពេលដែលព្រះអង្គបានយាងចេញពីផ្ទះ

ជាអ្នកមានជោគជ័យនៅពេលដែលផែនដីយេងយោងនិងរញ្ជួយ

ហើយសិរល្អដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌ចោមរោមត្រង់កន្លែងដ៏ពិសិដ្ឋ

ស្តាប់បង្គាប់តាមការត្រាស់បង្គាប់របស់ទ្រង់ អ្នកស្តាប់ដោយសចរិត

ជាច្រើនបានរស់ឡើងជាទីបនាល់ថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន។

ន។

ពួកអ្នកបរិសុទ្ធជាទីស្រឡាញ់ដែលបានរស់ឡើងវិញនោះ

បានចោមរោមសរសើរដ៏កើងទ្រង់។

ពួកគេជាអ្នកជ្រើសរើសមួយចំនួនតិ

ថ

ដែលមានជីវិតតាំងពីសម័យបង្កបង្ក
កើតផែនដី

រហូតដល់សម័យព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយនៅពេលដែលពួកសម្តេចស

ង្ឃ និងពួកផារីស៊ីបានខំប្រឹងប្រែង

លាក់បាំងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិ

ញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសនាំមនុស្ស

សម្បូរក្រុមចេញពីផ្ទះ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថា

ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះជន្មរស់ឡើ

ងវិញពិតប្រាកដមែន

និងដើម្បីប្រកាសពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់

។ អ្នកដែលបានរស់ឡើងវិញ

មានរូបរាងនិងទ្រង់ទ្រាយខុសៗគ្នា

។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា

អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីត្រូវបាន
ផ្លាស់ប្តូរចាត់បង់កម្លាំងនិងភាពស្រ
ស់របស់ខ្លួន។

សាតាំងមានអំណាចធ្វើអោយ
មានជំងឺនិងស្លាប់

ហើយនៅគ្រប់សម័យ

បណ្តាសារបស់វាយើញ

កាន់តែច្បាស់

ហើយអំណាចរបស់សាតាំង

ក៏បានយើញកាន់តែច្បាស់ដែរ។

អ្នកដែលបានរស់ឡើងវិញខ្លះមានរូ

បរាងនិងទ្រង់ទ្រាយល្អជាងអ្នកខ្លះ

ទៀត។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា

អ្នកដែលបានរស់នៅជំនាន់លោក

ណូអេនិងអំប្រាហាំ

មានទ្រង់ទ្រាយដូចទេវតា សម្រស់

និងកម្លាំងដូច ទេវតា។

ប៉ុន្តែគ្រប់ជំនាន់ កាន់តែខ្សោយទៅៗ
មានជំងឺនិងមានអាយុកាន់តែខ្លីៗ
សាតាំងបានដឹងអំពីរបៀបបំប្លែង
នុស្ស
និងធ្វើអោយពូជមនុស្សទន់ខ្សោយ
។

អ្នកបរិសុទ្ធដែលបានរស់បន្ទាប់ពីការ
មានព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានលេចឡើងនៅចំពោះមនុស្សជា
ច្រើន
ដោយប្រាប់ពួកគេថាការលះបង់របស់
មនុស្សបានសំរេចហើយ
ដ្បិតព្រះយេស៊ូវដែលពួកយូដាបាន
ឆ្កាំងបានមានព្រះជន្មរស់ពីសុគត
ឡើងវិញ
ហើយលើសពីនេះទៅទៀត

យើងត្រូវបានប្រោសអោយរស់ឡើងវិញជាមួយទ្រង់។

គេបានផ្តល់ទីសំគាល់ថា
ដោយសារតែអំណាចដ៏មានព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់

ពួកគេត្រូវបានហៅអោយក្រោកចេញពីផ្ទះ។

ទោះបីជារបាយការណ៍កុហកនោះ

ត្រូវបានពួកសុសសាយក៏ដោយ
ក៏រឿងនោះមិនអាចត្រូវបានបិទបាំង
ដោយសាតាំង ទេវតារបស់វា

ឬពួកសម្តេចសង្ឃបានឡើយ
ដ្បិតពួកមនុស្សបរសុទ្ធត្រូវបាននាំ
ចេញពីផ្ទះ

បានពូជាំដំណឹងអស្ចារ្យដ៏មានអំណរ
ពួកសុសសាយ

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្ហាញអង្គ

ទ្រង់ដល់ពួកសាវ័កដែលកំពុងក្រៀមក្រាម ក្រីក្រ និងមានចិត្តខ្ទេចខ្ទាំ ដោយបំបាត់ការភ័យខ្លាចរបស់គេ ហើយធ្វើអោយគេមានអំណររីករាយឡើង។

នៅពេលដែលដំណឹងនេះបានឮពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយ ពីស្រុកមួយទៅស្រុកមួយ ពួកយូដាមានការភិតភ័យចំពោះអាយុជីវិតរបស់គេ ហើយបានលាក់កំបាំងកំហឹងរបស់គេនឹងពួកសាវ័ក។ សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់របស់គេគឺផ្សព្វផ្សាយដំណឹងមិនពិត។ តែអ្នកដែលយល់ថាការកុហកនោះ ជារឿងពិត ក៏ជឿវា។

លោកពីឡាត់បានតក់ស្លុត។
គាត់បានជឿលើទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ
ថា

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ហើយសេចក្តីសុខសាន្តបាននៅជា
មួយនឹងទ្រង់ជារៀងរហូត។

ដោយសារតែកិត្តិយសនៃ លោកយី
ដោយសារតែការភ័យខ្លាចបាត់បង់
អំណាច និងជីវិតរបស់ខ្លួន

គាត់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវទៅអា
យគេធ្វើគុត។

ឥឡូវនេះគាត់បានដឹងយ៉ាងច្បាស់
ថាគាត់មិនគ្រាន់តែ

មានទោសដោយឈាមរបស់មនុស្ស
សក្តានទោសនោះទេ

ប៉ុន្តែមានទោសដោយព្រះលោហិត
នៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះថែមទៀត។

វេទនាដល់ជីវិតលោកពីឡាត់
វេទនាដល់ទីបញ្ចប់របស់វា។
ការអស់សង្ឃឹមនិងការឈឺចាប់បាន
បំបែកសេចក្តីសង្ឃឹមនិងសេចក្តី
រីករាយទាំងឡាយខ្ទេចខ្ទី។
គាត់មិនបានទទួលការកសាងចិត្ត
ឡើយ
ហើយគាត់បានស្លាប់យ៉ាងវេទនាជា
ទីបំផុត។

ព្រះទ័យរបស់ស្តេចហេរូឌនៅតែរឹងរូ
សដដែល
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានឮថា
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
នោះ
ព្រះអង្គមិនសូវជាខ្វល់ខ្វាយប៉ុន្មាន
ទេ។ ទ្រង់បានសម្លាប់លោកយ៉ាកុប

ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ទតឃើញ
ថា

ការសម្លាប់នោះបានធ្វើអោយពួកយូ
ដាពេញចិត្ត

ព្រះអង្គក៏បានចាប់លោកពេត្រុស
ដើម្បីសម្លាប់ទៀត។

ប៉ុន្តែព្រះមានផែនការអោយលោក
ពេត្រុសធ្វើ

ហើយក៏បានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
អោយ ទៅរំដោះគាត់។

ស្តេចហេរូដឌបានទទួលការជំនុំជំរះ
។

ព្រះបានវាយព្រះអង្គនៅកណ្តាលហ្វូ
ងមនុស្ស

នៅពេលដែលទ្រង់កំពុងលើកដំកើ
ងខ្លួនឯងនៅកណ្តាលពួកគេ

ហើយទ្រង់បានសុគតយ៉ាងវេទនា
ជាទីបំផុត។

នៅពេលភ្នំស្រាងៗ
កាលនៅងងឹតនៅឡើយ
ពួកសិស្សស្រីៗបានទៅឯផ្នូរនាំយក
គ្រឿងក្រអូបទៅថ្វាយព្រះសព្វព្រះ
យេស៊ូវ

នៅពេលនោះគេបានឃើញដុំថ្មដ៏ធំ
នៃត្រូវបានគេប្រមៀលចេញពីមាត់ផ្នូរ

ហើយព្រះសព្វព្រះយេស៊ូវមិននៅទី
នោះទេ។ ចិត្តរបស់គេបានលិចលង់
គេភ័យខ្លាចពួកសត្រូវ
បានលួចព្រះសព្វយកទៅបាត់។
តែមើលនូវទេវតាពីរអង្គ
ដែលមានសំលៀកបំពាក់ស

ឈរនៅជិតគេ

ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកភ្នំចាំង។

ទេវតាបានយល់អំពីការងាររបស់ស្ត្រីទាំងនោះ

ហើយក៏មានបន្ទូលប្រាប់ទៅស្ត្រីទាំងនោះភ្លាមថា

ពួកនាងបានមករកព្រះយេស៊ូវ

ប៉ុន្តែទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ

ទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ

សូមមកមើលកន្លែងដែលទ្រង់ផ្ទុំចុះ

។ ទេវតាប្រាប់ពួកនាង

អោយទៅប្រាប់ដល់ពួកសាវ័កថា

ព្រះអង្គនឹងយាងទៅស្រុកកាលីឡេ

មុនពួកគេ។ ប៉ុន្តែ

ពួកសិស្សស្រីៗមានការភ័យខ្លាចនិង

ងងឹតភ្នែកផ្ទៃលជាខ្លាំង។

ពួកនាងក៏ប្រញាប់រត់ទៅ
ឯពួកសាវកដែលកំពុងកើតទុក្ខមិន
ស្រាកស្រាន្ត
ដោយព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេត្រូវបាន
នគរ ឆ្កាង ។

ពួកនាងក៏បានប្រាប់ដល់ពួកសាវក
នូវអ្វីដែលនាងបានឃើញ
និងបានឮជាប្រញាប់។

ពួកសាវកមិនបានជឿថាទ្រង់មានពុ
រះជន្មរស់ឡើងវិញឡើយ

ហើយក៏ប្រញាប់រត់ទៅឯផ្នូរជាមួយ
ពួកស្រីៗដែលបានប្រាប់គេ
ហើយបានឃើញថា

ព្រះយេស៊ូវពិតជាមិនបាននៅទីនោះ
មែន ។

មានតែសំពត់ស្នូបក្រណាត់ទេសង
ករបស់ទ្រង់ ។

ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចជឿដំណឹងល្អថា
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតិ
ឡើងវិញឡើយ។
ពួកគេបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញ
ដោយនឹកអស្ចារ្យនូវអ្វីៗដែលគេបាន
ឃើញ
និងការដែលពួកគេស្រឡាញ់បានប្រាប់គេ
។ តែនាងម៉ារីបានរារាំងនៅជុំវិញផ្ទះ
គិតអំពីការដែលនាងបានឃើញទាំង
មានកង្វល់ដោយគិតថា
នាងត្រូវបានគេបញ្ឆោតទេ។
នាងបាននឹកឃើញការដែលគេកាត់
ទោសព្រះយេស៊ូវ។
ទុក្ខសោករបស់នាងក៏បានកើតឡើង
សារជាថ្មី
ហើយនាងបានយំសោកយ៉ាងឈឺ
ចាប់ក្រែកលែង។

នាងបានចូលទៅមើលផ្ទះម្តងទៀត
ហើយបានឃើញទេវតាពីរអង្គដែល
មានសំលៀកបំពាក់ស។
ព្រះភីក្រូរបស់លោកភ្នំចាំង។
មួយអង្គគង់នៅខាងព្រះសិវ
មួយអង្គទៀតគង់នៅខាងព្រះបាទ
នៃកន្លែងដែលគេដាក់ព្រះ
សពរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលមកកាន់នាង
និងសួរនាងដោយស្រទន់ថា
តើហេតុអ្វីបានជានាងយំ។
នាងឆ្លើយតបថា លោកនាយអើយ
គេបានយកព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
ទៅណាបាត់ហើយ
ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាគេទុកទ្រង់នៅទី
ណាទេ។

ហើយនៅពេលដែលនាងបែរមុខចេញពីផ្លូវ នាងបានឃើញព្រះយេស៊ូវតែនាង មិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់នាងម៉ារីដោយស្រទន់ និងប្រាប់នាងពីបុព្វហេតុនៃការសោកសង្រេងរបស់នាង
ហើយសួរនាងថា តើនាងកំពុងរកអ្នកណា។
នាងគិតស្មានថាជាអ្នកថែសួនក៏បានសុំអង្វរគេថា
បើគេបានយកព្រះសពរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់នាង តើគេបានទុកទ្រង់នៅឯណា
ចូរប្រាប់នាងមកដើម្បីនាងបាននាំយកទៅ។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់

នាងដោយព្រះសូរសៀងនៃស្ថានសួគ៌
គឺថា ម៉ារីអើយ។

នាងបានស្គាល់ច្បាស់នូវសំឡេងដ៏
ជាទីស្រឡាញ់របស់នាងហើយក៏ឆ្លើយ
តបភ្លាមទៅវិញថា លោកគ្រូអើយ
ហើយដោយសេចក្តីអំណរនិងភាពរី
ករាយ នាងក៏បានទៅឱបទ្រង់
តែព្រះយេស៊ូវបានថយក្រោយ
ហើយមានបន្ទូលថា កុំពាល់ខ្ញុំ
ព្រោះខ្ញុំ

មិនទាន់ឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំនៅ
ឡើយ ចូរនាងទៅឯពួកបងប្អូនខ្ញុំ
ប្រាប់ថាខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ
ជាព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា
គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ
ហើយជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាដែរ។
នាងបានរត់ទៅឯពួកសាវ័ក

ដោយអំណរជាមួយនឹងដំណឹងល្អ។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅកាន់ស្ថាន
សួគ៌យ៉ាងលឿនទៅឯព្រះវរបិតានៃ
ទ្រង់ ដើម្បីទូលទ្រង់ថា
ព្រះអង្គបានទទួលការលះបង់និងបា
នធ្វើការងារទាំងអស់បានល្អប្រពៃ
ហើយនឹងដើម្បីទទួល
អំណាចនៅស្ថានសួគ៌និងនៅផែនដី
ពីព្រះវរបិតាទ្រង់។

ពពួកទេវតាដូចពពួកបានហែហាមពុ
រះរាជបុត្រានៃព្រះ
និងគោរពទ្វារដ៏អស់កល្បអោយបើក
ឡើង
អោយទទួលស្តេចនៃសិរីល្អយាងចូ
ល។ ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគង់ជាម្ច

យពន្ធនៃទេវតានៃស្ថានសួគ៌
និងព្រះវត្តមាននៃព្រះវរវិហារ
ព្រមទាំងមានសិរីល្អនៃព្រះហែហាម
ទ្រង់
ទ្រង់មិនបានភ្លេចពួកសាវ័កដ៏កំសត់
នៅផែនដីនោះឡើយ
ហើយទ្រង់បានទទួលអំណាចពីព្រះ
វរវិហារ
រួចទ្រង់ត្រូវយាងត្រឡប់មករកពួក
គេវិញ
ហើយនៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅជា
មួយពួកគេ
ទ្រង់បានប្រទានអំណាចដល់គេ។
នៅថ្ងៃជាមួយគ្នានោះឯង
ទ្រង់បានយាងត្រឡប់មកវិញ
ហើយបង្ហាញអង្គទ្រង់អោយពួកសា
វ័កឃើញ។ ពេលនោះ

ទ្រង់បានអោយពួកគេពាល់ទ្រង់
ដ្បិតទ្រង់បានយាងទៅកាន់ព្រះវរបិ
តាហើយ
ហើយបានទាំងទទួលអំណាចពីទ្រ
ង់ផង។

ប៉ុន្តែពេលនោះ
ថ្ងៃម៉ាសមិនបាននៅទីនោះទេ។
គាត់មិនបានទទួលយកការរៀបរាប់
ប្រាប់របស់ពួកសាវ័កឡើយ
ហើយបានអះអាងដោយទុកចិត្តខ្លួន
ឯងថា គាត់មិនជឿឡើយ (យូហាន
២០:២៥)។ លុះត្រាតែគាត់
បានដាក់ដៃគាត់ចូលទៅក្នុងស្នាម
ដៃកគោល
និងទៅលើចំហៀងទ្រង់ដែលត្រូវគេ
ចាក់នឹងលំពែងនោះ។

ធ្វើដូច្នោះគាត់បានបង្ហាញថា
គាត់ខ្វះការទុកចិត្តទៅលើបងប្អូនគាត់
ហើយ។
ហើយប្រសិនបើមនុស្សទាំង

អស់ទាមទារនូវភស្តុតាងបែបនេះ
នឹងមានមនុស្សយ៉ាងតិចនឹងទទួល
ព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែវាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែល
លរបាយការណ៍របស់ពួកសាវ័កបាន
នព្វពីម្នាក់ទៅម្នាក់ហើយមនុស្សជា
ច្រើនទទួលដំណឹងនោះពីមាត់របស់
អ្នកដែលបានឮនិងបានឃើញផ្ទាល់
។

ព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យចំ
ពោះអ្នកមិនជឿបែបនោះឡើយ។
ហើយនៅពេល

ដែលព្រះយេស៊ូវបានជួបជាមួយនឹង
ពួកសាវ័កម្តងទៀត
ថ្វីម៉ាសក៏បាននៅជាមួយនឹងពួកគេ
ដែរ។

នៅពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះ
យេស៊ូវភ្លាម គាត់ក៏ជឿ។
ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកាសថាគាត់នឹងមិន
ជឿឡើយ
បើគ្មានភស្តុតាងដែលគាត់បានប៉ះ
ពាល់បន្ថែមលើការឃើញទេនោះ។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានប្រទានភស្តុ
តាងដែលគាត់ចង់បាននោះទៅគាត់
។ ថ្វីម៉ាសឆ្លើយឡើងថា ឱ
ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំ
ឱព្រះនៃទូលបង្គំអើយ។
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ
បានបន្ទោសដល់ថ្វីម៉ាស

ចំពោះការដែលគាត់មិនបានជឿ។
ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅគាត់ថា
ថ្ងៃម៉ាស់អើយ
អ្នកជឿដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំ
តែមានពរហើយអស់អ្នកដែលជឿ
តែមិនឃើញសោះ។

ដូច្នោះខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកដែលមិនបានដឹងពីសាររបស់ទេ
វតាទីមួយ ទេវតាទីពីរ
ត្រូវតែទទួលសារទាំងនោះពីអ្នកដែល
លឿនបំផុតបានដឹង
ហើយធ្វើតាមសារនោះ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានជាប់
ឆ្នាំង
សារទាំងនោះក៏បានជាប់ឆ្នាំងដែរ។

ហើយពួកសាវ័កបានប្រកាសថា
និងគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយឈ្មួញ
មោះណានៅក្រោម
មេឃនេះដែលត្រូវបានប្រទានដល់
មនុស្សឡើយ
ហើយគួរអោយអ្នកបំរើរបស់ព្រះប្រ
កាសដោយសេចក្តីជំនឿនិងគ្មាន
ការភ័យខ្លាចថា
អ្នកដែលកាន់ហើយចូលរួមក្នុងសេ
ចក្តីពិត
បានភ្ជាប់ជាមួយនិងសាររបស់ទេវ
តាទីបី ត្រូវតែកាន់តាមសារទីមួយ
និងទីពីរនិងទីបី
ដូចដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ
បើពុំនោះទេ
គេនិងគ្មានចំណែកនៅក្នុងការរស់
ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញថានៅពេលដែល
លក្ខណៈស្រីបរិសុទ្ធក៏ពុំបាននាំដំណឹង
អំពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ពួកទាហានរ៉ូមក៏បាន
ផ្សព្វផ្សាយរឿងកុហកដែលពួកសង្ឃ
រាជ

និងអ្នកដឹកនាំបានដាក់នៅក្នុងមាត់
របស់គេដែរថាពួកសាវ័កបានចូលមក
នៅពេលយប់

នៅពេលគេកំពុងដេកលក់
ហើយបានលួចសពរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ទៅបាត់

សាតាំងបានដាក់ពាក្យកុហកទាំង
នេះទៅក្នុងចិត្តនិងក្នុងមាត់ពួកសម្តេច
សង្ឃ

ហើយមនុស្សក្រោកឈរឡើងប្រុង
នឹងទទួលពាក្យពេចន៍របស់វា។

ប៉ុន្តែព្រះបានបង្ហាញអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់លាស់ និងបានដាក់

ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់លើការបង្ហាញសេចក្តីសង្គ្រោះ

អោយផុតពីការសង្ស័យ

ហើយឱ្យពួកសម្តេចសង្ឃ និងអ្នកដឹកនាំដឹងពីរឿងនោះ។

ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយបានងើបឡើងពីការស្លាប់

ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការមានព្រះជន្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះយេស៊ូវបាននៅជាមួយពួកសាវកសែសិបថ្ងៃ

បណ្តាលអោយពួកគេមានអំណរនិងភាពរីករាយក្នុងចិត្ត

និងបានបើកបង្ហាញដល់ពួកគេអោយធ្វើទីបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលគេបានឃើញនិងបានឮទាក់ទងនឹងការឈឺចាប់ ការសុគតិ

និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានលះបង់ដើម្បីអំពើបាប

ដើម្បីអោយអ្នកដែលមកឯទ្រង់និងបានជីវិត។

ទ្រង់បានប្រាប់គេដោយស្មោះត្រង់និងដោយស្រឡាញ់ថា ពួកគេនឹង

ត្រូវទទួលការបៀតបៀននិងទុក្ខព្រួយ

ប៉ុន្តែពួកគេនឹងបានស្រោកស្រាន្តដោយការទាំងនោះនិងនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។ ទ្រង់បានប្រាប់គេ

ថា

ទ្រង់បានឈ្នះលើសេចក្តីល្ងង់របស់
អារក្ស

ហើយទ្រង់មានជ័យជំនះដោយសារ
ការពិបាកនិងការឈឺចាប់ដែលសា
តាំងមិនមានអំណាចលើទ្រង់ទៀត
ឡើយ ប៉ុន្តែនឹងនាំយកការល្ងង់
និងអំណាចរបស់វាទៅដាក់លើពួក
ជឿលើព្រះផ្ទាល់

និងអ្នកដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់កាន់
តែខ្លាំងឡើងៗ ទ្រង់បានប្រាប់គេថា
ពួកគេនឹងបានឈ្នះដូចជាទ្រង់ឈ្នះ
ដែរ។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអំណាចរបស់
ទ្រង់ដល់ពួកសាវ័កអោយធ្វើការ
អស្ចារ្យហើយទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេ

ថា

ទោះបីមនុស្សកំណាចអាចមានអំណាចលើរាងកាយគេក៏ដោយ ក៏គង់តែទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតារបស់ ទ្រង់អោយមករំដោះគេនៅពេល ណាមួយមិនខានដើម្បីមិនអោយមានអ្នកណាអាចយកជីវិតគេបានឡើយ

លុះត្រាតែការងាររបស់គេបានសំរេច។

ហើយនៅពេលដែលទីបន្ទាល់របស់គេត្រូវបានបញ្ចប់ ជីវិតរបស់គេអាចតម្រូវអោយបោះត្រាទីបន្ទាល់ដែលគេបានធ្វើ។

ពួកសាវ័ករបស់ទ្រង់បានស្តាប់ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ដោយសប្បាយរីករាយ។

គេទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គ្រប់
ម៉ាត់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ពេលនោះគេបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា
ទ្រង់គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកី
យ៍។

ព្រះបន្ទូលគ្រប់ម៉ាត់បានចូលយ៉ាងជុ
រៅទៅក្នុងចិត្តរបស់គេ

ហើយពួកគេមានការសោកស្តាយ
ជាខ្លាំងដោយគេត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្រូ
ដ៏មានព្រះពរនៃស្ថានសួគ៌របស់គេ
ដែលបន្តិចទៀត

គេលែងបានឮព្រះបន្ទូលប្រកបដោ
យព្រះគុណចេញពីព្រះឱស្ឋទ្រង់មក
ក៏សាន្តចិត្តគេទៀតហើយ។

ប៉ុន្តែម្តងទៀត

ចិត្តរបស់គេបានកកក្តៅដោយសេច
ក្តីស្រឡាញ់

និងអំណរដ៏ក្រៃលែងនៅពេលដែល
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់គេថា
ទ្រង់បានយាងទៅរៀបចំកន្លែងសំរា
បពួកគេ
ហើយទ្រង់នឹងយាងមកវិញដើម្បីទ
ទួលពួកគេ
អោយគេអាចនៅកន្លែងដែលទ្រង់
នៅនោះដែរ។ ទ្រង់បានប្រាប់គេថា
ទ្រង់នឹងចាត់ព្រះដ៏ជាជំនួយមួយអង្គ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីណែនាំ
ប្រទានពរ
និងដឹកនាំពួកគេទៅឯសេចក្តី
ពិតហើយទ្រង់បានលើកពាហុរបស់
ទ្រង់ឡើងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

១.សូមអាន វិវរណៈ ១៤:៦-៨
បានពន្យល់នៅក្នុងជំពូកទី ២៣
និង២៤ នៃសៀវភៅនេះ។

២.សូមអានវិវរណៈ ១៤:៩-១២។
បានពន្យល់នៅក្នុងជំពូកទី២៨នៃ
សៀវភៅនេះ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៧: ៥២-៥៣
ជំពូកទី២៨ ម៉ាកុស ១៦: ១-១៨
លូកា ២៤: ១-៥០ យ៉ូហានជំពូកទី
២០ កិច្ចការជំពូកទី១២។

ជំពូកទី១១ -

ការយាងឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ស្ថានសួគ៌បានរង់ចាំឱកាស
 ដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងឡើងទៅ
 ឯព្រះវរបិតាដោយជោគជ័យ។
 ទេវតាទាំងឡាយបានយាងមកទទួល
 ស្តេចនៃសិរីល្អ
 ហើយបានហែហាមព្រះអង្គដោយ
 ជោគជ័យទៅកាន់ស្ថានសួគ៌។
 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពរដល់
 ពួកសាវ័ករួចមក
 ទ្រង់បានចាកចេញពីគេ
 ហើយត្រូវបានព្រះវរបិតាយកទៅកាន់
 ស្ថានសួគ៌។
 ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បាននាំមុខ
 គេឡើងទៅ

ពួកមនុស្សដែលបានរស់ពីស្លាប់
ឡើងវិញ បានទៅតាមទ្រង់។
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏ច្រើនកុះករបាន
នៅទីនោះ

នៅពេលដែលទេវតាជាច្រើនបាន
ដំចាំការយាងមករបស់ទ្រង់។

នៅពេលដែលបានទៅដល់ទីក្រុងប
រិសុទ្ធ មានទេវតាបានហែហាមទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវបានស្រែកថា

ឱទ្វារទាំងឡាយអើយ

ចូរងើបក្បាលឡើង

ឱទ្វារដ៏អស់កល្បអើយ

ចូរនៅចំហចុះ

នោះមហាក្សត្រាដ៏មានសិរីល្អទ្រង់ន

ងយាងចូលមក។

តើមហាក្សត្រាដ៏មានសិរីល្អនោះជាអ្នក

កណា?

ទេវតាដែលបានហែហាមស្រែកថា
គឺព្រះយេហូវ៉ាដ៏មានព្រះចេស្ដា
និងឥទ្ធិប្បទិ ជាព្រះ
យេហូវ៉ាដ៏មានប្បទិក្នុងចំបាំង។
ឱទ្ធារទាំងឡាយអើយ
ចូរងើបក្បាលឡើង
ឱទ្ធារដ៏អស់កល្បជានិច្ចអើយ
ចូរនៅចំហចុះ
នោះមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អ
ទ្រង់នឹងយាងចូលមក។
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌បានបន្ទូលឡើង
ទៀតថា
តើព្រះមហាក្សត្រាដ៏មានសិរីល្អនេះ
ជាអ្នកណា?
គឺព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវា
ទ្រង់ជាមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អ
ហើយក្បួនដំណើរក៏បានចូលទៅក្នុង

ឯស្ថានសួគ៌។

ពេលនោះពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានចោមរោមព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះ
ជាមេបញ្ជាការដ៏មានព្រះចេស្ដារប
ស័គ្គ

ហើយបានឱនក្រាបដោយកោតសរ
សើរ

ធ្វើអោយពន្លឺចេញពីមកុដរបស់លោ
ក ចាំឯទៅលើព្រះបាទទ្រង់។

ហើយបន្ទាប់មកបានដេញពិណារប
ស័លោក

ហើយបទភ្លេងដ៏ពិរោះរណ្តំ

បានបំពេញស្ថានសួគ៌ទាំងមូល
អមដោយចម្រៀងសរសើរដ៏កើង

កូនចៀមដែលត្រូវបានគេសម្លាប់
ហើយមានជីវិតឡើង

វិញ្ញាប្រកបដោយព្រះបារមី
និងសិរីរុងរឿង ។

បន្ទាប់មក

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញអោយឃើញពួក
ក៏សារក៏

នៅពេលដែលគេបានសំឡឹងមើល
ទៅលើមេឃ

ដើម្បីមើលព្រះអម្ចាស់របស់គេឡើង
ទៅស្ថានសួគ៌

នៅក្នុងក្រសែភ្នែកចុងក្រោយបង្អស់
។

ទេវតាពីរអង្គដែលមានសំលៀកបំពាក់
ស បានឈរនៅក្បែរគេ

ហើយបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួក
គេថា ពួកអ្នកស្រុកកាលឡើយ

ហេតុអ្វីបានជាឈរមើលទៅលើមេ

យដូច្នោះ? ព្រះយេស៊ូវនេះឯង
ដែលព្រះបានលើកពីអ្នករាល់
គ្នាឡើងទៅស្ថានសួគ៌
ទ្រង់និងយាងមកវិញតាមបែបដដែល
ល

ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឃើញទ្រង់
ទៅនោះដែរ។

ពួកសាវ័កនិងមាតារបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានធ្វើទីបន្ទាល់ពីការយាងឡើង
ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះរាជបុត្រ
រានៃព្រះ

ហើយគេបានចំណាយពេលពេញមួយ
យប់និយាយគ្នាអំពីសកម្មភាពដ៏
អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងរឿងដ៏មានសិរីរុងរឿង
ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងពេលដ៏
ខ្លី។

សាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយទេវតារ
បស់វា

និងប្រើសម្តាប់យ៉ាងជូរចត់ទាស់
និងនគររបស់ព្រះ

វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រគល់អំ
ណាច

និងកម្លាំងរបស់ទ្រង់មកផែនដី
វាត្រូវតែបន្ថែមការខំប្រឹងប្រែងរបស់
វាអោយកាន់តែខ្លាំងទាស់និងអ្នកដើ
រតាមព្រះយេស៊ូវ។

វាមិនអាចយកឈ្នះលើព្រះយេស៊ូវ
បានឡើយ

តែវាត្រូវតែផ្តល់រំលំសារក៏របស់ព្រះ
យេស៊ូវ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន
ហើយបន្តការងាររបស់វាដល់មនុស្ស

សគ្រប់ជំនាន់
ដើម្បីទាក់ទាញអ្នកដែលនឹងជឿទៅ
លើព្រះយេស៊ូវ
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
និងការយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួ
គ័របស់ទ្រង់។ សាតាំងបាន
ប្រាប់ដល់ទេវតារបស់វាថា
ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានអំណាចដល់
ពួកសាវ័ក ឱ្យបណ្តេញពួកវា
គឺរាមពួកវា
និងព្យាបាលដល់អ្នកដែលពួកវាបា
នបៀតបៀន។
រួចទេវតារបស់សាតាំងបានចេញ
ទៅដូចជាសិង្កគ្រហឹមដើម្បីស្វែងរក
បំផ្លាញសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

សូមអាន ទំនុកដំកើង ២៤:៧-១០
កិច្ចការ ១:១-១១។

ជំពូកទី១២ - សារករបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ពួកសារកបានផ្សព្វផ្សាយអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលត្រូវបានគេឆ្កាង និងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយសារព្រះចេស្ដា។

ពួកគេបានព្យាបាលអ្នកឈឺស្នម្បីតែអ្នកខ្លះពីកំណើតក៏ត្រូវបានព្យាបាលអោយជាស្អាតឡើងវិញដែរ

ហើយដើរចូលទៅក្នុងព្រះវិហារជាមួយពួកគេ

ទាំងលោតកញ្ជ្រោងនិងសរសើរដំកើង

ដល់ព្រះនៅចំពោះមនុស្សទាំងឡាយ។ ដំណឹងនេះបានព្រួសសាយហើយមនុស្សម្នាចាប់ផ្ដើមចូលរួមជា

មួយពួកសាវ័ក។

មនុស្សជាច្រើនបានរូបរួមគ្នាទាំងមាន
នការអស្ចារ្យនិងរន្ធត់ជាខ្លាំងចំពោះ
ការព្យាបាលដែលបានកើតឡើង។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគត
តិ ពួកសង្គ្រាមបានគិតថា
នឹងគ្មានការអស្ចារ្យណាមួយកើត
ឡើងនៅចំពោះគេឡើយ
ដែលធ្វើអោយការរំលែបរំជួលស្ងប់រំ
ងាប់

ហើយមនុស្សទាំងឡាយគេនឹងបែរ
មករកប្រពៃណីរបស់មនុស្សវិញ។
ប៉ុន្តែ នៅចំកណ្តាលពួកគេ
ពួកសាវ័កបានធ្វើការអស្ចារ្យ
ហើយមនុស្សម្នាពោរពេញទៅដោយ
យការភ្ញាក់ផ្អើលនិងការអស្ចារ្យចំ

ពោះគេ។ ព្រះយេស៊ូវបានត្រូវគេឆ្កាង
ទៅហើយ ហើយពួកគេបានឆ្ងល់ថា
តើពួកសាវ័កគេបានអំណាចព័ណា
មក។

នៅពេលដែលទ្រង់នៅមានព្រះជន្ម
នៅឡើយ
គេបានគិតថាទ្រង់បានចែកអំណាច
អោយពួកសាវ័ក
ហើយនៅពេលដែល
ព្រះយេស៊ូវបានសុគត
ពួកគេបានរំពឹងថា
ការអស្ចារ្យទាំងនោះនឹងត្រូវចប់។
លោកពេត្រុសបានយល់អំពីការស្នា
ក់ស្ទើររបស់ពួកគេ
ហើយបាននិយាយថាឱសាសន៍អ្វី
ស្រាវៃលរាល់គ្នាអើយ
ហេតុអ្វីបានជាមានសេចក្តីប្លែកក្នុង

ចិត្តពីការនេះ
ហើយសំឡឹងមើលមកយើងខ្ញុំហាក់
ដូចជាយើងខ្ញុំបានធ្វើអោយមនុស្ស
នេះដើររួចដោយអាងអំណាចឬគុ
ណភាពរបស់ខ្លួនខ្ញុំដូច្នោះ?
ព្រះនៃលោកអប្រាហាំ
លោកអ៊ីសាក
និងលោកយ៉ាកុបជាព្រះនៃពួក
ព្រួយកោនៃយើងរាល់គ្នា
ទ្រង់បានដំកើងអ្នកបំរើទ្រង់
នោះគឺព្រះយេស៊ូវដែលអ្នករាល់គ្នា
បានបញ្ជូនទៅ
ហើយក្នុងកាលដែលលោកពីឡាត់
សំរេចសេចក្តីថានឹងលែងទ្រង់
នោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រកែកបដិសេ
ធនៅមុខលោកមិនព្រមទទួលទ្រង់
ទេ

គឺថាមិនព្រមទទួលព្រះដ៏បរិសុទ្ធហើ
យសុចរិតនោះឯង

បែរជាសូមអោយលោកលែងមនុស្ស
សដែលសម្លាប់គេដល់អ្នករាល់គ្នាវិ

ញ។

អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ព្រះអម្ចាស់
នៃជីវិតនោះទៅ

តែព្រះបានប្រោសអោយទ្រង់មានពុ
រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ

យើងខ្ញុំនេះជាទីបន្ទាល់ពីការនេះឯង

។ លោកពេត្រុសបានប្រាប់គេថា

ដោយសារសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេ

ស៊ូវ

ដែលធ្វើអោយមនុស្សពិការនេះបាន

ជាស្រឡះនៅមុខអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះ។

ពួកសម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនមិន
ទទួលពាក្យទាំងនោះឡើយ។

គេបានចាប់ ពួកសាវ័ក

ហើយយកពួកគេទៅដាក់គុក។

ប៉ុន្តែមនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានផ្លាស់
ប្រជន្យ

និងបានជឿលើការមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញ

និងការយាងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់
ព្រះគ្រីស្ទដោយបានឮសេចក្តីបរិ
យាយតែមួយរបស់ពួកសាវ័កតែប៉ុ
ណ្ណោះ។

ពួកសង្ឃ្រាជនិងពួកនាហ្មឺនមានអំព
ល់ជាខ្លាំង។

គេបានធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវដើម្បីអា
យមនុស្សទាំងឡាយ
បែរគំនិតមករកពួកគេ

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះបញ្ហាវាធ្ងន់ធ្ងរជាងពីមុនទៅទៀត។ ពួកសាវ័ក

បានចោទប្រកាន់គេដោយចំហាថា ជាយាតកដែលធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

ហើយគេមិនអាចទប់ស្កាត់មិនអោយរឿងនេះពួសសសាយបានទេ ហើយគេក៏មិនដឹងជាមនុស្សទាំងឡាយនឹងចាត់ទុកគេជាយ៉ាងណានោះឡើយ។

ពួកគេអាចសម្លាប់ពួកសាវ័កចោល ប៉ុន្តែមិនហានព្រោះខ្លាចពួកមនុស្សគប៌គេនឹងថ្នូសម្លាប់។

គេក៏បានហៅពួកសាវ័កមកឯពួកចៅក្រម។

អ្នកដែលទាមទារលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវដោយអន្ទះសាវ័កនោះ ក៏នៅទី

នោះដែរ។

គេបានឮពេត្រុសប្រកែកដោយភ័យ
ខ្លាចមិនស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ
ទាំងស្រុងផង

នៅពេលដែលគេចោទគាត់ថាជា
សាវ័កម្នាក់របស់ព្រះយេស៊ូវ។

គេបានគិតថា នឹងបំភ័យ ពេត្រុស
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ

គាត់បានកែប្រែចិត្តទៅហើយ។

ឱកាសដែលត្រូវប្រមាថដល់ព្រះ

បានកន្លងបាត់ពីពេត្រុសហើយ។

គាត់បានបដិសេធទ្រង់ម្តង

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ គាត់

អាចដកយកសេចក្តីសៅហ្មងនៃការ

បដិសេធយ៉ាងកំសាក

និងយ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ចេញ

ហើយសរសើរដំកើងព្រះនាមដែល

គាត់បានបដិសេធនោះវិញ។

ពេលនោះ

គ្មានការភ័យខ្លាចយ៉ាងតក់ក្រហល់

គ្រប់គ្រងលើដង្ហើមរបស់ពេត្រុស

ទៀតឡើយ

ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកែកដោយអង់អាច

ភ្លាហាន

គ្មានភ័យខ្លាចនិងដោយអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណ

សព្វព្រះវិញ្ញាណ

បរិសុទ្ធប្រាប់ពួកគេថា

ដោយសារព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ

គ្រីស្ទពីស្រុកណាសារ៉ែត

ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឆ្ងាងដែលព្រះវ

របិតាបានលើកទ្រង់ពីសុគតិឡើងវិ

ញ ហើយដោយសារទ្រង់

មនុស្សនេះឈរនៅចំពោះមុខអ្នករ

ាល់គ្នា។

នេះគឺជាថ្មដែលពួកយើងបានបោះ
ចោល

បានក្លាយជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកវិញ។

ក៏គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយឈ្មោះ
ណាឡើយ ដ្បិត

និងគ្មានឈ្មោះណានៅក្រោមមេឃ

នេះដែលត្រូវបានប្រទានមកមនុស្ស
អោយបានសង្គ្រោះឡើយ។

ពួកមនុស្សគេមានការស្ងប់ស្ងែងចំ
ពោះសេចក្តីក្លាហានរបស់ពេត្រុសនិង
ឯយ៉ូហាន។ គេបានដឹងថា

ពួកគេនៅជាមួយព្រះយេស៊ូវ
បានជាភាពថ្លៃថ្នូរនិងអង់អាចរបស់
គេរឹងមាំដូចជាព្រះយេស៊ូវនៅពេល
ដែលទ្រង់ត្រូវឃាតករបស់ទ្រង់គំរា
មកំហែង។

ព្រះយេស៊ូវបានទតមើលទៅលោក
ពេត្រុសទាំងអាណិតអាសូរនិងក្រៀ
មក្រីដោយបន្ទោសគាត់ពីការដែល
គាត់បានបដិសេធច្រទង់

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ

គាត់បានទទួលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់របស់
គាត់យ៉ាងអង់អាច

ព្រះបានទទួលយកលោកពេត្រុស
ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់។

ជាសញ្ញានៃការរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញគាត់
។

ពួកសម្តេចសង្ឃមិនហានបង្ហាញកំ
ហាំងរបស់គេដែលមានទៅលើពួក
សាវ័កឡើយ។

ពួកគេក៏បានបញ្ជាអោយពួកសាវ័ក

ចេញពីមុខពួកចៅក្រម
គេបានសន្ទនាគ្នាថា
តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីជាមួយនឹងមនុស្ស
នេះ?

ព្រោះថាការអស្ចារ្យដ៏គួរអោយកត់
សំគាល់

ដែលពួកគេបានធ្វើត្រូវបានបង្ហាញ
ដល់មនុស្សនៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម
គ្រប់គ្នាទៅហើយ។

ហើយយើងមិនអាចបដិសេធបាន
ឡើយ។

ពួកគេមិនចង់អោយការងារដ៏ល្អនេះ
បានរីករាលដាលទេ។

ប្រសិនបើរឿងនេះបានឮសុសសា
យ អំណាចរបស់គេនឹងត្រូវបាត់បង់
ហើយមនុស្សទាំងឡាយនឹងមើលម
ក៏ពួកគេថា

ជាយាតក៏ធ្វើគុតព្រះយេស៊ូវ។
គេហានត្រឹមតែគំរាមកំហែងដល់ពួកសាវ័ក
និងបង្កាប់កុំអោយនិយាយពីព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវទៀតតែប៉ុណ្ណោះ
បើពុំនោះទេ
ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន។
ប៉ុន្តែពេត្រុសបានប្រកាសដោយអង់អាចក្លាហានថា
ពួកខ្ញុំនឹងលែងនិយាយពីការដែលគាត់បានឃើញហើយពួកពុំបានឡើយ។

ដោយសារអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពួកសាវ័កបានបន្តព្យាបាលអ្នកជំងឺ
និងអ្នកមានទុក្ខដែលគេបាននាំទៅ
ឯពួកគាត់។

សម្តេចសង្ឃនិងមេពួកអ្នកដឹកនាំព្រមទាំងដៃជើងរបស់គេបានភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង។

មនុស្សរាប់រយនាក់បានបញ្ចូលទៅក្រោមផ្ទាំងបដានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះដែលគេបានឆ្លាងដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនិងដែលបានយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

ពួកគេបានចាប់ពួកសាវ័កដាក់គុកដោយសង្ឃឹមថាការរំដើបរំជួលនឹងត្រូវស្ងប់។ សាតាំងមានជោគជ័យហើយទេវតា

របស់វាបានប្រមាថពួកសាវ័កប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ពួកទេវតារបស់ទ្រង់ឱ្យទៅបើកទ្វារគុក

ហើយបណ្តាលអោយពួកគេទៅឯព្រះវិហារ

និងនិយាយអំពីពាក្យពេចន៍នៃជីវិតរបស់គេ

ផ្ទុយពីការបញ្ជូនរបស់ពួកសង្គ្រាមជនិងពួកនាហ្មឺន។

គេបានប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាអោយគេនាំអ្នកជាប់គុកចូលមក។

ភ្នាក់ងារបានបើកទ្វារគុក

ប៉ុន្តែអ្នកគុកដែលគេបានរកនោះពុំបាននៅទីនោះទេ។

គេបានវិលត្រឡប់ទៅឯសម្តេចសង្ឃុយនិងពួកនាហ្មឺនវិញ ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា

យើងខ្ញុំបានឃើញគុកនៅបិទទ្វារជាប់ទាំងប្រយ័ត្នគ្រប់ជំពូកព្រមទាំងមានពួកយាមល្បាតឈរនៅមាត់ទ្វារផង

ង តែកាលបានបើកទៅ
នោះមិនឃើញមានអ្នកណាមួយនៅ
ក្នុងទីនោះសោះ។

ស្រាប់តែមានមនុស្សម្នាក់ទៀតមក
ប្រាប់ថា
មើលពួកមនុស្សដែលលោកបានដាក់
គុកនោះ

ឥឡូវនេះគេកំពុងតែឈររបៀបដ
ល់ពួកជននៅក្នុងព្រះវិហារវិញ។
នោះមេទ័ពនិងពួកអាជ្ញាក៏ទៅនាំគេ
មកដោយឥតមានគំហកកំហែង
សោះ

ដ្បិតគេខ្លាចក្រែងបណ្តាជនចោលខ្លួ
ននិងថ្ម។

កាលបាននាំមកដាក់នៅមុខក្រុមជំ
នុំ ហើយ នោះសម្តេចសង្ឃស្តីថា
តើយើងមិនបានហាមផ្តាច់មិនអោ

យងងរាល់គ្នាបង្រៀនសេចក្តីនោះ
នៅពេញក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូល
វិញ

ព្រមទាំងគិតទម្លាក់ទោសពីឈាមម
នុស្សនោះមកលើយើងផង។

ពួកគេជាអ្នកមានពុត
ហើយចូលចិត្តនឹងការសរសើររបស់
មនុស្សជាជាងស្រឡាញ់ព្រះ។

សកម្មភាពដ៏មានព្រះចេស្តាដែលពួ
កសាវកបានធ្វើឡើងនោះ
រឹតតែធ្វើអោយពួកគេខឹងខ្លាំងឡើង
។ ពួកគេបានដឹងថា

ប្រសិនបើពួកសាវកផ្សព្វផ្សាយអំពី
ព្រះយេស៊ូវ ការឆ្កាងទ្រង់
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនិងការ
យាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់

ទ្រង់

វានឹងធ្វើអោយកំហុសធ្លាក់ទៅលើពួកគេ និងប្រកាសថា

ពួកគេជាយាតក

គេមិនចង់ទទួលលោហិតរបស់ព្រះ

យេស៊ូវដូចជាកាលដែលគេបានសុំ

រែកជាឱឡារិកថា

ចូរអោយឈាមវាធ្លាក់មកលើយើង

និងកូនចៅយើងចុះនោះឡើយ។

ពួកសាវ័កបានប្រកាសយ៉ាងអង់អា

ចក្ខុហានថាពួកគេត្រូវតែស្តាប់បង្ហា

ប់ព្រះជាជាងមនុស្ស។

ពេត្រុសបាននិយាយថា

រីឯព្រះនៃពួកពួយុកោយើងរាល់គ្នា

ទ្រង់បានប្រោសព្រះយេស៊ូវដែល

លោករាល់គ្នាបានសម្លាប់ដោយព្យុរ

នៅលើឈើឆ្កាង
ទ្រង់មានព្រះជនរស់ឡើងវិញ
ហើយព្រះបានដកើងទ្រង់ឡើងដោយសារព្រះហស្តស្តាំអោយធ្វើជាព្រះអម្ចាស់

និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីនឹងប្រោសប្រទានការកែប្រែចិត្តដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលប្រយោជន៍អោយបានរួចពីបាប។

យើងខ្ញុំនេះព្រមទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលព្រះបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែលជាស្មារបន្ទាល់របស់ទ្រង់ពីការទាំងនោះ។ ពេលនោះ

ពួកយាតកមានចិត្តក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង។

គេបានចង់សំអាតដែរបស់គេកុំអោ

យប្រឡាក់ឈាមដោយសម្លាប់ពួក
សាវ័ក។

គេបានរៀបចំផែនការដើម្បីធ្វើការ
សម្ងាត់នោះ

នៅពេលនោះព្រះបានចាត់ទេវតារប
ស់ទ្រង់ទៅឯអ្នកជានិស្ស័យ

ឈ្មោះកាម៉ាណុល

ដើម្បីជំរុញចិត្តគាត់ចំពោះក្រុមជំនុំ
សម្តេចសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនដោយនិ
យាយថា

ចូរដកខ្លួនចេញពីមនុស្សទាំងនេះកុំ

អោយធ្វើអ្វីដល់គេឡើយ

ដ្បិតបើសិនជាគំនិតគេបូ

ការគេធ្វើនេះកើតឡើងពីមនុស្ស

នោះ និងត្រូវវិនាសជាមិនខាន

តែបើកើតមកពីព្រះវិញ

នោះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចធ្វើអោយវិនា

សបានទេ

ក្រែងអ្នករាល់គ្នាជាប់ទោសជាពួកអ្នក
កតយុទ្ធនឹងព្រះដែរ។

ទេវតារបស់អារក្ស
វាបានធ្វើការក្នុងចិត្តរបស់សម្តេចស
ង្ឃដើម្បី អោយសម្លាប់ពួកសាវ័ក
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
អោយការពារគេដោយធ្វើអោយមា
នសំឡេងគាំទ្រដល់ពួកសាវ័កពីក្នុង
ចំណោមពួកគេ។

ការងាររបស់ពួកសាវ័កមិនទាន់ចប់
ទេ។

ពួកគេត្រូវតែធ្វើទីបន្ទាល់ពីព្រះយេ
ស៊ូវ
នៅចំពោះស្តេចដើម្បីបង្ហាញពីការ
ដែលគេបានឃើញនិងបានឮ។

ប៉ុន្តែមុននឹងពួកសម្តេចសង្ឃនិងពួក
នាហ្មឺនដោះលែងពួកសាវ័ក
គេបានវាយដោយរំពាត់ព្រមទាំង
ហាមឃាត់មិនអោយនិយាយពីព្រះ
នាមព្រះយេស៊ូវទៀត។
ពួកសាវ័កក៏ចេញពីក្រុមជំនុំទៅ
ដោយសប្បាយពីព្រោះព្រះបានរាប់
ជាអ្នកគួរនឹងទ្រាំសេចក្តីដំនៀលដោ
យព្រះនាម

ទ្រង់។ ហើយអ្នកទាំងនោះ
ចេះតែបង្រៀននិងប្រាប់ដំណឹងល្អពី
ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងព្រះវិហារ
ហើយនៅអស់ទាំងផ្ទះរាល់តែថ្ងៃ។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានរីកលូតលា
ស់និងបានចម្រើនឡើង។
សាតាំងបានធ្វើការក្នុងចិត្តសម្តេច

សង្ឃនិងពួកនាហ្មឺនអោយជួលទា
ហានរួមដែលយាមផ្លូវអោយនិយា
យកុហកថា

ពួកសាវ័កបានចូលទៅលួចព្រះសព
ព្រះយេស៊ូវនៅពេលដែលគេដេកល
ក់។ តាមរយៈការកុហកនេះ

ពួកគេសង្ឃឹមថានឹងអាចបិទបាំងរឿ
ងពិតបាន ប៉ុន្តែមើលន

ភស្តុតាងដ៏មានចេត្តានៃការមានព
រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានផុសឡើងដូចផ្សិតនៅជុំវិញគេ
។

ពួកសាវ័កបានប្រកាសពីការនោះ
យ៉ាងអង់អាចក្លាហានព្រមទាំងបាន
បញ្ជាក់ពីអ្វីដែលគេបានឃើញនិង
បានឮព្រមទាំងបានធ្វើការអស្ចារ្យ
ជាច្រើនដោយនូវព្រះនាមរបស់ព្រះ

យេស៊ូវ។

ពួកគេបានដាក់លោហិតរបស់ព្រះ
យេស៊ូវទៅលើអ្នកដែលចង់ទទួល
នៅពេលដែលគេបានទទួលការអនុ
ញាតិ

អោយមានអំណាចលើព្រះយេស៊ូវ
ដោយអង់អាចក្លាហាន។

ខ្ញុំបានឃើញថាព្រះបានត្រាស់បង្ហា
បដល់ទេវតារបស់ទ្រង់អោយថែរក្សា
សា

និងការពារជាពិសេសដល់សេចក្តីពិ
តដ៏ពិសិដ្ឋដែលជាយុទ្ធជាទ្រទ្រង់ពួក
សាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ជំនាន់
។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតយ៉ាងពិសេសសលើពួកសាវ័កដែលជាអ្នកធ្វើទីបន្ទាល់ពីការឆ្លាតពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនិងការយាងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះគ្រីស្ទជាសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់ដែលទ្រទ្រង់សេចក្តីជំនឿរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

ទាំងអស់គ្នាត្រូវតែសំឡឹងមើលទៅឯព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍ថាជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេតែមួយគត់និងដើរតាមផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវបានបើកទុកអោយដោយលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ហើយនិងរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះក្នុងជីវិត។ ខ្ញុំបានឃើញគិតបណ្ឌិត

និងសេចក្តីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុង
ការប្រទានអំណាចដល់ពួកសាវ័ក
អោយបន្តការងារដដែល
ដែលបណ្តាលអោយពួកយូដាស្អប់
ទ្រង់និងធ្វើគុតទ្រង់។

គេបានទទួលអំណាចអោយធ្វើការ
លើការងាររបស់សាតាំង។

គេបានបង្ហាញសញ្ញា

និងការអស្ចារ្យដោយព្រះនាមព្រះ
យេស៊ូវដែលត្រូវបានមើលងាយ
និងធ្វើគុតដោយដៃជនកំណាច។

រង់ស្តីនៃពន្លឺ

និងសិរល្អបានចាំងពីពេលនៃការសុ
គិតនិងការមានព្រះជន្មរបស់ព្រះ

គ្រីស្ទ ធ្វើអោយ

រឿងពិតថាទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃលោកីយ៍ នៅស្ថិតស្ថេរជានិច្ច។

សូមអាន កិច្ចការជំពូក ៣-៥។

ជំពូកទី ១៣ -
ការស្តាប់របស់ស្មេផាន

ពួកសាវកបានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង
នៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានកើនឡើង
ហើយមានពួកសង្ឃជាច្រើនគោរព
តាមនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿរបស់គេ។

លោកស្មេផាន

ពោរពេញដោយសេចក្តីជំនឿ

ហើយបានធ្វើការអស្ចារ្យ

និងសំដែងប្រទ្ធិបារមីជាច្រើននៅក្នុង

ចំណោមពួកសាវក។

មានមនុស្សជាច្រើនបានខឹងសំបា

ដោយ

មានពួកសង្ឃបានបែរចេញពីប្រពៃ

ណី

និងបែរចេញពីការថ្វាយយញ្ញបូជាដ៏
ឧត្តម។

ដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់
លោកស្មោះជានបានស្តីបន្ទោសដល់
ពួកសង្ឃនិងពួកនាហ្មឺន និង
បានសរសើរព្រះយេស៊ូវនៅចំពោះមុខ
គេ។

ពួកគេមិនអាចតស៊ូនឹងប្រាជ្ញានិងអំ
ណាចដែលគាត់បាននិយាយនោះ
ឡើយ

ហើយនៅពេលដែលគេឃើញថា
គេមិនអាចយកឈ្នះលើគាត់បាន
គេបានជួលមនុស្សឱ្យពោលបង្កូស
ថា

គេបានពួកគាត់និយាយប្រមាថទាស់
នឹងលោកម៉ូសេ និងទាស់នឹងព្រះ។

គេបានបំផុសមនុស្សឡើង
ហើយដោយធ្វើទុបន្ទាល់ក្នុង
គេបានចាប់លោកស្នេដាន
និងបានចោទប្រកាន់គាត់ពីបទនិ
យាយទាស់នឹងព្រះវិហារ
និងទាស់នឹងច្បាប់។

ពួកគេបានបញ្ជាក់ថា
គេបានឮស្នេដាននិយាយថាព្រះយេ
ស៊ូវីពីស្រុកណាសាវ៉ែតនេះនឹងបំផ្លា
ញទំនៀមទម្លាប់ដែលលោកម៉ូសេ
បានទុកឱ្យ។

អ្នកដែលបានអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ជំ
នុជំរះស្នេដានទាំងអស់
បានឃើញពន្លឺនៃសិរីល្អរបស់ព្រះ
នៅលើផ្ទៃមុខរបស់គាត់។

មុខរបស់គាត់បានភ្លឺឡើងដូចជាព្រះ
ភ្នំក្រវែលរបស់ទេវតា។

គាត់បានក្រោកឈរឡើងពេញដោយ
យសេចក្តីជំនឿ

និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏ចាប់ផ្តើមនិ
យាយព័ត៌កហោរាគាត់បាននាំគេ

ទៅឯព្រឹត្តិការណ៍នៃព្រះយេស៊ូវ

ការឆ្លងរបស់ទ្រង់ការមានព្រះជន្មរ
ស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់

និងការយាងឡើងទៅកាន់ស្ថានសួ
គី របស់ទ្រង់ និងបានបង្ហាញគេថា

ព្រះអម្ចាស់មិនបានគង់នៅក្នុងព្រះវិ
ហារដែលដៃមនុស្សធ្វើនោះទេ។

ពួកគេបានថ្វាយបង្គំព្រះវិហារ។

អ្វីដែលអ្នកណានិយាយទាស់នឹងព្រះ
វិហារធ្វើអោយគេឈឺចិត្តខ្លាំងជាង

ការនិយាយទាស់នឹងព្រះទៅទៀត។

វិញ្ញាណរបស់ស្នេដានបានជំរុញដោយការឈឺចាប់នៃស្ថានសួគ៌នៅពេលដែលគាត់បានស្រែកប្រឆាំងនឹងពួកគេព្រោះការកាចសាហាវនិងមិនកាត់ស្បែកចិត្ត។

អ្នករាល់គ្នាចេះតែទាស់ទងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាដរាប។

ពួកគេបានសំឡឹងមើលតែអាការៈខាងក្រៅ

នៅពេលដែលចិត្តរបស់គេពុករលួយនិងពោរពេញដោយការអាក្រក់ហួសប្រមាណ។

ស្នេដានបានប្រដូចពួកគេទៅនឹងឆ្មុយកោរបស់គេដែលបានបៀតបៀនពួកហោរាដោយនិយាយថា

ឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាក៏បានក្បត់ហើយសម្លាប់ព្រះអង្គនោះ។

ពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកនាហ្មឺន
មានការក្តៅក្រហាយយ៉ាងខ្លាំងនៅ
ពេលដែលស្មៅជានបាននិយាយពី
សេចក្តីពិតយ៉ាងច្រើន។

ហើយគេក៏ស្ទុះទៅរកស្មៅជាន។
ពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌បានចាំងមកលើគា-
ត់

ហើយនៅពេលដែលគាត់បានសំឡឹង
ឃើញមេឃ

ព្រះបានប្រទានការបើកសំដែងអា-
យគាត់ឃើញសិរីល្អនៃទ្រង់

ហើយទេវតាបានចោមរោមនៅជុំវិ-
ញគាត់។

គាត់បានស្រែកថាមើលខ្ញុំបានឃើ-
ញមេឃចំហនិងកូនមនុស្សនៅខាង
ស្តាំ ព្រះ។

មនុស្សមិនបានពួកគាត់ឡើយ។
ពួកគេបានស្រែកឡើងដោយសំឡេង
យ៉ាងខ្លាំងទាំងចុកត្រចៀករបស់
គេ ទាំងរត់ទៅរកគាត់ទាំងអស់គ្នា
ហើយបណ្តាញគាត់ចេញពីទីក្រុងនិង
គប់គាត់នឹងថ្ម។
ហើយស្នេដានបានលុតជង្គង់ចុះ
ព្រមទាំងស្រែកដោយសំឡេងខ្លាំង
ៗថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមកុំរាប់បាបនេះដល់គេឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថាស្នេដានគឺជាមនុស្ស
ដែលមានបារមីរបស់ព្រះ
ជាពិសេសសត្រូវបានលើកឡើងដើម្បី
បំពេញភារកិច្ចដ៏សំខាន់មួយក្នុងពួក
ជំនុំ។
សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីរីករាយ

យ៉ាងក្រែកលែងនៅពេលដែលស្នេដា
នត្រូវស្លាប់ដោយគេគប់នឹងថ្ម
ព្រោះវាដឹងថាពួកសាវកបានទទួល
ការបរាជ័យយ៉ាងធំ។

ប៉ុន្តែជោគជ័យរបស់សាតាំងបានតែ
មួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ

ព្រោះមានម្នាក់ដែលបានឈរនៅក្នុ
ងហ្វូងមនុស្ស

បានឃើញការស្លាប់របស់ស្នេដាន
ជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញ
អង្គទ្រង់ដល់គាត់។

ទោះបីជាគាត់មិនបានរួមចំណែកក្នុ
ងការគប់ស្នេដាននឹងថ្មក៏ដោយ
ក៏គាត់បានយល់ព្រមក្នុងការស្លាប់រ
បស់ស្នេដានដែរ។

សុលបានច្រណែននឹងការបៀតបៀ
នដល់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ

គាត់បានស្វែងរកចាប់ខ្លួនពួកគេ
បណ្តាញគេចេញពីផ្ទះ
ហើយបានប្រគល់ពួកគេយកទៅស
ម្រាប់។

សាតាំងបានប្រើសុលយ៉ាងមានប្រ
សិទ្ធិភាព។

ប៉ុន្តែព្រះអាចបំផ្លាញអំណាចរបស់
សាតាំង

ហើយដោះលែងអ្នកដែលវាចាប់ចង
។

សុលជាមនុស្សដែលមានការចេះដឹង

ហើយសាតាំងបានប្រើប្រាស់អំ
ណោយទានគាត់ដោយជោគជ័យ
អោយធ្វើការប្រឆាំងនឹងព្រះរាជបុត្រ
រានៃព្រះ និងអ្នកដែលជឿលើទ្រង់។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសសុ

លជាអ្នកដែលបានរើសតាំងអោយ
ផ្សព្វផ្សាយព្រះនាមរបស់ទ្រង់
អោយពង្រឹងពួកសាវ័កក្នុងការងារ
របស់គេលើសពីលោកស្មើជានិច្ចទៅ
ទៀត។

សុលគឺជាមនុស្សដែលសាសន៍យូ
ជា អោយតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់។

គុណសម្បត្តិនិងការសិក្សារបស់គា
ត់

ធ្វើឱ្យគេពេញចិត្តណាស់ហើយគាត់
គឺជាមនុស្សដែលពួកសាវ័កភ័យខ្លា
ចជាខ្លាំង។

សូមអានកិច្ចការដំពូកទី៦និង៧។

ជំពូកទី១៤ - ការសន្ទនារបស់សុល

ពេលដែលសុលបានធ្វើដំណើរទៅ
កាន់ទីក្រុងដាម៉ាស

ជាមួយនិងលិខិតអនុញ្ញាតដើម្បីចា
ប់មនុស្សប្រុសស្រីទាំងឡាយដែល
ផ្សព្វផ្សាយព្រះយេស៊ូវហើយចាប់
គេយកមកទីក្រុងយេរូសាឡឹម។

ទេវតារបស់អារក្សបានត្រេកអរយ៉ា
ងខ្លាំងនៅជុំវិញគាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេល
ដែលគាត់កំពុងធ្វើដំណើរ
ស្រាប់តែមានពន្លឺមកពីលើមេឃភ្លឺម
ក

នៅជុំវិញខ្លួនគាត់ដែលធ្វើអោយទេវ
តារបស់អារក្សបានរត់គេចខ្លួន
ហើយធ្វើអោយ
សុលដួលទៅនឹងដីមួយរំពេច។

គាត់បានឮសំឡេងថា សុល
នៃសុល
ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ
ដូច្នោះ? សុលទូលឆ្លើយថា
ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គណានុះន៍?
រួចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់តបថា
ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវដែលអ្នកបៀត
បៀន អ្នកធាក់ដល់នឹង ជន្មញដូច្នោះ
នោះពិបាកដល់អ្នកណាស់។
នោះសុលក៏ញាប់ញ័រ
ទាំងអស្ចារ្យក្នុងចិត្ត
ព្រះអម្ចាស់អើយ
តើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអោយទូល
បង្គំធ្វើដូចម្តេច?
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា
ចូរក្រោកឡើងទៅក្នុងទីក្រុងទៅ

នោះគេនឹងប្រាប់អ្នកអោយដឹងពីការ
ដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។

ឯពួកអ្នកដែលធ្វើដំណើរជាមួយគា
ត់

គេក៏ឈរស្រឡាំងកាំងដោយបានឮ
សូរសំឡេងមែន

តែមិនបានឃើញអ្នកណាសោះ។

រួចសុលក៏ក្រោកពីដីឡើង

តែកាលគាត់បើកភ្នែកហើយ

នោះមើលមិនឃើញអ្វីទេ។

គេក៏ដឹកដៃគាត់នាំទៅឯដាម៉ាស

ក្នុងរាងបីថ្ងៃគាត់មើលមិនឃើញ

ឡើយ ក៏មិនបរិភោគអ្វីផង។

ពេលនោះព្រះបានចាត់ទេវតារបស់

ទ្រង់ទៅឯបរសម្នាក់ដែលសុលបាន

សង្ឃឹមថានឹងចាប់ខ្លួន

ហើយបង្ហាញអោយគាត់ឃើញក្នុង
ការដាក់ស្តែងមួយថាគាត់ត្រូវធ្វើដំ
ណើរទៅឯផ្លូវដែលហៅថាផ្លូវត្រង់
ហើយសួររកមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះសុ
លជាអ្នកស្រុកតើសុលនៅផ្ទះយូរជា
ស

ដ្បិតមើលគាត់កំពុងអធិស្ឋានហើយ
ក្នុងការដាក់ស្តែង
គាត់បានឃើញថាមានមនុស្សម្នាក់
ឈ្មោះអាណ្ឌានាសចូលមកដាក់ដៃ
លើគាត់អោយបានភ្នំភ្នែកឡើង។

អាណ្ឌានាសបានភ័យខ្លាចមានបញ្ហា
ចំពោះរឿងនេះ

ហើយចាប់ផ្តើមទូលទៅ
ព្រះពីអ្វីដែលគាត់បានឮពីសុល។
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅអាណ្ឌា

នាសថា

ចូរទៅចុះពីព្រោះអ្នកនោះជាប្រដាប់
រេសតាំងដល់ខ្ញុំសរាប់នឹងប្រកាស
ឈ្មោះខ្ញុំដល់ពួកសាសន៍ដទៃនិងពួ
កស្តេច

ហើយនិងពួកកូនចៅអីស្រាអែលផ
ង។

ដ្បិតខ្ញុំនឹងបង្ហាញអោយគាត់ដឹងថា
ត្រូវរងទុក្ខលំបាកទាំងអប្បាលមាន
ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំ។

ដូច្នោះអាណ្តា នាសក៏ទៅហើយចូលក្នុ
ងផ្ទះនោះដាក់ដៃលើគាត់និយាយថា
អ្នកសុលអើយ

ព្រះអម្ចាស់គឺព្រះយេស៊ូវដែលលេច
មកអោយអ្នកឃើញតាមផ្លូវ
ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំមកដើម្បីអោយអ្នក
បានភ្នំភ្នែក

ហើយអោយអ្នកបានពេញដោយពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

សុលក៏ភ្នំភ្នែកភ្នាម
ហើយក្រោកឡើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

ពេលនោះគាត់បានប្រកាសនៅក្នុងសាលាប្រជុំអំពីព្រះគ្រីស្ទថាទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

ឯអស់អ្នកដែលពួកក៏មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់ហើយគេនិយាយថា

តើមិនមែនអ្នកនេះទេឬអីដែលបំផ្លាញពួកអ្នកដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនោះនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។

ហើយគាត់មកទីនេះដើម្បីនឹងចាប់ចងបញ្ជូនទៅអោយពួកសង្គ្រាមដែរ។

តែសុលគាត់មានកម្លាំងកាន់តែខ្លាំង
ឡើងក៏ផ្ទុញផ្ទាល់ដល់ពួកសាសន៍
យូដាវិញ។

ពួកគេមានបញ្ហាម្តងទៀតហើយ។
សុលបានប្រាប់គេពីបទពិសោធន៍
របស់គាត់ជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
។

មនុស្សទាំងអស់គេបានដឹងអំពីរឿង
ដែលសុលបានប្រឆាំងនឹងព្រះយេ
ស៊ូវព្រមទាំងតាមចាប់និងសម្លាប់ដ
ល់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមទ្រង់។
ការសន្ទនាដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់
ធ្វើឱ្យមនុស្សជាច្រើនបានជឿថាព្រះ
យេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
សុលបានបង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍
របស់គាត់ថានៅពេលដែលគាត់បាន

តាមបៀតបៀន ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ
និងកាប់សម្លាប់
ចាប់ដាក់គុកដល់បុរសស្រ្តីទាំងឡាយ
មានគ្រាមួយ ពេលគាត់កំពុង

ធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងជាម៉ាស
រំពេចនោះមានពន្លឺមកពីលើមេឃចាំ
ងជុំវិញខ្លួនគាត់
ហើយព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអង្គទ្រេ
ង់ដល់គាត់
ហើយបង្រៀនគាត់ថាទ្រេងគឺជាព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ។
នៅពេលដែលសុលបានប្រកាសពី
ព្រះយេស៊ូវដោយភ្លាហាន
គាត់មានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំង។
គាត់មានចំណេះដឹងខាងព្រះគម្ពីរ
ហើយបន្ទាប់ពីគាត់បានផ្លាស់ប្តូរដំ

នៃ
ពន្ធនៃព្រះបានចាំងទៅលើបទទំនា
យទាំងឡាយទាក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូ
ដែលធ្វើ

អោយគាត់អាចបង្ហាញពីសេចក្តីពិត
យ៉ាងច្បាស់និងយ៉ាងអង់អាច
និងកែលំអនូវការកែប្រែបទគម្ពីរទាំង
ឡាយ។

ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបានគង់
នៅជាមួយគាត់

គាត់បាននាំអ្នកស្តាប់របស់គាត់អោយ
ដឹងពីបទទំនាយតាំងពីការយាង
មកជាលើកទីមួយរបស់ព្រះយេស៊ូ
និងបង្ហាញគេថាបទគម្ពីរត្រូវបានសំ
រេចហោយដែលយោងទៅលើការរង
ទុក្ខ របស់ព្រះគ្រីស្ទ

ការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញរបស់
ទ្រង់។

សូមអានគម្ពីរកិច្ចការ ជំពូកទី ៩

ជំពូកទី១៥ -

សាសន៍យូដាបានសំរេចចិត្តសម្លាប់
ប៉ុល

ពួកសង្គ្រាមនិងពួកមេដឹកនាំគេមាន
ក៏ហឹងទាស់នឹងប៉ុលជាខ្លាំងនៅពេ
លដែលគាត់បានធ្វើទីបន្ទាល់អំពី
ហេតុដែលទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍
របស់គាត់។

គេបានឃើញថាគាត់ប្រកាសពីព្រះ
យេស៊ូវដោយអង្គអាចហើយបានធ្វើ
ការប្រទូបារមីក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានស្តាប់
គាត់

ហើយបែរចេញពីប្រពៃណីរបស់គេ
ព្រមទាំងបានសំឡឹងមើលទៅពួក
គេថា

អ្នកធ្វើគុតព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។
ក៏ហ៊ានរបស់គេបានព្រះពោរឡើង
ហើយគេក៏បានប្រជុំពិភាក្សាគ្នាថា
តើត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីបំបាត់ការរំ
ជើបរជ្ជលនេះ អោយមានប្រសិទ្ធិភា
ពបំផុត។

គេបានព្រមព្រៀងគ្នាថាវិធីដ៏ល្អបំផុ
តសំរាប់ពួកគេគឺសម្លាប់ប៉ុល ចោល
។

ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ជ្រាបអំពីគោលបំណង
របស់គេ

ហើយបានចាត់ទេវតាអោយតាមថែ
រក្សាគាត់ដើម្បីអោយគាត់រស់នៅបំ
ពេញការងាររបស់ទ្រង់
និងរងទុក្ខដោយសារព្រះនាមរបស់
ព្រះយេស៊ូវ។

គេបានប្រាប់ដល់ប៉ុល ថា
សាសន៍យូដាតាមសម្លាប់គាត់។
សាតាំងបានដឹកនាំអោយសាសន៍
យូដាដែលមិនជឿឱ្យចាំយាមមាត់ទុ
វារទីក្រុងជាម៉ាសទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ
ដើម្បីឃ្នាំមើលនៅពេលណាដែលប៉ុ
លចេញតាមទ្វារ
នោះគេនឹងសម្លាប់គាត់ភ្លាម។
ប៉ុន្តែនៅពេលយប់ពួកសាវកបានសំ
រួតលោកចុះមកតាមកន្ត្រែក។
នៅទីនោះពួកយូដាមានការអាម៉ាស់
ដោយការបរាជ័យរបស់ពួកគេ
ហើយរាស្ត្ររបស់សាតាំងត្រូវបរាជ័
យ។
ប៉ុលក៏បានធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងយេរូ
សាឡើយដើម្បីចូលរួមជាមួយពួកសា
វក

ប៉ុន្តែពួកគេបានភ័យខ្លាចចំពោះគាត់
។

គេមិនអាចជឿថាគាត់ជាសាវឡើយ
។

ជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានពួកយូដាតា
មរក

ហើយបងប្អូនរបស់គាត់ក៏មិនបានទ
ទួលគាត់ឡើយ

ប៉ុន្តែបារ៉ាបាននាំគាត់ទៅជួបពួ
កសាវក

ហើយក៏រាយរាប់ប្រាប់ពួកគេអំពីការ
ដែលគាត់បានជួបព្រះនៅតាមផ្លូវ
និងអំពីការដែលគាត់បានប្រកាសអំ
ពីព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងភ្លឺ
រក្សានៅទីក្រុងដាម៉ាស។

ប៉ុន្តែសាតាំងបានកក្កកកាយចិត្តរប
ស់សាសន៍យូដាអោយ បំផ្លាញបុល

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រាប់អោយ
គាត់ចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡឹម។
គាត់បានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុង
ជាច្រើនដោយអធិប្បាយអំពីព្រះយេ
ស៊ូវនិងធ្វើការអស្ចារ្យផង
មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលជឿ
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សពីការពិ
កំណើតម្នាក់ត្រូវបានព្យាបាលអោ
យជាឡើងវិញ
អ្នកដែលថ្វាយបង្គំរបស់ណាករៀប
តែនឹងថ្វាយយញ្ញូជាដល់ពួកសាវ
កទៅហើយ។
ប៉ុលបានហែកអារខ្លួនហើយបានបុ
រាបគេថា ពួកគេ
គ្រាន់តែជាមនុស្សប៉ុណ្ណោះ
ហើយពួកគេត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះដែល
បង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី

សមុទ្រនិងរូបសំណាកអស់ដែលនៅ
ស្ថានទាំងនោះផង។

ប៉ុលបានសរសើរតំកើងព្រះនៅមុខ
គេរាល់គ្នា

ប៉ុន្តែគាត់យាត់គេមិនអោយថ្វាយ
ញាបូជាដល់គាត់សឹងតែមិនបាន។

ចំណេះដឹងនៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះដ៏
ពិតដំបូង

ហើយការថ្វាយបង្គំនិងកិត្តិយសដោយ
សារគាត់

បានចាប់ផ្តើមកើតឡើងនៅក្នុងគំនិត
ពួកគេ

ហើយនៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែ
ស្តាប់ប៉ុល

សាតាំងបានជំរុញអោយសាសន៍យូ
ដាដែលគ្មានជំនឿមកពីទីក្រុងមួយ
ទៀតអោយតាមប៉ុលដើម្បីបង្ហាញ

ការងារល្អដែលគាត់បានធ្វើ។
សាសន៍យូដាបានបំផុស
និងបញ្ចុះកំហឹងដល់ពួកអ្នកថ្វាយបង្គំ
រូបព្រះដោយនិយាយបំផ្លើសទាស់
និងប៉ុល។

ឥឡូវនេះមនុស្សដ៏អស្ចារ្យនិងគួរគោរព
បានក្លាយជាគេស្អប់ហើយអ្នកដែល
ល្បីបន្តិចថ្វាយយញ្ញូបូជានិងថ្វាយ
បង្គំដល់ពួកសាវ័កថ្មីៗ

នោះបានចោលប៉ុលនិងដុំថ្ម
រួចអូសគាត់

ចេញទៅទុកចោលនៅក្រៅទីក្រុង
ដោយស្មានថា គាត់ស្លាប់ហើយ។
ប៉ុន្តែនៅពេលពួកសិស្សកំពុងឈរ
យំសោកនៅជុំវិញគាត់

គាត់បានក្រោកឡើងហើយដើរចូល
ទៅក្នុងទីក្រុងវិញជាមួយគេ។

នៅពេលដែលប៉ុលប៉ាន់អធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ
មានស្រ្តីម្នាក់ដែលមានអារក្សចូលដើរតាមពួកគាត់ដោយស្រែកថាអ្នកទាំងនេះជាអ្នកបំរើដ៏ខ្ពស់បំផុតដែលប្រាប់យើងពីផ្លូវសង្គ្រោះ។
នាងក៏ធ្វើដូចនេះជាយូរថ្ងៃទាល់តែប៉ុលប៉ាន់សេចក្តីរំខានចិត្តជាខ្លាំងពុំពោះការស្រែកនេះបង្វែងគំនិតរបស់មនុស្សចេញពីសេចក្តីពិត។
ទិសដៅរបស់សាតាំងក្នុងការដឹកនាំនាងអោយធ្វើដូច្នោះគឺដើម្បីធ្វើអោយមនុស្សជិនឆ្អិននឹងបំផ្លាញទូទៅពលរបស់ពួកសិស្ស។
ប៉ុន្តែវិញ្ញាណរបស់ប៉ុលប៉ាន់ពុះពោរឡើង ហើយគាត់បានបែរ

ទៅឯស្រីនោះទាំងនិយាយថា
អញបង្កាប់ឯងដោយនូវព្រះនាមព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទអោយឯងចេញពីនាង
នេះទៅ។

វិញ្ញាណរបស់អារក្សក៏បានទទួលការ
រត់រាមហើយក៏ចេញពីនាងនៅពេល
នោះទៅ។

ចៅហ្វាយរបស់នាងពេញចិត្តណា
ស់ដែលនាងតាមស្រែកពីក្រោយពួក
កសិស្ស
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវិញ្ញាណអារក្ស
បានចេញពីនាងទៅ
ហើយពួកគេបានឃើញនាងជាសិ
ស្សយ៉ាងស្អាតបូករបស់ព្រះគ្រីស្ទម្នា
ក៏នោះ គេក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង។
គេបានប្រមូលប្រាក់យ៉ាងច្រើនដោ

យសារការទេស្សទាយរបស់នាង
តឡែនេះសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនឹងបា
នក៏របស់គេបានបាត់អស់ទៅហើ
យ។

គោលបំណងរបស់សាតាំងបានបរា
ជ័យ

ប៉ុន្តែអ្នកបំរើរបស់វាបានចាប់ប៉ុលនិ
ងសឡាសដោយកន្ត្រាក់កន្ត្រែងនាំ
ទៅទីផ្សារនៅ

ចំពោះមុខមេនគរបាននិងពួកចៅក្រ
រមដោយនិយាយថា

ពួកយូដាទាំងនេះនាំអោយទីក្រុង
យើងកើតវិកលខ្លាំងណាស់។

ហ្នឹងមនុស្សក៏លើកគ្នាទាស់នឹងប៉ុល
និងសឡាស

រួចមេនគរបានកន្ត្រាក់ហែកអា

រក្សាចេញហើយបង្ហាបំណាយវាយន្ត
ងរំពាត់។ ក្រោយ

ដែលមានស្នាមជាច្រើនរួចមកហើ
យនោះ

ក៏យកទៅដាក់គុកទាំងបង្ហាបំណាយ
ឃុំអោយរក្សាដោយប្រយ័ត្នប្រយែង
មេគុកក៏ទទួលបង្ហាបំណាយដូច្នោះ
ហើយក៏នាំគេទៅដាក់គុកក្នុងគុកជុ
រៅព្រមទាំងដាក់ខ្នោះជាប់នៅជើងផ
ង។

ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះបានយាងតាម
គេទៅក្នុងជញ្ជាំងគុក។

ការចេញពីគុករបស់ពួកគេបានប្រា
បំអំពីសិរល្អរបស់ព្រះ

និងបានបង្ហាញដល់មនុស្សថា
ព្រះបានធ្វើការជាមួយនិងអ្នកបំរើដៃ
លបានរើសតាំងរបស់ទ្រង់និងថាពុ

រះអង្គអាចធ្វើអោយជញ្ជាំងគុករញ្ជួយ
ហើយនិងបើកចំរើងដ៏មាំបានយ៉ាង
ងាយ។

នៅពេលពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ
ប៉ុលនិងសីឡាសបានអធិស្ឋាននិង
ច្រៀងសរសេរព្រះ រំពេចនោះ
ស្រាប់តែមានកក្រើកដ៏ជាខ្លាំងដល់
ម៉្លោះ

បានជារញ្ជួយដល់ជើងជញ្ជាំងគុកផ
ង ហើយខ្លួនបានឃើញថា

ទេវតារបស់ព្រះបានដោះខ្មោះចេញ
ពីមនុស្សគ្រប់ៗគ្នា។

ឆ្នាំគុកបានក្រោកឡើងហើយតក់ស្លុ
តជាខ្លាំងនៅពេលដែលឃើញទ្វារគុ
កបានបើក។

គាត់ស្មានថាអ្នកទោសរត់រួចអស់
ហើយ

ហើយគាត់មុខជានឹងទទួលទោស
ប្រហារជីវិតមិនខាន។

នៅពេលដែលគាត់ហៀបនឹងសម្លា
ប់ខ្លួនឯង

ប៉ុលស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំង
ៗថា កុំធ្វើបាបខ្លួនឯងឡើយ
ដ្បិតយើងនៅឯណោះទាំងអស់គ្នាទេ
។

អំណាចរបស់ព្រះបានបំផ្លាស់បំប្រែ
ឆ្នាំគុក្តិក។

គាត់ក៏អោយគេយកភ្លើងមក

រួចម្នីម្នាស្ទុះចូលទៅក្នុងគុក្តិកផ្ទាល់ខ្លួន
នៅទៀបជើងប៉ុលនិងសឡាសទាំង
ញាប់ញ័រ

គាត់នាំគេចេញទៅក្រៅសួរថា

លោកម្ចាស់អើយ
តើត្រូវអោយខ្ញុំធ្វើដូចម្តេចអោយបាន
នសង្គ្រោះផង? គេក៏ប្រាប់គាត់ថា
ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទៅ
នោះនឹងបាននសង្គ្រោះហើយ
ព្រមទាំងគ្រួសារលោកផង។
ពេលនោះអ្នកយាមគុកប្រមូលក្រុម
គ្រួសាររបស់គាត់មកប្រជុំគ្នា
ហើយប៉ុលក៏បាននិយាយរឿងពីព្រះ
យេស៊ូវប្រាប់ដល់គេ។
ចិត្តរបស់អ្នកយាមគុកបានផ្សារភ្ជាប់
ជាមួយពួកសិស្ស
ហើយគាត់បានលាងស្នាមរំពាត់របស់
គេ រួចខ្លួនគាត់និងគ្រួសារ
គាត់ទាំងអស់ភ្នាក់ទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹកនៅយប់នោះ។
នោះគាត់ក៏នាំគេចូលទៅក្នុងផ្ទះរៀប

តុអោយបរិភោគដោយមានចិត្តរីករាយសាទរព្រមទាំងពួកក្រុមគ្រួសារគាត់ ផង

ដោយព្រោះបានជឿដល់ព្រះហើយ។

ដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យនៃអំណាចដ៏មានសិរីល្អរបស់ព្រះដែលបានបង្ហាញដោយការបើកទ្វារគុក

និងការកែប្រែចិត្ត

ព្រមទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់មេគុកនិងគ្រួសាររបស់គាត់ត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយ។

ពួកនាហ្មឺនបានឮពីរឿងទាំងនេះ

ក៏មានការភ័យខ្លាចជាខ្លាំង

ក៏ចាត់ពួកនាយអោយទៅប្រាប់ថា

ចូរលែងអ្នកទាំងពីរនោះទៅ។
តែប៉ុលម៉ែនបានចេញពីគុកទេដោយ
រឿងផ្ទាល់ខ្លួន។
គាត់បាននិយាយទៅគេ
ថាពួកគេបានវាយយើងនឹងរំពាត់
នៅកណ្តាលជំនុំទាំងមានកាត់ទោ
ស
ហើយបានដាក់គុកយើងផងដែល
យើងជាជាតិរួម ដូច្នោះឥឡូវនេះ
លោកចង់គេចកែប្រែជាដើម្បីយើង
ទៅដោយសម្ងាត់វិញឬ?
ធ្វើដូច្នោះពុំបានទេ
ត្រូវឱ្យខ្លួនលោកមកនាំយើងចេញ
ទៅវិញ។
ប៉ុលនិងសីឡាសមិនចង់អោយការ
បង្ហាញពីអំណាចរបស់ព្រះត្រូវបាន
បិទបាំងនោះឡើយ។

ពួកនាយក៏ទៅជំរាបដល់នគរបាល
តាមពាក្យនោះ
រួចក៏មានសេចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង
ដោយពួកថាជាជាតិរ៉ូម។
ក៏មកសូមអង្វរដល់គាត់ទាំងពីរនាក់
រួចនាំចេញពីក្នុងគុកហើយសូមអោយ
ចេញពីទីក្រុងនេះទៅ។

សូមអានកិច្ចការដំពូកទី១៤
និង១៦។

ជំពូកទី១៦ -

ប៉ុលបានទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹម

ក្រោយពីប៉ុលបានកែប្រែចិត្តមួយរយៈពេលខ្លះមក

គាត់ក៏បានទៅផ្សព្វផ្សាយ

អំពីព្រះយេស៊ូវនិងព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នៅទីក្រុងយេរូសាឡឹម

គាត់បានដំណាលប្រាប់គេពីការកែប្រែចិត្តដោយការអស្ចារ្យរបស់គាត់

ដែលធ្វើអោយពួកសង្ឃ

និងពួកនាហ្មឺនក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង

ហើយគេបានគិតថានឹងសម្លាប់គាត់

។

តែជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានជួយសង្គ្រោះ

ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកឯគាត់ម្តង

ទៀតក្នុងការដាក់ស្បែងមួយពេលគាត់ក៏ពង្រឹងអធិស្ឋានដោយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា

ចូរឯងចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡឹមអោយបានរហ័សទៅជឿតគេមិនទទួលទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំពីអ្នកទេ។

ប៉ុលបានអង្វរព្រះយេស៊ូវដោយទទួលថា ព្រះអម្ចាស់អើយ

គេនឹងថាទូលបង្គំជាប់ដាក់គុកទូលបង្គំបានវាយដល់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមទ្រង់នៅគ្រប់វេលាប្រជុំ។

ហើយនៅពេលដែលឈាមរបស់ស្រីទេដានជាទុក្ខរបុគ្គលរបស់ទ្រង់បានខ្ជាយទូលបង្គំក៏ឈរនៅទីនោះ

ហើយយល់ព្រមទៅនឹងការសម្លាប់គាត់ដែរ

ហើយបានការពារអ្នកដែលសម្លាប់

គាត់ទៀត។

ប៉ុលបានគិតថាសាសន៍យូដានៅក្រុង
ឯយេរូសាឡឹមនឹងមិនបដិសេធទីប
ន្ទាល់របស់គាត់ទេ

ដោយគេនឹងពិចារណាការផ្លាស់ប្តូរ
ដ៏ធំរបស់គាត់អាចធ្វើទៅបានអាស្រ័យ
យដោយសារតែអំណាចដ៏ធំរបស់ពុ
រះតែប៉ុណ្ណោះ។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅ
គាត់ថា ចូរចេញទៅ
ដ្បិតខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកអោយទៅឯសា
សន៍ដទៃ។

នៅក្នុងការចាកចេញពីទីក្រុងយេរូ
សាឡឹម
គាត់បានសរសេរសំបុត្រជាច្រើនផ្ទៃ
ទៅកាន់កន្លែងផ្សេងៗរៀបរាប់ពីបទ

ពិសោធន៍របស់គាត់និងប្រាប់ពីទីប
នាលដ៏អស្ចារ្យ។

ប៉ុន្តែមានមនុស្សខ្លះខំប្រឹងប្រែងយ៉ា
ងខ្លាំងដើម្បីបំផ្លាញតទ្ធិពលនៃសំបុ
ត្រីទាំងនោះ។

គេត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាសំបុត្ររប
ស់គាត់មានទម្ងន់និងមានអំណាច។

ប៉ុន្តែគេអះអាងថាការបង្ហាញដោយ
ភ្ញៀវភ្ញៀវរបស់គាត់ទន់ខ្សោយនិងការ
និយាយរបស់គាត់គួរអោយមើលងា
យ។

ខ្ញុំបានឃើញថាប៉ុលគីជាមនុស្សដៃ
ល់មានការចេះដឹងខ្ពស់

ហើយគិតបណ្ឌិតនិង

អាកប្បកិរិយារបស់គាត់ធ្វើអោយអ្ន
កស្តាប់ចូលចិត្ត។

អ្នកចេះដឹងជាច្រើនពេញចិត្តនឹងចំណេះដឹងរបស់គាត់
ហើយពួកគេជាច្រើនបានជឿលើពុទ្ធសាស្ត្រ។

នៅចំពោះស្តេចនិងអង្គប្រជុំយ៉ាងធំគាត់បានបញ្ចេញវោហារដែលធ្វើអោយគេទាំងអស់ចុះចូលចំពោះគាត់។ ការនេះធ្វើអោយពួកសង្គ្រាមនិងពួកនាហ្មឺនខឹងកាន់តែខ្លាំងឡើង។

ប៉ុល ពត បង្ហាញហេតុផលដល់គេបានយ៉ាងច្បាស់ព្រមទាំងនាំមនុស្សមកឯគាត់ជាច្រើនយ៉ាងអស្ចារ្យក្នុងគំនិតនៃការសរសើរដំកើងនិងនាំអោយគេឃើញនូវព្រះគុណដ៏ធំធេងរបស់ព្រះនិងពណ៌នានៅចំពោះមុខគេពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយជាមួយនឹងភាពងាយស្រួល
គាត់អាចយល់ពីមនុស្សសាមញ្ញហើយ
អាចបរិយាយប្រាប់គេពីបទពិ
សោធន៍របស់គាត់យ៉ាងមានអំណាច
ចំផុតដែលធ្វើអោយគេចង់ក្លាយ
ជាសិស្សរបស់
ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងខ្លាំង។

ព្រះបានបង្ហាញដល់ប៉ុលអោយត្រឡប់
ទៅទីក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ
ហើយនៅទីនោះគាត់នឹងត្រូវគេចាប់
និងត្រូវរងទុក្ខដោយសារព្រះនាមរបស់
ស្រីទ្រង់។

ទោះបីជាគាត់ជាប់ក្នុងពេលដ៏យូរក៏
ដោយ
ក៏ព្រះនៅតែធ្វើការងារជាពិសេសតា

មរយៈគាត់ដែរ។

ការចាប់ប៉ុលគីជាមធ្យោបាយនៃការ
ប្រកាសផ្សាយអំពីចំណេះដឹងនៃព្រះ
គ្រីស្ទនិងដើម្បីសរសើរដំកើងព្រះ។
នៅពេលដែលគេបញ្ជូនគាត់ពីទីក្រុ
ងមួយទៅទីក្រុងមួយ

គាត់បានរៀបរាប់ទិវន្ទាល់ដែលទា
ក់ទងនឹងព្រះយេស៊ូវនិងឧបត្តិហេតុ
ដ៏គួរអោយចាប់អារម្មណ៍នៃការកែប
រែចិត្តរបស់គាត់នៅចំពោះស្តេចចៅ
ហ្វាយខេត្តដែលគាត់មិនដែលចាក
ចេញទៅដោយមិនបានធ្វើទិវន្ទាល់
ពីព្រះយេស៊ូវឡើយ។

មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានជឿទ្រង់និ
ងមានអំណរចំពោះព្រះនាមទ្រង់។
ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះរាជបំណងដ៏ពិសេសរបស់ព្រះ

បានសំរេចហើយនៅក្នុងដំណើរតាមទឹករបស់ប៉ុល

អ្នកមិនជឿសាសនាអាចព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវដែរនិងមានមនុស្សជាច្រើនបានកែប្រែចិត្តដោយសារការបង្រៀនរបស់គាត់

និងដោយបានឃើញការអស្ចារ្យដែលគាត់បានធ្វើ។ ស្តេច

និងចៅហ្វាយខេត្តពេញចិត្តនឹងហេតុផលរបស់គាត់ជាខ្លាំង

ហើយគាត់ក៏បានអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ

និងរាយរាប់អំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃទីបន្ទាល់ដ៏គួរអោយចាប់អារម្មណ៍របស់គាត់ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទាក់ទាញពួកគេអោយជឿថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រា

នៃព្រះ

ហើយនៅពេលដែលមានអ្នកខ្លះបានភ្ញាក់ផ្អើលនិងការអស្ចារ្យចំពោះរឿងដែលគេបានស្តាប់ប៉ុលមានម្នាក់

បានស្រែកឡើងថា

បន្តិចទៀតឯងនឹងនាំអោយយើងត្រឡប់ជាគ្រីស្ទានដែរ។ មែនហើយ គេគិតថា

នៅថ្ងៃណាមួយនាពេលអនាគតគេ

នឹងពិចារណានូវអ្វីដែលគេបានឮ។

សាតាំងបានឆ្លៀតឱកាសនៃការពន្យាយាពេលនេះ

យាយាពេលនេះ

ហើយនៅពេលដែលគេមិនរល់នឹង

ឱកាសល្អពេលដែលចិត្តគេទន់នោះ

គេនឹងបាត់បង់ជារៀងរហូត។

ចិត្តរបស់គេបានរឹងរូសឡើងវិញ។

គេបានបង្ហាញខ្ញុំអោយឃើញការងារ
របស់សាតាំង

ដំបូងវាបានបំបិទភ្នែករបស់សាសន៍
យូដាដើម្បីកុំអោយគេទទួលព្រះយេ
ស៊ូវជាព្រះអង្គ សង្គ្រោះរបស់គេ
ហើយបន្ទាប់មកគឺការដឹកនាំពួកគេ
អោយច្រណែននឹងការងារដ៏មានពុ
រះចេញរបស់ទ្រង់

និងប្រាថ្នាចង់ធ្វើគុតទ្រង់។

សាតាំងបានចូលទៅក្នុងសារករប
ស់ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ម្នាក់

ហើយធ្វើអោយវាបញ្ជូនទ្រង់ទៅក្នុង
កណ្តាប់ដៃរបស់ពួកគេ

ហើយគេក៏បានឆ្កាងព្រះ

អម្ចាស់នៃជីវិតជាព្រះនៃសិរីល្អ។

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញ

សាសន៍យូដាបានបន្ថែមបាបទៅ
លើអំពើបាបដោយស្វៈស្វែងរកការ
លាក់កំបាំងរឿងនៃការមានព្រះជន្មរ
ស់ឡើងវិញដោយយកលុយទៅជួ
លទាហានរួមដែលយាមផ្លូវអោយបុ
រាបរឿងមិនពិត។

ប៉ុន្តែការមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតិឡើ
ងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានធ្វើ
អោយកាន់តែពិតប្រាកដឡើងទ្រេម្ល
យជាពីរដោយសារក្បួនជាច្រើនដែល
បានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញជាមួយនឹង
ទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកឯពួកសាវ
ក និងលេចមកឯមនុស្សជាងប្រាំ
ពាន់នាក់ម្តងទៀត
នៅពេលដែលទ្រង់បានលើកមនុស្ស
សទាំងនោះឡើងពីស្លាប់ជាមួយទ្រ

ងំ បានលេចមកឯមនុស្សជាច្រើន
ដោយប្រកាសថាព្រះយេស៊ូវបានមា
នព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ។

សាតាំងបានបណ្តាលអោយពួកយូ
ដាបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះដោយបដិ
សេធមិនទទួលបុត្រារបស់ទ្រង់ដោ
យធ្វើអោយដែររបស់គេប្រឡាក់ដោ
យព្រះលោហិតដ៏មានតម្លៃក្នុងការឆ្លុ
កាងទ្រង់។

ទោះបីជាមានភស្តុតាងដ៏មានថាមព
លជាច្រើនបញ្ជាក់ថាព្រះយេស៊ូវជា
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាអ្នកចេញថ្លៃ
លោះលោកីយ៍ក៏ដោយ
ក៏គេបានធ្វើគុតទ្រង់ដែរនិងមិនទទួ
លភស្តុតាងណាមួយដែលទ្រង់បាន
បង្ហាញនោះឡើយ។

សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់របស់គេក៏
ដូចជារបស់សាតាំងបន្ទាប់ពីវាធ្លាក់
ចុះនោះដែរ

គឺព្យាយាមប្រយុទ្ធយកឈ្នះលើព្រះ
រាជបុត្រានៃព្រះ។

ពួកគេបន្តការបះបោររបស់គេដោយ
បៀតបៀនដល់ពួកសាវ័ករបស់ព្រះ
គ្រីស្ទនិងសម្លាប់ពួកគេ។

គ្មានអ្វីដែលមិនពិរោះនៅត្រចៀករបស់
គេជាងពាក្យថាព្រះយេស៊ូវបានឆ្លុះ
កាងនោះឡើយ

ហើយគេក៏បានប្តេជ្ញាចិត្តថានឹងមិន
ស្តាប់ភិស្តុតាំងណាមួយដែលជាទី
ពេញចិត្តរបស់គេដែរ។

ដូចជានៅក្នុងករណីរបស់លោកស្ទេ
ដានគ្រាដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបា
នប្រកាសតាមរយៈគាត់អំពីភិស្តុតា

ឯងដ៏មានព្រះចេស្ដានៃភាពជាព្រះរាជ
បុត្រានៃព្រះរបស់ទ្រង់
គេបិទត្រចៀកគេក្រែងគេត្រូវបាន
កែប្រែចិត្ត។
ហើយនៅពេលដែលសិរីល្អរបស់ព្រះ
បានព័ទ្ធជុំវិញស្នេដាន
គេបានចោលគាត់និងថ្មសម្លាប់។
សាតាំងមានឃាតកសម្លាប់ព្រះយេ
ស៊ូវក្តាប់ជាប់នៅដៃ។

ដោយការងារដ៏កំណាចរបស់វា
វាបានប្រគល់ខ្លួនវាទៅអោយអ្នកដែល
លង្វើតាមវាហើយតាមរយៈពួកគេ
វាបានធ្វើការរំខាននិងបន្ទុះបង្ហាក់ដល់
អ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ។
វាបានធ្វើការតាមរយៈសាសន៍យូដា
ដើម្បីបំផុសពួកក្រៅសាសន៍អោយ

ប្រឆាំងនឹងព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងប្រឆាំងជាមួយនឹងអ្នកដែលដើរ
តាមទ្រង់និងជឿលើព្រះនាម ទ្រង់។
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ពួកទេវតាអោយម
ក៏ចំរើនកម្លាំងពួកសាវ័កសំរាប់ការ
ងាររបស់

គេដើម្បីបង្ហាញពីការដែលគេបាន
ឃើញនិងបានឮ
ហើយនៅទីចុងបំផុតនៃការឈរមាំ
មួនរបស់គេ
គេនឹងបោះត្រាទីបន្ទាល់របស់គេដោ
យព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។

សាតាំងសប្បាយចិត្តណាស់ដោយ
សាសន៍យូដាចូលទៅក្នុងអន្ទាក់រប
ស់វា។

វានៅតែបន្តប្រើប្រាស់ទំរង់ដ៏តិចប្រ

យោជន៍របស់វា យញ្ញបូជា
និងបញ្ញត្តិរបស់វា។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវព្យួរនៅ
លើឈើឆ្កាងហើយទ្រង់បានស្រែក
ថា

ការស្រេចហើយរាំងននក្នុងព្រះវិហា
រហែកជាពីរ

ពីលើចុះក្រោមបញ្ជាក់ថា

ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនជួបជាមួយនឹងស
ង្ស័យនៅក្នុងព្រះវិហារដើម្បីទទួលយ
ញ្ញបូជានិងបញ្ញត្តិរបស់គេទៀតទេនិ
ងបង្ហាញផងដែរថាជញ្ជាំងខ្លួនចែ
ករវាងពួកយូដា
និងសាសន៍ដទៃបានរលាយហើយ
។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់អង្គទ្រង់ផ្ទា
ល់ជាដង្វាយយញ្ញបូជាលោះបាបសំ

រាប់សាសន៍ទាំងពីរនេះ
ហើយប្រសិនបើមនុស្សបានសង្កេត
ពោះទាំងអស់
ទាំងពីរសាសន៍ត្រូវតែជឿព្រះយេស៊ូ
វ ជាយញ្ញបូជាលោះបាប
និងជាព្រះអង្គ
សង្គ្រោះនៃលោកីយ៍។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជាប់
នៅលើឈើឆ្កាង
ទាហានបានយកលំពែងមកចាក់ចំ
ហៀងទ្រង់
ហើយមានឈាមនិងទឹកហូរចេញមក
តាមរន្ធផ្សេងៗពីគ្នា
មួយជាឈាមនិងមួយទៀតជាទឹក។
ឈាមសំរាប់លាងសំអាតអំពើបាប
របស់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមរបស់

ទ្រង់។

ទឹកតំណាងអោយទឹកស្រស់ដែលបាន
ចេញពីព្រះយេស៊ូវប្រទានជីវិតដល់
អ្នកជឿទាំងឡាយ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៧:៥១ យ៉ូហាន
១៩:៣៤ កិច្ចការ ជំពូកទី២៤
និង២៦។

ជំពូកទី១៧ - ការក្សត់ជំនឿដ៏ធំ

ខ្ញុំត្រូវបានគេនាំ
ទៅឯពេលដែលអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
បានបៀតបៀន
និងសម្លាប់ដល់អ្នកគ្រីស្ទាន
យ៉ាងយោរយៅ។

ឈាមបានហូរក្លាយជាត្រក អភិជន
អ្នកចេះដឹងនិងមនុស្សសាមញ្ញធម្ម
តា ត្រូវបានគេសម្លាប់
ដោយគ្មានត្រាប្រណី។

គ្រីស្ទានអ្នកមាន
ត្រូវបានគេរឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិ
អស់ដោយសារមិនព្រមទទួលសា
សនារបស់គេ។

ទោះបីជាគ្រីស្ទានទាំងនោះ
បានទទួលការបៀតបៀនយ៉ាងណា

ក៏ដោយ ក៏គេមិន

ព្រមអោយជំហររបស់គេចុះទាប
នោះឡើយ

គេបានរក្សាសាសនារបស់គេអោយ
បរិសុទ្ធ ខ្ញុំបានឃើញថា

សាតាំងបានរីករាយជាខ្លាំងចំពោះ

ការរងទុក្ខវេទនានៃពាស្ត្ររបស់ព្រះ។

ប៉ុន្តែព្រះបានទទួលយកទុក្ខរបុគ្គល
ដ៏ស្មោះត្រង់

និងគ្រីស្ទនាដែលរងទុក្ខដោយសារ
ទ្រង់។

រាល់ការឈឺចាប់ដែលគេបានរងទ្រាំ
បានបង្កើនរង្វាន់របស់គេនៅស្ថាន
សក្តិ។

ប៉ុន្តែទោះបីជាសាតាំងរីករាយដោយ
ពួកបរិសុទ្ធបានរងទុក្ខក៏ដោយ
ក៏វានៅតែមិនស្អប់ចិត្តដែរ។

វាបានចង់គ្រប់គ្រងទាំងគំនិត
 ទាំងរាងកាយរបស់គេ។ សាតាំង
 ចង់ដឹកនាំគេអោយធ្វើជួយពីព្រះហ
 ឫទ្ធិយរបស់ព្រះនោះ
 គេនឹងបាត់បង់កម្លាំងចិត្តការអត់ធ្មត់
 និងភាពរឹងមាំរបស់គេ។
 ការឈឺចាប់ដែលគ្រីស្ទានបានរងទុ
 រាំបានទាញគេអោយកាន់តែជិតព្រះ
 អម្ចាស់និងធ្វើអោយគេកាន់តែស្រ
 ឡាញ់គ្នានិងកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ច្រើ
 នជាងអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងគេ។
 ទោះបីជាពួកគេបានសម្លាប់រាប់ពាន់
 នាក់ក៏ដោយ
 ក៏ពួកគេបានកើតឡើងកាន់តែច្រើន
 ឡើងដូចផ្សិត។
 សាតាំងបានឃើញថាវាបានបាត់ប
 ង់ គោលបំណងរបស់វាហើយ

ហើយទោះបីជាការបៀតបៀន
មានការរងទុក្ខនិងស្លាប់ក៏ដោយ
ក៏ពួកគេនៅតែមានជំនឿលើព្រះគ្រី
ស្ទជាព្រះនៃនគររបស់ទ្រង់ដដែល
ហើយ

សាតាំងវាបានរៀបចំផែនការកាន់
តែខ្លាំងឡើងដើម្បីប្រឆាំងនឹងការគ្រប់
គ្រងរបស់ព្រះនិងកំចាត់ពួកជំនុំ។
វាបានដឹកនាំពួកមិនជឿដែលថាយ
បង្ករបស់ព្រះអោយកាន់យកជំនឿរបស់
គ្រីស្ទានមួយផ្នែក។

ពួកគេបានប្រកាសថា
គេជឿការជាប់ឆ្នាំងនិងការមានព្រះ
ជន្មរបស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយ
មិនបានកែប្រែចិត្តឡើយ
ហើយតម្រូវអោយចូលរូបរូមជាមួយ
និងពួកអ្នក

ដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។ ឱ
នេះជាគ្រោះថ្នាក់ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចរបស់
ពួកជំនុំ!

វាក៏ជាពេលនៃការទង្គិះចិត្តខាងផ្លូវគំនិត។ អ្នកខ្លះបានគិតថា

ប្រសិនបើគេបន្ទាបមករូបរមជាមួយ
អ្នកថ្វាយបង្គំរប្រោះ

ដែលទទួលជំនឿរបស់គ្រីស្ទានមួយ
ចំណែកវាជាមធ្យោបាយមួយនៃការ
កែប្រែចិត្តរបស់គេ។

សាតាំងបានស្វែងរកធ្វើឱ្យខូចគោល
លទ្ធិនៃព្រះគម្ពីរ។ ទីបំផុត

ខ្ញុំបានឃើញខ្នាតគំរូ (ស្តង់ដារ)

បានធ្លាក់ចុះ ហើយ

ពួកមិនជឿបានរូបរមជាមួយនឹងគ្រី
ស្ទាន។ គេធ្លាប់ថ្វាយបង្គំរប្រោះ

ហើយទោះបីជាគេអះអាងថា

គេជាគ្រីស្ទានក៏ដោយ
គេបាននាំមកជាមួយគេនូវការថ្វាយ
បង្គំរបបព្រះរបស់គេ។
គេគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរនូវគោលបំណង
នៃការថ្វាយបង្គំរបស់គេទៅជាថ្វាយ
បង្គំរបស់អ្នកបរិសុទ្ធវិញប៉ុណ្ណោះ
ហើយរហូតដល់ជារបបរបស់ព្រះគ្រី
ស្ទនិងរបបនាងម៉ារីជាមាតាព្រះយេស៊ូ
ទៀតផង។
គ្រីស្ទានក៏បានរួបរួមជាមួយពួកគេប
ន្តិចម្តងៗ ហើយសាសនារបស់
គ្រីស្ទានក៏ត្រូវបានគេកែប្រែ
ហើយពួកជំនុំក៏បានបាត់បង់ភាពបរិ
សុទ្ធ និងអំណាចរបស់ខ្លួន។
គ្រីស្ទានមិនយល់ព្រមរួបរួមជាមួយ
ពួកគេទេ
ហើយនៅតែថែរក្សាភាពបរិសុទ្ធរប

សំខ្លួននិងថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់តែម្នាក់
យអង្គគិត។

ពួកគេមិនបានក្រាបថ្វាយបង្គំរូប
ណាដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ
ឬនៅផែនដីខាងក្រោមឡើយ។

សាតាំងបានរីករាយនឹងការធ្លាក់ចុះ
របស់មនុស្សជាច្រើន
ហើយបន្ទាប់មកវាបានបំផុសពួកជំនុំ
ដែលធ្លាក់ចុះឱ្យបង្ខំអ្នក
ដែលរក្សាភាពបរសុទ្ធនៃសាសនា
របស់ខ្លួនឱ្យទទួលយកពិធីផ្សេងៗរបស់
គេ

និងថ្វាយបង្គំរូបសំណាកឬក៏សម្លាប់
ពួកគេបង្អស់។ ភ្លើងនៃ
ការបៀតបៀនត្រូវបានគេបង្កាត់ឡើង
ម្តងទៀតប្រឆាំងនឹងពួកជំនុំពិតរបស់

សំព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយមនុស្សរាប់លាននាក់
ត្រូវបានគេសម្លាប់ដោយគ្មានមេត្តា
។

គេបានបង្ហាញនៅពីមុខខ្ញុំ
នៅក្នុងរបៀបដូចខាងក្រោមនេះ៖
ពួកមនុស្សដែលថ្វាយបង្គំព្រះមួយក្នុង
រូមធំបានកាន់បដាខ្មៅធំ
មួយដែលមានរូបព្រះអាទិត្យ
ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ។
ក្រុមនោះហាក់ដូចជាពុះពោរដោយ
កំហឹង។
បន្ទាប់មកគេបានបង្ហាញខ្ញុំនូវក្រុមមួយ
ទៀត
ដែលមានកាន់បដាបរិសុទ្ធមួយដែល
មានសរសេរថា

បរិសុទ្ធនិងបរិសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់។
ទឹកមុខរបស់គេបង្ហាញភាពមាមួននិង
ឯភាពនៃការអត់ទ្រាំនៃស្ថានសួគ៌។
ខ្ញុំបានឃើញពួកមិនជឿដែលថ្វាយ
បង្គំរូបព្រះ បានទៅរកគេ
ហោយមានការសម្លាប់យ៉ាងធំ។
ពួកគ្រីស្ទានបានថយចេញឆ្ងាយពីពួក
គេ ហោយពួកគ្រីស្ទានក៏នៅតែ
រូបរួមគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធនិងកាន់បដា
កាន់តែណែន។
នៅពេលមានមនុស្សបានដួលជាចុះ
រើនអ្នកផ្សេងទៀតបានប្រមូលផ្តុំគ្នា
នៅជុំវិញបដា
ជំនួសពួកគេឡើងវិញ។
ខ្ញុំបានឃើញក្រុមអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
បានពិភាក្សាគ្នា។

គេមិនអាចធ្វើអោយគ្រីស្ទានធ្វើតាម
គេឡើយ
ហើយគេក៏បានព្រមព្រៀងគ្នាលើផែ
នការថ្មីមួយទៀត។
ខ្ញុំបានឃើញគេទម្លាក់បដាច្នោះ
ហើយបានចូលទៅឯក្រុមគ្រីស្ទានដ៏
រឹងមាំនោះ
និងបានធ្វើសេចក្តីស្នើមួយចំនួនដ៏
លំព្ងក់គេ។
ដំបូងឡើយសេចក្តីស្នើរបស់ពួកគេ
ត្រូវបានបដិសេធ។

បន្ទាប់មក
ខ្ញុំបានឃើញក្រុមគ្រីស្ទានបានពិភា
ក្សរាគ្នា។ អ្នកខ្លះនិយាយថា
គេគួរតែទម្លាក់បដាច្នោះ
ហើយទទួលសំណើទាំងនោះ

ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតគេ
រួចដល់ចុងបំផុតគេនឹងប្រមូលកម្លាំង
គេឡើងវិញ
ដើម្បីលើកបដានៅចំពោះអ្នកមិន
ជឿ ដែលថ្វាយបង្គំបព្រះ។

ប៉ុន្តែ

ខ្លះមនុស្សយល់ព្រមនឹងផែនការនេះឡើយ

ហើយសុខចិត្តស្លាប់នៅតែកាន់បដា
យ៉ាងមាំដដែលជាជាងទម្លាក់វាចុះ។

ពេលនោះ

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើននៃក្រុម
គ្រីស្ទាននោះបានទម្លាក់បដាចុះ

ហើយរួបរួមជាមួយអ្នកមិនជឿដែល
ថ្វាយបង្គំបព្រះនៅពេល
ដែលក្រុមគ្រីស្ទានជាច្រើនបានចាត់

បំបដា

ហើយលើកអោយខ្ពស់ឡើងវិញ ។
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សបានចាកចេញ
ពីក្រុមអ្នកកាន់បដាបរិសុទ្ធម្នាក់ម្តង
ៗជាបន្តបន្ទាប់

ហើយទៅចូលរួមជាមួយនឹងក្រុមថ្វាយ
បង្គំរូបព្រះ

ហើយគេបានរូបរួមជាមួយគ្នានៅក្នុង
រោមបដាខ្មៅដើម្បីបៀតបៀនដល់អ្នក
កំដៅកាន់បដា

ហើយមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបាន
គេសម្លាប់

ប៉ុន្តែបដាត្រូវបានគេលើកឡើងយ៉ាង
ខ្ពស់

ហើយមនុស្សម្នាក់ៗត្រូវបានលើក
ឡើងយ៉ាងមានរបៀបរៀបរយនៅជុំ
វិញបដានោះ ។

ពួកយូដាដែលដំបូងឡើយខឹងនឹងពួកអ្នកមិនជឿប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវមិនអាចគេចផុតឡើយ។

នៅក្នុងបន្ទប់កាត់ក្តីពួកយូដាដែលមានកំហឹងនេះចូលបានស្រែកឡើងនៅពេលដែលលោកពិឡាត់កំពុងស្នាក់ស្ទើរក្នុងការកាត់ទោសដល់ព្រះយេស៊ូវនោះថា ចូរអោយឈាមវាធ្លាក់មកលើយើងនិងកូនចៅរបស់យើងចុះ។

ពូជរបស់សាសន៍យូដាបានទទួលបណ្តាសាដ៏អាក្រក់នេះនៅលើក្បាលរបស់គេ។ ពួកមិនជឿនិងពួកដែលអះអាងថាគ្រីស្ទាននោះគឺជាសត្រូវរបស់គេដូចគ្នា។ អ្នកដែលបានអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន

ដោយពួកយូដាបានឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ
បានគិតថា

គេទទួលរងទុក្ខកាន់តែខ្លាំង
គេកាន់តែធ្វើអោយព្រះសព្វព្រះហឫ
ទ័យខ្លាំងឡើង

ហើយពួកយូដាដែលមិនជឿជាច្រើ
នត្រូវបានគេសម្លាប់នៅពេលពួកយូ
ដាដទៃទៀតត្រូវបានគេនាំពីកន្លែង
មួយទៅកន្លែងមួយ

ហើយត្រូវបានគេធ្វើទារុណកម្មគ្រប់
បែបយ៉ាងដោយសារតែទ្វីពលនៃ
ឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងឈា
មរបស់ពួកសិស្សដែលគេបានសម្លា
ប់នឹងធ្លាក់មកលើគេ

ហើយគេនឹងទទួលការជំនុំជំរះយ៉ាង

រន្ធត់។

បណ្តាសារបស់ព្រះបានធ្លាក់មកលើ
ពួកគេ

ហើយពួកគេបានប្រមាថដល់ពួកមិ
នជឿនិងពួកគ្រីស្ទាន។

ពួកគេបានត្រូវបណ្តាញចេញ
បានដកមុខដំណែង

និងបានត្រូវគេស្អប់ខ្ពើមនៅពេលដៃ
លក់និក្ខបសំភារៈនៅលើគេ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះបានថែរក្សាប្រជាជននេះយ៉ាង
មាំមួន ហើយបាន

បំបែកគេពាសពេញពិភពលោកដៃ
លគេមើលឃើញថា

ពួកគេបានទទួលបណ្តាសាពិសេស
ពីព្រះ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះបានបំបែកសាសន៍យូដាជាសា

សន្តិមួយចេញ
តែនៅតែមានពួកខ្លះអាចដកចិត្តគេ
ចេញពីអារក្សដែរ។
អ្នកខ្លះនឹងឃើញថា
បទទនាយដែលទាក់ទងនឹងពួកគេ
បានសំរេចហើយ
ហើយគេបានទទួលព្រះយេស៊ូវ
ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃលោកីយ៍និង
បានឃើញអំពេបាបយ៉ាងធំនៅក្នុង
សាសន៍របស់គេដោយបានបដិសេ
ធព្រះយេស៊ូវនិងបានឆ្កាងទ្រង់។
មានពួកយូដាជាច្រើនបានកែប្រែចិត្ត
ប៉ុន្តែសាសន៍យូដាទាំងមូល
គេបានបដិសេធព្រះជាម្យ៉ាងរហូត។

ជំពូកទី១៨ -

អាថ៌កំបាំងនៃភាពទុច្ចរិត

សាតាំងធ្លាប់មានបំណងអូសទាញ
គំនិតរបស់មនុស្សអោយចេញពីព្រះ
យេស៊ូវមកឯមនុស្សវិញ។ និងបំផ្លា
ញការទទួលខុសត្រូវរបស់គេម្នាក់ៗ
។

គោលបំណងរបស់សាតាំងបានបរា
ជ័យនៅពេលដែលវាស្ងៀងព្រះរាជបុ
ត្រានៃព្រះ។

វាបានទទួលជោគជ័យល្អនៅពេល
ដែលវាមកឯមនុស្សដែលបានធ្លាក់
ចុះ។

គោលលទ្ធិនៃគ្រីស្ទសាសនាត្រូវបាន
កែប្រែ។

ប៉ាបនិងពួកសង្ឃហានលើកដំកើង

មុខដំណែងរបស់គេ
នឹងបានបង្រៀនមនុស្សអោយមើល
មកឯពួកគេ
ដើម្បីការអត់អោនទោសអោយពួក
គេ ជាជាងសំឡឹង
ទៅឯព្រះគ្រីស្ទដើម្បីអត់ទោសដល់
ពួកគេ។
ព្រះគម្ពីរត្រូវបានទុកសំរាប់តែពួកគេ
ដើម្បីលាក់សេចក្តីពិតដែលនឹងចោ
ទប្រកាន់ដល់ពួកគេ។

មនុស្សត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតទាំង
ស្រុង។
ពួកគេត្រូវបានទទួលការបង្រៀនថា
បាបនិងពួកសង្ឃ
គឺជាតំណាងព្រះគ្រីស្ទដែលតាមពិត
គេជាតំណាងរបស់ពួកសាតាំង ទេ

ហើយនៅពេលដែលមនុស្សក្រាបថ្ម
វាយបង្គំគេនោះ
គឺបានក្រាបថ្វាយបង្គំសាតាំងទេ ។
មនុស្សបានទាមទាររកព្រះគម្ពីរ
ប៉ុន្តែពួកវាសង្ឃឹមបានពិចារណាថា
បើគេអនុញ្ញាតអោយមនុស្សមានពុ
រះបន្ទូលរបស់ព្រះសំរាប់អានខ្លួនឯង
នោះវាជាគ្រោះថ្នាក់ ហើយ
ក្រែងមនុស្សត្រូវបានបំភ្លឺ
ហើយអំពើបាបរបស់ពួកគេត្រូវបាន
បើកសំដែងឡើង ។
គេបានបង្រៀនមនុស្សអោយសំឡឹង
ទៅឯអ្នកបោកបញ្ឆោតទាំងនោះ
និងទទួលពាក្យគ្រប់មាត់ពីពួកគេថា
ជាពាក្យដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ ។
ពួកគេបានដាក់អំណាចនោះលើគំនិត

តព្វក៏គេ

ដែលមានតែព្រះមួយអង្គគឺត័អាចធ្វើ
បាន ហើយប្រសិនបើអ្នកណាហ៊ាន
ធ្វើតាមជំនឿរបស់ខ្លួន
សម្រាប់ដែលព្វក៏យូរដានិងសាតាំងបា
នអនុវត្តទៅលើព្រះយេស៊ូវនិងត្រូវ
បានគេបង្ខំឡើងទាស់និងព្វក៏គេដែរ
ហើយអ្នកដែលនៅក្នុងអំណាចនេះ
និងស្រែកឈាមរបស់គេ។

គេបានស្អប់ព្រះគម្ពីរ
និងខំប្រឹងប្រែងក៏ចាត់ចេញពីផែនដី
នូវព្រះបន្ទូលដ៏ឧត្តមរបស់ព្រះ។
គេបានហាមប្រាមការអានព្រះគម្ពីរ
ដោយធ្វើឱ្យឈឺចាប់ឬសម្លាប់ចោល
ប្រសិនបើអ្នកណាហ៊ានប្រឆាំងនឹង
គេ

ហើយគេបានដុតបំផ្លាញនូវច្បាប់ចម្លងព្រះគម្ពីរណាដែលគេបានរកឃើញ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថាព្រះបានថែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់យ៉ាងល្អ។

ទ្រង់បានការពារវាជាច្រើនដង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សល់យ៉ាងតិច ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនបណ្តោយអោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បាត់បង់ឡើយ។ នៅសម័យចុងក្រោយ

ព្រះគម្ពីរនឹងត្រូវបានគេបង្កើតអោយមានយ៉ាងច្រើន

ដែលគ្រប់គ្រួសារអាចទទួលបាន។ ខ្ញុំបានឃើញថា

នៅពេលមានព្រះគម្ពីរតិច

វាមានតម្លៃនិងការកំសាន្តចិត្តដល់សារកព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវគេបៀត

យៀន។ គេបានអានដ៏ពិសិដ្ឋបំផុត
ហើយអ្នកដែលមានឱកាសដ៏មានតម្លៃ
នេះ មានអារម្មណ៍ថា
គេបានសំភាសនជាមួយព្រះរាជបុត្រ
រាបសំទ្រង់ព្រះយេស៊ូវ
និងជាមួយពួកសាវ័ក។ ប៉ុន្តែ
ឱកាសដ៏មានព្រះពរនេះ
បានបណ្តាល
អោយពួកគេបាត់បង់ជីវិតអស់ជាច្រើន
។ គេបានរកឃើញថា
ពួកគេត្រូវបានគេទាញចេញពីការ
អានព្រះគម្ពីរដោយកាប់ចិត្ត
ចងភ្ជាប់នឹងបង្គោលសរសរ
ឬកាប់សម្លាប់ដោយអត់អាហារនៅ
ក្នុងគុកក្រោមដី។

សាតាំងមិនអាចលាក់ផែនការនៃ
សេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។
គេបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវ
ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
នៅថ្ងៃទីបី។
វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
វាអាចធ្វើអោយការសុគតិ
និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ឱ្យទៅជាសារប្រយោជន៍របស់វា។
វាចង់អោយអ្នកដែលមានជំនឿលើ
ព្រះយេស៊ូវ
ជឿថាច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងយញ្ញ
បដា
និងការថ្វាយដង្ហាយរបស់ពួកយូដា
បានចប់
ហើយនៅគ្រាការសុគតិរបស់ព្រះគ្រី
ស្ទ

ប្រសិនបើវាអាចជំរុញពួកគេបន្ថែម
ទៀតថា
បញ្ញត្តិដប់ប្រការក៏បានស្លាប់ជាមួយ
ព្រះគ្រីស្ទដែរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
មនុស្សជាច្រើនបានទទួលយកការ
បោកបញ្ឆោតរបស់សាតាំងនេះដោយ
ងាយ។

ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលពោរពេញដោយ
ការឈឺចិត្តនៅពេលដែលបានឃើញ
ច្បាប់ដ៏បរិសុទ្ធត្រូវបានគេជាន់
ឈ្នីនិងជើង។

ព្រះយេស៊ូវនិងពពួកទេវតានៃស្ថាន
សួគ៌បានពេញព្រះទ័យនិងធម្មជាតិ
នៃច្បាប់របស់ព្រះជាខ្លាំង
លោកជ្រាបថាព្រះអង្គនឹងមិនប្តូរ

លុបបំបាត់ច្បាប់នោះឡើយ។
លក្ខខណ្ឌដ៏អស់សង្ឃឹមរបស់មនុស្ស
សបានបណ្តាលអោយមានការព្រួយ
យបានមួយឆ្នាំបំផុតនៅស្ថានសួ
គីនិងជំរុញអោយព្រះយេស៊ូវលះបង់
ព្រះជន្មសំរាប់អ្នកដែលល្មើសនឹងចុ
បាបដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
ប្រសិនបើច្បាប់របស់ទ្រង់គេអាចផ្លា
ស់ប្តូរបាន
នោះមនុស្សនឹងអាចបានសង្គ្រោះ
ដោយមិនចាំបាច់ព្រះយេស៊ូវសុគត
ឡើយ។
ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនបានបំ
ផ្លាញច្បាប់របស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ឡើ
យ។
ប៉ុន្តែជាការលើកដំកើងច្បាប់នោះ

និងជំរុញអោយអនុវត្តតាមគំនិតសំខាន់ៗ

ទាំងអស់វិញ។

បើពួកជំនុំរក្សាភាពបរិសុទ្ធនិងរឹងមាំខ្ជាប់ខ្ជួន សាតាំងមិនអាចបញ្ឆោតគេនិងនាំគេអោយជាន់ឈ្នីច្បាប់របស់ព្រះបានឡើយ។

នៅក្នុងផែនការដ៏ធំនេះ

សាតាំងបានវាយប្រហារយ៉ាងចំទៅលើគ្រឹះនៃនគរបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌និងនៅផែនដី។

ការប្រឆាំងរបស់វាបណ្តាលអោយពុទ្ធម្នាក់វាមកពីស្ថានសួគ៌។

ដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនវាបន្ទាប់ពីវាបោះបង្គោល

វាបានសុំអោយព្រះផ្លាស់ប្តូរច្បាប់របស់

សំទ្រង់
ប៉ុន្តែព្រះបានប្រាប់សាតាំងនៅថ្ងៃ
ពោះទេវតាទាំងអស់ថា
បើវាអាចធ្វើអោយអ្នកណាម្នាក់បំពាន
ច្បាប់របស់ព្រះ
វាទុកចិត្តអ្នកនោះជាខ្លាំងព្រោះថាអ្នក
កណ្តាដែលរំលោភច្បាប់របស់ព្រះ
អ្នកនោះត្រូវតែស្លាប់ជាមិនខាន។

សាតាំងបានសំរេចចិត្តថា នឹងធ្វើដំ
ណើររបបន្តទៅទៀត។
វាបានប្រាប់ទេវតារបស់វាថា
មានមនុស្សខ្លះមានការច្រណែននឹង
ច្បាប់របស់ព្រះជាខ្លាំងដែលវាមិនអា
ចទាញចូលក្នុងអន្ទាក់របស់វាបាន
ឡើយ
ច្បាស់លាស់ណាស់ដែលមនុស្សជា

ច្រើននឹងជឿថាគេកំពុងជាប់ចំណង
នៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ
ហេតុដូច្នោះហើយ
វាត្រូវតែស្វែងរកវិធីធ្វើអោយអាចឱ
នដល់បញ្ញត្តិទីបួនដែលនាំអោយ
ឃើញព្រះជំនាន់ព្រះជន្មរស់។
វាបាននាំដំណាងរបស់វាអោយផ្លា
ស់ប្តូរថ្ងៃបរិសុទ្ធ
និងកែប្រែបញ្ញត្តិតែមួយគត់នាំអោ
យឃើញ ព្រះពិតនៃបញ្ញត្តិទាំងដប់
ជាសញ្ញានៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី។
សាតាំងបានបង្ហាញដល់ពួកគេនូវ
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដ៏មាន
ព្រះចេស្ដារបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយបានប្រាប់គេថាទ្រង់បានមាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីមួយនៃ
សប្តាហ៍

វាបានផ្លាស់ប្តូរថ្ងៃបរិសុទ្ធពីថ្ងៃទីប្រាំ
ពីរទៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍វិញ។

ធ្វើដូច្នោះសាតាំងបានប្រើការមានពុ
រះជន្មរស់ឡើងវិញដើម្បីបំរើគោលបំ
ណាងរបស់វា។

វានឹងទេវតារបស់វាសប្បាយចិត្តជា
ខ្លាំង

ដោយការខុសឆ្គងដែលវាបានរៀប
ចំ ត្រូវបានអ្នកដែលអះអាងថា
ជាមិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទទទួលយកយ៉ា
ងស្រួល។

មួយក្រុមពិនិត្យឃើញការខុសឆ្គង
នៃសាសនាមួយក្រុមទៀត

ការខុសឆ្គងផ្សេងៗត្រូវបានគេទទួ
លនិងត្រូវបានគេការពារយ៉ាងប្រុង
ប្រយ័ត្ន។ ព្រះទ័យ

របស់ព្រះបានបង្ហាញនូវក្នុងព្រះបន្ទូ

លរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់
ត្រូវបានគេគ្របបាំងដោយការខុស
ឆ្គង
និងប្រពៃណីដែលត្រូវបានគេបង្រៀ
នថា ជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែទោះបី
ជាការបោកបញ្ឆោតដ៏ក្លាហាននៃសុ
មានសួគ៌ត្រូវទទួលការឈឺចាប់រហូ
តដល់គ្រាដែលព្រះយេស៊ូវបង្ហាញអ
ង្គទ្រង់ជាលើកទីពីរក៏ដោយ
ក៏ក្នុងពេលនៃការខុសឆ្គង
និងបោកបញ្ឆោតទាំងនេះ
ក៏ព្រះអមាស់មិនបានចាកចេញដោ
យគ្មានទូបន្ទាល់ដែរ។
មានស្នូរបន្ទាល់ដ៏ស្មោះត្រង់
ដែលរក្សាបញ្ញត្តិទាំងអស់
ក្នុងកំឡុងពេលខ្មៅងងឹត

និងការបៀតបៀនរបស់ពួកជំនុំឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតាបានពេញដោយការភ្ញាក់ផ្អើល
នៅពេលដែលលោកបានឃើញ
ការរងទុក្ខនិងការសុគតិរបស់ព្រះមហាក្សត្រនៃសិរីល្អ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
គ្មានអ្វីអស្ចារ្យដល់ទេវតានៅស្ថាន
សួគ៌ឡើយ
ដែលព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតនៃសិរីល្អ
ដែលបំពេញស្ថានសួគ៌ដោយអំណរ
និងភាពរុងរឿង
និងបំបាក់ច្រវាក់នៃសេចក្តីស្លាប់
និងក្រោកចេញពីផ្ទះជាអ្នកឈ្នះដ៏មាន
នរណាគឺជ័យនោះឡើយ។

ហើយប្រសិនបើព្រឹត្តិការណ៍ទាំង
នេះត្រូវបានរំលឹកដោយថ្ងៃឈប់
សំរាក វាក៏ជាការជាប់ឆ្នាំង
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ទោះបីជាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះត្រូវបាន
នរៀបចំឡើងដោយកែប្រែឬលុប
ចោលច្បាប់ព្រះក៏ដោយ
ក៏ទ្រង់ប្រទានភស្តុតាងដ៏ខ្លាំងបំផុត
មិនអាចរលុបរលាយឡើយ។

ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងពីរនេះមានអនុស្សា
វរយដល់គេ។

ដោយចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យលៀងពុ
រះអមាស បុណ្យកាច់នំប៉័ង
និងទឹកទំពាំងបាយជូរ
យើងបង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះអ
មាសរហូតទ្រង់យាងមកវិញ។

ដោយរក្សាអនុស្សាវរីយនេះ
ទស្សន៍យភាពនៃការរងទុក្ខ
និងការសុគតរបស់ទ្រង់
នៅថ្មីៗជានិច្ចក្នុងគំនិតយើង។
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញដោយ
ការកប់ជាមួយទ្រង់ដោយការជ្រមុជ
ទឹក
និងងើបឡើងវិញពីផ្នូរនៃទឹកដូចជា
ការមានព្រះជន្មរស់របស់ទ្រង់
ដើម្បីរស់
ឡើងវិញនៃជីវិតថ្មីស្រឡាងដែរ។

គេបានបង្ហាញខ្ញុំថាច្បាប់របស់ព្រះបិតា
តថេនៅអស់កល្ប
ហើយមាននៅផែនដីថ្មីរហូតដល់បំផុត
ផុតកល្ប។

នៅគ្រាបង្កបង្កើតលោកីយ៍នៅពេល
ដែលគ្រឹះនៃផែនដីបានរៀបចំឡើង
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ

បានទតដោយការកោតសរសើរទៅ
លើការងារបង្កបង្កើតហើយទេវតា
នៅស្ថានសួគ៌ទាំងអស់
ស្រែកឡើងដោយអំណរ។

នៅពេលនោះ

គ្រឹះនៃថ្ងៃបរិសុទ្ធក៏បានរៀបចំឡើង
ដែរ។

នៅគ្រាបញ្ចប់ថ្ងៃទីប្រាំមួយនៃថ្ងៃបង្ក
បង្កើត ព្រះ

បានឈប់សំរាកពីគ្រប់ការដែលទ្រង់
បានធ្វើនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។

ថ្ងៃបរិសុទ្ធត្រូវបានដាក់នៅសួនច្បារ
អេដែន មុនមនុស្សធ្លាក់ចុះ
និងត្រូវបានគោរពដោយអ្នកជាមនិង

អេវ៉ា

និងទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់។

ព្រះអម្ចាស់បានសំរាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ

ហើយបានប្រទានពរនិងសរសើរថ្ងៃ

នោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញថា

ថ្ងៃបរិសុទ្ធនឹងមិនត្រូវបានគេដកចេញឡើយ

ប៉ុន្តែពួកបរិសុទ្ធដែលបានសង្គ្រោះនិង

ទេវតាទាំងអស់

នឹងគោរពថ្ងៃនោះដោយលើកដំកើង

ព្រះអាទិករដ៏ឧត្តមដរាបអស់កល្ប។

សូមអាន ដានីយ៉ែល ជំពូកទី ៧

ថៃស្យាឡូនីចទី២ ជំពូកទី២។

ជំពូកទី១៩ -

សេចក្តីស្លាប់មិនមែនជាជីវិតអស់ក
ល្យ ក្នុងសេចក្តីវេទនាទេ

សាតាំងបានចាប់ផ្តើមការបោកបញ្ឆោត
គេរបស់វានៅឯសួនច្បារអេដែន
។វាបាននិយាយទៅកាន់នាងអេវ៉ា
ថានាងនឹងមិនស្លាប់ជាពិតមែន។
នេះគឺជាមេរៀនទម្ងន់របស់សាតាំង
មកលើភាពមិនស្លាប់របស់មនុស្ស
ហើយវាបានបន្តការបោកបញ្ឆោត
នេះរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ
និងបន្តរហូតដល់សម័យដែលកូនពុ
រះត្រូវបានបង្វែរទៅក្នុង
ទាសភាពដែរ។

គេបានចង្អុលបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វីជាមនិង
អេវ៉ានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។

គេបានចូលទៅជិតដើមឈើដែលពុ
រះបានហាមឃាត់ ហើយពេលនោះ

មានដាវអណ្តាត

ភ្លើងបានដាក់នៅជុំវិញដើមជីវិត

ហើយមានគេនាំគាត់ចេញពីសួនច្ប

បានអេដែន

ក្រែងគាត់បេះផ្លែនៃដើមជីវិត

ហើយក្លាយជាអ្នកមានបាបមិនស្នា

ប់ជារៀងរហូត។

ដើមជីវិតគឺមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ។

ខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាមួយអង្គសួរ

ថា

តើអ្នកណាមួយនៃគ្រួសារអ័ដាមនឹង

ត្រូវដើរកាត់ដាវនៃអណ្តាតភ្លើងនោះ

ទៅដើមជីវិត។

ខ្ញុំបានឮទេវតាមួយទៀតឆ្លើយថា

គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងគ្រួសារអ័ដាម

បានឆ្លងកាត់ដាវនៃអណ្តាតភ្លើង
និងចូលរួមនឹងដើមនោះឡើយ
ដ្បិតគ្មានអ្នកមានបាបដែលមិនស្លា
បឡើយ។ ព្រលឹងដែលមានបាប
វាត្រូវតែស្លាប់

ដោយការស្លាប់ដ៏អស់កល្ប
ជាសេចក្តីស្លាប់ដែលបិតនៅ
រៀងរហូតដែលគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម
នៃការរស់ឡើងវិញឡើយ
ហើយពេលនោះ
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹងត្រូវបាន
ស្រាកស្រាន្ត។

វាជាការអស្ចារ្យណាស់ដល់ខ្ញុំ
ដែលសាតាំងមានជោគជ័យយ៉ាង
ល្អក្នុងការធ្វើអោយមនុស្សជឿថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចែងថា

មនុស្សដែលមានបាបត្រូវតែស្លាប់បង្កើត
ទៅជាមនុស្សដែលមានបាបនិងមិន
ស្លាប់ទេ
ប៉ុន្តែរស់នៅរៀងរហូតក្នុងការវេទនា
នោះ។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ជីវិតគឺជីវិត
ទោះបីជាឈឺចាប់ឬសប្បាយក៏ដោយ។

ស្លាប់គឺគ្មានការឈឺចាប់ គ្មានអំណរ
គ្មានសម្តែង។
សាតាំងបានប្រាប់ដល់ទេវតារបស់
វាអោយខំប្រឹងប្រែងអោយខ្លាំងដើម្បី
បីផ្សព្វផ្សាយការបោកបញ្ឆោតនិងភូតិកុហក
ដូចដែលវាបាននិយាយទៅកាន់អេ

វាដំបូងនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនថា
នាងមិនស្លាប់ជាពិតមែន។

ហើយនៅពេលដែលមនុស្សចាញ់
បោកការបញ្ឆោតនោះ

ហើយជឿថាមនុស្សមិនស្លាប់ទេ
សាតាំងបានដឹកនាំគេអោយជឿត
ទៅទៀតថា

មនុស្សនឹងរស់នៅដោយវេទនាជា
រៀងរហូត។

ហើយផ្លូវត្រូវបានរៀបចំសំរាប់សា
តាំងដើម្បីធ្វើការតាមរយៈតំណាង
របស់វា

ហើយបង្ហាញនៅចំពោះមនុស្សថា
ព្រះជាអ្នកប្រែអំណាចផ្តាច់ការ
គួរអោយសងសឹក

ថាអ្នកណាដែលមិនបានធ្វើអោយទុ

រង់សព្វព្រះហឫទ័យ
ទ្រង់និងទម្លាក់ទៅក្នុងនរក
និងធ្វើអោយអ្នកទាំងនោះទទួលសេ
ចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់រហូត
ហោយថាគេនិងទទួលរងការឈឺចា
ប់គ្មានទីបញ្ចប់នៅពេលដែលទ្រង់និង
ងទតមើលមកលើពួកគេដោយពេ
ញព្រះទ័យ
នៅពេលដែលពួកគេឈឺចក្តីចាប់
នៅក្នុងទុក្ខវេទនានិងភ្លើងដ៏អស់ក
ល្យ។ សាតាំងបានដឹងថា
ប្រសិនបើមនុស្សទទួលការខុសឆ្គង
នេះ
គេនិងស្អប់ព្រះជាជាងស្រឡាញ់និង
កោតសរសើរទ្រង់
ហើយមនុស្សជាច្រើននិងត្រូវបានដឹ
កនាំអោយជឿថា

ការភ័យខ្លាចព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹង
មិនត្រឹមត្រូវឡើយ

ព្រោះការទម្លាក់មនុស្សដែលទ្រង់បាន
នបង្កើតទៅក្នុងការឈប់អស់ក
ល្យ

វាផ្ទុយនឹងលក្ខណៈនៃសេចក្តីប្រណី
សន្តោស

និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

សាតាំងបានដឹកនាំគេទៅកាន់ចំណុ

ចខ្លាំងក្លាមួយទៀត ឱ្យមើល

មិនឃើញសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ព្រះ

ទាំងស្រុង

និងការបំភ័យក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រ

ង់និងតំណាងអោយទ្រង់ជាសេចក្តី

មេត្តាករុណា និងថា

និងគ្មានអ្នកណាត្រូវវិនាសឡើយតែ

ទាំងពួកបរិសុទ្ធ និងអ្នកមានបាប

នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងនគររបស់វា។

ជាលទ្ធផលនៃការខុសឆ្គងដ៏មានប្រជាប្រិយនៃការមិនស្លាប់របស់ព្រលឹងមនុស្សនិងការរងទុក្ខវេទនាដ៏គ្មានទីបញ្ចប់នេះ

សាតាំងមានប្រៀបមួយកំរិតទៀតហើយដឹកនាំគេអោយយល់ថាព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅដែលមិនមានការបណ្តាលចិត្តអោយសរសេរទេ។

គេគិតថាព្រះគម្ពីរបង្រៀនរឿងល្អជាច្រើន

តែរឿងទាំងនោះមិនអាចទីពឹងនិងស្រឡាញ់បានទេ ព្រោះវាបានបង្រៀនថាវាប្រកាសពីគោលលទ្ធិនៃការរងទុក្ខវេទនារហូត។

សាតាំងយកប្រៀបមួយកំរិតទៀត
ហើយដឹកនាំគេបន្តទៅទៀតឱ្យបដិ
សេធការមានព្រះ។

គេមិនអាចឃើញមានព្រះនៅក្នុងល
ក្ខណៈព្រះនៃព្រះគម្ពីរឡើយ
ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើទារុណកម្មគ្រូ
សារ

មនុស្សមួយចំនួនទៅក្នុងការធ្វើទារុ
ណកម្មយ៉ាងវេទនា

ដ៏អស់កល្បនិងបដិសេធព្រះគម្ពីរនិង
ងអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរនិងបដិសេធការ
ស្លាប់ជាការដេកលក់។

បន្ទាប់មកសាតាំងដឹកនាំមនុស្សមួយ
យស្រទាប់ទៀតដែលភ័យខ្លាចនិង
កំសាកអោយប្រព្រឹត្តិបាប

ហើយបន្ទាប់ពីគេមានបាបវាបានបង្ហាញពួកគេថា
ឈ្មោះនៃអំពើបាបគឺមិនស្លាប់ទេ
ប៉ុន្តែគឺជាជីវិតអស់កល្បក្នុងទារុណ
កម្មយ៉ាងរន្ធត់ដែលត្រូវរងទ្រាំក្នុងពេល
ដែលគ្មានទីបញ្ចប់។

សាតាំងបង្កើនឱកាសរបស់វានិងបំផ្លើស
នៅមុខគំនិតដ៏ទន់ខ្សោយរបស់គេអំពីការខុសឆ្គង
នៃស្ថាននរកដែលគ្មានទីបញ្ចប់
ហើយគ្រប់គ្រងគំនិតពួកគេ
ហើយគេក៏បាត់បង់ហេតុផលរបស់គេ។

ពេលនោះសាតាំងនិងទេវតារបស់វា
សំដែងសេចក្តីរីករាយយ៉ាងក្រៃលែង

ព្រមទាំងរូបរួមជាមួយនិងមនុស្សដែ

លមិនជឿសាសនា
និងអ្នកមិនជឿថា
មានព្រះដែលជាអ្នកជំនុំជំរះនៃគ្រីស្ទ
សាសនា។

គេយល់ឃើញថាលទ្ធផលនៃការ
បោកបញ្ឆោតគំនិតដ៏មានប្រជាប្រិ
យរបស់សាតាំងគឺជាលទ្ធផលធម្ម
ជាតិនៃការជឿលើព្រះគម្ពីរនិងអ្នកនៃ
ពន្ធព្រះគម្ពីរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបំពេញ
ដោយការឈឺចិត្ត
ដោយព្រោះការងារដ៏អង់អាចរបស់
សាតាំង។ ខ្ញុំបានសួរថា
តហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីភ័ន្តភាំងទាំង
ឯនេះមានអនុភាពលើគំនិតមនុស្ស

នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះមាន
អំណាចនិងថា

តើការត្រាស់បង្គាប់អាចបំបែកអំ
ណាចរបស់សត្រូវបានឬទេ?

ហើយខ្ញុំបានឃើញថាព្រះបានជ្រាប
ថា

សាតាំងនិងខំប្រឹងប្រែងគ្រប់ល្បីចក
លដើម្បីបំផ្លាញមនុស្ស

ហេតុដូច្នោះហើយទ្រង់បានបណ្តាល
ឱ្យគេសរសេរព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់និ
ងបានធ្វើផែនការរបស់ទ្រង់

ចំពោះមនុស្សយ៉ាងច្បាស់ដែលអ្នក
ទន់ខ្សោយបំផុតមិនខុសឆ្គងឡើយ
។

ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានប្រទានព្រះ
បន្ទូលទ្រង់ដល់មនុស្សមក

ទ្រង់បានថែរក្សាព្រះបន្ទូលនោះដោ

យប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីមិនអោយសា
តាំងនិងទេវតារបស់វាតាមរយៈភ្នាក់
ងារឬតំណាងរបស់
វាអាចបំផ្លាញបានឡើយ។
នៅពេលដែលសៀវភៅផ្សេងៗទៀ
តត្រូវបានគេបំផ្លាញ
ព្រះគម្ពីររបស់សុទ្ធិមិនពុករលួយឡើយ
។

ហើយនៅជិតសម័យចុងក្រោយនៅ
ពេលដែលការ
បំភ័ន្តរបស់សាតាំងបានកើនឡើង
សៀវភៅនេះបានកើនឡើងយ៉ាងសំ
បូរសំរាប់អ្នកចង់បានទាំងឡាយ
មានការបើកសំដែងនៃព្រះទ័យរប
ស់ព្រះចំពោះមនុស្ស
ប្រសិនបើគេចង់ប្រដាប់កាយរបស់
គេទប់ទល់នឹងការបោកបញ្ឆោត

និងការកុហកដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំង។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបានថែរក្សាព្រះគម្ពីរជាពិសេស
តែមនុស្សចេះដឹងបានផ្លាស់ប្តូរព្រះប
នូលព្រះ
នៅពេលខ្លះគ្រាដែលព្រះគម្ពីរមានចំ
នួនតិចដោយគិតថា
ធ្វើអោយវាកាន់តែច្បាស់លាស់ឡើ
ងនៅពេលដែលព្រះបនូលបានធ្វើ
អោយគេឆ្ងល់ថា
តើមួយណាច្បាស់លាស់
ដើម្បីអោយគេរៀនតាមព្រះគម្ពីរ
ឬគំនិតដែលគេបង្កើតតាមប្រពៃណី
របស់គេ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាំងមូលជាប
ណាញយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដែលបទគ
ម្ពរមួយចំណែកពន្យល់ដល់ចំណែក
មួយទៀត។

អ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតមិនចាំបាច់ខុ
សឡើយ

ព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនគ្រាន់
តែច្បាស់

និងងាយស្រួលសំរាប់ប្រកាសផ្លូវ
ទៅជីវិតទេ

ប៉ុន្តែព្រះបានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិ
សុទ្ធ

ដើម្បីដឹកនាំអោយយល់ផ្លូវនៃជីវិត
ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរ
បស់ទ្រង់ទៀតផង។

ខ្ញុំបានឃើញសេចក្តីមេត្តាករុណា
និងការអាណិតអាសូររបស់ព្រះក្នុង
ការប្រទានព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ខ្ញុំ
យមកសុគតិសំរាប់មនុស្សមានទោ
ស។

អ្នកដែលជ្រើសរើសមិនទទួលសេច
ក្តីសង្គ្រោះដែលត្រូវបានចេញថ្លៃ
លោះដោយស្រឡាញ់

ពួកគេត្រូវតែទទួលទណ្ឌកម្ម។
ជាមនុស្សដែលព្រះបានបង្កើត
បានជ្រើសរើសបះបោរប្រឆាំងនឹងន
គរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះមិនបានបិទទ្វារទុកពួកគេនៅក្នុ
ងស្ថាននរកអោយ

ទទួលរងទុក្ខវេទនាក្នុងទីបញ្ចប់ឡើ
យ។

ទ្រង់មិនអាចយកវាទៅស្ថានសួគ៌

ឡើយ

ដ្បិតការនាំគេទៅជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធនឹងធ្វើអោយពួកគេវេទនាយ៉ាងក្រៃលែង។ ព្រះនឹង

មិនយកគេទៅស្ថានសួគ៌ឡើយ ឬក៏មិនទុកអោយគេរងទុក្ខវហូតនោះដែរ។

ទ្រង់នឹងបំផ្លាញគេជាពិតប្រាកដនឹងធ្វើអោយពួកគេដូចជាកំនិតដែលគេមិនធ្លាប់គិតរួចទើបសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់នឹងបានស្តាប់ព្រះទ័យ។

ទ្រង់បានសួរមនុស្សពិធុលីដឃើញអ្នកមិនបរិសុទ្ធនឹងមិនស្តាប់បង្គាប់ និងឆេះដោយភ្លើង

ហើយក៏ក្លាយទៅជាផ្លូវដីវិញ។ ខ្ញុំបានឃើញថា សេចក្តីមេត្តាករុណានឹងការអាណិតអាសូររបស់ព្រះភ្នំ

រឿងនេះនឹងដឹកនាំគេទាំងអស់គ្នា
អោយសរសើរតំកើងទ្រង់និងស្រី
ឡាញ់ទ្រង់
ហើយបន្ទាប់ពីមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបាន
បំផ្លាញចេញពីផែនដីមក
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់នឹងមាន
បន្ទូលថាអាម៉ែន ។

សាតាំងបានមើលដោយពេញចិត្តម
កអ្នកដែលអះអាងនូវព្រះនាមរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ
និងបានប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្លួននូវការភ័ន្តច
រឿងដែលវាបានបង្កើតឡើង។
ការងាររបស់វាគឺបង្កើតការភ័ន្តច្រឡំ
ថ្មីៗ។ អំណាចរបស់វាកើនឡើង
ហើយវាបានបង្កើតកលល្បិចជាច្រើ
ន។ វាបានដឹកនាំអ្នកតំណាងរបស់វា

ប៉ាបនិងពួកសង្ឃអោយលើកដំកើង
ខនងង

និងបំផុសបំផុលមនុស្សអោយបៀត
បៀនដល់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះនិង
មិនព្រមទទួលយកការភ័ន្តច្រឡំ
ដែលវាបាននាំមកយ៉ាងជូរចត់។

សាតាំងបានធ្វើការតាមរយៈភ្នាក់ងារ
។

របស់វាដើម្បីបំផ្លាញសិស្សដែលជា
ចំខាតជាមួយព្រះយេស៊ូវ។ ឱ
គេបានធ្វើអោយពួកជាទីស្រឡាញ់
របស់ព្រះរងទុក្ខវេទនានិងឈឺចាប់ជា
ទីបំផុត។

ទេវតាបានកត់ត្រាការរងទុក្ខនោះ
យ៉ាងម៉ត់ចត់។

ប៉ុន្តែសាតាំងនិងទេវតាអាក្រក់របស់
វាបានសំដែងការរីករាយ

និងប្រាប់ដល់ទេវតាដែលគ្រប់គ្រង
អោយគំរាមដល់ពួកបរិសុទ្ធដែលរង
ទុក្ខលំបាក

វានឹងសម្រាប់ពួកគេដើម្បីនឹងមិនអោយ
មានគ្រីស្ទានពិតប្រាកដនៅលើ
ផែនដីនេះឡើយ។

ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញថា
ពួកជំនុំរបស់ព្រះបានបរិសុទ្ធ។

ពេលនោះនឹងគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដោយ
មនុស្សអាក្រក់ដែលមានចិត្តពុករលួយ
យចូលមកពួកជំនុំនៃព្រះឡើយ

ដ្បិតគ្រីស្ទានពិតប្រាកដដែលហាន
ប្រកាសជំនឿរបស់ខ្លួននៅក្នុងគ្រោះ
ថ្នាក់នៃឈឺធ្លាក់ បង្គោលសរសរ
និងទារុណកម្មផ្សេងៗទៀតជាច្រើន
ដែលសាតាំងនិងទេវតាអាក្រក់រប

សំវាបានបង្កើតឡើង
និងដាក់ទៅក្នុងគំនិតមនុស្ស។

សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី ៣
សាស្តា ៩:៥, ១២:៧ លូកា ២១:
៣៣ យ៉ូហាន ៣:១៦ ធីម៉ូថេទី ២
៣:១៦ វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ ២១:១,
២២:១២-១៩។

ជំពូកទី២០ - ការកែទម្រង់

តែទោះបីជាមានការបៀតបៀននិង
ការសម្លាប់ដល់ពួកបរិសុទ្ធយ៉ាង
ណាក៏ដោយ

ក៏ការធ្វើទីបន្ទាល់បានលើកឡើង
នៅដៃគ្រប់ៗគ្នាដែរ។

ទេវតារបស់ព្រះបានធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្ត
ទៅនឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ។

គេបានស្វែងរកនៅក្នុងទីងងឹត

និងបានជ្រើសរើសចេញពីភាពងងឹត

តន្ត្រីមនុស្សដែលមានចិត្តស្មោះត្រង់

បំផុត

ពួកគេត្រូវបានកប់នៅក្នុងការខុសឆ្គង
ង

ប៉ុន្តែព្រះបានជ្រើសរើសពួកគេដូច

ជាព្រះអង្គបានជ្រើសរើសប៉ុល

ជាប្រដាប់សំរាប់ប្រកាសពីសេចក្តីពិត

និងលើកសំឡេងពួកគេឡើងប្រឆាំងនឹងអំពើបាបរបស់អ្នកជឿទ្រង់។

ទេវតារបស់ព្រះបានបណ្តាលចិត្តលោកម៉ាទីនលូទ័រ

លោកមេឡាតុននិងមនុស្សដទៃនៅកន្លែងផ្សេងៗទៀតអោយស្រែកឃ្លានទូលំទូលាយរបស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ពួកខ្មាំងសត្រូវបានមកដួចជាទឹកជំនន់ហើយស្តង់ដារតែងលើកឡើងទាស់នឹងវា។

លោកលូទ័រត្រូវបានជ្រើសរើសឡើងអោយពុះពារនិងក្រោកឈរប្រឆាំងនឹងពួក

ជំនុំដែលធ្លាក់ចុះនិងពង្រឹងដល់អ្នក

ស្មោះត្រង់មួយចំនួនតិចអោយស្មោះ
ត្រង់ទៅនឹងជំនឿដ៏បរិសុទ្ធរបស់គេ
។

គាត់ធ្លាប់ភ័យខ្លាចព្រះមិនសព្វព្រះ
ហឫទ័យ។

គាត់បានខំប្រឹងប្រែងតាមរយៈការ
ងារដើម្បីអោយព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ
យ

ប៉ុន្តែព្រះមិនបានសព្វព្រះហឫទ័យនឹង
គាត់ឡើយរហូតទាល់តែមានពន្លឺ
មកពីស្ថានសួគ៌កំចាត់ភាពងងឹតនៅ
ក្នុង

គំនិតគាត់ហើយដឹកនាំគាត់កុំអោយ
ទុកចិត្តលើការងារ

ប៉ុន្តែលើគុណសម្បត្តិនៃលោហិតរបស់
ព្រះគ្រីស្ទនិងអោយចូលមកក្នុងព្រះ
ផ្ទាល់វិញ មិនមែនតាមប៉ាប

បូតាមអ្នកលន់ត្រូវជំនួសឡើយ
ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះយេស៊ូវតែមួយអង្គ
គត់វិញ។ អូ!

នេះគឺជាចំណេះដឹងដ៏មានតម្លៃសំរាប់
ប្រជាជន

គាត់បានអោយតម្លៃដល់ដំណឹង
និងព័ន្ធដ៏មានតម្លៃនេះដែលបានរះ
ឡើងក្នុងការយល់ដឹងដឹងដ៏ត្របស
គាត់

និងបានបណ្តាញចេញនូវជំនឿធ្វើ
របស់គាត់

ខ្ពស់ជាងសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃបំផុត
នៅលើលោកីយនេះ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះម្ចីឡើងៗ។
អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។
សៀវភៅដែលគាត់មិនចូលចិត្តគិត
ដល់ព្រោះមិនបានឃើញអ្វីល្អនៅក្នុង

ឯនោះ គឺជាជីវិតសំរាប់គាត់
វាជាអំណររបស់គាត់ជាអ្នកអោយ
យោបល់ដល់គាត់និងជាគ្រូដ៏មានព្រះ
របស់គាត់។

គ្មានអ្វីអាចអន្ទោងគាត់ចេញពីការ
សិក្សាព្រះគម្ពីរឡើយ។

គាត់បានភ័យខ្លាចសេចក្តីស្លាប់
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានអានព្រះ
បន្ទូលព្រះ

ការភ័យខ្លាចរបស់គាត់បានបាត់បង់
ហើយគាត់បានកោតសរសើរអត្តចរិ
ត របស់ព្រះនិងស្រឡាញ់ទ្រង់។

ការស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយ
ខ្លួនឯងគាត់បានទទួលនូវមរតក
ដ៏មានតម្លៃដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ហើយគាត់បានស្វែងរកសំរាប់ពួកជំនុំ

នំ។

គេបានធ្វើអោយគាត់ស្អប់ខ្ពើមអំពើ
បាបរបស់អ្នកដែលបានទុកចិត្តនឹង
សេចក្តីសង្គ្រោះ

គាត់បានឃើញមនុស្សជាច្រើននៅ
ក្នុងភាពងងឹតដូចគ្នាដែលបានគ្រប
ដណ្តប់គាត់។

គាត់បានស្វែងរកដោយអន្ទះសារនូវ
ឱកាសចង្អុលប្រាប់គេនូវកូនចៀម
នៃព្រះ

ដែលលោះបាបមនុស្សលោក។

គាត់បានលើកសំឡេងគាត់ឡើងប្រ
ឆាំងនឹងការខុសឆ្គង

របស់ពួកជំនុំបាប

ហើយខំប្រឹងបំបាក់ច្រវាក់នៃភាពង
ងឹតដែលបានឃុំឃាំងមនុស្សរាប់ពា
ននាក់

និងបណ្តាលអោយគេទុកចិត្តលើការ
ងារដើម្បីបានសង្គ្រោះ។

គាត់ចង់ជួយបើកគំនិតរបស់គេនូវ
សេចក្តីពិតនៃព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់
ព្រះ និងភាពប្រសើរឧត្តមនៃសេចក្តី
សង្គ្រោះដែលបានមកតាមរយៈព្រះ
យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

គាត់បានលើកសំឡេងរបស់
គាត់ឡើងដោយច្រណែន
និងក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ទូស្រែកប្រឆាំងនឹងអំពើបាបដែល
មានរបស់មេដឹកនាំនៃពួកជំនុំ
ហើយនៅពេលដែលគាត់ជួបព្យុះនៃ
ការប្រឆាំងពីពួកសង្ឃ
សេចក្តីក្លាហានរបស់គាត់មិនបានប
រាជ័យឡើយ ដ្បិតគាត់បានពឹងផ្អែក
យ៉ាងមាំទៅលើព្រះពាហុរបស់ព្រះ

និងទុកចិត្តយ៉ាងមាំទៅលើទ្រង់ដើម្បី
បីជោគជ័យ។

ហើយនៅពេលដែលគាត់បានរុញ
សមរក្សមិកាន់តែជិតឡើងៗ

ក៏ហ៊ានរបស់ពួកសង្ឃបានពុះកញ្ជ្រោល
លឡើងទាសនឹងគាត់។

គេមិនចង់អោយអ្នកណាកែប្រែឡើយ
។

គេនឹងចាកចេញដោយងាយស្រួល
និងដោយសេចក្តីសប្បាយយ៉ាងព្រៃ
ផ្សែងភាពងងឹត។

គេចង់អោយពួកជំនុំនៅក្នុងភាពងងឹត
។

ខ្ញុំបានឃើញថា លូទើរ
ស្របន្ទោសអំពើបាបនិងគាំទ្រសេចក្តី
ពិតដោយភ្លៀវភ្លា ជឿសប

គ្មានខ្លាចនិងអង់អាចក្លាហាន។
គាត់មិនខ្វល់ខ្វាយអំពីមនុស្សអាត្រី
ក៏នឹងអារក្សឡើយ។
គាត់បានដឹងថាគាត់មានព្រះមួយអង្គ
នៅជាមួយគាត់ដែលមានអំណាច
ជាងពួកវានោះ។ លូទើរ
មានភ្លើងនៃឧត្តមគតិ
មានសេចក្តីក្លាហាន
ភាពអង់អាចភ្លៀវក្លាជាយូរមកហើ
យ
ប៉ុន្តែព្រះបានលើកលោកម៉ាឡាន់តុ
ន
ដែលមានអត្តចរិតផ្ទុយពីលោកលូ
ទើរ
បន្ថែមជាមួយលូទើរដើម្បីបន្តការងារ
រក្សាទម្រង់។
ម៉ាឡាន់តុនជាមនុស្សមុខខ្លាច

ប្រយ័ត្នប្រយែងនិងអត់ធ្មត់ខ្លាំង។
គាត់បានស្រឡាញ់ព្រះយ៉ាងខ្លាំង។
គាត់មានចំណេះដឹងខាងបទគម្ពីរជុ
រៅជ្រះ ហើយប្រាជ្ញា
និងការវិនិច្ឆ័យរបស់គាត់ល្អប្រសើរ
។ សេចក្តី

ស្រឡាញ់ដល់បុព្វហេតុនៃព្រះរបស់
គាត់ដូចជាលោកលូទើរដែរ។

ព្រះបានចងចិត្តទាំងពីរនេះជាប់គ្នា
គេទាំងពីរនាក់ជាមិត្តភក្តិដែលមិន
អាចបំបែកបានឡើយ។ លូទើរជា
ជំនួយដ៏ធំដល់ម៉ាឡាន់តុននៅពេល
គាត់មានគ្រោះថ្នាក់ដោយការភ័យខុ
លាច និងយឺតយ៉ាវ

ហើយម៉ាឡាន់តុនជាជំនួយដ៏ល្អដ
ល់លូទើរ

ក្នុងការទប់គាត់កុំអោយល្បឿនពេក

។

ការប្រយ័ត្នប្រយែងរបស់ម៉ាឡានតុ
នតែងតែរួចផុតពីបញ្ហាដែលនឹងត្រូវ
ធ្លាក់មក បុព្វហេតុនោះ

ប្រសិនបើការងារនេះទុកអោយល្អ
ទើរតែម្នាក់ឯង

ហើយការងារអាចនឹងបរាជ័យ

ក្នុងការជំរុញទៅមុខ

ប្រសិនបើទុកអោយម៉ាឡានតុធ្វើ
តែម្នាក់ឯង។ គេបានបង្ហាញខ្ញុំ

អំពីព្រះតម្រិះរបស់ព្រះក្នុងការជ្រើ

សរសេរសមនុស្សទាំងពីរនាក់នេះដែល

មានអត្ថិចរិត ខុសគ្នា

អោយធ្វើការងារកែទម្រង់។

ពេលនោះខ្ញុំត្រូវបានគេនាំមកឯពេ

លវេលានៃពួកសាវ័ក

ហើយបានឃើញព្រះជ្រើសរើស
ដៃគូពេត្រុស
ភ្ញៀវភ្នំនិងជឿសប្រាប់ជាមួយនិងយ៉ូ
ហាន ជាមនុស្សស្អាតអត់ធ្មត់
និងស្អាតបូក។
ជួនកាលពេត្រុសភ្ជាប់ច្រឡោត។
ហើយសិស្សជាទីស្រឡាញ់
(យ៉ូហាន)

បានពិនិត្យពេត្រុសនៅពេលដែលខ
ត្តមគតិនិងជំនឿសប្រាប់របស់គាត់
នាំអោយគាត់ទៅលឿនពេក
ប៉ុន្តែវាមិនបានកែប្រែគាត់ទេ
តែបន្ទាប់ពីពេត្រុសបានបដិសេធពុ
រះអម្ចាស់ ហើយបានកែប្រែចិត្ត
និងលន់ត្រងក
គាត់គ្រាន់តែត្រូវការប្រយ័ត្នប្រយែង
យ៉ាងស្អាតបូកពីយ៉ូហានដើម្បីពិនិត្យ

ជំនឿនិងយតិភាពរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។

បុព្វហេតុរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងជួបប្រទះនូវការឈឺចាប់

ប្រសិនបើទុកអោយយ៉ូហានធ្វើតែម្នាក់ឯង។

គាត់ត្រូវការគំនិតរបស់ពេត្រុស។

ភាពអង់អាចក្លាហាន

និងថាមពលរបស់គាត់តែងតែរំដោះ

គាត់អោយរួចពីការលំបាក

ហើយធ្វើអោយខ្មាំងសត្រូវរបស់គាត់ស្ងប់ស្ងៀម។ យ៉ូហានបានឈ្នះ។

គាត់បាននាំមនុស្សជាច្រើនមកឯបុព្វ

ហេតុរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយការអត់ធ្មត់ពីកំណើត

និងជំនឿសប្បុរសរបស់គាត់។

ព្រះបានលើកមនុស្សឡើងអោយសុ
វែកប្រឆាំងនឹងអំពើបាបដែលមាន
នៅក្នុងពួកជំនុំបាប
និងនាំឆ្ពោះទៅមុខនូវការកែទម្រង់។
សាតាំងបានស្វែងស្វែងបំផ្លាញទីបន្ទា
ល់ដ៏រស់នេះ

ប៉ុន្តែព្រះបានធ្វើរបងការពារគេ។
ដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះនាមទ្រង់
ទ្រង់បានអនុញ្ញាតអោយអ្នកខ្លះបោះ
ត្រាទីបន្ទាល់
ដែលគេបានធ្វើដោយព្រះលោហិត
របស់ទ្រង់

ប៉ុន្តែនៅមានមនុស្សដ៏មានអំណាច
ផ្សេងៗទៀត ដូចជា
លូទេរនិងម៉ាឡានតុនដែលអាចសរ
សើរដំកើងព្រះបានយ៉ាងល្អបំផុត
ដោយការរស់នឹងស្រែកប្រឆាំងនឹង

អំពើបាបរបស់

បាបសង្ឃនិងស្តេចទាំងឡាយ។

ពួកគេញាប់ញ័រនៅចំពោះសំឡេងរបស់លូទើវ។

តាមរយៈមនុស្សដែលព្រះបានជ្រើសតាំងនេះ

ការស្នើនៃពន្លឺបានកំចាត់កំចាយភាពងងឹត

ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលនិងដើរក្នុងពន្លឺនេះដោយក្តីអំណរ។

ហើយនៅពេលដែលស្នូរបន្ទាល់មួយត្រូវបានគេសម្លាប់

មានស្នូរបន្ទាល់ពីរឬច្រើននាក់ទៀតបានក្រោកឡើងជំនួស។

ប៉ុន្តែសាតាំងមិនបានពេញចិត្តឡើយ។

វាមានអំណាចបានតែលើរាងកាយ
តែប៉ុណ្ណោះ។

វាមិនអាចធ្វើអោយអ្នកជឿទទួល
សេចក្តីជំនឿនិងសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់
គេឡើយ។

ហើយសូម្បីតែនៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់
ក៏ដោយ

គេឈានទៅមុខដោយសេចក្តីសង្ឃឹម
មដ៏ត្រចះត្រចង់នៃការមិនស្លាប់នៅ
គ្រាន់សំឡេងវិញនៃយុត្តិធម៌។

វាមានលើសពីកម្លាំងដែលត្រូវស្លាប់
។

វាមិនហានដេកមួយស្របក់ឡើយ។
គេបានពាក់គ្រឿងសឹករបស់គ្រីស្ទាន
នៅជុំវិញរៀបចំប្រយុទ្ធមិនគ្រាន់

តែជាមួយខ្មាំងខាងវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ
ទេ

ប៉ុន្តែជាមួយសាតាំងនៅក្នុងរូបរាង
ជាមនុស្ស ដែលស្រែកជាបន្តថា
បោះបង់ជំនឿរបស់អ្នកស្លាប់។

មានគ្រីស្ទានមួយចំនួនតូចឈររឹង
មាំនៅខាងព្រះ

និងមានតម្លៃនៅក្នុងព្រះនេត្រទ្រង់
ជាងពាក់កណ្តាលពិភពលោក

ដែលមានឈ្មោះព្រះគ្រីស្ទ
តែជាមនុស្សក៏សាកនៅក្នុងបុព្វហេ
តុរបស់ទ្រង់។

នៅពេលពួកជំនុំត្រូវគេបៀតបៀន
ពួកគេរូបរមក្តា ហើយ
រត់តែស្រឡាញ់គ្នា។

ពួកគេមានជំហររឹងមាំក្នុងព្រះអម្ចា
ស់។

អ្នកមានបាបមិនបានអនុញ្ញាតអោយ
យូបរមជាមួយឡើយ
ទោះបីជាអ្នកបោកបញ្ឆោតគេ
ឬអ្នកចាញ់បោកបញ្ឆោតគេក្តី។
មានតែអ្នកដែលមិនសុខចិត្តបោះបង់
ព្រះគ្រីស្ទទេ ដែលជាសាវ័ក។
គេសុខចិត្តនៅជាអ្នកក្រី
ជាអ្នកបន្ទាបខ្លួន
និងរស់នៅដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។

សូមអានលូកា ២២:៦១-៦២
យ៉ូហាន ១៨:១០ កិច្ចការ ជំពូក ៣
និង៤ដើម្បី សិក្សាអោយបានជ្រៅ
សូមអាន “ការកែទម្រង់”
ក្នុងសព្វវច្ឆនាធិប្បាយ។

ជំពូកទី២១ -

ការរួបរួមគ្នារបស់ពួកជំនុំនិងលោក
យី

ពេលនោះសាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយ
យនឹងទេវតារបស់វា
ហើយនៅទីនោះពួកវាបានពិចារ
ណាអំពីអ្វីដែលវាបានទទួល។
ជាការពិតណាស់ដែលវាបានរក្សាម
នុស្សក៏សាកមួយចំនួនអោយភ័យខ្ល
លាចសេចក្តីស្លាប់
និងមិនហានរក្សាសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើនសូម្បីតែអ្ន
កក៏សាកបំផុតក៏ទទួលសេចក្តីពិត
ដែរ ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាច
និងភាពកំសាករបស់គេបានចេញពី
គេភ្លាម

ហើយនៅពេលដែលគេបានឃើញ
ការស្លាប់របស់បងប្អូនគេ
និងការអត់ធន់របស់ពួកគេ
គេបានដឹងថាព្រះនិងទេវតារបស់ទ្រង់បាន

ជួយគេឱ្យទ្រាំទ្ររងទុក្ខវេទនាបែប
នេះ

ហើយគេក៏បានលូតលាស់ឡើងនិង
គ្មានភ័យខ្លាចឡើយ។

នៅពេលដែលពួកគេបានទទួលការ
បៀតបៀនដល់ជីវិតរបស់គេផ្ទាល់
គេបានរក្សាសេចក្តីជំនឿរបស់គេជា
មួយនឹងអ្នកអត់ធន

និងមានជំហររឹងមាំដែលរហូតបាន
ធ្វើអោយយាតករបស់គេញ្ញរន្ទត់។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាបានសំរេ
ចចិត្តថា

មានវិធីដ៏មានជោគជ័យជាច្រើនទៀត

ដើម្បីបំផ្លាញព្រលឹងមនុស្សដែលកាន់តាមច្បាប់នៅគ្រាបញ្ចប់។

វាបានឃើញថាទោះបីជាវាបានធ្វើអោយគ្រីស្ទានរងទុក្ខវេទនាក៏ដោយក៏ជំហរ មាំមួន

និងសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មានពន្លឺរបស់គេ

ដែលធ្វើអោយគេមានអំណរសណ្ឋានអោយអ្នកខ្សោយបំផុតកាន់តែរឹងមាំឡើង

ហើយបង្គោលនៃអណ្តាតភ្លើងមិនអាចធ្វើអោយគេរញ្ជាញឡើយ។

ពួកគេបានយកតម្រាប់តាមសេចក្តីភ្ញាក់ហានរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅពេលដែលទ្រង់បានសំដែងនៅចំពោះមុខ

យោគីករបស់ទ្រង់
ហើយមនុស្សជាច្រើនបានទទួលសុ
គាល់

សេចក្តីពិតដោយបានឃើញការមិន
ផ្លាស់ប្តូររបស់ពួកគេ
និងសិរល្អរបស់ព្រះដែលសណ្ឋិត
នៅលើគេ។

សាតាំងបានសំរេចចិត្តថា
វាត្រូវតែមកក្នុងរូបរាងជាអ្នកស្នូតបូ
តិ។

វាបានធ្វើអោយខូចគោលលទ្ធិនៃពុ
រៈគីម្ពរ

ហើយប្រពៃណីដែលបានបង្កើតមនុ
ស្ស្រាបលាននាក់បានចាក់ប្លុសយ៉ា
ងជ្រៅ។ វាបានពង្រឹងសម្តីរបស់វា
ហើយបានសំរេចចិត្តថា
មិនបង្ខំគោលបំណងរបស់វាដោយ

ការបៀតបៀនដ៏ជូរចត់បែបនេះទេ
ប៉ុន្តែបែរជាដឹកនាំពួកជំនុំ
អោយប្រឈមមុខប្រដែងវិញ
មិនមែនខាងសេចក្តីជំនឿរវាងអ្នក
ជឿ និងអ្នកបរិសុទ្ធទេ
ប៉ុន្តែខាងប្រពៃណីផ្សេងៗវិញ។
នៅពេលដែលវាបានដឹកនាំពួកជំនុំ
អោយទទួលការចូលចិត្ត
និងកិត្តិយសរបស់លោកយ័នៅពីក្រុម
រោយខ្លាំងការបន្តថា
ជាផលប្រយោជន៍ដល់គេ
ពួកជំនុំបានចាប់ផ្តើមបាត់បង់ការស
ព្វព្រះហឫទ័យពីព្រះពួកជំនុំក៏បាន
បាត់បង់អំណាចបន្តិចម្តងៗនៅពេ
លដែលខ្លួនបានទទួលយកដោយត្រឹមត្រូវ
រង់ៗនូវសេចក្តីជំនឿដែលបិទបាំង

សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា ការរីករាយ
និងមិត្តភក្តិជាមួយលោកយី។

ពួកជំនុំមិនមែនជាមនុស្សចម្លែកពី
ក្រៅណាមកទេ
គឺជាអ្នកដែលបង្កើតឡើងនៅពេល
មានការបៀតបៀនប្រឆាំងនឹងខ្លួន
ឯង។

តើមានសអាចបាត់បង់ពន្ធបានយ៉ាង
ណា?

តើមានសសុទ្ធជាសំបូរយ៉ាងណា?

ខ្ញុំបានឃើញថា

ប្រសិនបើពួកជំនុំបានរក្សាអត្តចរិត
បរិសុទ្ធនិងប្លែកពីគេរបស់ខ្លួន

អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែល
បានមកសណ្ឋិត

លើពួកសាវ័កនិងនៅជាមួយនិងគេ

។ អ្នកឈឺនឹងត្រូវបានព្យាបាល
អារក្សនឹងត្រូវបានស្តី បន្ទោស
និងបណ្តេញចេញ
ហើយគេនឹងមានចេត្តាព្រមទាំងជា
អ្នកមានជ័យជំនះលើខ្មាំងសត្រូវទៀ
តផង ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
មានមនុស្សមួយក្រុមធំ
បានប្រកាសពីព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រី
ស្ទ ប៉ុន្តែព្រះមិនទទួលស្គាល់គេថា
ជារបស់ទ្រង់ឡើយ ។
ព្រះអង្គមិនបានសព្វព្រះហឫទ័យចំ
ពោះគេឡើយ ។
សាតាំងហាក់ដូចជាបានប្រើប្រាស់
លក្ខណៈសាសនា
និងចង់អោយមនុស្សគិតថាគេគឺជា

គ្រីស្ទាន។

វាចង់អោយគេជឿយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ
ព្រះយេស៊ូវ លើការជាប់ឆ្កាង
និងលើការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
របស់ទ្រង់។

សាតាំងខ្លួនឯងនិងទេវតា
របស់វាក៏បានជឿលើការទាំងអស់
នេះដែរ ហើយបានញាប់ញ័ររន្ធត់។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើ
សេចក្តីជំនឿនេះមិនបានបង្កើតអោយ
ទៅជាការងារល្អ
និងដឹកនាំអ្នកដែលទទួលជំនឿឱ្យធ្លុះ
រើតាមការលះបង់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទក៏ដោយ ក៏វាមិនខ្វល់ឡើយ
ដ្បិតគេគ្រាន់តែប្រើប្រាស់ឈ្មោះគ្រី
ស្ទានតែប៉ុណ្ណោះ
តែចិត្តរបស់គេនៅខាងលោកីយ៍នៅ

ឡើយ

ហោយវាអាចប្រើប្រាស់ពួកគេសំរាប់
ការងាររបស់វាបានប្រសើរជាងអ្នក
ដែលគ្មានជំនឿសោះទៅទៀត។

នៅពីក្រោមឈ្មោះរបស់គ្រីស្ទាន
គេលាក់រូបរាងមិនល្អរបស់គេ។ គេ
បានចែកចាយបន្តនូវធម្មជាតិ
មិនចេះស្តាប់ស្តួលរបស់គេ
និងតណ្ហាអាក្រក់មិនអាចបង្ក្រាបបា
នរបស់គេ។

ការនេះបានផ្តល់ឱកាសអោយអ្នកមិ
នជឿបោះភាពមិនល្អរបស់គេ
នៅក្នុងព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រី
ស្ទ ដើម្បីស្តាប់ន្ទោសទ្រង់
និងធ្វើអោយអ្នកដែលអះអាងថាបរិ
សុទ្ធ

នឹងសាសនាមិនស្អាតស្អំត្រូវបាត់បង់កិត្តិសិទ្ធិ។

គ្រូគង្វាលអធិប្បាយយ៉ាងរលូនអំពីរឿងរ៉ាវដែលស្របទៅនឹងសាស្ត្រាចារ្យខាងលោកីយ៍។

នេះគឺដូចជាសាតាំងបានធ្វើដែរ។ គេមិនហានអធិប្បាយអំពីព្រះយេស៊ូវ

និងសេចក្តីពិតចំរុះរបស់ព្រះគម្ពីរទេ ព្រោះបើគេធ្វើអ្នកគាំទ្រលោកីយ៍នឹងមិនស្តាប់គេឡើយ។

ពួកគេជាច្រើនជាអ្នកមានហើយត្រូវតែរក្សាទុកក្នុងពួកជំនុំទោះបីជាគេមិន

សមនឹងនៅកន្លែងនោះជាងសាតាំងនិងទេវតារបស់វាទៅទៀតក៏ដោយ

។ សាសនារបស់

ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេធ្វើអោយមាន
ប្រជាប្រិយនិងកោតសរសើរនៅភ្នំ
ករបស់លោកយ។

គេបានប្រាប់ដល់មនុស្សថា
អ្នកដែលកាន់សាសនានិងត្រូវបាន
លោកយ៍កោតសរសើរកាន់តែខ្លាំង
។

ការបង្រៀនដ៏ទូលំទូលាយបែបនេះ
ខុសពីការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
គោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់និងលោកយ៍មិ
នមានសេចក្តីសុខសាន្តឡើយ។
អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ត្រូវតែបោះបង់
ចោលលោកយ៍។

ការងារដ៏រលូនទាំងនេះ
មានប្រភពមក
ពីសាតាំងនិងទេវតារបស់វា។

វាបានរៀបចំផែនការ
ហើយអ្នកកាន់សាសនាតែឈ្មោះបា
នអនុវត្ត។

អ្នកមានពុតនិងអ្នកមានបាបរូបរូម
ជាមួយពួកជំនុំ។

រឿងកុហកដែលធ្វើអោយគេសប្បា
យត្រូវបានគេបង្រៀន
ហើយត្រូវបានគេទទួលយ៉ាងងាយ
។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើសេចក្តីពិតត្រូវបាន
គេផ្សព្វផ្សាយក្នុងភាពបរិសុទ្ធរបស់
វា វានឹងបទមិនអោយអ្នកមានពុត
និងអ្នកមានបាបចូលឡើយ។

ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីខុសគ្នារវាងអ្នកដែលអះ
អាងថា

ជាអ្នកជឿព្រះគ្រីស្ទនិងលោកីយ៍ឡើ
យ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

ប្រសិនបើគម្របនៃការខុសឆ្គង
ត្រូវបានគេបកចេញពីសមាជិកនៃពួក
កំជំនុំ

វានឹងបង្ហាញនូវភាពទុច្ចរិតភាពអប្រិ
យ

និងការពុករលួយដែលកូនព្រះដ៏គ្នា
នការទុកចិត្តលើខ្លួនឯងបំផុត
និងមិនមានការស្នាក់ស្នើរនឹងហៅ
ឈ្មោះថា ជាកូនរបស់ខ្ញុំពុកឡើយ
គឺជាអារក្ស

ព្រោះតែការងារដែលគេធ្វើនោះឯង
។

ព្រះយេស៊ូវនិងទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានទតដោយសេចក្តីខ្ពើមរអើមទៅ
លើទស្សនីយភាពនោះ

ហើយព្រះមានដំណឹងសំរាប់ពួកកំជំនុំ
ដ៏ពិសិដ្ឋ និងដ៏សំខាន់។

ប្រសិនបើគេ ទទួលវា
និងធ្វើការកែទម្រង់មួយយ៉ាងហ្មត់ច
ត់នៅក្នុងពួកជំនុំ
ដែលទទួលទឹបន្ទាល់ដ៏រស់ដែលនឹង
កំចាត់ពួកកំពុត
និងអ្នកមានបាបចេញនិងនាំពួកជំនុំ
មករកការសព្វព្រះហឫទ័យរបស់ពុ
រះវិញ។

សូមអាន អេសាយ ៣០:៨-២១
យ៉ាកុប ២:១៩ វិវរណៈ ជំពូកទី៣។

ជំពូកទី២២ - វិសៀមមីលើរ

ខ្ញុំបានឃើញថា

ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
អោយធ្វើការក្នុងចិត្តកសិករម្នាក់
ដែលមិនបានជឿព្រះគម្ពីរ
ហើយបានដឹកនាំអោយគាត់ស្វែង
យល់អំពីបទទំនាយ។

ទេវតារបស់ព្រះបានជួបអ្នកដែលពុ
រះបានជ្រើសរើសនោះម្តងហើយម្តង
ទៀត និងបានដឹកនាំគំនិតរបស់គាត់
ព្រមទាំងបានបើកអោយគាត់យល់
អំពីបទទំនាយដែលធ្លាប់តែងងឹតដ
ល់រាស្ត្ររបស់ព្រះ។

ការចាប់ផ្តើមអំពីច្រវាក់នៃសេចក្តីពិ
តត្រូវបានប្រទានអោយគាត់
ហើយទេវតាបាននាំគាត់អោយស្វែ

ឯរកពីការតភ្ជាប់ពីមួយទៅមួយ
ទៀតរហូតទាល់តែគាត់បានពិនិត្យ
មើលដោយអស្ចារ្យ
និងកោតសរសើរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ។

នៅទីនោះគាត់បានឃើញច្រវាក់នៃ
សេចក្តីពិតដ៏គ្រប់លក្ខណ៍។
ពាក្យពេចន៍ដែលគាត់ចាត់ទុកថា
គ្មានអ្នកណាបណ្តាលអោយសរសេរ

ឥឡូវនេះបានបើកនៅចំពោះការដាក់
កែស្តែងរបស់គាត់នូវសម្រស់និងសិរី
ល្អ។

គាត់បានឃើញថាបទគម្ពីរមួយផ្នែក
ពន្យល់ដល់មួយផ្នែកផ្សេងទៀត
ហើយនៅពេលដែលបទគម្ពីរមួយផ្នែក
នៃក៏បានបិទការយល់របស់គាត់

គាត់បានរកឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូល
មួយវគ្គទៀតបានពន្យល់គាត់អំពីផ្ទៃ
កនោះ។

គាត់គោរពព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋដោយ
អំណរ

និងដោយការគោរពនិងស្មើចសរ
សើរដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត។

នៅពេលដែលគាត់បានតាមដានប
ទទំនាយគាត់បានឃើញថា

អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះកំពុង
រស់នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
របស់លោកីយហោយ

ហោយពួកគេមិនបានដឹងពីការនោះ
ឡើយ។

គាត់បានមើលទៅឯការពួករលួយ
របស់ពួកជំនុំហោយបានឃើញថា

សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គេត្រូវបាន
យកចេញពីព្រះយេស៊ូវហើយ
ហើយបានប្រគល់ទៅអោយលោក
យី

និងថាគេកំពុងស្វែងរកកិត្តិយសនៃ
លោកយី

ជាជាងកិត្តិយសដែលមកពីខាងលើ
ត្រឹមត្រូវនឹងការមានបាបនៃលោក
យី ជាជាងប្រមូល

ទ្រព្យសម្បត្តិទុកនៅឯនគរស្ថានសួ
គី។ គាត់អាចឃើញភាពកំពុត
ភាពងងឹតនិងសេចក្តីស្លាប់គ្រប់ទីក
ន្លែង។

វិញ្ញាណរបស់គាត់បានពុះកញ្ជ្រោល
ឡើង។

ព្រះបានត្រាស់ហៅគាត់អោយចាក
ចេញពីចំការដូចជាទ្រង់បានហៅអេ

លីសេអោយចាកចេញពីគោ
និងស្រែដែលគាត់កំពុងភ្ជួរឱ្យទៅតា
មអេលីយ៉ាដូច្នោះដែរ។
ជាមួយនឹងការញៀននាត់
រំលៀមមីលើរបាយចាប់ផ្តើមបើកអា
ថិកំបាំងនៃនគរបស់ព្រះបង្ហាញមនុ
ស្សម្នា។ គាត់បានទទួល
កម្លាំងពីគ្រប់ការខំប្រឹងប្រែងទាំង
ឡាយ។
គាត់បាននាំមនុស្សរហូតទៅដល់ប
ទទំនាយនៃព្រឹត្តិការណ៍នៃការយាង
មកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ដូចជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ទបាននាំ
ដំណឹងនៃព្រឹត្តិការណ៍លើកទីមួយ
របស់ព្រះយេស៊ូវ
និងរៀបចំផ្លូវថ្នាយទ្រង់យាងមកដែរ
។

លោកវិលៀមមីលើរនិងអ្នកដែលរូប
រួមជាមួយគាត់បានប្រកាសអំពីព្រឹត្តិ
ការណ៍ទីពីររបស់
ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

គេបាននាំខ្ញុំត្រឡប់ទៅឯសម័យនៃ
ពួកសាវ័កហើយបានបង្ហាញសាវ័ក
យ៉ូហានជាទីស្រឡាញ់ដែលព្រះមា
នការងារពិសេសខ្សឹគាត់បំពេញ។
សាតាំងបានប្តេជ្ញាបង្ហាញកិច្ចការ
នោះ

ហើយបានដឹកនាំអ្នកបំរើរបស់វាអា
យសម្លាប់យ៉ូហាន។
ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់
ទៅការពារគាត់យ៉ាងអស្ចារ្យ។
អ្នកដែលបានឃើញអំណាចដ៏ខ្លាំង
របស់ព្រះដែលបានសំដែងក្នុងការរំ

ដោះលោកយ៉ូហាន
មានការភ្ញាក់ផ្អើល ហើយមាន
មនុស្សជាច្រើនបានជឿថា
ព្រះបានគង់នៅជាមួយគាត់និងថាទី
បន្ទាល់ដែលគាត់បាននាំមកទាក់ទ
ងនិងព្រះយេស៊ូវគឺត្រឹមត្រូវ។
អ្នកដែលស្វែងរកបំផ្លាញគាត់ភ័យខ្ល
លាចមិនហានប៉ុនប៉ងសម្លាប់គាត់ម្ត
ងទៀតឡើយ
ហើយព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់រងទុ
ក្ខ ព្រោះព្រះយេស៊ូវ។
គាត់ត្រូវបានខ្មាំងសត្រូវចោទប្រកា
ន់ខុសរឿងពិត និងមិនយូរប៉ុន្មាន
ត្រូវបាន
បបរបង់ទៅកាន់កោះមួយយ៉ាងធំ
កោ នៅទីនោះ
ព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ទៅ

បង្ហាញដល់គាត់អំពីរឿងរ៉ាវ
ដែលនឹងកើតឡើងដល់ផែនដីនេះ
និងសណ្ឋាននៃពួកជំនុំព្រមទាំងតួ
នាទីដែលពួកជំនុំនឹងគ្រប់គ្រង
ប្រសិនបើគេធ្វើអោយព្រះសព្វព្រះ
ហឫទ័យនឹងជ័យជំនះចុងក្រោយ។
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌
បានចុះមកឯលោកយ៉ូហានដោយ
ចេស្វា។
ព្រះភីត្រូរបស់លោកចាំងដោយពន្លឺ
សិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌។
លោកបានបង្ហាញដល់លោកយ៉ូហា
ននូវទស្សន៍យភាពដ៏គួរអោយចាប់
អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
និងរកើបទាក់ទងនឹងពួកជំនុំរបស់ព្រះ
៖
និងបាននាំមកនៅចំពោះមុខគាត់នូវ

ជម្លោះដ៏មានគ្រោះថ្នាក់ដែលពួកគេ
ត្រូវរងទ្រាំ។

លោកយ៉ូហានបានឃើញគេឆ្លងកា
ត់ការកាត់ទោសដោយភ្លើងធ្វើឱ្យសុ
លេកស្នាំង និងត្រូវគេកាត់ទោស
ហើយទប់ផុត

ក្លាយជាអ្នកឈ្នះដ៏មានជោគជ័យ
បានសង្គ្រោះក្នុងនគររបស់ព្រះដោ
យមានសរលូន។

ព្រះភ្នំត្រូវរបស់ទេវតាបានឡើងភ្នំចាំ
ងដោយអំណរ

និងមានសិរីរុងរឿងអស្ចារ្យបំផុត
នៅពេលដែលលោកបានបង្ហាញដ
ល់លោកយ៉ូហានអំពីជោគជ័យចុង
ក្រោយនៃពួកជំនុំរបស់ព្រះ។

លោកយ៉ូហានត្រូវបានធ្វើអោយអ
ណ្តើរអណ្តើរនៅពេលដែលគាត់បា

នឃើញការរំដោះចុងក្រោយរបស់ពួកជំនុំ

និងនៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានទេវតានាំចេញទៅជាមួយនិងសិរីល្អនៃទស្សនីយភាពជាមួយនិងការគោរពនិងកោតសរសើរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅគាត់បានក្រាបចុះថ្វាយបង្គំទៀបជើងរបស់ទេវតា។

ទេវតាក៏បានលើកគាត់ឡើងហើយបន្ទោសគាត់ដោយថ្មមៗថាកុំអោយធ្វើដូច្នោះឡើយ ដ្បិតខ្ញុំជាបាវរបំរើជាមួយនិងអ្នកហើយនិងបងប្អូនអ្នកដែលមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវដែរ ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ ដ្បិតការធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវនោះហើយជារឿយណាស់នៃសេចក្តីទុំ

នាយ។

ពេលនោះទេវតាបានបង្ហាញដល់
លោកយ៉ូហាននូវទីក្រុងនៃស្ថានសួ
គី ជាមួយនឹងភាពរុងរឿង
និងសិរីល្អចាំងចែងរបស់នគរនោះ។

លោកយ៉ូហានត្រូវបានធ្វើអោយអ
ណ្តើកអណ្តើក
និងរំភើបយ៉ាងខ្លាំងដោយ
សិរីល្អនៃទីក្រុងនោះ។

គាត់មិនបាននឹកចាំពីការបន្ទោសរប
ស់ទេវតាពីមុន
ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំនៅទៀបព្រះបាទ
ទេវតាម្តងទៀត

ដែលបានបន្ទោសដល់គាត់
ដែលមានបន្ទូលទៅគាត់ដោយច្នៃម
ៗថា កុំអោយធ្វើដូច្នោះឡើយ
ខ្ញុំក៏ជាបាវបំរើជាមួយនឹងអ្នកដែរ

ហើយជាមួយនឹងពួកហោរា
ជាប់បួនអ្នក
និងពួកអ្នកដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូល
ក្នុងគម្ពីរនេះផង
ចូរថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ្ញចុះ។

គ្រូអធិប្បាយនិងមនុស្សទាំងឡាយ
បានមើលគម្ពីរវិវរណៈថាជាគម្ពីរដែល
មាន
អាថ៌កំបាំងនិងមានសារសំខាន់តិច
ជាងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃបទគម្ពីរ។
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា សៀវភៅនេះ
គឺពិតជាការបើកសំដែងដែលព្រះបា
នប្រទានសំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ដ៏
ពិសេសរបស់អ្នកដែលរស់នៅនាស
ម័យចុងក្រោយដើម្បីដឹកនាំពួកគេក្នុ
ងការធ្វើអោយគេដឹងជាប្រាកដអំពី

តួនាទី និងការងារដ៏ពិតរបស់គេ។
ព្រះបាននាំគំនិតរបស់លោកវិលៀម
មលើរទៅក្នុងបទទំនាយ
និងប្រទានពន្លឺដ៏ខ្ពស់ដល់គាត់លើ
សៀវភៅវិវរណៈ។

ប្រសិនបើគេបានយល់អំពីការបើក
សំដែងរបស់ជានិយ៉ែល
មនុស្សអាចយល់ពីការដាក់ស្បែងរបស់
យ៉ូហានបានកាន់តែច្បាស់។
ប៉ុន្តែនៅពេលដ៏ត្រឹមត្រូវ
ព្រះបានបណ្តាលចិត្តអ្នកបំរើវេសតាំ
ងរបស់ទ្រង់ដែលយល់ច្បាស់និង
នៅក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុ
ទ្ធអោយបើកបទទំនាយ
និងបានបង្ហាញពីភាពស្របគ្នារវាង
ការដាក់ស្បែងរបស់ជានិយ៉ែល

និងរបស់យ៉ូហាន
និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃព្រះគម្ពីរ
និងអោយដាក់ជាប់នៅក្នុងចិត្តមនុស្ស
សន្ទុះព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋ
និងគួរអោយភ័យខ្លាចដើម្បីរៀបចំ
សំរាប់ការយាង
មករបស់កូនមនុស្ស។
ការជឿសប្បាយយ៉ាងជ្រៅ
និងមតិមាំបានធ្លាក់មកលើគំនិតរបស់
អ្នកដែលបានឮទ្រង់
ហើយគ្រូគង្វាលមនុស្សម្នា
អ្នកមានបាប
និងមនុស្សមិនជឿសាសនាបានជា
ក៏មករកព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ស្វែងរក
ការរៀបចំមួយ
ដើម្បីឈរនៅក្នុងការជំនុំជំរះ។

ទេវតារបស់ព្រះបានអមដំណើរ
ល្បឿនមីលើរ
នៅក្នុងបេសកកម្មរបស់គាត់។
គាត់មានចិត្តមោះមុតនិងមិនរុញរា
ឡើយ។

គាត់បានប្រកាសដំណឹងដោយគ្មាន
ភ័យខ្លាចទាំងប្តេជ្ញាចិត្តទៅនឹងសេច
ក្តីជំនឿរបស់គាត់។

លោកយីកំពុងស្ថិតនៅក្នុងភាពកំ
ណាច និងអាត្រីក

ពួកជំនុំនៃលោកយីល្អមហោចូល
ទៅក្នុងសកម្មភាពនៃកម្លាំងរបស់ទ្រ
ង់

ហើយដឹកនាំពួកគេទៅក្នុងការរងទុ
រាំនៃសេចក្តីលំបាក ការខ្វះខាត
និងទុក្ខវេទនាដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

ទោះបីជាត្រូវប្រឆាំងដោយពួកគ្រីស្ទ

ទាននិងដោយលោកីយ៍ព្រមទាំងប៉ះ

ទង្កិច

ដោយសាតាំងនិងទេវតារបស់វាក៏

ដោយ

គាត់មិនបញ្ឈប់ការប្រកាសដំណឹង

ល្អដ៏អស់កល្បដល់ហ្វូងមនុស្សឡើយ។ នៅគ្រប់ទីកន្លែង

គាត់បានធ្វើការអញ្ជើញដោយសំ

ឡេងស្រែកថា

ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះនិងថ្វាយសិរី

លដល់ទ្រង់ចុះ

ដ្បិតពេលជំនុំជំរះបានមកដល់ហើយ។

យ។

យ។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី១
១៩:១៦-២១ ដានីយែល ជំពូក
៧-១២ វិវរណៈ ជំពូកទី១, ១៤:៧,
១៩:៨-១០, ២២:៦-១០។

ជំពូកទី២៣ -
សាររបស់ទេវតាទីមួយ

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះបាននៅក្នុងការប្រកាសនៃពេល
វេលាក្នុងឆ្នាំ១៨៤៣។ វាគឺជាផែនការ
របស់ទ្រង់

ដែលជាសំមនុស្សនិងនាំគេទៅកាន់
ចំណុចសាកល្បងដែលគេត្រូវសំរេ
ចចិត្ត។

មន្ត្រីសាសនាទាំងឡាយត្រូវបានវិនិ
ច័យនិងជឿលើភាពត្រឹមត្រូវនៃតួនា
ទីដែលកើតឡើងនៅក្នុងរយៈពេល
នៃបទទំនាយ

ហើយគេបានទុកចោលនូវអំនួត
និងប្រាក់ខែរបស់គេ
និងធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែង

ឯមួយ ហើយប្រកាសដំណឹង
នោះ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលដំណឹងពីស្ថាន
ស្នូត

មិនអាចរកកន្លែងនៅក្នុងចិត្តនៃអ្នក
បំរើ របស់ព្រះគ្រីស្ទដ៏តិចតួចបាន
ការងារនេះត្រូវបានប្រគល់អោយអ្នក
ដែលមិនមែនជាអ្នកផ្សាយដំណឹង
ល្អច្រើននាក់។

អ្នកខ្លះបានចាកចេញពីស្រែចំការរបស់
គេដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ
នៅពេលដែលអ្នកខ្លះទៀតត្រូវបាន
ត្រាស់ហៅអោយចេញចេញពីហាង
លក់ទំនិញ

និងមុខជំនួញរបស់ខ្លួនចេញទៅបំរើ
ពេញការងារដែលមិនសូវមានប្រជា
ប្រិយ គឺការ

ប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីមួយ។
គ្រូគង្វាលបានទុកគំនិតនិកាយនិង
អារម្មណ៍របស់ខ្លួនចោលមួយឡែក
ហើយរូបរមក្នុងការប្រកាសអំពីការ
យាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
មនុស្សម្នាបានផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងគ្រប់
ទិសទីដំណឹងនោះបានទៅដល់ពួក
គេ។ អ្នកមានបាបបានកែប្រែចិត្ត
ហើយបានអធិដ្ឋានសុំការអត់ឱន
ទោស
ហើយអ្នកដែលរស់នៅបានកត់សំ
គាល់ដោយការមិនធ្វើការសងសឹកវិ
ញដោយទង្គិះចិត្ត។

មាតាបិតាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកូ
នជាខ្លាំង។
អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងនេះបាន

ចែកចាយជាមួយនឹងមិត្តភក្តិ
និងបងប្អូននិងដោយព្រលឹងរបស់
គេក្រាបចំពោះទម្ងន់នៃដំណឹងល្អ
ប្រកាសប្រាប់និងទទួលបាន
ពួកគេរៀបចំខ្លួនសំរាប់ការយាងមក
របស់កូនមនុស្ស។
ករណីទាំងនេះគឺជាការរឹងរូសបំផុត
ដែលទាមទាររកដោយការប្រមាណ
ដែលផុសចេញពីក្នុងចិត្ត។
ការងារសំអាតព្រលឹងមនុស្សបែប
នេះបានដឹកនាំសេចក្តីស្រឡាញ់
អោយចេញពីរឿងរ៉ាវខាងលោកីយ
ទៅឯការលះបង់ដែលមិនធ្លាប់មាន
ពីមុនមក។
មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានជឿសេចក្តី
ពិត
ដែលប្រកាសដោយលោកវិល្លៀមមី

លើក

និងអ្នកបំរើរបស់ព្រះដែលបានលើក
ឡើងក្នុងវិញ្ញាណនិងអំណាចរបស់
អេសាយ៉ាដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ។
អ្នកដែលប្រកាសពីដំណឹងដ៏ឧត្តម
នេះដូចជាលោកយ៉ូហាន
ជាអ្នកនាំមុខរបស់ព្រះយេស៊ូវជាដើ
ម

បានបង្ខំអោយដាក់ពូថៅនៅបួស
ឈើនិងបានត្រាស់ហៅពីហ្វងមន
ស្សឱ្យបង្កើតផលផ្លែនៃការកែប្រែចិត្ត
។

ទេបន្ទាល់របស់គេត្រូវបានគន់គូរអោ
យកើតឡើង
និងមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងមានអំ
ណាច

ដល់ពួកជំនុំនិងបង្ហាញអំពីអត្ថចរិត

ពិតប្រាកដរបស់ខ្លួន។
ហើយនៅពេលដែលគេបានលើក
ឡើងនូវការព្រមានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អោយគេ
ចេញពីការក្រោធដែលនឹងមកដល់
មនុស្សជាច្រើនដែលបានរួបរួមជាមួយ
យពួកជំនុំ
បានទទួលដំណឹងនៃការព្យាបាល
គេបានឃើញការប្រព្រឹត្តិខុសរបស់
គេ
ហើយបានបន្ទាបខ្លួនគេនៅចំពោះពុទ្ធៈ
រៈ
ដោយទឹកភ្នែកដ៏ជូរចត់នៃការកែប្រែ
ចិត្ត និងការឈឺចាប់ខាងព្រលឹង
យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។
ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិ
សុទ្ធបានសណ្ឋិតលើពួកគេ
គេបានជួយប្រកាសនូវសំរែកថា

ចូរកោតខ្លាចព្រះ
និងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតការជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។

ការអធិប្បាយអំពីពេលវេលាច្បាស់លាស់
បានធ្វើឱ្យមានការប្រឆាំងយ៉ាងធំកើតឡើងពីគ្រប់ស្រទាប់
ពីគ្រូគង្វាលនៃអាសនាហ្វូតដល់មនុស្សល្ងិតល្ងង់បំផុតជាអ្នកមានបាបដែលខ្លាចស្ថានសួគ៌។
ឯត្រង់ថ្ងៃនិងពេលកំណត់នោះគ្មានអ្នកណាដឹងទេ
ត្រូវបានឮតាំងពីអ្នកមានបាបដ៏កំពុត
និងអ្នកចំអកមើលងាយដែលតត

កោតខាច។

ក៏មិនដែលត្រូវបានបង្រៀនឬកែតម្រូវលើការប្រើប្រាស់មានធ្វើនៅក្នុងខគម្ពីរដោយអ្នកដែល

បានចង្អុលបង្ហាញឆ្នាំដែលគេបានជឿថា

ពេលវេលានៃបទទំនាយនឹងបានបញ្ចប់និងដល់ពេលវេលាដែលបង្ហាញថា

ព្រះគ្រីស្ទជិតមកដល់គឺដល់មាត់ទ្វារហើយ។

អ្នកគង្វាលចៀមជាច្រើនដែលអះអាងថាគេស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវបាននិយាយថា

គេគ្មានការប្រឆាំងនិងការអធិស្ឋានអំពីការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ

ប៉ុន្តែគេទាត់ចោលពេលវេលាច្បាស់
លាស់។

ព្រះនេត្រដែលឃើញផ្ទះរបស់ព្រះ
យេស៊ូវបានស្គាល់ចិត្តរបស់គេ។

គេមិនចូលចិត្តព្រះយេស៊ូវនៅជិតទេ
គេបានដឹងថា

ជីវិតមិនមែនគ្រឿងស្នូនរបស់គេ

មិនអាចនៅបាននឹងការសាកល្បង
បានទេ

ព្រោះគេមិនបានដើរតាមផ្លូវនៃការប
ន្ទាបខ្លួនដែលព្រះបានរៀបចំអោយ
នោះឡើយ។

អ្នកគង្វាលក្លែងក្លាយទាំងនេះបាន
ឈរនៅ

តាមផ្លូវនៃការងាររបស់ព្រះ។

ស្តេចនេះបាននិយាយក្នុងអំណាច
នៃជំនឿរបស់វាទៅកាន់

មនុស្សទាំងឡាយ
ជាសំគេអោយក្រោកឡើង
ហើយដូចជាឆ្នាំគុកដែលបានសួរថា
តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីអោយបាន
នសង្គ្រោះ។

ប៉ុន្តែអ្នកគង្វាលទាំងនេះបានឈរ
នៅចំពោះសេចក្តីពិត
ហើយមនុស្សបានប្រកាសដោយរ
លូននូវរឿងរ៉ាវទាំងឡាយដែលនាំ
គេចេញពីសេចក្តីពិត។

ពួកគេបានរូបរួមជាមួយសាតាំង
និងទេវតារបស់វា

ហើយស្រែកថាសេចក្តីសុខសាន្ត
សេចក្តីសុខសាន្ត
នៅពេលដែលគ្មានសេចក្តីសុខសា
ន្ត។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ទេវតានៃព្រះបានកត់សំគាល់ទាំងអ

សំ

ហើយអារាជាយរបស់អ្នកគឺជាលំដាប់
លមិនលះបង់ត្រូវបានគ្របដណ្តប់
ដោយឈាមមនុស្ស

អ្នកដែលចូលចិត្តការសប្បាយរបស់
ខ្លួននឹងនៅឆ្ងាយពីព្រះ
និងងើបចេញពីសេចក្តីវេទនាខាង
លោកិយមិនរួចឡើយ។

ត្រូវគឺជាលំដាប់ច្រើនមិនបានទទួលដំណឹង
នេះឡើយ

ហើយអ្នកដែលទទួលដំណឹងនេះ
គេបានរារាំង។

ឈាមរបស់មនុស្សធ្លាក់មកលើពួក
គេ។ ត្រូវអធិប្បាយ
និងមនុស្សបានរូបរមក្នុងប្រឆាំងនឹង
ដំណឹងពីស្ថានសួគ៌នេះ។

ពួកគេបានបៀតបៀនវិល្លោមមីលើរ
និងអ្នកដែលបានរូបរូមជាមួយគាត់
ធ្វើការងារនេះ។

ពាក្យក្នុងហាកត្រូវបានគេផ្សព្វផ្សាយ
ដើម្បីធ្វើអោយខូចប្រយោជន៍ដល់ត
ទ្ធិពលរបស់គាត់

ហើយមានពេលជាច្រើនបន្ទាប់ពីបា
នប្រកាសយ៉ាងត្រង់ៗ

នូវអ្វីដែលជាឱវាទរបស់ព្រះ

ដោយអនុវត្តសេចក្តីពិតដ៏មុះមុត

ទៅកាន់ចិត្តនៃអ្នកស្តាប់របស់គាត់

គេបានបង្កកហឹងឡើងទាស់នឹងគា

ត់ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចា

កចេញពីកន្លែងប្រជុំ

មានមនុស្សខ្លះបាន

ស្នាក់ផ្លូវគាត់ដើម្បីសម្លាប់គាត់។

ប៉ុន្តែព្រះបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់

អោយមកការពារអាយុជីវិតរបស់គាត់

អោយរួចពីពួកមនុស្សដែលមានកំហឹង។

ការងាររបស់គាត់មិនទាន់ចប់ទេ។

អ្នកជឿជាច្រើនបានទទួលដំណឹងនេះដោយរីករាយ។

ពួកគេបានដឹងថាដំណឹងនេះមកពីព្រះ

ហើយត្រូវបានគេចែកចាយចំពេលវេលា។

ទេវតាបានទតមើលដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅនូវលទ្ធផលនៃដំណឹងពីស្ថានសួគ៌ និងនៅពេលដែលពួកជំនុំបានដាក់ចេញនិងបដិសេធដំណឹងនោះ។

លោកបានពិភាក្សាជាមួយព្រះយេស៊ូវយ៉ាងក្រៀមក្រាម។
ព្រះយេស៊ូវបានបែរព្រះភ័ក្ត្រចេញពី
ពួកជំនុំ
ហើយបង្ហាប់ទៅទេវតាអោយ
ថែរក្សាអ្នកមានតម្លៃណាដែលបាន
បដិសេធនូវទីបន្ទាល់នោះ
ដ្បិតពន្លឺមួយទៀតមិនបានចាំងទៅ
លើពួកគេនៅឡើយទេ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើអ្នកដែលអះអាងថាជាគ្រី
ស្ទាន
បានស្រឡាញ់ការលេចមកនៃព្រះអង្គ
សង្គ្រោះរបស់គេ
ប្រសិនបើគេបានដាក់សេចក្តីស្រឡា
ញ់របស់គេទៅលើទ្រង់

ប្រសិនបើគេបានដឹងថាគ្មានអ្នក
ណាមួយនៅលើផែនដីនេះអាចប្រៀ
បធៀបជាមួយទ្រង់បានទេ
គេនឹងមានអំណរដូចគ្នាក៏ព្រឹលនៅ
គ្រានៃការយាងមកយាងស្ទើរស្នាល
លើកទីមួយទៅហើយ។
ប៉ុន្តែគេបានបង្ហាញការមិនពេញចិត្ត
ទៅវិញ នៅពេលដែលគេឮ
អំពីការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់
គេ មានភស្តុតាងនៃការសម្រេចចិត្តថា
គេមិនបានស្រឡាញ់ទ្រង់ឡើយ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាមានជ័យ
ជំនះ
ហើយគ្រូវែងជ័យជំនះរបស់វាទៅ
លើព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ថាអ្នក
ដែលជឿរបស់ទ្រង់មានសេចក្តីស្រ

ឡាញ់ទៅលើព្រះយេស៊ូវគឺចណាស់
ដែលទ្រង់មិនចាំបាច់ប្រាថ្នាយាងម
ក៏ជាលើកទីពីរឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញរាស្ត្ររបស់ព្រះវិភាយ
ក្នុងការត្រួតពិនិត្យសំឡឹងរកព្រះអម្ម
ចាស់របស់គេ។

ហើយព្រះបានរៀបចំបញ្ជាក់ដល់ពួ
កគេ។

ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់កាន់កាន់គូរខុ
សនៃរយៈពេលនៃបទទំនាយ។

អ្នកដែលកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់មិន
បានដឹងពីរឿងនោះឡើយ
ហើយអ្នករៀនច្រើនបំផុតដែលប្រ
ឆាំងនឹងពេលវេលា

ក៏មិនបានឃើញកំហុសនោះដែរ។
ព្រះបានរៀបចំថារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ត្រូវ

វជ្ជបការខកចិត្ត។
ពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅ
ហើយអ្នកដែលបានសំឡឹងដោយ
ការរំពឹងយ៉ាងអំណរនូវព្រះអង្គ
សង្គ្រោះរបស់គេ បានក្រៀមក្រំ
និងធ្លាក់ទឹកចិត្តនៅពេលដែលអ្នក
ដែលគេមិនស្រឡាញ់ការលេចមក
របស់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុន្តែទទួលដំណឹងនោះ
ដោយភ័យខ្លាចបានអរសប្បាយដោយ
យុទ្ធមិនបានយ៉ាងមកតាមពេល
ដែលគេបានរំពឹងទុក។
ជំនឿរបស់គេមិនបានប៉ះពាល់ដល់
ចិត្តរបស់គេ និងសំអាតជីវិតគេទេ។
ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលា
ត្រូវបានគេគិតគូរយ៉ាងត្រឹមត្រូវដើម្បី
បបង្ហាញពីចិត្តបែបនេះ។

ពួកគេជាមនុស្សដំបូងដែលបែរចេ

ញ

និងចំអកអោយអ្នកដែលត្រៀមក្រំ
និងខកចិត្តដែលពិតជាស្រឡាញ់ការ
រលេចមក

នៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះតម្រិះរបស់ព្រះក្នុង
ការបញ្ជាក់ដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់
និងបានប្រទានដល់គេនូវការសាក
ល្បងរកអ្នកដែលនឹងគេច
និងបែរក្រោយនៅក្នុងគ្រាលំបាក។

ព្រះយេស៊ូវនិងទេវតានៃស្ថានសួគ៌
ទាំងអស់បានទតមើលដោយអាណិត
តអាសូរ និងស្រឡាញ់មកលើអ្នក
ដែលទន្ទឹងរង់ចាំដោយក្តី
រំពឹងដ៏ផ្អែមល្អម

ចាំជួបអ្នកដែលគេស្រឡាញ់។
ទេវតាបានហោះសំកាំងនៅពីលើពួកគេ

និងទ្រទ្រង់គេនៅក្នុងគ្រាលំបាករបស់គេ។

អ្នកដែលមិនរើរល់នឹងដំណឹងនៃស្មោះ
ថានស្នេហា

ត្រូវបានទុកនៅក្នុងភាពងងឹតហើយ
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះបានពុះពោរ
ឡើងទាស់នឹងពួកគេ

ព្រោះគេមិនបានទទួលពន្លឺដែលទ្រង់
បានប្រទានអោយគេពីស្ថានសួគ៌
មក។

អ្នកស្មោះត្រង់ជាអ្នកខកចិត្តដែល
មិនបានយល់អំពីថា

តើហេតុអ្វីដែលព្រះមិនបានយាងមក
ក៏

មិនត្រូវបានទុកនៅក្នុងដំងើតឡើយ
។

ព្រះបាននាំគេទៅរកព្រះគម្ពីរម្តងទៀត
ដើម្បីស្វែងរករយៈពេលនៃបទទំនាយ
។

ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានរំ
កិលចេញពីលេខ

និងកំហុសបានពន្យល់។

គេបានឃើញថា

រយៈពេលនៃបទទំនាយបានចប់នៅ

ឆ្នាំ១៨៤៣

បង្ហាញថាវានឹងត្រូវបញ្ចប់នៅឆ្នាំ១៨
៤៤។

ពន្លឺពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានចាំឯមក
លេទតាំងរបស់គេ ហើយគេបានរក

ឃើញពេលវេលានៃការបង្ហាញបង្ហាញ

ប្រសិនបើការបើកសំដែងបង្ហាញបង្ហាញ

ចូររង់ចាំចុះ

នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះការ
យាងមកវិញភ្លាមៗរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គេបានពិនិត្យមើលការពន្យារពេល
នៃការបើកសំដែង

ដែលត្រូវបានគេគន់គូរដើម្បីបញ្ជាក់
ពីពេលដែលគេបានរង់ចាំ។

គេក៏មានចំណុចនៃពេលវេលាមួយ
ទៀត។ ខ្ញុំនៅតែបានឃើញថា

ពួកគេជាច្រើនមិនអាចងើបរួចពីការ
ធ្លាក់ទឹកចិត្តដ៏ធ្ងន់នោះ

ដើម្បីមានកម្រិតថាមពលដែល
បានកត់សំគាល់អំពីសេចក្តីជំនឿរបស់
គេ នៅឆ្នាំ ១៨៤៣ នោះឡើយ។

សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
មានជ័យជំនះមកលើពួកគេ

ហើយអស់អ្នកដែលមិនបានទទួល
ដំណឹងនោះ

បានអបអរសាទរដោយខ្លួនឯងជាមួយ
នឹងការជំនុំជំរះដ៏មានជោគជ័យនិង
ប្រាជ្ញារបស់គេក្នុងការមិនទទួលគំនិត
ភ័ន្តកាំងដែលគេបានហៅ។

ពួកគេមិនបានដឹងថា
គេកំពុងបដិសេធខិវាទរបស់ព្រះទា
សនិងខ្លួនឯងទេ

ហើយនិងមិនដឹងថា
គេកំពុងតែធ្វើការរូបរួមជាមួយនិង
សាតាំងនិងទេវតារបស់វាដើម្បីធ្វើ
អោយរាស្ត្ររបស់

ព្រះបានចាកចេញពីដំណឹងដែលចេញពី
ស្ថានសួគ៌នោះដែរ។

អ្នកដែលជឿទៅលើដំណឹងនេះ
ត្រូវបានគេសង្កត់សង្កិននៅក្នុងពួក
ជំនុំ។

ការភ័យខ្លាចបានគ្របសង្កត់ពួកជំនុំ
មួយរយៈ

ដូច្នោះគេមិនបានបញ្ចេញសកម្មភាព
ដូចជាការ

ដែលគេបានគិតនៅក្នុងចិត្តឡើយ
ប៉ុន្តែការកន្លងទៅនៃពេលវេលា
បានបង្ហាញពីអារម្មណ៍នៃសេចក្តីពិ
តរសគេ។

គេមានបំណងលាក់បាំងទីបន្ទាល់
ដែលអ្នកជឿបានបញ្ចេញថារយៈពេ
លនៃបទទំនាយ

បានពន្យារហួតដល់ឆ្នាំ១៨៤៤។

គេបានពន្យល់នូវកំហុសរបស់គេ
យ៉ាងច្បាស់លាស់

នឹងប្រាប់ហេតុផលថា
តើហេតុអ្វីបានជាគេរំពឹងថា
ព្រះអម្ចាស់របស់គេនឹងយាងមក
នៅឆ្នាំ១៨៤៤។

ពួកអ្នកប្រឆាំងមិនអាចបញ្ចេញការ
ប្រកែកណាមួយទាស់នឹងហេតុផល
ដ៏មានអំណាចដែលគេបានផ្តល់អា
យនោះទេ។

កំហឹងរបស់ពួកជំនុំក៏បានបង្កឡើង
ទាស់នឹងពួកគេ។
គេបានប្តេជ្ញាចិត្តថានឹងមិនស្តាប់ភ
ស្តាវងណាមួយឡើយ
និងត្រូវបិទទ្វារនោះពីពួកជំនុំ
ដើម្បីកុំអោយអ្នកដទៃទៀត បានឮ។
អ្នកដែលមិនហានទទួលយកពីអ្នក
ដទៃនូវពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានអា

យគេត្រូវបានបណ្តេញចេញពីពួកជំនុំ

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានគង់នៅជាមួយពួកគេ

ហើយគេរីករាយក្នុងពន្លឺនៃព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់។

ពួកគេបានរៀបរយខ្លួនទទួលសាររបស់ទេវតាទីពីរ។

សូមអាន ដានីយ៉ែល ៨:១៤

ហាបាកគុក ២:១-៤ ម៉ាទ្សាគី ជំពូក្រាម
និង៤ ម៉ាថាយ ២៤:៣៦ វិវរណៈ
១៤:៦-៧។

ជំពូកទី២៤ - សាររបស់ទេវតាទីពីរ

ពួកជំនុំមិនបានទទួលពន្លឺនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយឡើយ

ហើយនៅពេលដែលពួកគេបដិសេ

ធពន្លឺមកពីស្ថានសួគ៌

គេបានធ្លាក់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។

គេបានទុកចិត្តលើកម្លាំងរបស់គេផ្ទាល់

ហើយបានដាក់ខ្លួនគេជាអ្នកប្រឆាំង

នឹងសាររបស់ទេវតាទីមួយដែលគេ

មិនអាចឃើញពន្លឺនៃសាររបស់ទេវ

តាទីពីរឡើយ។

ប៉ុន្តែអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះដែល

ត្រូវគេជិះជាន់

បានឆ្លើយទៅនឹងសារនេះថា

បាបីឡានបានរលំ ហើយ
ហើយបានចាកចេញពីពួកជំនុំដែល
ដួលរលំនោះទៅ។

នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវ
តាទីពីរ
ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺដ៏ធំពីស្ថានសួគ៌ចាំ
ងមកលើរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
កាំរស្មីនៃពន្លឺនេះភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេង
របស់ទេវតាស្រែកឡើងថា នុះន្ទ!
កូនកំឡោះមកហើយ
ចូរចេញទៅជួបលោកចុះ។

សម្រែកពាក់កណ្តាលអាគ្រាត្រី
ត្រូវបានផ្តល់មក
ដើម្បីផ្តល់អំណាចដល់សារ

របស់ទេវតាទីពីរ។

ព្រះបានចាត់ទេវតាពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីដាក់ពួកបរិសុទ្ធដែលបាត់បង់
សេចក្តីក្លាហាន
និងរៀបចំគេសំរាប់ការងារដ៏ធំនៅចំ
ពោះមុខគេ។

អ្នកដែលមានទេពកោសល្យខ្ពស់បំផុត
មិនមែនជាអ្នកទីមួយដែលទទួល
សារនេះទេ។

ព្រះបានចាត់ទេវតាអោយទៅឯអ្នក
បន្ទាបខ្លួន អ្នកដែលជឿសប្ប
ហោយបង្ខំគេអោយស្រែកថា នុ៎ះន៎៎!
កូនកំឡោះ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
អ្នកដែលបានឮ
ក៏ទទួលសម្រែកនេះ ហើយ

ប្រញាប់ប្រញាប់ផ្សព្វផ្សាយសម្រែក
នេះនៅក្នុងអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញា
ណាបរិសុទ្ធ
និងជាសំបង់បួនដែលបាក់ទឹកចិត្ត
អោយក្រោកឡើង។ សម្រែកនេះ
មិនបានឈរនៅលើប្រាជ្ញានិងការ
សិក្សារបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែនៅលើអំណាចរបស់ព្រះ
និងពួកបរិសុទ្ធដែលបានឮសម្រែក
នេះហើយ ក៏ទទួលយក។
អ្នកដែលមានព្រលឹងវិញ្ញាណខ្ពស់បំ
ផុតទទួលសារនេះមុនគេ
ហើយអ្នកដែលធ្លាប់ត្រូវគេដឹកនាំក្នុ
ងការងារនេះ គឺជាអ្នកទទួលក្រោយ
បង្អស់និងជួយអោយសម្រែកថា
ន្ទ៎ៈន្ទ៎!
ក្នុងកំឡោះបានមកដល់ហើយ

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ
បានល្អប្រសើរហើយ។

នៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃផែនដី
ព្រះបានប្រទានពន្លឺមកលើសាររប
សំទេវតាទីពីរហើយសម្រែកនោះបា
នរលាយទៅក្នុងមនុស្សរាប់ពាន់នា
ក់។

វាបានធ្វើដំណើរពីទីក្រុងមួយទៅទី
ក្រុងមួយ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ
រហូតដល់អ្នករង់ចាំរបស់ព្រះបានក្នុ
រោកឡើងយ៉ាងពេញលេញ។

មានមនុស្សជាច្រើនមិនបានអនុញ្ញា
តអោយដំណឹងនេះចូលទៅក្នុងពួក
ជំនុំឡើយ

ហើយមនុស្សមួយក្រុមធំដែលមាន
ទីបន្ទាល់រស់នៅក្នុងចិត្តគេបានចាក

ចេញពីពួកជំនុំដែលធ្លាក់ចុះនោះ។
ការងារដ៏មានព្រះចេស្ដាត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសម្រែកនាពេលកណ្តាលអាធ្រាត្រ។

ដំណឹងនេះត្រូវបានគេស្វែងរកអស់ពីថ្មីត្តិ

ហើយបានដឹកនាំពួកអ្នកជឿអោយស្វែងរកបទពិសោធន៍ដ៏រស់នោះដោយខ្លួនឯង។ គេបានដឹងថាគេមិនអាចរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមកបានឡើយ។

ពួកបរិសុទ្ធបានរង់ចាំយ៉ាងអន្ទះសារនូវព្រះអម្ចាស់របស់គេទាំងតមអាហារចាំយាមនិងអធិស្ឋានសឹងតែតតឈប់ឈរ។ ទោះបីជាអ្នកមានបាបខ្លះបានរង់ចាំ

នូវពេលវេលាខុសដោយទន្ទឹងក៏ដោយ

នៅពេលដែលពិធីម៉ាស៍ដ៏ធំហាក់ដូចជាត្រូវបានគេកក្កើតកាយដំណឹងនេះឡើងវិញ

និងបានបញ្ចេញអោយឃើញវិញ្ញាណរបស់សាតាំង។ គេបានចំអកនិងបញ្ជី

ហើយគេបានឮនៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់

ឯគ្រង់ថ្ងៃនិងពេលកំណត់នោះ

គ្មានអ្នកណាដឹងទេ។

ទេវតារបស់អារក្សបានសំដែងសេចក្តីអរសប្បាយនៅជុំវិញគេ ជុំវិញគេធ្វើអោយចិត្តគេរឹង

ហើយបដិសេធនូវរាល់កម្មស្នូលនៃពន្ធមកពីស្ថានសួគ៌ដែលនឹងទម្លាក់គេ

ទៅក្នុងអន្ទាក់។
មនុស្សជាច្រើនបានតាំងចិត្តរង់ចាំព្រះ
អម្ចាស់របស់គេដែលមិនមានទាំង
ចំណែកនិងវាសនានៅក្នុងរឿងនេះ
ឡើយ សិរីល្អរបស់ព្រះ
ដែលគេបានធ្វើទីបន្ទាល់
ការបន្ទាបខ្លួន
និងការលះបង់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅរបស់
អ្នករង់ចាំនិងទម្ងន់ដ៏ធ្ងន់នៃភស្តុតាង
ដែលបណ្តាលអោយគេព្រមទទួលសេចក្តីពិត។
ប៉ុន្តែគេមិនបានជឿឡើយ។
គេមិនបានរៀបចំខ្លួនឡើយ។
វិញ្ញាណនៃការអធិស្ឋានដ៏ស្មោះត្រង់
និងមុះមុត
និងគ្រប់ទិសទីដោយពួកបរិសុទ្ធ។
ភាពមុះមុតដ៏បរិសុទ្ធបាននៅលើគេ

។

ទេវតាដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ដ៏
ជ្រាលជ្រៅ បានទតមើលលទ្ធផល
និងបានលើកអ្នកដែលបានទទួល
សារនៃស្ថានសួគ៌

និងបានទាញគេនាំចេញពីរឿងរ៉ាវ
នៃលោកីយអោយទទួលជំនួយដ៏ធំ
ធេងពីរន្ទទឹកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ពេលនោះរាស្ត្ររបស់ព្រះ

ត្រូវបានព្រះទទួលជាមួយនិងទ្រង់។

ព្រះយេស៊ូវបានទតមើលទៅពួកគេ
ដោយរីករាយ។

រូបរបស់ទ្រង់ត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅ
ក្នុងពួកគេ។

គេបានថ្វាយដង្ហាយគ្រប់គ្រាន់ជាកា
រឧទ្ទិស

និងរំពឹងថាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាមិ

នស្លាប់។
ប៉ុន្តែទ្រង់បានរៀបចំដើម្បីអោយត្រូវ
ខកចិត្តយ៉ាងក្រៀមក្រំម្តងទៀត។
ពេលវេលាដែលគេបានរង់ចាំភស្តុ
តាង ដែលគួរអោយរំពឹង
បានកន្លងផុតទៅ។
ពួកគេនៅតែនៅលើផែនដីដែល
ហើយផលនៃបណ្តាសាហាក៏ដូច
ជាមិនបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកសោះ។
គេបានដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ
នៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយក្នុងការរង់ចាំដ៏រំភើប
យ៉ាងផ្អែមល្អម
បានសាកល្បងការរំដោះ
ដ៏មិនចេះស្លាប់ ប៉ុន្តែ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេ
មិនត្រូវបានគេដឹងឡើយ។

ការភ័យខ្លាចដែលមានចំពោះមនុស្ស
សជាច្រើនមិនបានរលាយបាត់ភ្លាម
ៗនោះទេ។

គេមិនអាចមានជ័យជំនះភ្លាមៗលើ
អ្នកដែលអស់សង្ឃឹមនោះឡើយ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគ្មានសេចក្តីក្រោ
ធដាក់ស្បែងរបស់ព្រះបានធ្លាក់មក
លើពួកគេ

គេបានធ្វរស្បើយពីការភ័យខ្លាចដៃ
លគេមាន

ហើយបានចាប់ផ្តើមចំអកមើលងាយ
និងបន្តបង្ហាប។

ពាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបានទទួលការបញ្ជាក់
និងការសាកល្បងម្តងទៀត។
លោកិយសើចំអក
និងស្តីបន្ទោសដល់ពួកគេ

ហើយអ្នកដែលបានជឿដោយគ្មាន
ការសង្ស័យថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាង
មក

និងប្រោសអ្នកស្លាប់អោយរស់ឡើង
និងផ្លាស់ប្តូរពួកបរិសុទ្ធដែលរស់នៅ
ហើយយកនគរទ្រង់

និងបិតនៅរៀងរហូតដូចជាសាវ័ក
បស់ព្រះគ្រីស្ទបានចែងថា

គេបានយកព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំទៅបាត់
ហើយខ្ញុំមិនដឹងជាគេទុកទ្រង់នៅឯ
ណាទេ។

សូមអានម៉ាថាយ ២៤:៣៦, ២៥:៦
យ៉ូហាន ២០:១៣ វិវរណៈ ១៤:៨។

ជំពូកទី២៥ -

ការពន្យល់ពីចលនាអាត់វេន

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយចំនួនហាក់
ដូចជាត្រូវបានគេចង់ភ្ជាប់គ្នាដោយ
ខ្សែពួរ។ មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងក្រុម
ទាំងនេះនៅក្នុងភាពងងឹតទាំងស្រុង
។

ភ្នែករបស់គេត្រូវបាននាំតម្រង់ឆ្ពោះ
ទៅខាងឯផែនដី

ហើយហាក់ដូចជាគ្មានទំនាក់ទំនង
រវាងគេនឹងព្រះយេ

ស្ទើរទាល់តែសោះ។

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់ៗខ្ចាត់ខ្ចា
យ់នៅក្នុងក្រុមទាំងនេះ ដែលទឹក

មុខរបស់គេដូចជាព

ហើយភ្នែករបស់គេងើយមើលឡើង

ទៅលើឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌។
តាមបច្ច័ព្វព្រះយេស៊ូវដូចជាការស្នើ
នៃពន្លឺ

នៅពេលដែលទេវតារបស់អារក្សព័
ទុដ្ឋិវិញអ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹត។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាស្រែកឡើង
ថា ចូរកោតខ្លាចព្រះ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតពេលជំនុំជំរះ
របស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។

ពន្លឺនៃសិរីល្អបានមកសណ្ឋិតនៅ
លើក្រុមមនុស្សទាំងនេះ
ដើម្បីបំភ្លឺដល់អ្នកដែលនឹងទទួលវា
។ អ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹតខ្លះ
បានទទួលពន្លឺនេះ
និងមានអំណរនៅពេលដែលមនុស្ស

សង្ខេបទៀតបដិសេធពន្ធពីស្ថាន
ស្ម័គ្រ ហើយបាននិយាយថា
វាគឺជាការបោកបញ្ឆោតដែលនាំអោយ
យកេរ្តិ៍រង្វង់។

ពន្លឺនោះក៏រសាត់បាត់ចេញពីគេ
ហើយទុកអោយពួកគេនៅក្នុងភាព
ងងឹត។

អ្នកដែលទទួលពន្ធពីព្រះយេស៊ូវ
អបអរសាទរដោយអំណរ
ក្នុងកំណើននៃពន្ធដ៏ភ្នំដែលបានចែង
ចាំងលើពួកគេ។
មុខរបស់គេបានភ្លឺឡើង
និងចែងចាំងដោយអំណរដ៏បរិសុទ្ធ
នៅពេលដែលក្រសែភ្នែករបស់គេ
សំឡឹងទៅលើឆ្ពោះទៅឯព្រះយេស៊ូវ
ដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្លា
លា

ហើយសំឡេងរបស់ពួកគេត្រូវបាន
គេឮឡើងជាមួយនឹងសំឡេងរបស់
ទេវតាថា ចូរកោតខ្លាចព្រះ
ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ចុះ
ដ្បិតថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់ទ្រង់បានមកដ
ល់ហើយ។

នៅពេលដែលគេបានលើកសម្រែក
នេះឡើង
ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលនៅក្នុងទីងងឹត

ចាក់ពួកគេដោយចំហៀងនិងស្នា។
ពេលនោះអ្នកដែលអបអរសាទរនឹង
ពន្លឺជាច្រើនបានផ្តាច់ចំណងដែលច
ង់ពួកគេ

ហើយបានឈរលើក្រុមទាំងនោះ
។

ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើន

នកំពុងផ្តាច់ចំណងដែលចង់គេនោះ
មនុស្សដែលនៅក្នុងក្រុមផ្សេងៗទាំង
នេះដែលពួកគេគោរព
បានឆ្លងកាត់ក្រុមនោះជាមួយនឹងពា
ក្យពេចន៍ដែលធ្វើអោយរីករាយ
និងខ្លះទៀតជាមួយនឹងបណ្តាសា
និងកាយវិការគំរាមកំហែង
ពាក់ខ្សែដែលជុយនោះនិងបាននិ
យាយជាបន្ត- បន្ទាប់ថា
ព្រះអង្គគង់នៅជាមួយយើង។
យើងឈរនៅក្នុងពន្លឺ។
យើងមាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំបានសួរថា
តើមនុស្សទាំងនេះជានរណា?
គេបានប្រាប់ខ្ញុំថា គេជាអ្នកដឹកនាំ
និងជាគ្រូគង្វាលដែលបានបដិសេធព
ពន្លឺដោយខ្លួនឯង
ហើយនឹងមិនចង់អោយមនុស្សដទៃ

ទទួលពន្ធឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលអបអរជាមួយ

ឯងពន្ធ

កំពុងមើលទៅលើដោយចាប់អារម្ម

ណាំ និងប៉ងប្រាថ្នាយ៉ាងភ្លឺរស្មី

ដោយរំពឹងថា

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកយកពួកគេ

ទៅឯទ្រង់។

រំពេចនោះពពកបានមកគ្របបាំង

លើអ្នកដែលមានអំណរក្នុងពន្ធ

ហើយ មើលមុខរបស់គេក្រៀមក្រំ។

ខ្ញុំបានសួរអំពីបុព្វហេតុនៃពពកនេះ

។

គេបានបង្ហាញខ្ញុំថាពពកនេះគឺជាកា

រងកិច្ចិគ្រប់ស្រេច។

ពេលវេលាដែលគេបានរំពឹងពីព្រះអ

ង្គសង្គ្រោះរបស់គេយាងមក

បានក៏នឹងបាត់ទៅ
ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមក
ទេ។

ការបាក់ទឹកចិត្តក៏បានកើតឡើងចំ
ពោះពួកគេ

ហើយមនុស្សដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុន
បានក៏តស៊ូគាល់ថាជាគ្រូគង្វាល
និងអ្នកដឹកនាំបានមានអំណរ។

អ្នកដែលបានបដិសេធព្រះ
បានមានជ័យជំនះយ៉ាងធំ
នៅពេលដែលសាតាំងនិងទេវតាអា
ក្រីក៏របស់វា
ក៏បានអរសប្បាយនៅជុំវិញពួកគេ
ដែរ។

ពេលនោះខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតាមួយ
យទៀត ត្រង់ក៏ឡើងថា

ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ធំធំបានរលំហើយ
បានរលំហើយ។

ពន្លឺបានចាំងមកលើអ្នកដែលខកចិត្ត

ហើយគេក៏បានចោលភ្នែករបស់គេ
ទៅឯព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត

ដោយសេចក្តីប្រាថ្នានៃការលេចមក
របស់ទ្រង់យ៉ាងភ្លឺរស្មី។

ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយចំ
នួនកំពុងសន្ទនាជាមួយនឹងទេវតាទី
ព្រំ ដែលបានស្រែកថា

ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ធំធំ
បានរលំហើយ បានរលំហើយ
ហើយទេវតាទាំងនោះបានលើកសំ
ឡេងលោកឡើងជាមួយនឹងទេវតា
ទីព្រំដោយស្រែកថា មើលហ្ន៎!

កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។
សំឡេងដួរតន្ត្រីនៃទេវតាទាំងនេះ
ហាក់បីដូចជាពួកវាពង្រីកគ្រប់ទិសទី
។ ហើយពន្លឺដ៏មានសិរីល្អ
និងភ្លឺចាំងយ៉ាងក្រៃលែង
បានចាំងជុំវិញអ្នកដែលអបអរសាទរ
ទេវតាដែលបានផ្តល់អោយគេ។
មុខរបស់គេបានភ្លឺដោយសិរីល្អដ៏ប្រ
សើរ
ហើយគេក៏បានរួបរួមជាមួយនិងទេវ
តានៅក្នុងសម្រែក មើលហ្ន៎!
កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានលើ
កសំឡេងស្រែកឡើងយ៉ាងស្រុះគ្នា
ក្នុងចំណោមក្រុមផ្សេងៗគ្នាទាំង
នោះ
អ្នកដែលបដិសេធពន្លឺបានរុញពួក

គេ ហើយសំឡឹងមើលដោយខឹង
ទាំងប្រមាថ
និងចំអកមើលងាយដល់គេផង។
ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះ
បានត្រូវដាងស្លាបរបស់លោកពីលើ
អ្នកដែលបៀតបៀនគេ
នៅពេលដែលសាតាំង
និងទេវតារបស់វាកំពុងប្រឹងប្រែងទ
មាក់ភាពងងឹត មកលើពួកគេ
ដើម្បីដឹកនាំអោយគេបដិសេធពន្ធព័
ស្ថានសួគ៌។

ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយទៀត
ស្រែកឡើងទៅកាន់អ្នកដែលរុញ
និងចំអកអោយគេនោះថា
ចូរចេញពីពួកគេមក

កុំអោយប៉ះពាល់អ្នកមិនស្អាតឡើយ
។ គេក៏បានស្លាប់តាមសំឡេងនោះ
មនុស្សជាច្រើនបានផ្តាច់ចំណង
ដែលបានចងគេចេញហើយបានចា
កចេញពីអ្នកដែលនៅក្នុងភាពងងឹត
រួចចូលរួមជាមួយនឹងអ្នកដែលទើប
នឹងផ្តាច់ចំណងថ្មី
ហើយគេក៏បានរួមសំឡេងជាមួយគ្នា
នា។

ខ្ញុំបានឮសំឡេងអធិស្ឋានយ៉ាងសុ
មោះត្រង់
និងឈឺចាប់ពីមនុស្សមួយចំនួនតូច
ដែលសល់នៅក្នុងក្រុម
ដែលនៅក្នុងភាពងងឹត។ គ្រូគង្វាល
និងអ្នកដឹកនាំបានដើរជុំវិញក្រុមផ្សេ
ងៗទាំងនេះ រឹតចំណងបន្ថែមប៉ុន្តែ
ខ្ញុំនៅតែឮសំឡេងអធិស្ឋានដ៏ស្មោះ

ត្រង់ដដែល។

ពេលនោះខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលបាន
នអធិស្ឋាន

ហុចដែកជំនួយសំដៅទៅរកក្រុមមួយ

ដែលរូបរមក្ដាដែលមានសេរីភាពទាំ
ងរីករាយជាមួយព្រះ។

ចម្លើយពីពួកគេនៅពេលដែលគេងើ
យមើលទៅស្ថានសួគ៌ដ៏ស្មោះស្អាត
និងចង្អុលទៅលើផងនោះគឺ

ចូរចេញពីពួកគេមក
ក៏នៅជាមួយគេឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថាម្នាក់ៗស្រវាក់សេរី
ភាព ហើយទ្រាំបំផុត

គេបានផ្ដាច់ចំណងដែលបានចងគេ
។

គេបានតទល់ជាមួយនិងកម្លាំងដៃ

លបានរឹតចំណងគេអោយតឹងឡើង
ហើយមិន

យកចិត្តទុកដាក់នឹងការអះអាងថា
ព្រះគង់នៅជាមួយយើង
យើងមានសេចក្តីពិតនៅជាមួយយើ
ង។

មនុស្សម្នាក់ៗបានបន្តចាកចេញពីក្នុ
រមនាំងឡាយ

ដែលនៅក្នុងភាពងងឹត
និងរូបរមជាមួយនិងក្រុមមួយដែល
មានសេរីភាព

ដែលលេចឡើងនៅវាលស្រឡះម្ល
យពីលើផែនដី។

ខ្សែភ្នែករបស់គេសំឡឹងទៅលើ
ហោយសិរីល្អរបស់ព្រះនៅពីលើ

ពួកគេ
ហើយគេបានស្រែកនូវសេចក្តីអធិ

ស្មានរបស់ព្រះ។ គេបានរូបរួមគ្នា
ហើយគេហាក់បីដូចជាត្រូវបានដោយ
យពន្លៃនៃស្មានស្និត
នៅជុំវិញក្រុមមួយនេះ
មានមនុស្សខ្លះបានមកក្រោមឥទ្ធិព
លនៃពន្លៃ
ប៉ុន្តែមិនបានរូបរួមពិតប្រាកដទៅក្នុ
ងក្រុមនេះទេ។
អ្នកដែលអបអរសាទរនឹងពន្លៃដែល
បានចាំមកលើពួកគេ
បានសំឡឹងមើលទៅលើដោយចាប់
អារម្មណ៍យ៉ាងភ្លៀវភ្លា។
ព្រះយេស៊ូវបានទតមកលើពួកគេ
ដោយការសព្វព្រះហឫទ័យដ៏ផ្អែម
ល្អម។
គេបានរំពឹងថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាង
មក។ គេចង់អោយព្រះអង្គលេច

មក។

គេមិនបានចោលភ្នែកមើលការរាង
របស់ផែនដីឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញពពកមកនៅលើពួកអ្នក
ក៏រង់ចាំម្តងទៀត។

ខ្ញុំបានឃើញគេបែរភ្នែកដ៏ក្រៀមក្រំ
បស់គេចុះក្រោម។

ខ្ញុំបានសួរអំពីបុព្វហេតុនៃការផ្លាស់
ប្តូរនេះ។

ទេវតាដែលបានយាងតាមខ្ញុំ

បានមានបន្ទូលថា

គេបានខកចិត្តម្តងទៀតក្នុងការរង់
ចាំរបស់គេ។

ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់អាចយាងមកផែ
នដីទេ។

គេត្រូវតែរងទុក្ខព្រោះព្រះយេស៊ូវត
ទៅទៀត

និងរងទ្រាំនូវការពិបាកយ៉ាងខ្លាំង។
ពួកគេត្រូវតែបោះបង់ចោលការខុស
ឆ្គង និងប្រពៃណីដែលគេទទួលពី
មនុស្ស ហើយបែរទៅរកព្រះ
និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង។
ពួកគេត្រូវតែសំអាតធ្វើអោយសស្ទះ
ដែលបានតស៊ូទ្រាំទ្រនិងការលំបាក
ដ៏ជួរចត់នោះនិងបានជ័យជំនះដ៏អ
សកល្យ។

ព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកកាន់ផែ
នដីនេះ

ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធតាមរយៈការ
សំអាតផែនដីដោយភ្លើង
ដូចជាក្រុមដែលរង់ចាំដោយអំណរ
បានរំពឹងគិតនោះទេ ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

ការគិតគូររយៈពេលនៃបទទំនាយ
បានត្រឹមត្រូវ។

ពេលវេលានៃបទទំនាយបានបិទ
នៅឆ្នាំ១៨៤៤។

គេមានកំហុសដោយគេមិនយល់ថា
តើទីបរិសុទ្ធ
និងធម្មជាតិនៃការសំអាតទីបរិសុទ្ធ
គឺជាអ្វី។

ព្រះយេស៊ូវបានយាងចូលទៅក្នុងទី
បរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃចុងបំផុ
ត។

ខ្ញុំបានមើលទៅក្រុមដែលរង់ចាំដោ
យ ខកចិត្តម្តងទៀត។

មើលទៅគេក្រៀមក្រំ។

គេបានពិនិត្យភស្តុតាងនៃសេចក្តីជំ
នឿរបស់គេដោយយកចិត្តទុកដាក់

ហើយតាមដានរហូតដល់ការគិតគូរ
អំពីរយៈពេលនៃបទទំនាយរបស់គេ
តែមិនអាចឃើញមានកំហុសអ្វី
សោះ។

ពេលវេលាបានសំរេចហើយហើយ
តើព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅឯណា?
គេបានបាត់បង់ទ្រង់។

ពេលនោះ

គេបានបង្ហាញខ្ញុំអំពីការខកចិត្តរបស់
ពួកសាវ័ក

នៅពេលដែលគេបានទៅឯផ្នូរ
ហើយមិនឃើញព្រះសព្វព្រះយេស៊ូវ
។

នាងម៉ារីបាននិយាយថាគេបានយក
ព្រះអមាសចេញពីផ្នូរហើយ
យើងខ្ញុំមិនដឹងថា

គេយកទៅទុកឯណាទេ ។
ទេវតាបានប្រាប់ដល់ពួកសាវ័កដែល
លក់ពុំឯកើតទុក្ខថា
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ
ហើយមើលទ្រង់យាងទៅឯស្រុក
កាលឡើ មុនអ្នករាល់គ្នា ។

ខ្ញុំបានឃើញថាព្រះយេស៊ូវបានទត
មកលើអ្នកខកចិត្តដោយការអាណិត
អាស្សរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត
ទ្រង់បានចាត់ទេវតាអោយទៅកែត
ម្រង់គំនិតរបស់គេថា
គេនឹងអាចរកទ្រង់ឃើញ
ហើយអោយទៅតាមទ្រង់នៅកន្លែង
ដែលទ្រង់បានយាងទៅ
ដើម្បីអោយគេអាចយល់ថា
ផែនដីនេះមិនមែនជាទីបរិសុទ្ធទេ

ហើយថាទ្រង់ត្រូវតែយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃរោងឧបោសថនៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធនោះ ដើម្បីអោយធួននឹងបាបរបស់សាសនអ៊ីស្រាអែល និងដើម្បីទទួលនគររបស់ព្រះវរបិតា ទ្រង់រួចយាងត្រឡប់មកផែនដីវិញ ហើយយកពួកគេទៅនៅជាមួយនិងទ្រង់ជារៀងរហូតតទៅ។

ការខកចិត្តរបស់ពួកសាវ័ក បានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវការខកចិត្តរបស់ពួកអ្នកដែលរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់គេ នៅឆ្នាំ១៨៤៤។ គេបាននាំខ្ញុំអោយត្រឡប់មកកាន់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងចូលទៅ

ក្នុងទីក្រុងយេរូសាឡឹមដោយដោត
ជ័យ។

ពួកសាវកដ៏រីករាយបានជឿថា
ពេលនោះទ្រង់នឹងយកនគរ
ហើយសោយរាជ្យជាស្ដេចនៃលោកី
យ៍។

គេបានដើរតាមស្ដេចរបស់គេដោយ
ក្ដីសង្ឃឹម។ គេបានកាត់ធាងចាក
និងយកអាររបស់គេក្រាលផ្លូវថ្នាយ
ទ្រង់យាង

ហើយខ្លះបានដើរពីមុខទ្រង់
ហើយខ្លះទៀតដើរ តាមក្រោយ
ស្រែកថា

ហូសាណាដល់ព្រះវង្សហ្លួងដារីឌ
ព្រះអង្គដែលយាងមកដោយនូវព្រះ
នាមព្រះអម្ចាស់
ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពរ

ហូសាណា នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត
ការរំភើបនេះបានរំខានដល់ពួកផារី
ស៊ី
ហើយគេចង់អោយព្រះយេស៊ូវបន្ទា
សដល់សារករបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែទ្រង់បានមានបន្ទូលទៅកាន់គេ
ថា បើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម
នោះចូនង់ស្រែកឡើងវិញ។
បទទំនាយនៃគម្ពីរសាការី ៩:៩
ត្រូវតែបានសំរេច
ហើយខ្ញុំបានឃើញ
ពួកសារកបានផ្ដន្ទាទោសដោយការ
ខកចិត្តយ៉ាងជូរចត់។
ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក
គេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវទៅកាន់
ភ្នំកាល់វារី
ហើយបានឃើញគេបោះដៃក៏គោល

ទ្រង់ជាប់នឹងឈើឆ្កាង។
គេបានឃើញការសុគតិដ៏ឈឺចាប់
របស់ទ្រង់
ហើយបានឃើញគេដាក់ទ្រង់ក្នុងផ្នូរ
។
ចិត្តរបស់គេពោរពេញដោយទុក្ខព្រួយ
យ។
ក្តីរំពឹងរបស់គេមិនបានសំរេចមួយចំ
រៀកតូចណាសោះឡើយ។
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានស្លាប់ជា
មួយព្រះយេស៊ូវ។
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្ម
ពីសុគតិឡើងវិញ
ហើយបានលេចមកឯពួកសាវ័កដ៏
សោកសៅរបស់ទ្រង់
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គេបានរស់ឡើ
ងវិញ។

គេបានបាត់បង់ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ

ប៉ុន្តែគេបានរកទ្រង់ឃើញវិញ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

ការខកចិត្តរបស់អ្នកដែលជឿលើការយោងមកវិញរបស់ ព្រះអម្ចាស់ នៅឆ្នាំ១៨៤៤

មិនស្មើនឹងការខកចិត្តរបស់ពួកសាវ័កឡើយ។ បទទំនាយត្រូវបានសំរេចក្នុងសាររបស់ទេវតាទីម្លុយ និងទេវតាទីពីរហើយ។

ទេវតាបានផ្តល់អោយចំពេលវេលាហើយបានបំពេញការងារដែលព្រះបានរៀបចំអោយលោកធ្វើ។

សូមអានដានីយ៉ែល ៨:១៤ ម៉ាថាយ
២១:៤-១៦, ២៥:៦ ម៉ាកុស ១៦:៦-៧
វិវរណៈ ១០:៨-១១, ១៤:៧-៨។

ជំពូកទី២៦ -
ការបកស្រាយមួយទៀត

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
នូវការចាប់អារម្មណ៍នៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់ចំពោះការងារដែលបានធ្វើមកលើផែនដី។

ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្ហាញទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែ និងមានចេស្ដាមួយអង្គ អោយចុះទៅប្រកាសប្រាប់ដល់មនុស្សនៅលើផែនដី

អោយរៀបចំខ្លួនសំរាប់ការលេចមកជាលើកទីពីរ។

ខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានចេស្ដាថាក៏ចេញពីវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅស្ថានសួគ៌។

ពន្លឺដ៏មានសិរិល្អនិងភ្លឺត្រីចុះត្រីចង់

បានធ្វើដំណើរមុន លោក។
ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា
បើសកកមររបស់ទេវតានោះ
គឺទៅបំភ្លឺពភពលោកដោយសិរីល្អ
របស់លោកនិងប្រកាសប្រាប់ដល់ម
នុស្សអំពីការមកដល់នៃសេចក្តីក្រោ
ធររបស់ព្រះ។

មនុស្សជាច្រើនបានទទួលពន្លឺ។
អ្នកខ្លះហាក់ដូចជាមាំមួនណាស់
នៅពេលដែលអ្នកខ្លះទៀត
មានអំណរនិងអណ្តែតអណ្តាង។
ពន្លឺនោះបានចាំងទៅលើមនុស្សទាំង
អស់ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះ

គ្រាន់តែបានមកក្រោមឥទ្ធិពលនៃព
ន្លឺនោះតែប៉ុណ្ណោះ មិនបានទទួលវា
ដោយអស់ពីចិត្តឡើយ។

ប៉ុន្តែអ្នកបានទទួលពន្លឺនោះ

បានបែរមុខរបស់គេទៅឯស្ថានសួគ៌
ហើយសរសើរតំកើងព្រះ។

មនុស្សជាច្រើនបានទទួលសេចក្តីក្តុក
រោធយ៉ាងធំ។

គ្រូគង្វាលនិងមនុស្សជាច្រើន
បានរូបរមជាមួយនឹងពួកអាក្រក់
ហើយប្រឆាំងនឹងពន្លឺ
ដែលចាំងដោយទេវតានោះយ៉ាងខ្លាំង
។

ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលពន្លឺនោះ
បានទាញចេញពីលោកីយ៍
ហើយបានរូបរមគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។
សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
បានធ្វើការយ៉ាងមមាញឹកក្នុងគំនិត
មនុស្សទាំងឡាយ
ដែលវាអាចធ្វើទៅបានអោយចេញ
ពីពន្លឺនោះ។

ក្រុមដែលមិនទទួលពន្លឺនោះ
ត្រូវបានទុកនៅក្នុងភាពងងឹត។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបានពិនិត្យដោយ
យំការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
ពៅ

លើអ្នកដែលមានជំនឿរបស់ព្រះដើម្បី
ក៏ត្រូវបានអត្តចរិតដែលគេបានបង្កើត
នៅពេលដែលដំណឹងដែលមានប្រភពពីស្ថាន
នស្សគី

ត្រូវបានទេវតាបង្ហាញដល់គេ។
ហើយនៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើន
មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ព្រះយេស៊ូវ
បានបែរចេញពីដំណឹងនៃស្ថាន
នស្សគីដោយប្រមាថមើលងាយ
និងស្អប់ខ្ពើម

នោះទេវតាដែលមានពន្លឺនៅនឹងព្រះ

ហាស្ត បានធ្វើបញ្ជីដ៏គួរអោយខ្មាស់។
ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលបានពេញដោយ
ការតូចចិត្ត
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវត្រូវបានមើលងាយ
ដោយអ្នកដែលអះអាងថា
ជាសិស្សរបស់ទ្រង់។

ខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តដែលមាន
ការស្មោះត្រង់។
គេមិនបានឃើញព្រះអម្ចាស់របស់
គេនៅពេលដែលគេបានរំពឹងទុក
នោះឡើយ។
វាក៏ជាគោលបំណងរបស់ព្រះដែល
លាក់ពីអនាគត
និងនាំស្រ្តីរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ចំណុច
នៃការសំរេចចិត្តមួយ។ប្រសិនបើ
គ្មានចំណុចនៃពេលវេលានេះ

មនុស្សនឹងមិនបំពេញការងារដែល
ព្រះបានរៀបចំនោះឡើយ។
សាតាំងបានដឹកនាំគំនិតមនុស្សច្រើន
ណាស់ទៅកាន់អនាគតយ៉ាងឆ្ងាយ
យ។

រយៈពេលមួយដែលគេបានប្រកាស
អំពីការលេចឡើងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវតែ

ចងគំនិតអោយស្វែងរកការរៀបចំ
យ៉ាងស្មោះត្រង់នៅពេលបច្ចុប្បន្ន។
នៅពេលដែលពេលវេលាបានកន្លង
ផុតទៅ

អ្នកដែលមិនបានទទួលពន្លឺពីទេវតា
សោះ

បានរួមជាមួយនឹងអ្នកដែលស្អប់
ដំណឹងនៃស្ថានសួគ៌
ហើយគេបានទៅរកអ្នកខកចិត្តដោ

យមើលងាយ។
 ខ្ញុំបានឃើញទេវតានៃស្ថានសួគ៌ពិ
 ភាក្ស្យជាមួយព្រះយេស៊ូវ។
 លោកបានកត់សំ
 គាល់ស្ថានភាពរបស់ពួកសិស្សដែល
 លឿលើព្រះគ្រីស្ទ។
 ការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលា
 ដ៏ជាក់លាក់មួយ បានសាកល្បង
 និងពិសោធពួកគេ
 ហើយមានមនុស្សជាច្រើន
 ត្រូវបានប្តឹងនៅជញ្ជាំង
 ឃើញថាមានទម្ងន់មិនគ្រប់។
 គេបានប្រកាសខ្លាំងៗថា
 គេជាគ្រីស្ទានតែគេបរាជ័យក្នុងការ
 ធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ចំណុច។
 សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីរីករាយ
 ចំពោះអ្នកដែលជាសាវ័ករបស់ព្រះគ្រី

វិស្វតែមាត់ក្រៅ។

វាមានពួកគេនៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។

វាបានដឹកនាំមនុស្សភាគច្រើនអោយ

ចាកចេញពីផ្លូវត្រង់

ហើយវាចង់អោយមនុស្សឡើង

ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌តាមផ្លូវផ្សេងវិញ

អ្នកស្អាតស្អំ និងអ្នកបរិសុទ្ធ

លាយឡំ

ជាមួយអ្នកមានបាបនៅទីក្រុងស៊ីយ៉ូ

ន

និងអ្នកកំពុតដែលស្រឡាញ់លោកិ

យ។

គេបានសំឡឹងមើលអ្នកដែលមាន

សេចក្តីស្រឡាញ់ពិត គឺព្រះយេស៊ូវ

ប៉ុន្តែការពួកវល្លយរបស់វាបានបំផ្លា

ញភាពបរិសុទ្ធរបស់វា។

អ្នកដែលមានចិត្តពុះកញ្ជ្រោល
ដោយការរង់ចាំក្នុងសេចក្តីប្រាថ្នា
ដើម្បីជួបព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំងក្លាត្រូវ
រព្ញកអ្នកដែលអះអាងថា
បងប្អូនរបស់គេហាមឃាត់មិនអា
យន្តិយាយពីការយាងមកឡើយ។
ទេវតាបានឃើញទិដ្ឋភាពទាំងអស់
ហើយបានអាណិតអាសូរដល់អ្នក
សំណល់ដែលស្រឡាញ់ការលេចម
ក៏បស់ព្រះយេស៊ូវ។
ព្រះបានបង្ហាត់ដល់ទេវតាដ៏មានចេ
ស្តាមួយអង្គទៀត
អោយចុះទៅផែនដី។
ព្រះយេស៊ូវបានដាក់សំណេរមួយ
ទៅទេវតា
ហើយនៅពេលដែលលោកយាងដ
ល់ផែនដី លោកបានស្រែកថា

បាបីឡានដ៏ជាធំ បានរលំហើយ
 បានរលំហើយ។ ពេលនោះ
 ខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តម្តងទៀត
 មានការរីករាយ
 ហើយងើបភ្នែកសំឡឹងមើលទៅស្ថា
 នស្នាក់ដោយសេចក្តីជំនឿ
 និងក្តីសង្ឃឹមចំពោះការយាងមកនៃ
 ព្រះអម្ចាស់របស់គេ។
 ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងភា
 ពរង្វេងដូចជាដេកលក់ដដែល
 តែខ្ញុំអាចឃើញស្នាមនៃសេចក្តីទុក្ខ
 ព្រួយយ៉ាងជ្រាលជ្រៅនៅនឹងមុខគេ
 ។

អ្នកខកចិត្តបានឃើញពីក្នុងព្រះគម្ពីរ
 ថា គេនៅក្នុងពេលរាវង់
 និងថាពួកគេត្រូវតែរង់ចាំការសំរេច
 នៃការបើកសំដែងនេះដោយអត់ធ្មត់

។ ភស្តុតាង

ដូចគ្នាដែលបានដឹកនាំគេអោយទង្វើ
ងងឹតចាំព្រះអម្ចាស់របស់គេ
នៅឆ្នាំ១៨៤៣

បានដឹកនាំគេអោយរំពឹងថា
ទ្រង់នឹងយាងមកនៅឆ្នាំ១៨៤៤។

ខ្ញុំបានឃើញថាមនុស្សភាគច្រើនមិន
បានមានថាមពលនោះ

ដែលកត់សំគាល់សេចក្តីជំនឿរបស់
គេ នៅឆ្នាំ១៨៤៣ នោះទេ។

ការខកចិត្តរបស់គេបានធ្វើអោយ
សេចក្តីជំនឿរបស់គេធ្លាក់ចុះ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកខកចិត្តបានរួប
រួមគ្នាជាមួយនឹងសំដែងរបស់ទេវ

តាទីពេរ ទេវតានៃស្ថានសួគ៌

បានទតមើលដោយការចាប់អារម្ម
ណ៍យ៉ាងខ្លាំង

និងបានកត់សំគាល់ផលនៃដំណឹង
នោះលោកបានឃើញអ្នកដែលមាន
ឈ្មោះនៃគ្រីស្ទាន
បែរចេញដោយការស្អប់ខ្ពើម
និងការប្រមាថដល់អ្នកដែលបានខ
កចិត្ត។

នៅពេលដែលពាក្យពេចន៍បានចេ
ញពីបបូរមាត់របស់អ្នកចំអកឡកឡី
យថា អ្នកមិនទាន់ទៅទេ
ឬទេវតាបានកត់ពាក្យនោះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកបានប្រមាថព្រះហើយ។

ទេវតាបានចង្អុលបង្ហាញខ្ញុំត្រឡប់
ទៅការបកស្រាយរបស់អេលីយា
អាវរបស់គាត់បានធ្លាក់មកលើអេលី
សេ

នោះមានក្មេងប្រុសដំទង់ៗបានដើរ
តាមគាត់ដោយស្រែកចំអកថា
អាទំពែកអើយ ចូរឡើងទៅចុះ
អាទំពែកអើយ

ចូរឡើងទៅចុះគេបានចំអកអោយពុ
រ៖

ហើយបានបង្ហាត់ភ្លើងទណ្ឌកម្មឡើ
ង។

គេបានរៀនការនេះពីខ្ញុំពុកម្តាយគេ
មក។

ហើយអ្នកដែលបានមើលងាយនិង
ចំអកអោយគំនិតរបស់ពុកបរិសុទ្ធអំ
ពីការឡើងទៅស្ថានសួគ៌នឹងបានជួ
បនូវការវេទនារបស់ព្រះ

ហើយនឹងបានដឹងថា

វាមិនមែនជារឿងតូចតាចដែលត្រូវ
លេងសើចជាមួយនឹងទ្រង់ឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្គាប់ដល់ទេវតាមួយអង្គទៀតអោយហោះយ៉ាងលឿនទៅកែតម្រូវ និងពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់មនុស្សដែលបានធ្លាក់ចុះ និងរៀបចំពួកគេអោយយល់អំពីសាររបស់ទេវតាទីពីរ និងការសំរេចមួយដែលនឹងធ្វើឡើងនៅពេល ឆាប់ៗនេះនៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទាំងនោះទទួលអំណាចនិងភ្លើងពីព្រះយេស៊ូវ ហើយហោះយ៉ាងលឿនទៅកាន់ផែនដី ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួនជាជំនួយ ដល់ទេវតាទីពីរ នៅក្នុងការងាររបស់លោក។

ពន្លឺដ៏ធំបានចាំងមកលើរាស្ត្ររបស់
ព្រះនៅពេលដែលទេវតាបានស្រែក
ថា មើលហ្ន៎!

កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។

នោះខ្ញុំបានឃើញអ្នកខកចិត្តក្រោក
ឡើង

ហើយប្រកាសព្រមគ្នាជាមួយទេវតា
ទីពីរថា មើលហ្ន៎!

កូនកំឡោះបានមកដល់ហើយ
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ។

ពន្លឺពីទេវតាកំចាត់ភាពងងឹតគ្រប់ទី
សទ្ធា។ សាតាំងនិងទេវតារបស់វា
បានស្វែងរកវិធីកំចាត់ពន្លឺនេះពីការរ
ករាលដាល

និងពីការមានជោគជ័យនៃពន្លឺនោះ
។

ពួកវាបានប្រដែងជាមួយទេវតារបស់ព្រះ ហើយជំរាបលោកថា ព្រះបានបោកបញ្ឆោតមនុស្ស និងថាលោកមិនអាចធ្វើអោយមនុស្សជឿថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកដោយសារពព្រះ និងអំណាចរបស់លោកបានឡើយ ។

ទេវតារបស់ព្រះបានបន្តការងាររបស់លោក ទោះបីជាសាតាំងខិតខំរារាំងផ្លូវយ៉ាងខ្លាំង និងទាញគំនិតមនុស្សពីពព្រះនោះក៏ដោយ ។

អ្នកដែលបានទទួលពព្រះនោះមើលទៅសប្បាយរីករាយជាខ្លាំង ។ គេចោលភ្នែករបស់គេទៅស្ថានសួគ៌

ហើយរង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះ
យេស៊ូវ។ ខ្លះមានកង្វល់ជាខ្លាំង
គេយំនិងអធិស្ឋាន។
ភ្នែករបស់គេហាក់សំឡឹងមើលមក
ខ្លួនឯង
គេមិនហានសំឡឹងមើលទៅលើ
ឡើយ។

ពន្លឺដ៏ភ្លឺស្មានស្នូតិបំបែកភាពងងឹត
ចេញពពួកគេ
ហើយភ្នែករបស់គេដែលបានដាក់
ការអស់សង្ឃឹមមកលើពពួកគេ
បានបែរទៅលើនៅពេលដែលការដ៏
ងក្កណា
និងអំណរដ៏បរិសុទ្ធបានសង្កត់មក
លើអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះយេស៊ូវ
និងពពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌ទាំងអ

សំបានទុតមើលដោយក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង

មកលើអ្នករង់ចាំដោយស្មោះត្រង់។

អ្នកដែលប្រឆាំងទៅនឹងពន្លឺនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ

និងបាត់បង់នូវពន្លឺនៃទេវតាទីពីរ

និងមិនអាចបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីអំណាច

និងសិរីល្អដែលមានដំណឹងថា

មើលហ្ន៎! កូនកំឡោះបានមកហើយ

ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ

នោះឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានបែរចេញពីពួកគេ

ដោយការចងចិត្តព្រើម។

គេបានមើលងាយនិងបដិសេធច្រង

។

អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងនោះនឹង

។

អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងនោះនឹង

ត្រូវបានរំដោយពពកនៃសិរីល្អ។
គេបានរង់ចាំ ទាំងចាំយាម
និងអធិស្ឋាន
អោយដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
គេមិនហានធ្វើអោយទ្រង់
អាក់អន់ព្រះទ័យឡើយ។
ខ្ញុំបានឃើញអារក្ស
និងទេវតារបស់វាស្វៈស្វែងបិទបាំង
ពន្លឺពីស្ថានសួគ៌នេះពីព្រះស្រ្តីរបស់ព្រះ
។

ប៉ុន្តែដរាបណាអ្នកដែលរង់ចាំបានអ
បអរសារទរនឹងពន្លឺនោះនិងចោលភ័
នៃករបស់គេឡើងលើចេញពីផែនដី
ទៅឯព្រះយេស៊ូវ
សាតាំងមិនអាចមានអំណាចនឹងដ
កហូតពន្លឺដ៏មានតម្លៃនោះចេញពីពួ
កគេបានទេ ។

ដំណឹងដែលបានប្រទានមកពីស្ថាន
សួគ៌នេះ

បានប្រយុទ្ធជាមួយសាតាំង
និងទេវតារបស់វា

និងអ្នកដែលគ្រាន់តែអះអាងថា
ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ

ប៉ុន្តែគេបានស្អប់ការយាងមករបស់
ទ្រង់ បានប្រមាថ

និងមើលងាយអ្នកស្មោះត្រង់ដែលទុក
កិច្ចិត្តិទ្រង់។

ប៉ុន្តែទេវតាបានកត់សំគាល់រាល់ការ
អាមាស់ រៀងរាល់ការមើលងាយ
រៀងរាល់ការរំលោភបំពាន

ដែលគេបានទទួលពីបងប្អូនដែលគុ
រាន់តែថាតែមាត់របស់គេប៉ុណ្ណោះ។

មនុស្សជាច្រើនបានបំពង់សំឡេង
របស់គេស្រែកឡើងថា មើលហ្ន៎!

កូនកំឡោះបានមកហើយ
ហើយបានចាកចេញពីបងប្អូនរបស់
គេ

ដែលមិនបានស្រឡាញ់ការលេចម
ករបស់ព្រះយេស៊ូវ។

និងមិនអនុញ្ញាតអោយគេថ្លែងអំពី
ការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ទ្រង់
។

ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវបានបែរព្រះ
ភ្នែកចេញពីអ្នកដែលបដិសេធ
និងស្អប់ការយាងមករបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានត្រាស់បង្គាប់ទេវតា
អោយដឹកនាំស្រូវរបស់ទ្រង់ចេញពី
មនុស្សមិនស្អាតក្រែងពួកគេត្រូវបាន
បង្ខំ។

អ្នកដែលបានស្តាប់តាមដំណឹងនោះ
បានឈរយ៉ាងមានសេរីភាព

និងរូបរមត្តា។
ពន្លឺដ៏ល្អនិងបរិសុទ្ធបានចែងចាំងម
កលេពួកគេ។ ពួកគេបានលះបង់
លោកិយចោល
កាត់ផ្ដាច់ទ្រព្យលោកិយចោល
កាត់ផ្ដាច់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេចេញ
ពីលោកិយ
និងកំចាត់ការចាប់អារម្មណ៍នៃលោ
កិយ៍របស់គេចោល។
ពួកគេបានលះបង់
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេចោល
ហើយទេវតាបាននាំភ្នែកគេអោយ
សំឡឹងឆ្ពោះទៅស្ថានសួគ៌ដោយរំពឹង
ថា
និងឃើញអ្នករំដោះជាទីស្រឡាញ់
របស់គេ។
អំណរដ៏ពិសិដ្ឋនិងបរិសុទ្ធបានចាំង

ចែងមកលើទឹកមុខរបស់គេ
និងបានប្រាប់ពីសេចក្តីសុខសាន្ត
និងអំណរដែលគេបានសោយរាជ្យ
។

ព្រះយេស៊ូវបានត្រាស់បង្គាប់អោយ
ទេវតាទៅចំរើនកម្លាំងដល់គេ
ដ្បិតពេលវេលានៃការពិបាករបស់
គេនៅបន្តទៅទៀត។

ខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកដែលរង់ចាំមិនទាន់បានអត់ធន់
ដូចដែលគេត្រូវធ្វើនៅឡើយទេ។

គេមិនទាន់រួចពីការខុសឆ្គងទេ។ ហើយ
ខ្ញុំបានឃើញថា

សេចក្តីមេត្តាករុណា
និងសេចក្តីល្អរបស់ព្រះក្នុងការបញ្ជា
នៃការព្រមានដល់មនុស្សនៅផែនដី
និងដំណឹងដដែលៗដើម្បីនាំពួកគេ

ឡើងទៅកាន់ចំណុចនៃពេលវេលា
មួយ

ដើម្បីដឹកនាំគេអោយស្រាវជ្រាវយ៉ាងហ្មត់ចត់ដោយខ្លួនឯងថាពួកគេគួរតែដឹកខ្លួនចេញពីការខុសឆ្គងដែលត្រូវបានគេបន្តតាំងពីអ្នកមិនជឿនិងអ្នកប៉ាបនិយម មក។

តាមរយៈដំណឹងទាំងនេះ

ព្រះបាននាំស្រ្តីរបស់ទ្រង់ចេញដែលទ្រង់អាចធ្វើការសំរាប់ពួកគេក្នុងអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លា

និងដែលគេអាចរក្សាគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី២
២:១១-២៥ ដានីយ៉ែល ៨:១៤
ហាបាកុក ២:១-៤ ម៉ាថាយ ២៥:៦
វិវរណៈ ១៤:៨, ១៨:១-៥។

ជំពូកទី២៧ - ទីបរិសុទ្ធ

ពេលនោះ

ខ្ញុំបានឃើញការខកចិត្តយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
នៃពាស្ត្ររបស់ព្រះ។

គេមិនបានឃើញព្រះយេស៊ូវនៅពេល
ដែលគេបានរំពឹងគិតឡើយ។

គេមិនដឹងថា

តើហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់
គេមិនយាងមកដូច្នោះទេ។

គេមិនអាចឃើញភស្តុតាងអ្វីដែលបញ្ជាក់ថាពេលវេលានៃបទទំនាយមិន
ទាន់ចប់នោះទេ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា

តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានបរាជ័យ
ឬតើព្រះខ្ញុំខានមិនបានបំពេញសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ឬ?

ទេទ្រង់បានបំពេញគ្រប់ទាំងសេចក្តី
សន្យារបស់ទ្រង់ទាំងអស់។

ព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបានលើកឡើង
ហើយបានបិទទ្វារនៃទីបរិសុទ្ធនៃរោ
ង្គបោសសម្អាតនៃស្ថានសួគ៌
ហើយបានបើកទ្វារទីបរិសុទ្ធបំផុត
និងបានយាងចូលទៅក្នុងដើម្បីសំ
អាតទីបរិសុទ្ធ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
អ្នកដែលរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់នឹងបា
នយល់ពីអាថ៌កំបាំង។

មនុស្សបានគិតខុសប៉ុន្តែគ្មានការប
រាជ័យនៅខាងចំណែករបស់ព្រះគ្រី
ស្ទឡើយ។ អ្វីទាំងអស់ដែល
ព្រះបានសន្យាបានសំរេចហើយ
ប៉ុន្តែមនុស្សសំឡឹងមើលមកផែនដី
ដោយភ័ន្តច្រឡំដោយជឿថា

ផែនដីនោះជាទីបរិសុទ្ធដែលត្រូវបោសសំអាតនៅចុងបំផុតនៃរយៈពេលនៃបទទំនាយទៅវិញ។

ការរំពឹងរបស់មនុស្សបានបរាជ័យ ប៉ុន្តែសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះមិនខុសទាល់តែសោះ។

ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់អោយតម្រង់ផ្លូវអ្នកខកចិត្តដើម្បីដឹកនាំគំនិតរបស់គេទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត ដែលទ្រង់បានយាងចូលដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធនិងលោះអោយធូរនិងបាបរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ដល់ទេវតាថា អ្នកទាំងឡាយដែលបានរកទ្រង់ឃើញនឹងយល់ពីការងារដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានគង់
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ទ្រង់បានអភិសេកជាមួយទីក្រុងយេ
រូសាឡើយម្តង
ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានបំពេញការ
ងាររបស់ទ្រង់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
រួចមកទ្រង់នឹងយាងមកកាន់ផែនដី
ដោយអំណាចដ៏សប្បុរស
និងយកអ្នកសុចរិតជាអ្នកដែលបាន
រង់ចាំការយាងមកវិញរបស់ទ្រង់ដោ
យអត់ធ្មត់ទៅឯទ្រង់។

បន្ទាប់មកទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វី
ដែលបានកើតឡើងនៅស្ថានសួគ៌
នៅពេលដែលរយៈពេលនៃបទទំនា
យបានបញ្ចប់ នៅឆ្នាំ១៨៤៤។
ខ្ញុំបានឃើញថានៅពេលដែលការ

ងាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅទីបរិសុទ្ធបា
នចប់ហើយ ទ្រង់បានបិទទ្វារអាគារ
នោះភាពងងឹតយ៉ាងធំ
បានគ្របលើអ្នកដែលបានឮ
និងបានបដិសេធដំណឹងនៃការយា
ងមកវិញ របស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយគេក៏មើលទ្រង់លែងឃើញ។
ពេលនោះព្រះយេស៊ូវបានតែងអង្គ
ដោយព្រះពស្ត្រាដ៏មានតម្លៃ។
នៅជុំវិញផ្នែកខាងក្រោមនៃព្រះពស្ត្រ
រទ្រង់ មានត្បូងនិងកន្ទឹម
ទ្រង់បានទម្លាក់ពិស្វារបស់ទ្រង់នូវ
ការងារដ៏មានតម្លៃ។
ហើយនៅពេលដែលព្រះអង្គធ្វើចល
នា វាបានបញ្ចេញពន្លឺដូចពេជ្រ
បង្ហាញអក្សរដូចជាបានសរសេរឈ្ម
មោះ ឬឆ្លាក់នៅលើអារកាក់មាស។

បន្ទាប់ពីទ្រង់បានតែងអង្គទ្រង់រួចសុ
រេចជាមួយនឹងរបស់ម្យ៉ាង
នៅលើព្រះសិរទ្រង់មើលទៅដូចជា
ម្តងនោះមក
ទេវតាបានព័ទ្ធជុំវិញទ្រង់
ហើយឆ្លងទៅក្នុងជាន់ទីពីរដោយរា
ជរថនៃអណ្តាតភ្លើង។ ពេលនោះ
ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាត់អោយកត់សំគា
ល់នូវអាគារទាំងពីរនៅទីបរិសុទ្ធនៃ
ស្ថានសួគ៌។ រាំងននប្បទារបានបើក
ហើយគេបានអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំចូល
ទៅ។ នៅក្នុងអាគារទីមួយ
ខ្ញុំបានឃើញជើងចង្កៀងដែលមាន
ចង្កៀងប្រាំពីរ ដែលមើលទៅភ្នំចាំង
ព្រមទាំងតុដែលមាននំប៉័ងតាំងទុក
នៅពីលើ និងអាសនាគ្រឿងក្រអូប
និងកំញាណ។

គ្រឿងសង្ហារឹមទាំងអស់
នៅក្នុងអាគារនេះ
មើលទៅដូចជាមាសសុទ្ធ
ហើយបានចាំងរូបអ្នកដែលចូលទៅ
កន្លែងនោះ។
រាំងននដែលបាំងខ័ណ្ឌចែក
អាគារទាំងពីរនេះ មើលទៅភ្លឺ
រុងរឿងណាស់។
វាធ្វើពីសំភារៈខ្ពស់ៗគ្នា
ហើយមានពណ៌ផ្សេងៗគ្នាដែលមាន
នរឹមយ៉ាងស្អាតដែលមានរូបចម្លាក់
មាសជាតំណាងទេវតានៅពីលើបន្ទប់
ប៉ុន្តែវាបានគេលើកឡើង
ហើយខ្ញុំបានគន់មើលទៅក្នុងអាគារ
ទីពីរ។ ទីនោះ
ខ្ញុំបានឃើញហិបមួយដែលបានលេ
ចឡើងជាមាសសុទ្ធ។

នៅជាយជុំវិញហិបខាងលើមានស្នា
ដៃដ៏អស្ចារ្យតំណាងអោយមកុដ។
វាធ្វើពីមាសសុទ្ធ។ នៅក្នុងហិប
មានបន្ទុះថ្មដែលមានសរសេរក្រិត្យវិ
ន័យដបប្រកាស។

នៅចុងទាំងសងខាងនៃហិប
មានចេរូប៊ីនដ៏គួរអោយស្រឡាញ់ដែល
មានស្នាបត្រដាងលើហិបនោះ។
ស្នាបរបស់លោកបានលើកឡើង
យ៉ាងខ្ពស់

ហើយប៉ះគ្នានៅពីលើព្រះសិររបស់ពុ
រះយេស៊ូវនៅពេលដែលទ្រង់បាន
ឈរនៅក្បែរហិប

ព្រះភ័ក្ត្ររបស់លោកបែររកគ្នា
ហើយលោកសំឡឹងមើលទៅហិប
ខាងក្រោម

ទតមើលទៅបញ្ញត្តិរបស់ព្រះដោយ

យកព្រះទ័យទុកដាក់។ នៅចន្លោះ
ចេរបីនទាំងពីរ មានកំញាណាមាស។
ហើយនៅពេលដែលសេចក្តីអធិស្ឋា
នរបស់ពួកបរិសុទ្ធបានមកឯព្រះយេ
ស៊ូវ
ទ្រង់បានថ្វាយសេចក្តីអធិស្ឋានទាំង
នោះទៅឯព្រះវរបិតា
ភ្លិនក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់បានចេញពីកំ
ញាណនោះ។
មើលទៅវាដូចជាផ្សេងដែលមានព
ណ៌យ៉ាងស្អាត។
នៅពីលើកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបា
នឈរពីមុខហើប
ខ្ញុំបានឃើញសិរីល្អដ៏មានពន្លឺភ្លឺថ្វា
ដែលខ្ញុំមិនមើលចំឡើយ។
វាលេចឡើងដូចជាបណ្តឹងដែលព្រះ
បានគង់នៅ។

នៅពេលដែលកំញាណបានឡើង
ទៅឯព្រះវរបិតា
សិរីល្អដ៏អស្ចារ្យបានចេញពីបល្ល័ង្ក
បស់ព្រះវរបិតាទៅឯព្រះយេស៊ូវ
ហើយចេញពីព្រះយេស៊ូវវាបានចាំង
ទៅលើអ្នកដែលសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់
គេ

បានឡើងទៅដូចជាកំញាណដ៏ក្រីក្រ
បឈ្នួលបឈ្នួល។ ព្រះ

និងសិរីល្អបានចាក់ទៅលើព្រះយេ
ស៊ូវយ៉ាងបរិបូរណ៍ចោលស្រមោលទៅ
លើទិសនោសប្រោស
ហើយខ្សែនៃសិរីល្អក៏បានបំពេញពុ
រះវិហារទាំងមូល។

ខ្ញុំមិនអាចមើលទៅសិរីល្អនោះបាន
ទៀតឡើយ។ គ្មានភាសាណាអាចពិ
ពណ៌នាពីសិរីល្អនោះបានឡើយ។

ខ្ញុំមាន ការរំភើបយ៉ាងខ្លាំង
ហើយបានបែរចេញពីទស្សន៍យភា
ព័ងមានចេត្តា និងសិរីរុងរឿង
នោះ។

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវទីបរិសុទ្ធនៅ
ផែនដីដែលមានអាគារពីរ។

វាដូចជាទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ដូច
នេះដែរ។ ទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំថា
វាក៏ជាទីបរិសុទ្ធនៅផែនដីជារូបរាង
នៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។

គ្រឿងសង្ហារឹមនៅអាគារទីមួយនៃទី
បរិសុទ្ធនៃផែនដីដូចជាអាគារទីមួយ
នៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌ដែរ។

អាគារបានលើកឡើង
ហើយខ្ញុំបានមើលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
នៃទីបរិសុទ្ធបំផុត

ហើយបានឃើញថាគ្រឿងសង្ហារឹម
ក៏ដូចជាទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅស្ថានសួ
គីដែរ។

សង្ឃបានធ្វើការបូជានៅអាគារទាំង
ពីរនេះនៅផែនដី។

នៅក្នុងអាគារទីមួយ
សង្ឃបានធ្វើការរាល់ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ
ហើយបានចូលទៅ

ក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ
ដើម្បីសំអាតពីអំពើបាបដែលបាន
នាំមកដាក់នៅទីនោះ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការនៅក្នុងអាគារ
ទាំងពីរនោះនៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួ
គី។

ទ្រង់បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃសុ
ថានសួគីដោយលះបង់ព្រះលោហិត

របស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
សង្ឃនៅដែនដីត្រូវបានដកចេញ
ដោយការសុគត
ហេតុដូច្នោះហើយបានជាពួកលោក
មិនអាចបន្តទៅទៀតបាន
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះយេស៊ូវគឺជាសង្ឃដ៏អស់កល្ប។
តាមរយៈយញ្ញបូជានិងការលះបង់
បាននាំមកកាន់ទីបរិសុទ្ធនៅដែនដី
កូនចៅអីស្រាអែលត្រូវតែចាប់យក
សេចក្តីល្អរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដៃ
លនិងយាងមក។
ហើយនៅក្នុងព្រះតម្រិះរបស់ព្រះ
ការងារដ៏ចាំបាច់នេះ
ព្រះបានប្រទានដល់យើង
ដែលយើងត្រូវតែមើលត្រឡប់ក្រោយ
ទៅឯការនោះ

ហើយយល់ពីការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។

នៅគ្រាជាប់ឆ្កាងពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅកាល់រ៉ារី ទ្រង់បានស្រែកថា ការស្រេចហើយ ហើយរាំងននក្នុងព្រះវិហារបានរហែកជាពីរ ពីលើចុះក្រោម។

ការនេះបង្ហាញថា ការងារនៅទីបរិសុទ្ធនៃផែនដីបានចប់ជារៀងរហូតហើយ ហើយថា ព្រះនឹងមិនជួបជាមួយពួកគេទៅទៀតនៅក្នុងព្រះវិហារនៅផែនដីនេះ ដើម្បីទទួលយកបូជារបស់គេឡើយ។ ពេលនោះ

ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវបានខូចាយ

ហើយដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើការដោយពុ
រះអង្គជ្ជាល់នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថា
នសួគ៌។

ដូចដែលសង្ឃបានចូលទៅក្នុងទីបរិ
សុទ្ធបំផុតនៅផែនដីមួយឆ្នាំម្តង
ដើម្បីសំអាតទីបរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវ
បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុ
តនៅស្ថានសួគ៌

នៅចុងបញ្ចប់នៃ២៣០០ថ្ងៃនៃគម្ពីរ
ដានីយ៉ែល ជំពូក៧

នៅឆ្នាំ១៨៤៤ដើម្បីលោះអោយជួន
និងបាបសំរាប់អ្នកដែលអាចបានទ
ទួលប្រយោជន៍ដោយការសំរុះសំរួ
ល

និងសំអាតទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ទាំង
អស់។

សូមអាន និក្ខមនំ ជំពូក ២៥-២៨
លេខីន័យ ជំពូក ១៦
ពង្សាវតាក្យត្រី ទី២ ២:១១
ដានយ៉ែល ៨:១៤ ម៉ាថាយ
២៧:៥០-៥១ ហេព្រើរ ជំពូក ៩
វិវរណៈ ជំពូក២១។ -

ជំពូកទី២៨ - សាររបស់ទេវតាទីបី

នៅពេលដែលការងាររបស់ព្រះយេស៊ូវបានចប់នៅទីបរិសុទ្ធ
ហើយបានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត

ហើយបានឈរនៅមុខហិបដែលមានបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ

ទ្រង់បានចាត់ទេវតាដ៏មានចេស្ដាមួយអង្គទៀតជាមួយនឹងព្រះរាជសារទីបី។

ទ្រង់បានដាក់ភ្លើងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទេវតា

ហើយនៅពេលដែលលោកបានចុះទៅកាន់ផែនដីដោយចេស្ដានិងអំណាច

លោកបានប្រកាសការព្រមានដ៏គួរ

អោយភ័យខ្លាច
ជាការគំរាមដ៏រន្ធត់ដែលមិនធ្លាប់កើ
តមានដល់មនុស្ស។
ដំណឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីដាក់

កូនចៅរបស់ព្រះអោយនៅក្នុងការ
ថែរក្សារបស់ទ្រង់
និងបង្ហាញគេអំពីពេលវេលានៃ
សេចក្តីល្ងង់
និងការទង្គិះចិត្តដែលនៅចំពោះពួក
គេ។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ពួកគេត្រូវបាននាំមកដឹកការប្រយុទ្ធ
ជាមួយសត្វនោះនិងរូបវាហើយ។
សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់អំពីជីវិតអ
ស់កល្បរបស់គេ
គឺការប្រកាន់ជំហរខ្ជាប់ខ្ជួន។
ទោះបីជាជីវិតរបស់គេត្រូវប្រឈមទ

លំនឹងបង្ហាញលក្ខណ៍ភ្លើងក៏ដោយ
ក៏គេត្រូវតែប្រកាន់ជំហរនៃសេចក្តីពិ
ត្តិខ្ជាប់ខ្ជួនដែរ។

ទេវតាទូបិបិទសាររបស់លោកដោ
យព្រះបន្ទូលបែបយ៉ាងនេះ៖

“នេះគឺជាការ
អត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
គឺជាអ្នកដែលកាន់គ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិ
របស់ព្រះ
និងស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ
”។

នៅពេលដែលលោកមានបន្ទូលពា
ក្យទាំងនេះម្តងទៀត
លោកបានចង្អុលទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធ
នៃស្ថានសួគ៌។

គំនិតរបស់អ្នកដែលទទួលដំណឹង
នេះ

ត្រូវបានទេវតាតម្រង់ទៅទិសសុទ្ធចប់
ផុតដែលព្រះយេស៊ូវឈរនៅពីមុខ
ហាបសញ្ញា

ធ្វើការទូលអង្វរជាគ្រាចុងក្រោយប
ង្អស់

និងសំរាប់អ្នកដែលលើសនឹងបញ្ញត្តិ
របស់ព្រះដោយធ្វើព្រងើយកន្តើយ។
ការលោះអោយធូននិងបាបនេះ

ត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់អ្នកសុចរិត
ដែលបានស្តាប់ព្រមទាំងអ្នកសុចរិត
ដែលនៅរស់ផងដែរ។

ព្រះយេស៊ូវបានលោះអោយធូននិង
បាបសំរាប់អ្នកបានស្តាប់ហើយ
ហើយបានធ្វើបាបដោយមិនដឹងខ្លួន

ដោយមិនបានទទួលពន្លឺពីបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានបើកទ្វារទីបរិសុទ្ធបំផុត

គេបានឃើញពន្លឺនៃថ្ងៃបរិសុទ្ធ

ហើយវាស្រ្តរបស់ព្រះត្រូវបានព្រះ

សាកល្បង

និងបានដកពីសោធដូចជាព្រះបាន

សាកល្បងសាសន៍អីស្រាអែលជំនាន់ដើមដើម្បីឱ្យឃើញថា

តើពួកគេគោរពច្បាប់របស់ទ្រង់ឬទេ

នោះដែរ។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទីបី

បានចង្អុលទៀងលើបង្ហាញដល់ពួក

អ្នកដែលខកចិត្តអំពីទីបរិសុទ្ធបំផុត

នៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។

ពួកគេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

ពួកគេបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ

ដោយសេចក្តីជំនឿ
ចូលទៅក្នុងទិវិសុទ្ធបំផុត។
គេបានឃើញព្រះយេស៊ូវម្តងទៀត
ហើយអំណរ
និងសេចក្តីសង្ឃឹមបានពន្លឺកឡើងវិ
ញ។ ខ្ញុំបានឃើញគេមើលទៅខាង
ក្រោយដើម្បីរំលឹកពីអតីតកាល
តាំងពីការប្រកាសពីព្រឹត្តិការណ៍នៃ
ការយាងមកលើកទីពីរបស់ព្រះយេ
ស៊ូវ
រហូតដល់ការធ្វើដំណើររបស់គេទៅ
កាន់ការឆ្លងពេលវេលានៅឆ្នាំ១៨៤
៤។
គេឃើញការខកចិត្តរបស់គេបានព
ន្យល់
ហើយក្តីអំណរនិងការប្រាកដប្រជា
ធ្វើអោយគេមានសកម្មភាពឡើងវិ

៣។

ទេវតាទីបីបានបំភ្លឺពីអតីតកាលបច្ចុ
ប្បន្នកាល និងអនាគតកាល
ហើយគេបានដឹងថា

ព្រះបានដឹកនាំគេដោយទិព្វញ្ញាណ
ដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ ។

ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញថា
វាស្រ្តសំណាលបានដើរតាមព្រះយេ
ស៊ូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយបានមើលហិបសញ្ញា
និងទីសណ្ឋានសប្រោស
ហើយមានការចាប់អារម្មណ៍នឹងសិរី
ល្អយ៉ាងខ្លាំង ។

ព្រះយេស៊ូវបានបើកគំរូហិបសញ្ញា
ហើយមើលហ្ន៎!

បន្ទុះថ្មដែលមានក្រិត្យវិន័យដប់ប្រ
ការបានសរសេរនៅលើនោះ។

គេបានតាមដានទៅឯសង្ឃពីបុរា
ណ ប៉ុន្តែគេបានញ័ររន្ធត់
នៅពេលដែលគេឃើញក្រិត្យវិន័យ
ទីបួនបាននៅក្នុងចំណោមបញ្ញត្តិទាំងដប់

នៅពេលដែលពន្លឺដ៏ត្រចះត្រចង់បាន
នាំមកលើក្រិត្យវិន័យ
ទីបួននោះខ្លាំងជាងក្រិត្យវិន័យប្រាំបួន
ដទៃទៀត
និងរង្វង់នៃសិរីល្អពីទូជុំវិញក្រិត្យវិន័យ
ទីបួននោះ។

គេរកមិនឃើញមានអ្វីដែលផ្តល់ពត៌
មានដល់គេថា
ថ្ងៃបរិសុទ្ធត្រូវបានលុបចោល
ឬផ្លាស់ប្តូរទៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍រិ

ញូនោះឡើយ។

វាមានអក្សរដូចកាលដែលព្រះបាន

មានបន្ទូលដោយមោះមុត

និងភាពរុងរឿងគួរអោយរន្ធត់នៅ

លើភ្នំនៅពេល ដែលមានផ្នែកបន្ទោរ

ផ្ទុកលាន់

និងរន្ទះដូចកាលដែលទ្រង់បានសរ

សេរនៅលើបន្ទះថ្ម

ដោយអង្គុលីដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ផ្កា

ល់ដូច្នោះដែរ។ ក្នុងរវាងប្រាំមួយថ្ងៃ

ឯងអាចធ្វើការ របស់ឯងបាន

តែដល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ

គឺជាថ្ងៃឈប់សំរាកម្ខាងយប់ព្រះយេហូវ

វាជាព្រះនៃឯងវិញ។

គេបានភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលគេឃើញ

ការថែរក្សាភ្នំភ្នំវិទ្យុនីយដ្ឋានប្រកាស។

គេឃើញថាបន្ទះថ្មភ្នំភ្នំវិទ្យុនីយបាន

ដាក់នៅជិតព្រះយេហូវ៉ាគ្របបញ្ចាំងនិង
ការពារដោយភាពបរិសុទ្ធ
របស់ទ្រង់។ គេឃើញថា
គេបានជាន់ឈ្នីលើក្រឹត្យវិន័យទីបួន
នៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ
ហើយបានគោរពថ្ងៃមួយដែលអ្នកមិ
នជឿព្រះ
និងប៉ាបបានផ្តល់អោយជំនួសថ្ងៃដៃ
លព្រះយេហូវ៉ា
បានញែកចេញនោះវិញ។
គេបានបន្ទាបខ្លួនគេនៅចំពោះព្រះ
ហើយកាន់ទុក្ខ (យំសោក)
ចំពោះការទទឹងច្បាប់ក្នុងមករបស់
គេ។

ខ្ញុំបានឃើញកំញាណ
នៅក្នុងផ្សេងនៃអាសនាគ្រឿងក្រីអូ

ប

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយ
ការលន់ត្រូវទោសរបស់ពួកគេទៅឯពុ
រះវេរិភាពទ្រង់។

ហើយនៅពេលដែលវាបានឡើង
ទៅលើ

ពន្លឺដ៏ភ្លឺបាននៅលើព្រះយេស៊ូវ

ហើយគេបានដឹងខ្លួនគេ

អំពីការរំលងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ

ហើយទឹកមុខរបស់គេបានបំភ្លឺដោ

យក្តីសង្ឃឹម និងក្តីអំណរ។

គេបានរួបរួមជាមួយនិងការងាររប
ស់ទេវតាទីបី

ហើយបានបន្តសំឡេងឡើងឡើង

និងប្រកាសការព្រមានដ៏ធំ។

ប៉ុន្តែដំបូងឡើយ

មានមនុស្សតិចតួចទេដែលទទួលដំ

ណឹងនោះតែពួកគេនៅតែបន្តប្រកាសការព្រមាននោះ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជាច្រើនទទួលដំណឹងរបស់ទេវតាទីបីហើយបានស្រែករួមគ្នាជាមួយនឹងអ្នកប្រកាសដំណឹងពីដំបូងហើយគេបានលើកដំកើងព្រះ

និងបង្ហាញទ្រង់ដោយគោរពថ្ងៃឈប់សំរាកដែលទ្រង់បានញែក។

អ្នកដែលបានទទួលដំណឹងទីបីជាច្រើន មិនបានដឹងពីដំណឹងទីមួយនិងទីពីរទេ។

សាតាំងបានយល់អំពីរឿងនេះហើយភ្នែកដ៏អាក្រក់របស់វាបានសំឡេងមើលទៅលើពួកគេប៉ុន្តែទេវតាទីបី

បានចង្អុលបង្ហាញគេពីទីបរិសុទ្ធបំផុត
តិ

ហើយអ្នកដែលបានដឹងពីដំណឹងម
នៗបានចង្អុលបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់ទី
បរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។

មនុស្សជាច្រើនបានឃើញច្រវាក់នៃ
សេចក្តីជំគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងសារវ
បស់ទេវតាទាំងបី ហើយបានទទួល
ដោយអំណរ។

គេបានជឿដំណឹងទាំងនោះតាមលំ
ដាប់របស់វា

ហើយបានដើរតាមព្រះយេស៊ូវដោ
យសេចក្តីជំនឿចូលទៅក្នុងទីបរិសុ
ទ្ធនៅស្ថានសួគ៌។

ដំណឹងនេះត្រូវបាន
បង្ហាញដល់ខ្ញុំដូចជាយុទ្ធការសំរាប់
ទប់រាងកាយ។

ហើយនៅពេលដែលមានមនុស្សទទួល និងយល់ពីដំណឹងនោះ ពួកគេបានទទួលការការពារប្រឆាំងនឹងកលស្បៀងជាច្រើនរបស់សាតាំង។

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំ នៅឆ្នាំ១៨៤៤មក សាតាំងនិងទេវតារបស់វា ធ្វើការរាយអន្ទាក់ដើម្បីបំផ្លាញជំនឿរបស់ពួកជំនុំយ៉ាងមមាញឹក។ វាបានបំភ័ន្តគំនិតរបស់អ្នកដែលមានបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ទាក់ទងនឹងរឿងនេះ។ វាបានលេចឡើងក្នុងរូបរាងនៃការបន្ទាបខ្លួន។ វាបានផ្លាស់ប្តូរដំណឹងទីមួយ

នឹងទីពីរ និងទីបី
និងបានបង្ហាញពីអនាគតសំរាប់ការ
សំរេចរបស់គេនៅពេលអ្នកដទៃបា
នចង្អុលត្រឡប់ក្រោយក្នុងអតីតកា
លដែលអះអាងថា
គេបានបំពេញរួចស្រេចហើយ។
មនុស្សទាំងនេះបានដកគំនិតមិន
ជឿចេញ
និងលើកជំនឿរបស់គេឡើង។
ខ្លះបានស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរដោយខ្លួន
ឯង
ដើម្បីព្យាយាមស្ថាបនាជំនឿរបស់
គេឡើងចេញពីពួកជំនុំ។
សាតាំងបានសំដែងសេចក្តីជំរករា
យជាខ្លាំងចំពោះរឿងនេះ
ព្រោះវាបានដឹងថា
អ្នកដែលរហូតពីយុទ្ធកា

វាអាចបំភ័ន្តដោយការខុសឆ្គងជាច្រើន និងបោកបក់ដោយខ្យល់នៃគោលលទ្ធិ។

មនុស្សជាច្រើនដែលបានដឹកនាំក្នុងដំណឹងទីមួយ និងទីពីរ

បានបដិសេធដំណឹងនោះ

ហើយការបែកខ្ញែកខ្ចាត់ខ្ចាយ

បានកើតឡើងពាសពេញពួកជំនុំ។

ពេលនោះ ខ្ញុំបានឃើញ

រឿងមមីលេវ។

មើលទៅគាត់អន្ទះសារហើយឱនចុះ

ដោយសេចក្តីទុក្ខព្រួយ និងកង្វល់

ពីព្រោះតែវាស្រួលរបស់គាត់។

គាត់បានឃើញក្រុមដែលបានរូបរួម

គ្នា និងស្រឡាញ់គ្នា នៅឆ្នាំ១៨៤៤

បានបាត់បង់សេចក្តីស្រឡាញ់រវាង

គ្នានិងគ្នា

ហើយបានប្រឆាំងគ្នាទៅវិញទៅមក
។ គាត់បានឃើញ
គេបានត្រឡប់ទៅរកសណ្ឋាននៃកា
រក្សតំជំនឿវិញ។
ទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំងបានបន្ថយកម្លាំង
របស់គាត់។
ខ្ញុំបានឃើញពួកអ្នកដឹកនាំបានឃ្នាំ
មើលលោក វិលៀមមីលើរ
ខ្មាចក្រែង
គាត់នឹងទទួលដំណឹងរបស់ទេវតាទិ
ប៊ី និងក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះ។
ហើយនៅពេលដែល
គាត់លំអៀងទៅរកពន្លឺពីស្ថានសួគ៌
ពួកមនុស្សទាំងនោះបានរៀបចំផែន
ការដើម្បីទាញគំនិតរបស់គាត់ចេញ
។
ខ្ញុំបានឃើញឥទ្ធិពលរបស់មនុស្ស

បានខំប្រឹងរក្សាគំនិតរបស់គាត់នៅ

ក្នុងភាពងងឹត

និងទុកតទួលរបស់គាត់ក្នុងចំ

ណោមពួកគេ

នៅក្នុងរយៈពេលដែល

រលៀមមីលើវាបានបំពង់សំឡេងរបស់

គាត់ទាស់នឹងពន្លឺស្ថានសួគ៌។

គាត់បានបរាជ័យ

ក្នុងការមិនទទួលដំណឹងដែលនឹង

បានពន្យល់យ៉ាងច្បាស់ពីការខកថា

គួររបស់គាត់

ហើយចោលពន្លឺនិងសិរិលពីអនាគត

ដែលនឹងបានរកឃើញនូវកម្ម

លាំងដ៏ខ្ពោះលើយរបស់គាត់

ធ្វើអោយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់

បានភ្លឺឡើង

និងបានដកនាំគាត់អោយសរសើរដំ

កើងព្រះ។

ប៉ុន្តែគាត់បានលំអៀងទៅខាងប្រាជ្ញ
ញាតិរបស់មនុស្សជាជាងព្រះវិញ
និងបាន

បំបែកដោយការងារដ៏ពិបាកក្នុងបុព្វ
ហេតុនៃចៅហ្វាយរបស់គាត់

ហើយដោយសារអាយុ
គាត់មិនមានតម្លៃដូចជាអ្នកដែលបាន
នរក្សាគាត់ពីសេចក្តីពិតឡើយ។

គេជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ
ហើយអំពើបាបក៏ធ្លាក់មកលើពួកគេ
។ ប្រសិនបើ

រឿងមមីលើវាបានទទួលសាររបស់
ទេវតាទីបី

រឿងរ៉ាវជាច្រើននៃការងងឹត
និងការអាថ៌កំបាំងសំរាប់គាត់នឹងបាន
ពន្យល់។

បងប្អូនរបស់គាត់បានប្រកាសសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងការចាប់អារម្មណ៍បែបនេះសំរាប់គាត់

គាត់បានគិតថាគាត់មិនបែកចេញពីពួកគេឡើយ។

ថតរបស់គាត់បានទោរទៅរកសេចក្តីពិត

ប៉ុន្តែពេលនោះគាត់បានសំឡឹងមើលទៅបងប្អូនគាត់។

គាត់បានប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតនោះ។

តើគាត់អាចបែកចេញពីអ្នកដែលបានឈរទឹមស្នាជាមួយគាត់ក្នុងការប្រកាសអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវឬទេ? គាត់បានគិតថា

ពួកគេពិតជាមិនអាចនាំអោយគាត់រ
ង្វេងឡើយ។

ព្រះបានបណ្តោយគាត់អោយនៅក្នុ
រោមអំណាចរបស់សាតាំង
ហើយសេចក្តីស្លាប់មានអំណាចលើ
គាត់។

ទ្រង់បានលាក់គាត់ទុកក្នុងផ្នូរអោយ
ឆ្ងាយពីអ្នកដែលទាញគាត់ចេញពីពុ
រះតិចឈប់ឈរ។

លោកម៉ូសេបានប្រព្រឹត្តខុសនៅពេ
លដែលគាត់ហៀប
នឹងបានចូលទៅក្នុងដែនដីដែលព្រះ
បានសន្យា។

ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញថា
រលៀមមីលើវាបានប្រព្រឹត្តខុសនៅ
ពេលដែលគាត់ហៀបនឹងបានចូល

ទៅក្នុងទឹកដីកាណាននៃស្ថានសួគ៌
ដូចគ្នាដែរ

ហើយដោយបណ្តោយឱ្យតទីពលរ
បស់គាត់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត។

មនុស្សដទៃទៀតបានដឹកនាំគាត់
ទៅកាន់ចំណុចនេះ។

ខ្លះទៀតត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះ
រឿងនេះ។

ប៉ុន្តែទេវតាបានរក្សាធូលីដីនៃរាស្ត្រ
បស់ទ្រង់

ហើយគេនឹងក្រោកឡើងនៅពេលពួ
សំឡេងត្រៃចុងក្រោយបង្អស់។

សូមអាន និក្ខមនំ ២០:១-១៧,
៣១:១៨ ថៃស្យាឡូនីច ទី១ ៤:១៦
វិវរណៈ ១៤:៩-១២។

ជំពូកទី២៩ - អាសនាដ៏រឹងមាំ

ខ្ញុំបានឃើញក្រុមមួយដែលបានឈរ
រយោមយ៉ាងម៉ត់ចត់ និងមាំមួន
ហើយដែលមិនមើលមុខអ្នកដែលរុះ
រើសេចក្តីជំនឿ

ដែលបានស្ថាបនាឡើងរបស់ពួកជំនុំ
នុំនោះផង។

ព្រះបានទតមកលើពួកគេ
ដោយការកោតសរសើរ។

ទេវតាបានបង្ហាញជំហានបីដល់ខ្ញុំមួយ
ពីរ និងបី សាររបស់ទេវតាទីមួយ
ទីពីរ និងទីបី។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
វេទនាមកដល់អ្នកដែលដកយកឬក
កូរកាយដំណឹងនេះ
ការយល់សេចក្តីពិតនៃដំណឹងនេះ

មានសារសំខាន់ណាស់
វាសនារបស់មនុស្សពឹងផ្អែកលើអា
កប្បកិរិយាដែលគេបានជឿ។
ទេវតាបាននាំខ្ញុំទៅកាន់ដំណឹងនេះ
ម្តងទៀត
ហើយបានបង្ហាញពីរបៀបដែលវា
ស្រួលជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានទិ
ញ្ញជំនឿរបស់គេ។
វាបានមកដោយការឈឺចាប់យ៉ាងខ
លាំង និងជម្លោះយ៉ាងតឹងតែង។
ព្រះបាននាំគេមួយជំហានម្តងៗ
រហូតដល់ទ្រង់
បានដាក់គេនៅលើអាសនាដ៏រឹងមាំ
មិនរំកិលមួយ។ ពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សម្នាក់ៗ
នៅពេលដែលគេបានមកដល់អាស
នាមួយនិងឡើងទៅលើ

គេបានពិនិត្យមើលគ្រឹះរបស់វា។
អ្នកខ្លះបានឈានឡើងលើអាសនា
នោះដោយអំណរ។

ខ្លះទៀតបានចាប់ផ្តើមរក
ឃើញកំហុសក្នុងការចាក់គ្រឹះរបស់
អាសនានោះ។

គេចង់ធ្វើការកែលំអអោយកាន់តែ
មាំឡើង

នោះអាសនានឹងបានល្អត្រឹមត្រូវ
ហើយមនុស្សម្នាក់ៗតែសប្បាយ
ឡើង។

អ្នកខ្លះបានចុះពីអាសនានោះ
ហើយបានពិនិត្យមើលវា
ថែមទាំងបានរកឃើញបញ្ហាក៏ប្រកា
សថា

អាសនានេះបានធ្វើខុសហើយ។
ខ្ញុំបានឃើញថា

មនុស្សសឹងតែទាំងអស់បានឈរ
យ៉ាងរឹងមាំនៅលើអាសនា
និងបានជំរុញអោយអ្នកដែលបាន
ចុះពីអាសនា ឈប់ភ្នំញញែក
ព្រោះព្រះគឺជាមេដាង
ហើយគេកំពុងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងពុ
រះដែលបានដឹក
នាំពួកគេទៅកាន់អាសនាដ៏មាំមួយ
នោះហើយ
ហើយដោយការរួបរួមគ្នា
ពួកគេសឹងតែទាំងអស់បានងើបភ្នែ
កគេឡើងទៅលើមេឃ
ទាំងសរសើរដំកើងព្រះ
ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ។
ការនេះបានធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់អ្ន
កដែលបានភ្នំញញែក
ហើយបានចុះចេញពីអាសនា

ហើយគេក៏បានឈានឡើងទៅលើ
អាសនាវិញដោយបន្ទាបខ្លួន។

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំត្រឡប់ទៅការ
ប្រកាស
ពីការយាងមកលើកទី១របស់ព្រះគ្រី
ស្ទ។

លោកយ៉ូហានបានទទួលវិញ្ញាណ
និងអំណាចរបស់លោកអេលយ៉ា
ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះយេស៊ូវយា
ងមក។

អ្នកដែលបដិសេធដំណឹងរបស់យ៉ូ
ហាន
និងមិនបានទទួលផលប្រយោជន៍
ពីការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើ
យ។

ការប្រឆាំងរបស់គេទៅនឹងការប្រកា

សព្វការយាងមកលើកទី១របស់ទ្រង់
បានដាក់គេនៅត្រង់កន្លែង

ដែលគេមិនអាចទទួល

ដោយរៀបចំខ្លួននូវភស្តុតាងដ៏ធំបំផុត
ថា ទ្រង់ជាព្រះមេស៊ី។ សាតាំង
បានដឹកនាំអ្នក

ដែលបដិសេធដំណឹងរបស់លោក
យ៉ូហាន អោយបន្តទៅមុខទៀត

អោយបដិសេធព្រះយេស៊ូវ
ហើយនិងភ្នាក់ងារទ្រង់។

ដោយការធ្វើដូច្នោះ

វាបានដាក់ពួកគេនៅ កន្លែង

ដែលគេមិនអាចទទួលព្រះពរនៅថ្ងៃ
ទី៥០

ដែលបានបង្រៀនគេពីវិធីចូលទៅក្នុង
ទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌។

ការរំហែកនៃវាំងននក្នុងព្រះវិហារប

ដ្ឋានព្រះមហាក្សត្រ យញ្ញបូជា
និងបញ្ញត្តិរបស់ពួកយូដា
ព្រះលែងទទួលតទៅទៀតហើយ។
ការថ្វាយដង្ហាយដុតដ៏ធំត្រូវបានធ្វើ
ហើយ និងត្រូវបានព្រះទទួលផង
ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលបានយាងមក
នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០
បាននាំគំនិតរបស់ពួកសាវ័កពីទីបរិ
សុទ្ធនៅផែនដី
ទៅទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌
ដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងចូល
ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់
និងខ្មាយមកលើពួកសាវ័ក
នូវប្រយោជន៍នៃការលោះអោយធូរ
និងបាបរបស់ទ្រង់។
ពួកយូដាត្រូវបានទុកនៅក្នុងការបោ

ក៏បញ្ឆោត និងភាពងងឹតទាំងស្រុង។
គេបានបាត់បង់ពន្លឺទាំងអស់
ដែលគេមានលើគំរោងការនៃការស
ង្រ្គោះ ហើយនៅតែទុកចិត្ត
លើយញ្ញូបូជា
និងដង្ហាយរបស់គេតទៅទៀតដដែល។

គេមិនអាចទទួលបានការទូលអង្វរ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ ជំនួសគេ
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធឡើយ។
ទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌
បានជំនួសទីបរិសុទ្ធនៅផែនដីហើ
យ
តែគេមិនបានស្គាល់ផ្លូវទៅស្ថានសួ
គ៌ឡើយ។

មនុស្សជាច្រើនបានមើលដោយភ្នែក
នត់ ទៅឯទិសដៅ

ដែលពួកយូដាបានប្រព្រឹត្តិទៅលើព្រះ
យេស៊ូវ ក្នុងការបដិសេធន៍
និងការឆ្កាងទ្រង់។

ហើយនៅពេលដែលគេអានការប្រ
មាថ

ដ៏គួរអោយអៀនខ្មាស់របស់ទ្រង់
គេគិតថា គេស្រឡាញ់ព្រះគ្រីស្ទ
និងមិនបោះបង់ទ្រង់ ដូចពេត្រីស
ប្តីក៏ឆ្កាងទ្រង់ ដូចពួកយូដាឡើយ។
ប៉ុន្តែព្រះដែលបានឃើញការអះអាង
ពីការអាណិតអាសូររបស់គេ
ចំពោះព្រះរាជបុត្រា
ទ្រង់បានបង្ហាញដល់គេ
និងបានធ្វើការសាកល្បង

អំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ ដែលគេបានអះអាង។

ទេវតាទាំងអស់បានទតមើល
ដោយយកព្រះទ័យទុកដាក់
នូវការទទួលដំណឹងនេះ។
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើន
ដែលបានអះអាងថា
ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ
និងអ្នកដែលបាន ហូរទឹកភ្នែក
នៅពេលដែលគេបានអានរឿងរបស់
លើឆ្នាំង
ជំនួសអោយការទទួលដំណឹងដ៏រីក
រាយ បានពុះពោរដោយកំហឹង
ហើយបានមើលងាយដំណឹងល្អនៃ
ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងប្រកាសដំណឹងនោះថា

ជាការបោកបញ្ឆោតវិញ។
គេមិនបានរូបរួមជាមួយនឹងអ្នក
ដែលស្រឡាញ់ការលេចមករបស់ទុ
រង់ឡើយ ប៉ុន្តែបានស្អប់ពួកគេវិញ
ហើយបណ្តាញគេចេញពីពួកជំនុំ។
អ្នកដែលបដិសេធសារទីមួយ
មិនអាចទទួលសារទីពីរឡើយ
ហើយក៏មិនអាចទទួល
សំរែកពាក់កណ្តាលអាប្រាត្រ
ដែលរៀបចំគេដើម្បីចូលទៅក្នុងទីប
រិស្សទុបំផុត
នៃទីបរិស្សទុស្ថានសុគតិជាមួយព្រះ
យេស៊ូវ ដោយជំនឿឡើយ។
ដោយការបដិសេធនដំណឹងពីខាង
ដើម
គេមិនអាចឃើញពន្លឺនៅក្នុងសាររប
ស់ទេវតាទីបី

ដែលបង្ហាញគេពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីប
រិសុទ្ធបំផុតឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ពួកជំនុំតែឈ្មោះ
បានឆ្កាងដំណឹងនោះ
ដូចពួកយូដាបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវដែ
រ ដោយហេតុដូច្នោះហើយ
បានជាគេមិនដឹងពីចលនានៅស្ថាន
សួគ៌
ឬពីផ្លូវចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ឡើយ
គេក៏មិនអាចទទួលការទូលអង្វររប
ស់ព្រះយេស៊ូវ
ចំពោះព្រះវរបិតានៅទីនោះដែរ
ដូចជាពួកយូដា
ដែលបានថ្វាយយញ្ញូបូជាដ៏តតប្រ
យោជន៍របស់ពួកគេដែរ។
គេបានថ្វាយសេចក្តីអធិស្ឋាន

ដ៏តតប្រយោជន៍របស់គេ
ទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបាន
ចាកចេញទៅហើយ
ហើយសាតាំងសប្បាយចិត្តណាស់
ចំពោះការភ័ន្តច្រឡំរបស់អ្នក
ដែលជឿព្រះយេស៊ូវតែម្នាក់
ហើយបានបោះគេចូលទៅក្នុងអន្ទា
ក់របស់វា
និងប្រើប្រាស់លក្ខណៈសាសនា
ព្រមទាំងដឹកនាំគំនិតរបស់គ្រីស្ទាន
តែសំបកក្រៅនេះទៅឯវា
និងធ្វើការជាមួយនិងអំណាចនៃស
ញា និងទីបន្ទាល់របស់វា។
វាប្រើវិធីមួយនេះ
ដើម្បីបោកបញ្ឆោតអ្នកនេះ
ហើយប្រើវិធីផ្សេងទៀត
ដើម្បីបោកបញ្ឆោតមនុស្សដទៃផ្សេ

ងទៀត។ វាមានកលល្បិចជាច្រើន
ដែលវាបានរៀបចំសំរាប់បោកប្រា
ស់គំនិតខុសៗគ្នា។
អ្នកមើលទៅស្គាល់ការបោកបញ្ឆោ
តមួយ តែចាញ់កល
ការបោកបញ្ឆោតមួយទៀត។
សាតាំងបោកបញ្ឆោតមនុស្សខ្លះ
ដោយព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម។
វាអាចមកជាទេវតានៃពន្លឺ
ហើយផ្សព្វផ្សាយតទ្ធិពលរបស់វាពា
សពេញផែនដី។
ខ្ញុំបានឃើញការកែទម្រង់ខុសនៅគុ
ប៉េទឹកនៃង។ ពួកជំនុំបានរឹករាយ
និងគិតថា
ព្រះកំពុងធ្វើការយ៉ាងអស្ចារ្យសំរាប់
ពួកគេ
នៅពេលដែលវិញ្ញាណផ្សេងបានធ្វើ

ការសំរាប់ពួកគេនោះ។
គេនឹងស្លាប់ទៅ
ហើយចាកចេញពីលោកីយ៍
និងពួកជំនុំ
នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដ៏អាក្រក់ជាងពីមុន
ទៅទៀត។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះមានកូនចៅដ៏ស្មោះត្រង់បំផុត
នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលរង់ចាំតែ
មាត់ក្រៅ និងពួកជំនុំដែលធ្លាក់ចុះ
ព្រមទាំងគ្រូគង្វាល
និងមនុស្សម្នាដែលមិនទាន់បាន
ហៅចេញពីពួកជំនុំទាំងនេះ។
មុននឹងការវេទនារបស់ព្រះបានចាត់
មក
ហើយគេនឹងទទួលសេចក្តីពិតដោយ

យអំណរ។ សាតាំងដឹងរឿងនេះ
ហើយមនសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់
ទេវតាទីបី

វាបានធ្វើអោយមានការរំជើបរំជួល
នៅក្នុងអង្គការសាសនាទាំងនេះថា
អ្នកដែលបដិសេធសេចក្តីពិតអាចគឺ
តថា ព្រះគង់នៅជាមួយពួកគេ។

វាសង្ឃឹមថានឹងបោកបញ្ឆោតអ្នកសម្រេច
មោះត្រង់ និងដឹកនាំអោយគេគឺតថា
ព្រះនៅតែធ្វើការក្នុង ពួកជំនុំ។ ប៉ុន្តែ
ពន្លឺនឹងចាំងមក

ហើយអ្នកដែលស្មោះត្រង់
នឹងចាកចេញពីពួកជំនុំ
ដែលធ្លាក់ចុះ

ហើយឈរជាមួយនឹងក្រុមសំណល់
(សំរាំង) វិញ។

សូមអានម៉ាថាយ ជំពូក្រឹត៣,
កិច្ចការជំពូក្រឹត២, កូរិនថូសទី២
១១:១៤ ថែស្សាឡូនីចទី២
២:៩-១២, វិវរណៈ ១៤:៦-១២។

ជំពូកទី៣០ - ព្រលឹងវិញ្ញាណនិយម

ខ្ញុំបានឃើញការបោកបញ្ឆោតរបស់
ប៉ាប។

សាតាំងមានអំណាចនឹងនាំមកនូវ
ទ្រង់ទ្រាយមួយ

ដែលគេបានការអះអាងថា

ជាបងប្អូន ឬមិត្តភក្តិរបស់យើង

ដែលឥឡូវនេះ

សំរាកនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។

វានឹងធ្វើអោយលេចឡើងដូចរឿង

មែនទែន ពាក្យដែលវាបន្តនៅទីនេះ

ដូចជាពាក្យដែលយើងធ្លាប់ឮ

និងត្រូវបានវានិយាយសំឡេងដែល

ធ្លាប់ចូលក្នុងត្រចៀកយើង

នៅពេលដែលគេនៅរស់នៅដូច្នោះ

ដែរ។ ទាំងអស់នេះគឺ

ដើម្បីបោកបញ្ឆោតលោកីយ៍
និងដាក់អន្ទាក់ពួកគេ
ឱ្យចូលទៅក្នុងការបោកបញ្ឆោតនេះ
។

ខ្ញុំបានឃើញថា
អ្នកបរិសុទ្ធត្រូវតែយល់អោយបានច្បាស់
បាន

នូវសេចក្តីពិតក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន
ដែលមានការអះអាងពីបទព្រះគម្ពីរ
។

គេត្រូវតែយល់អំពីសណ្ឋាននៃសេចក្តីស្លាប់
ដ្បិតវិញ្ញាណអារក្សនិងលេចមកឯ
គេ អះអាងថា វាជាបងប្អូន
ប្រមិត្តភក្តិជាទីស្រឡាញ់
ដែលនឹងថ្លែងទៅកាន់ពួកគេ

នូវការបង្រៀនខុសពីបទព្រះគម្ពីរ។
វានឹងធ្វើទាំងអស់ក្នុងអំណាចរបស់
វា

ដើម្បីបង្កើតអោយមានការអាណិត
អាស្រូវ

និងធ្វើការអស្ចារ្យនៅចំពោះមុខគេ
ដើម្បីបញ្ជាក់នូវអ្វីដែលគេបានអះអា
ង ដែលពាស្រ្តរបស់ព្រះ

ត្រូវតែរៀបចំ

ដើម្បីតស៊ូនឹងវិញ្ញាណទាំងនេះ

ដោយសេចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរ

ថាមនុស្សស្លាប់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់

និងថាអ្នកទាំងនោះ

គឺជាវិញ្ញាណរបស់អារក្សទេ ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

យើងត្រូវតែពិនិត្យឱ្យបានម៉ត់ចត់

នូវគ្រឹះនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង
ដ្បិតយើងនឹងត្រូវអោយហេតុផល
សរាប់សេចក្តីសង្ឃឹមនោះ
ពីព្រោះគម្ពីរដ្បិតយើងនឹងឃើញការ
បោកបញ្ឆោតនេះ រីករាលដាល
ហើយយើងនឹងត្រូវតែប្រឈមដោះ
ស្រាយមុខទូលនិងមុខ។
ប្រសិនបើយើងមិនបានរៀបចំខ្លួន
ជាមុន
សំរាប់ការបោកបញ្ឆោតនេះទេ
យើងនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់
ឬត្រូវបរាជ័យជាមិនខាន។
ប៉ុន្តែប្រសិន
បើយើងធ្វើនូវផ្នែករបស់យើងណា
ដែលយើងអាចធ្វើបាន
ដើម្បីរៀបចំខ្លួនសរាប់ជម្លោះដែល
នៅបង្ហូរចំពោះមុខយើងនោះ

ព្រះនឹងធ្វើនូវចំណែករបស់ទ្រង់
ហើយព្រះពាហុ (ដៃ)
ដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់
នឹងការពារយើង។

ទ្រង់នឹងបញ្ជូនទេវតាចេញពីសិរីល្អ
ដើម្បីធ្វើជារបងការពារមនុស្សស្មោះ
ត្រង់ រហ័សជាងពួកគេ
ដែលត្រូវបានអារក្សបោកបញ្ឆោត
និងបានដឹកនាំអោយទៅឆ្ងាយ
ដោយការអស្ចារ្យដ៏កំភូតរបស់សា
តាំង។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ការបោកបញ្ឆោតនេះ
បានផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងលឿន។
ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវរថយន្តមួយ
ខ្សែ ក៏ពុំបើកបរយ៉ាងលឿន

ដូចផ្លែក៏បន្ទោរ
ទេវតាបានបង្ហាបំខ្ញុំមើលយ៉ាងប្រុង
ប្រយ័ត្ន។

ខ្ញុំបានផ្ដោតភ្នែករបស់ខ្ញុំសំឡឹងមើល
ទៅខ្សែរថយន្តនោះ។

វាហាក់ដូចជាលោកយីទាំងមូល
នៅក្នុងរថយន្តនោះទាំងអស់។

បន្ទាប់មក

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្នកបើកបរ
ដែលមើលទៅដូចជាមនុស្សត្រឹមត្រូវ

ដែលអ្នកដំណើរទាំងអស់គោរពកោតខ្លាច។ ខ្ញុំមានការស្រឡាញ់កាំង
ហោយក៏បានសួរទៅទេវតា

ដែលនៅជាមួយខ្ញុំថា
តើគាត់ជាអ្នកណា។ ទេវតាឆ្លើយថា
ជាសាតាំង។

វាជាអ្នកបើកបរនៅក្នុងរូបរាងជាទេវ
តានៃពន្លឺ។

វាបានយកលោកីយ៍ទាំងមូល
ធ្វើជាចំណាប់ខ្លាំងរបស់វា។

អារក្សបានអោយអំណាចទៅលើកា
រចោកបញ្ចោតយ៉ាងខ្លាំង

អោយមនុស្សជឿដល់ការកុហកម្ល
យថា ពួកវាខ្លាំងក្រៃលែង។

ភ្នាក់ងាររបស់វា

អ្នកដែលមានលំដាប់បន្ទាប់ពីវា

គឺជានិស្សករ

ហើយភ្នាក់ងារផ្សេងៗទៀតរបស់វា
គឺជាអ្នកធ្វើការនៅក្នុងការិយាល័យ

ផ្សេងៗ តាមដែលវាត្រូវការ

ហើយពួកវាទាំងអស់ភ្នាក់ពុំធ្វើដំ

ណើរដោយល្បឿនលឿន

ដូចផ្លែក៏បន្ទោរ

ឆ្ពោះទៅកាន់កន្លែងនៃសេចក្តីស្លាប់
។ ខ្ញុំបានសួរទៅទេវតា ថា
តើមានសាល់មនុស្សទៀតទេឬអី
។

ទេវតាបានបង្ហាបំអោយខ្ញុំមើលទៅ
ទិសម្ខាងទៀត
ហើយខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយក្រុម
តូច
ក៏ពុំធំធេងណើរតាមផ្លូវដ៏ចង្អៀតម្ត
យ។ ទាំងអស់គ្នាហាក់ដូចជាបានរូប
រួមគ្នាយ៉ាងរឹងមាំ
ហើយបានចងភ្ជាប់គ្នាដោយសេចក្តី
ពិត។

ក្រុមតូចនេះមើលទៅស្មើក៏ស្មាំង
នៅពេលដែលគេបានឆ្លងកាត់ការ
លំបាក និង ទំនាស់យ៉ាងតឹងតែង។

ហើយហាក់ដូចជាព្រះអាទិត្យទើប
តែចេញផុតពីពពក
រួចចាំងចែងទៅលើមុខរបស់គេ
ហើយធ្វើអោយគេមើលទៅមានដោ
គជ័យ នៅពេលដែលគេបានគិតថា
ដោគជ័យរបស់គេមកដល់ហើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឱកាសអោ
យលោកីយ៍ដោះអន្ទាក់ៗរឿងមួយ
នេះ
គឺជាភ័ស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ត្រីសុ
ទាន
ប្រសិនបើគ្មានភ័ស្តុតាងណាផ្សេង
ទៀត
មិនធ្វើឱ្យមានការខុសគ្នារវាងការល្អ
និងការអាក្រក់ឡើយ។

លោក ថូម៉ាស ដែន
ដែលរាងកាយរបស់គាត់បានក្លាយ
ជាធូលីដី

ហើយជាអ្នកដែលបានងើបឡើង
នៅចុង១០០០ឆ្នាំ

នៅគ្រាន់សំឡេងវិញលើកទីពីរ

ដើម្បីទទួលរង្វាន់របស់គាត់

និងទទួលការស្តាប់លើកទីពីរ

បានទទួលការអះអាងពីសាតាំងថា

បាននៅឯស្ថានសួគ៌

ហើយត្រូវបានលើកដំកើងយ៉ាងខ្ពស់
នៅទីនោះ។

សាតាំងបានប្រើគាត់យ៉ាងច្រើននៅ

ដែនដី ហើយឥឡូវនេះ

វាបានបន្តការងារដូចគ្នានេះ

តាមរយៈការធ្វើជាមាន ថូម៉ាស ដែន

ដែលត្រូវបានលើកដំកើង
និងផ្តល់កិត្តិយសជាទីបំផុត
ហើយដោយគាត់បានបង្រៀននៅ
ផែនដី សាតាំងបានបង្ហាញថា
គាត់បានបង្រៀននៅស្ថានសួគ៌ដែរ
។ ហើយមនុស្សខ្លះនៅផែនដី
ដែលបានមើលងាយក្តីរន្ធត់ទៅឯដីរិ
តិ
និងការស្លាប់របស់គាត់ហើយនិងការ
បង្រៀនមិនល្អរបស់គាត់
នៅពេលដែលគាត់រស់នៅ
ឥឡូវនេះទទួលការបង្រៀនតាមគា
ត់ ដែលជាជនអប្រិយ
និងពុករលួយម្នាក់ដែលមើលងាយ
ព្រះ និងច្បាប់របស់ទ្រង់។

អាណោៈដែលជាខ្ញុំពុកនៃការកុហក
ចង់ និងបញ្ចេញលោកីយ៍
ដោយការបញ្ជូនទេវតារបស់វា
អោយទៅនិយាយជាមួយពួកសាវ័ក
ហើយធ្វើអោយវាកើតឡើងផ្ទុយពីអ្វី
ដែលគេបានសរសេរកាលពីគេនៅ
ផែនដី ដែលបានបញ្ជាដោយខ្មោច។
ទេវតាកុហកទាំងនេះ
ធ្វើអោយពួកសាវ័កបង្ខំចាការបង្រៀ
នរបស់ខ្លួន និងប្រកាសថា គេជាអ្នក
កំផិត។ ដោយធ្វើដូច្នោះ
វាអាចបោះអ្នកគ្រីស្ទានតែមាត់
ដែលមានឈ្មោះនៅរស់
តែបានស្លាប់វិញ
និងលោកីយ៍ទាំងមូល
ចូលទៅក្នុងការមិនច្បាស់លាស់
អំពីព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ ដ្បិតនោះ

គឺជាផ្លូវកាត់ចេញពីដានយ៉ាងធំរបស់ព្រះ

និងទំនងជាធ្វើអោយផែនការរបស់ទ្រង់មិនបានសំរេច។

ហេតុដូច្នោះហើយ

បានជារ៉ានាំគេអោយសង្ស័យលើប្រភពនៃព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ

រួចបង្កើតម៉ាស៊ីនផែន

ដែលមិនជឿសាសនាឡើង

ដោយបានគិតថា

គាត់ជាអ្នកនាំផ្លូវចូលទៅស្ថានសួគ៌នៅពេលដែលគាត់បានស្លាប់

ហើយបានរួបរួមជាមួយនិងពួកសាវក ដែលគាត់ស្អប់នៅផែនដី

ហើយលេចឡើងដើម្បីបង្រៀនដល់លោកីយ៍។

សាតាំងបានចាត់ទេវតារបស់វានីមួយៗ តាមផ្នែករបស់វា។

វាបង្ហាបំបែកទេវតារបស់វា

អោយបិនប្រសប់មានល្បិចកល និងវាងវៃ។ វាបង្ហាបំបែកទេវតាខ្លះ ធ្វើជាសាវ័ក ហើយនិយាយជំនួសគេ នៅពេលដែលទេវតាខ្លះទៀត ធ្វើជាមនុស្សមិនជឿលើសាសនា និងកំណាច

ដែលបានស្លាប់ដោយប្រមាថព្រះ ប៉ុន្តែ

តឿននេះលេចឡើងជាអ្នកកាន់សាសនាមែនទែន។

គ្មានអ្វីខុសគ្នារវាងសាវ័កដ៏បរិសុទ្ធបំផុត

និងអ្នកមិនជឿលើសាសនាដ៏អាក្រក់នោះទេ។ ទាំងពីរនេះ

បានបង្កើតឡើងអោយបង្រៀនរឿង
ដូចគ្នា។ វាមិនសំខាន់លើអ្នកណា
ដែលសាតាំងអោយនិយាយនោះទេ
វាក៏ជាកម្មបទតែមួយគត់ដែលត្រូវបំ
ពេញ។ វាបានភ្ជាប់យ៉ាងស្មើស្មាល
ជាមួយនឹងលោកដែនលើផែនដី
ហើយបន្ថែមថា
វាជាការងាយស្រួលសំរាប់គាត់ក្នុង
ការដឹង នូវពាក្យទាំងអស់
ដែលគាត់បានប្រើ
និងសំណេរទាំងឡាយនៃកូនចៅដ៏
មានភក្តីភាពរបស់គាត់
ដែលបានបំរើគាត់យ៉ាងស្មោះត្រង់
និងបានបំពេញគោលបំណងរបស់
គាត់បានយ៉ាងល្អ។
សាតាំងបានអានការសរសេររបស់
គាត់ជាច្រើន

ហើយវាជាការងាយស្រួលសំរាប់វា
ដើម្បីបញ្ជាអារម្មណ៍
តាមរយៈទេវតារបស់វា ឥឡូវនេះ
ហើយធ្វើអោយវាលេចឡើងថា
វាមកពីថ្ងៃម៉ាស់ ដែន
ដែលជាអ្នកបំរើស្មោះត្រង់របស់វា
កាលពីគាត់នៅរស់។ ប៉ុន្តែ
នេះគឺជាស្នាដៃឯករបស់សាតាំង។
ការបង្រៀនទាំងអស់នេះ
បានអះអាងថា មកពីពួកសាវ័ក
និងពួកអ្នកបរិសុទ្ធ
និងមនុស្សអាក្រក់ ដែលបានស្លាប់
មកពីអំណាចសាតាំងយ៉ាងពេញទំ
ហឹង។

ការនេះគ្រប់គ្រាន់ល្មមនឹងដកយក
ការអាក្រក់

ចេញពីគំនិតមនុស្សគ្រប់គ្នាទាំងអស់
និងដឹងពីការងារដឹងធីត
និងអាថ៌កំបាំងរបស់សាតាំង
ដែលវាបានទទួលពីអ្នក
ដែលវាស្រឡាញ់ជាខ្លាំង
និងអ្នកដែលស្អប់ព្រះយ៉ាងខ្លាំង
ជាមួយនិងពួកសាវ័កដ៏បរិសុទ្ធ
និងពួកទេវតាក្នុងសិវិល
បាននិយាយដោយជាក់ស្តែងទៅកាន់
លោកីយ៍ និងអ្នកមិនជឿថា
ទោះបីជាអ្នកអាក្រក់យ៉ាងណាក៏ដោយ
ទោះបីជាអ្នកជឿលើព្រះ
ឬព្រះគម្ពីរ ឬមិនជឿក៏ដោយ
បរសំនៅតាមការសប្បាយរបស់អ្នក
ក៏ដោយ ស្ថានសួគ៌គឺនៅតែជារបស់
អ្នក ដ្បិតមនុស្សរាល់គ្នាដឹងថា
ប្រសិនបើថ្ងៃម៉ាស់ជែន

នៅស្ថានសួគ៌នឹងរីករាយជាខ្លាំងគេ
ពិតជានឹងទៅទីនោះដែរ។

ការនេះច្បាស់ណាស់ថា
មនុស្សទាំងអស់នឹងឃើញ
ប្រសិនបើគេនឹងទៅទីនោះ។

ឥឡូវនេះ សាតាំងកំពុងធ្វើនូវអ្វី
ដែលវាបានព្យាយាមធ្វើតាំងពីវាធ្លា
ក់ចុះមក។ តាមរយៈមនុស្សម្នាក់ៗ
ដូចជា លោកម៉ាសដែន ជាដើម។
តាមរយៈអំណាច

និងការអស្ចារ្យកុហករបស់វា
វាកំពុងដកយកចេញទាំងបង្ខំ
នូវសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់គ្រីស្ទាន
និងដកយកព្រះអាទិត្យរបស់គេ
ដែលបំភ្លឺពួកគេ

នៅក្នុងផ្លូវតូចទៅកាន់
ស្ថានសួគ៌ចេញ។

វាកំពុងធ្វើអោយលោកីយ៍ជឿថា
ព្រះគម្ពីរគ្មានអ្វីល្អ
ជាងសៀវភៅរឿងទេ
គ្មានព្រះបណ្ឌិតអោយសរសេរ
នោះឡើយ
នៅពេលដែលវាកាន់ហុចអ្វីមួយទៅ
ជំនួសវិញ
ដែលគ្រាន់តែជាការបញ្ចេញអោយ
ឃើញវិញ្ញាណតែប៉ុណ្ណោះ។

នេះគឺជាប្រឡាយមួយស្មោះត្រង់
ដល់វាទាំងស្រុង
ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់វា
ហើយវាអាចធ្វើអោយលោកីយ៍ជឿ
នូវអ្វីដែលវានឹងធ្វើ
វាបានលាក់បាំងនូវសៀវភៅដែលនឹង
ដំនុំជំរះពួកវា និងអ្នកដើរតាមវា

នៅកន្លែងដែលវាចង់ទុក។
ព្រះបានបង្កើត ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
នៃលោកីយ៍នេះ
មិនខុសពីមនុស្សសាមញ្ញឡើយ
ហើយនៅពេលដែលទាហានរួម
ដែលបានយាមផ្លូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ
បានផ្សព្វផ្សាយរបាយការណ៍ខុស
និងកុហក ដែលសម្តេចសង្ឃ
និងពួកនាហ្មឺនបានដាក់ក្នុងមាត់គេ
ដើម្បីអោយអ្នកក្រី ពួកសិស្ស
ដែលចាញ់បញ្ឆោតនៃការបង្ហាញ
អោយឃើញវិញ្ញាណក្តីក្លាយទាំង
នេះ រំពួកអោយមានគំនិតថា
ការប្រសូតិ ការសុគតិ
និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់
សព្វព្រះយេស៊ូវនោះ
វាក្មាសអ្វីអស្ចារ្យឡើយ

ហើយវាបានដាក់ព្រះយេស៊ូវ
និងព្រះគម្ពីរទៅក្នុងស្រមោល
នៅកន្លែងដែលវាចង់អោយទ្រង់គង់
នៅរួចនាំលោកីយ៍អោយមើលទៅវា
និងការអស្ចារ្យ
ហើយនិងប្រទ្ធិបានមីដ៏កំភិតរបស់វា
ដែលវាអះអាងយ៉ាងគ្រឹកគ្រីក្រគ្រឿង
ថា ជាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ធ្វើដូច្នោះ
លោកីយ៍ក៏ធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់
ហើយបាន
ល្បួងលោមអោយនៅស្ងៀម
មិនអាចរកឃើញការបោកបញ្ឆោត
យ៉ាងធំនោះឡើយ
រហូតដល់ការវេទនារបស់ព្រះ
ទាំងប្រាំពីរបានទម្លាក់មក។
សាតាំងបានសើច

នៅពេលវាឃើញផែនការរបស់វា
មានជោគជ័យយ៉ាងល្អ
ហើយលោកយីទាំងមូលនៅក្នុងអនុ
ទាក់របស់វា។

សូមអាន សាស្ត្រា ៩:៥, យ៉ូហាន
១១:១-៤៥, ថៃស្សាឡូនីចទី២
២:៩-១២, វិវរណៈ ១៣:៣-១៥។

ជំពូកទី៣១ - ការលោភលន់

ខ្ញុំបានឃើញសាតាំង
និងទេវតារបស់វាពិភាក្សាជាមួយគ្នា
។ វាបានបង្ហាបំអោយ
ទេវតារបស់វាចេញទៅរាយអន្ទាក់
របស់វា ជាពិសេសចំពោះអ្នក
ដែលកំពុងរង់
ចាំការយាងមកជាលើកទីពីរ
របស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងអ្នកដែលគោរពគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិ
ទាំងអស់របស់ព្រះ។ សាតាំងបាន
ប្រាប់ទេវតារបស់វាទាំងអស់ថា
ពួកជំនុំកំពុងតែដេកលក់។
វានឹងបង្កើនអំណាច និងការអស្ចារ្យ
កំភូតរបស់វា
ហើយវាអាចគ្រប់គ្រងពួកគេ។

ប៉ុន្តែនិកាយដែលរក្សាថ្ងៃបរិសុទ្ធ
គឺជានិកាយដែលវាសប់។
វាបានធ្វើការប្រឆាំងនឹងយើងជាបន្ត
និងដកយកពីយើងនូវកម្មវត្ថុនៃការ
គោរពច្បាប់ ដែលគួរឱ្យស្អប់របស់
ព្រះនោះ។

ចូរចេញទៅធ្វើអោយមាស់ដី
និងមាស់លុយឈ្នាក់និងការខ្វល់ខ្វាយ
។ ប្រសិនបើអ្នក
អាចធ្វើអោយគេដាក់សេចក្តីស្រឡា
ញ់របស់គេ
ទៅលើការខ្វល់ខ្វាយទាំងនេះ
យើងនឹងបានពួកគេទៀតផង។
គេនឹងអះអាងនូវអ្វីដែលគេចូលចិត្ត
ចូរធ្វើអោយពួកគេខ្វាយខ្វល់
តែទៅលើលុយកាកខ្លាំងជាងដោគ

ជ័យនៃនគររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ឬក៏ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីពិតដែល
យើងស្នូប។ ចូរបង្ហាញដល់គេ
នូវលោកយីក្នុងពន្លឺគួរអោយចាប់
អារម្មណ៍បំផុត ដើម្បីឱ្យគេស្រឡាញ់
និងគោរពវា។

យើងត្រូវតែថែរក្សានូវគ្រប់មធ្យោបាយ
ទាំងអស់

នៅក្នុងកណ្តាប់ដៃយើង។

គេមានមធ្យោបាយកាន់តែច្រើន គេ
នឹងធ្វើអោយអាចខ្លួននគររបស់យើង
កាន់តែខ្លាំង

ដោយបានទទួលរាស្ត្ររបស់យើង។
ហើយបើគេចាត់តាំងការប្រជុំនៅក
ន្លែងផ្សេងៗជាច្រើន

នោះយើងមានគ្រោះថ្នាក់ហើយ។

ពេលនោះចូរប្រុងប្រយ័ត្នអោយមែន

ទែន។ ចូរធ្វើអោយគេច្របូកច្របល់
ឱ្យអស់លទ្ធភាព។

ធ្វើអោយគេស្អប់គ្នាទៅវិញទៅមក។
បំបាក់ទឹកចិត្ត

និងបាត់បង់សេចក្តីភ្លាហានដល់គ្រូ
គង្វាលរបស់គេ

ព្រោះយើងស្អប់ពួកគេ។

ចូរបញ្ឈប់នូវការដោះសារសមហេតុ
សមផលទាំងឡាយ

ចំពោះអ្នកមានធនធាន

ក្រែងគេចែកចាយវាបន្ត។

ចូរគ្រប់គ្រងរឿងលុយកាក់របស់គេ
បើអាចធ្វើបាន

ហើយត្រូវអូសទាញអ្នកបំរើការងារ
របស់គេ ឱ្យប្រាថ្នាចង់បានប្រាក់។

ធ្វើដូច្នោះ

និងធ្វើអោយគេបាត់បង់សេចក្តីភ្លា

ហាន និង ចិត្តអង់អាច។
ចូរប្រយុទ្ធនៅលើដីគ្រប់ចង្កាម។
ចូរធ្វើអោយគេមានលក្ខណៈជាអ្នក
លោភលន់
និងស្រឡាញ់ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍
។ នៅពេលដែលលក្ខណៈនេះ
គ្រប់គ្រងលើពួកគេ សេចក្តីសង្គ្រោះ
ហើយនិងព្រះគុណ
នឹងដើរថយក្រោយ។
ចូរនាំគ្នាពុំទូរិញ
ពួកគេឱ្យអស់លទ្ធភាព
ហើយទាក់ទាញពួកគេ
នោះគេពិតជានឹងក្លាយជារបស់យើ
ង។ មិនមែនគ្រាន់តែអ្នកដែល
យើងចូលចិត្តនឹងពួកគេនោះទេ
ប៉ុន្តែ
ភិទ្ធពលនៃសំអប់របស់គេនឹងមិនទ

ទូល

ការដឹកនាំទៅស្ថានសួគ៌ពីអ្នកដទៃ
ឡើយ។

ហើយអ្នកដែលប៉ុនប៉ងដាក់ការប្រ
ឆាំង

ដោយកំហឹងទៅលើគំនិតពួកគេ
នោះវាអាចនឹងមិនមានប្រយោជន៍
ឡើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា

សាតាំងបានអនុវត្តផែនការរបស់វា
បានយ៉ាងល្អ។

ហើយនៅពេលដែលអ្នកបំរើរបស់ព្រះ
ចាត់តាំងអង្គប្រជុំ សាតាំង

និងទេវតារបស់វាបានយល់អំពីការ
ងាររបស់វា នៅលើផែនដី

ដើម្បីបំផ្លាញការងាររបស់ព្រះ

វាបានដាក់យោបល់របស់វាជានិច្ច
ទៅក្នុងគំនិតនៃស្រ្តីរបស់ព្រះ។
វាបានដឹកនាំអ្នកនេះទៅតាមផ្លូវនេះ
ហើយដឹកនាំអ្នកខ្លះទៀតតាមផ្លូវ
នោះ ឆ្លៀតយកប្រយោជន៍
ពីលក្ខណៈអាក្រក់របស់បងប្អូនប្រុស
ស្រីទាំងឡាយ កក្កវកកាយ
និងធ្វើឱ្យរំជើបរំជួល
នូវការរំខានពីធម្មជាតិរបស់គេ
តិចឈប់ឈរ។

ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានធ្វើឱ្យស្រ
ឡាញ់ការកំណាញ់
និងការលោភលន់សាតាំងរឹករាយ
និងឈរនៅខាងពួកគេណាស់
ហើយបន្ទាប់មក
វាស្ងៀមស្ងៀមនឹងនាំពួកគេ
ដោយអំណាចគ្រប់បែបយ៉ាងរបស់

វា អោយបង្ហាញនូវអំពើបាប
ដែលជាការរំខានតិចតួចបំបែក
សំព្វក៏គេ។

ប្រសិនបើព្រះគុណរបស់ព្រះ
និងពន្លឺនៃសេចក្តីពិត
បានរំលាយសេចក្តីលោភ
និងភាពអាត្មានិយមទាំងនេះតែបង្ក
ថ

នោះពួកគេមិនមានជ័យជំនះទាំងស្រុង
រុងរឿងលើការលោភលន់
និងការកំណាញ់នោះទេ
នៅពេលនោះគេមិននៅក្រោមឥទ្ធិពល
នៃសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។
សាតាំងបានចូលមក
និងដកយកនូវគោលការណ៍ថ្លៃថ្នូរ
និងសប្បុរសចេញ ហើយគេគិតថា
គេបានធ្វើច្រើនពេកហើយ។

គេអស់កម្លាំងនឹងធ្វើល្អ
ហើយបានភ្លេចទាំងអស់
នូវការលះបង់ដ៏ធំ
ដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើសំរាប់ពួក
គេ ដើម្បីលោះពួកគេ
ពីអំណាចរបស់សាតាំង
និងអាថ៌កំបាំងដ៏អស់សង្ឃឹម។

សាតាំងបានឆ្លៀតយកចំណេញ
ពីការកំណាញ់
និងការលោភលន់របស់យូដាសហើ
យបាននាំគាត់អោយរអូរទាំងមួយ
និងទឹកអប់
ដែលនាងម៉ារីបានថ្វាយព្រះយេស៊ូវ
។ យូដាសបានមើលទៅការនោះ
ជាការខ្លះខាយណាស់
គួរតែទុកប្រេងនោះ

លក់យកលុយចែកអ្នកក្រីក្រវិញ។
គាត់មិនមែនខ្វាយខ្វល់ពីអ្នកក្រីក្រ
ទេ

តែគាត់បានពិចារណាអំពីដង្ហាយស
ប្បុរសដ៏មានតម្លៃលើសលប់
ដែលបានថ្វាយទៅព្រះយេស៊ូវទៅវិ
ញទេ ។

យូដាសបានកាត់តម្លៃព្រះអម្ចាស់រប
ស់គាត់យ៉ាងទាប

ដោយលក់ទ្រង់យកប្រាក់បន្តិចបន្តួ
ច តែពីរបីដុំប៉ុណ្ណោះ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញថា
មានមនុស្សដូចយូដាសខ្លះ
នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រកាស
ថា ក៏ពុំរង់ចាំព្រះអម្ចាស់។
សាតាំងបានគ្រប់គ្រងលើពួកគេតែ
គេមិនបានដឹងទេ ។

គ្មានការលោភលន់
ឬការកំណាញ់ណាមួយ
ដែលព្រះយលព្រមនោះទេ ។
ទ្រង់ស្អប់វា
ហើយទ្រង់ស្អប់សេចក្តីអធិស្ឋាន
និងពាក្យសំដែងរបស់មនុស្ស
ដែលមានការលោភលន់
និងកំណាញ់ផង ។
ដោយសារតាំងបានឃើញពេលវេ
លារបស់វា នៅកាន់តែខ្លី
វាដឹកនាំមនុស្សអោយកាន់តែកំណា
ញ់ឡើង កំណាញ់ឡើង
លោភឡើងលោភឡើង
ហើយវាក៏រីករាយ
នៅពេលដែលវាឃើញពួកគេចងខ្លួន
នងងាប់ ដោយការលោភលន់
និងការកំណាញ់ ។

ប្រសិនបើភ្នែករបស់ពួកគេបានបើក
គេនឹងឃើញសាតាំងក្នុងជ័យជំនះដ៏
កំណាញ់

កំពុងរីករាយនៅជុំវិញពួកគេ
និងកំពុងសើចចំពោះកំហុសរបស់អ្នក
ក

ដែលទទួលការឱ្យយោបល់របស់វា
ហើយចូលក្នុងអន្ទាក់របស់វា។
រួចសាតាំង និងទេវតារបស់វា
យកសកម្មភាពលោភលន់
និងការកំណាញ់របស់មនុស្សម្នាក់ៗ
ទាំងនេះ

ហើយបង្ហាញទៅឯព្រះយេស៊ូវ
និងទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ
ដែលរៀបចំខ្លួននិងទទួលការជំនុំជំ
រះ

រួចសាតាំងក៏ត្រាវត្រាអំពើអាក្រក់របស់

គេ រួចមកប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះ
គីម្មរ
ដែលជាដំណឹងទាស់នឹងសេចក្តីទាំងអស់នេះទាំងស្រុង
ហើយក៏បង្ហាញទៅទេវតានៅស្ថាន
សួគ៌ធ្វើអោយម្ល៉េះម៉ៅ
ទាំងនិយាយដោយចោទប្រកាន់ថា
នេះគឺជាអ្នកដែលដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ
និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ទាំងអស់នេះគឺជាផលផ្លែនៃការជាប់
ភ្នាក់ និង
ការប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ទេវតាបែរចេញពីទស្សន៍យភាព
នោះ ទាំងខ្លឹមរអើម។
ព្រះតម្រូវឱ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ធ្វើល្អជា
និច្ច
ហើយនៅពេលដែលគេមិនចង់ធ្វើ

ល្អ និងការសប្បុរស
ព្រះក៏ល្មើយជាមួយនិងគេដែរ។
ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះអង្គមិនសព្វព្រះទ័យជាមួយនិង
ការបង្ហាញពីភាពកំណាញ់យ៉ាងតូច
បំផុត នៃពាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ
តគឺពួកគេហើយ
ដែលព្រះយេស៊ូវមិនសំចៃទុកព្រះជ
ន្ម ដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់។
បុគ្គលដែល កំណាញ់
និងលោភលន់ និងធ្លាក់ចុះពីផ្លូវ។
ដូចជាយុដាស
បានលក់ព្រះអម្ចាស់របស់គាត់ដែរ
ពួកគេបានលក់គោលការណ៍
និងសេចក្តីសប្បុរស
យករបស់បន្តិចនៃផែនដី។
អំពើទាំងអស់នេះនិងត្រូវយកចេញ

ពីរាស្ត្ររបស់ព្រះ។
អ្នកណាដែលចង់បានស្ថានសួគ៌
ត្រូវតែបានលើកទឹកចិត្ត
ដោយគោលការណ៍នៃស្ថានសួគ៌
និងគ្រប់ថាមពល
ដែលខ្លួនមានហើយជាជាងអោយពុ
រលឹងរបស់គេ

ស្វៈស្វែងរកសេចក្តីកំណាញ់
គេគួរតែពង្រឹងចិត្តមេត្តា ករុណា
និងគួរបង្កើនការធ្វើល្អ
ទៅរកគ្នាទៅវិញទៅមក
និងបង្កើនអោយកាន់តែធំធាត់នូវ
គោលការណ៍របស់ស្ថានសួគ៌
នៅគ្រប់កាលៈទេសៈ។

ទេវតាបាននាំព្រះយេស៊ូវមកដងខ្ញុំជា
គំរូ ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍។
ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់គ្មានការចាប់អារម្ម

ណ៍ លើភាពកំណាញ់ឡើយ
ហើយត្រូវបានកត់សំគាល់
ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា
ដែលមិនគិតពីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់
ព្រះអង្គឡើយ។

សូមអានម៉ាកុស ១៤:៣-១១, លូកា
១២:១៥-៤០, កូលូស ៣:៥-១៦,
យ៉ូហានទី១ ២:១៥-១៧។

ជំពូកទី ៣២ - ការរែងស្មៃ

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សខ្លះ
 ដែលមានសេចក្តីជំនឿរឹងមាំ
 និងសំរែកយ៉ាងក្រៀមក្រាម
 កំពុងអង្វរករដល់ព្រះ។
 ទឹកមុខរបស់គេស្មើគ្នា
 និងបង្ហាញពីការថប់បារម្ភ
 យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ
 ដែលបានបញ្ជាក់ពីការពុះពារនៅក្នុង
 ងចិត្តពួកគេ។
 ទឹកមុខរបស់ពួកគេបានបញ្ជាក់ពីភាព
 រឹងមាំ
 និងការស្មោះត្រង់យ៉ាងខ្ព្យម
 នៅពេលដែលតំណក់ញើសធំៗ
 ហូរធ្លាក់ពីថ្ងាសរបស់គេ។ យូរៗម្តង
 មុខរបស់ពួកគេបានបំភ្លឺឡើង

ដោយសញ្ញានៃការកោត
សរសើររបស់ព្រះ
ហើយការកោតសរសើរ
ដោយស្មោះអស់ពីចិត្តយ៉ាងរឹងមាំ
បានកើតឡើងលើពួកគេម្តងទៀត។

ទេវតាអារក្សបានព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ
ជំរុញភាពងងឹតមកលើពួកគេ
ដើម្បីលាក់បាំងព្រះយេស៊ូវពីពួកគេ
ធ្វើអោយភ្នែករបស់គេបែរទៅរកភា
ពងងឹត ដែលនៅជុំវិញពួកគេ
ហើយពួកគេក៏មិនស្មោះត្រង់ជាមួយ
ព្រះ បន្ទាប់មក
ពួកគេក៏អូរទាំទាស់នឹងទ្រង់។
សុវត្ថិភាពតែមួយគត់របស់ពួកគេ
គឺការចោលភ្នែករបស់គេសំឡឹងទៅ
លើ។

សាតាំងបានចោទប្រកាន់ទៅលើវា
ត្រូវបសព្វៈ
ហោយនៅពេលដែលបរិយាកាសដ៏
ពិសពុល ពីទេវតាអាក្រក់ទាំងនេះ
បានគ្របសង្កត់ជុំវិញពួកអ្នក
ដែលហត់ហែវទាំងនោះ ទេវតា
ដែលបានការពារពួកគេ
បានបន្តត្រដាងស្លាបលើពួកគេ
ដើម្បីក៏ចាត់ភាពងងឹតយ៉ាងក្រាស់
ដែលនៅជុំវិញគេ។

ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សខ្លះមិនបានចូល
រួមក្នុងការឈឺចាប់
និងការអង្វរករទេ។
គេហាក់ដូចជាមិនខ្លាចខ្លួន
និងមិនរើរល់ពីអ្វីទាំងអស់។
គេមិនបានប្រឆាំងនឹងភាពងងឹតនៅ

ជុំវិញខ្លួនគេឡើយ
ហើយគេបានត្រូវខ្ទប់ដោយភាពងងឹត
ត ដូចជាពពកយ៉ាងក្រាស់វិញ។
ទេវតារបស់ព្រះបានចាកចេញពីគេ
ហើយបានយាងទៅឯជំនួយរបស់អ្នក
ក៏ដែលស្មោះត្រង់
និងអ្នកអធិស្ឋាន។
ខ្ញុំបានឃើញទេវតារបស់ព្រះ
ប្រញាប់ប្រញាល់ទៅឯ
ជំនួយរបស់អ្នកដែលបានខំប្រឹងប្រែង
អស់ពីកម្លាំង
ដើម្បីទប់ទល់នឹងទេវតាអារក្ស
និងខំប្រឹងប្រែងជួយខ្លួនឯង
ដោយអំពាវនាវទៅព្រះ
ដោយស្មារតីលះបង់។
ប៉ុន្តែទេវតាបានចាកចេញពីអ្នកដៃ

លមិនខំប្រឹងប្រែងជួយខ្លួនឯង
ហើយពួកគេក៏បាត់ពីភ្នែកខ្ញុំទៅ។

នៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋានទាំងនេះ
បានបន្តសំដែងស្មោះត្រង់របស់គេ
ពេលនោះ

ការស្នើនៃពន្លឺមកពីព្រះយេស៊ូវបានម
ក្នុងពួកគេ

ហើយបានលើកទឹកចិត្តពួកគេ
និងបានចែងចាំងទៅលើមុខរបស់
គេ។

ខ្ញុំបានសួរពីអត្ថន័យនៃការរែងស្មៃ
ដែលខ្ញុំបានឃើញទាំងនេះ។

ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំថា
បានកើតឡើងដោយទីបន្ទាល់យ៉ាង
ចំរើង។

ដែលចេញពីក្រុមប្រឹក្សានៃទីបន្ទាល់
ពិតឡៅខ្លួនសេ។

វានឹងមានតទូពលរបស់វា
លើចិត្តរបស់អ្នកទទួលទីបន្ទាល់
ហើយវានឹងដឹកនាំអោយលើកដំកើ
ងភាពជាកំរូ
និងបង្កើតមកនូវសេចក្តីពិតយ៉ាងច្រើន
។

អ្នកខ្លះនឹងមិនទទួលទីបន្ទាល់ដ៏ពិត
នោះទេ។

គេនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងទីបន្ទា
ល់នេះ ហើយនឹង

បណ្តាលអោយមានការសៅហ្មង
ក្នុងចំណោមវាស្រ្តរបស់ព្រះ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
សាក្សីនៃទីបន្ទាល់ដ៏រស់មិនទាន់បា

នគរគោរពបានពាក់កណ្តាលទេ ។

ទើបន្ទាល់ដំរីងមាំ

ដែលជាវាសនារបស់ពួកជំនុំធ្លាក់ចុះ

ត្រូវបានគេគោរពដោយពន្លឺប្រសិន

បើគេមិនបដិសេធទាំងស្រុងទេ ។

ទើបន្ទាល់នេះ

ត្រូវតែធ្វើការសំរេចចិត្តយ៉ាងជ្រាល

ជ្រៅ

ហើយអ្នកណាដែលទទួលវាពិតជា

ទទួលវាទាំងអស់

និងស្តាប់បង្គាប់វាហើយត្រូវបានសំ

អាតិអោយបរិសុទ្ធ ។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា

ចូរកត់ត្រាចុះ

រំពេចនោះខ្ញុំបានឮសំឡេងដូចជាខ

ប្បករណ៍តន្ត្រីជាច្រើន

ទាំងពួងជាបទយ៉ាងពិរោះរណ្តំស្រុះគ្នា
តតទាស់។ វាពិរោះជាង
ភ្លេងទាំងឡាយ ដែលខ្ញុំធ្លាប់បានឮ។
វាហាក់ដូចជាពោរពេញដោយសេចក្តី
មេត្តាករុណា ការអាណិតអាសូរ
និងក្តីអំណរដ៏បរិសុទ្ធយ៉ាងខ្ពស់ត្រឹម
ដៃគី។

វាធ្វើអោយរំភើបដល់រាងកាយខ្ញុំទាំង
មូល។ ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ចូរអ្នកមើល

ពេលនោះការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ
បានបែរទៅឯក្រុម
ដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុន
ដែលត្រូវបានធ្វើអោយសៅហ្មង
យ៉ាងដំណំ។ ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
នូវអ្នកដែលខ្ញុំបានឃើញពីមុន
ក៏ពុំយំសោក

និងអធិស្ឋានដោយវិញ្ញាណនៃក្តីទុក្ខ
សោក។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតា
ដែលថែរក្សាមួយក្រុមដែលជំរុញពួក
កេតិ បានបន្ថែមចំនួនមួយជាពរ
ហើយបានបំពាក់អារុធអោយគេ
តាំងពីក្បាលដល់ជើង។
ពួកកេតិបានធ្វើចលនាតាមរបៀបយ៉ា
ងត្រឹមត្រូវ និងហ្នឹងម៉ាត់
ដូចជាទាហានមួយក្រុមដូច្នោះដែរ។
ទឹកមឌរបស់គេបានបង្ហាញពីជម្លោះ
ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលគេបាន រងទ្រាំ
គឺការពិបាកដ៏ឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
ដែលបានកន្លងផុតទៅ។
តែលក្ខណៈពិសេសរបស់គេបានក
ត់ចំណាំ
ដោយកំហឹងពីខាងក្នុងដ៏ខ្លាំងក្លារប
ស់គេ

ដែលត្រូវនេះចែងចាំងជាមួយនឹង
ពន្លឺ និងសិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌។

គេបានជ័យជំនះ

ហើយមានការដឹងគុណយ៉ាងជ្រាល

ជ្រៅ បានចេញពីពកគេ

ព្រមទាំងក្តីអំណរដ៏ពិសិដ្ឋ

និងបរិសុទ្ធ។

ចំនួននៃក្រុមនេះបានចុះថយ។

ខ្លះត្រូវបានគេធ្វើអោយសៅហ្មង

ហើយបានចាកចេញទៅដោយខ្លួន

ឯង។ អ្នកដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់

និងព្រងើយកន្តើយ

ដែលមិនចូលរួមជាមួយអ្នក

ដែលបានអោយតម្លៃទៅលើជ័យជំ

នះ

និងសេចក្តីសង្គ្រោះល្អនិងការឈរ

ចាប់ខ្លាំង ធ្ងន់ធ្ងរ
និងអង្វរក៏រសំការរូបរួមមិនបានឡើយ

ហើយពួកគេត្រូវបានទុកអោយនៅ
ពីក្រោយភាពងងឹត

ហើយចំនួនរបស់គេត្រូវបានបន្ថែម
ដោយអ្នកដែលមានសេចក្តីពិត

ហើយបង្កើតជាក្រុមឡើង។

ទេវតាអារក្សនៅតែជំរុញពួកគេ
ប៉ុន្តែពួកវាមិនអាចមានអំណាចទៅ
លើគេឡើយ។

ខ្ញុំបានឮអ្នកដែលប្រដាប់កាយដោយ
យំអារុធ បាននិយាយនូវសេចក្តីពិត
ដោយ អំណាច។

វាបានជះឥទ្ធិពលជាខ្លាំង។

ខ្ញុំបានឃើញអ្នកដែលត្រូវបានគេចា

បំបែងប្រពន្ធ ខ្លះដែលប្តីបានចង
កូនខ្លះដែលឪពុកម្តាយបានចង។
អ្នកស្មោះត្រង់ដែលត្រូវបានរារាំង
ឬការពារពីការឮសេចក្តីពិត
ឥឡូវនេះបានចាប់យកសេចក្តីពិត
ដែលគេបាននិយាយ
ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
ការភិតភ័យដោយសារបងប្អូនគេទាំង
ឡាយបានបាត់បង់ ទៅ។
សេចក្តីពិតតែមួយគត់
បានលើកដំកើងពួកគេ។
វាក៏ជាសេចក្តីស្រឡាញ់
និងមានតម្លៃជាងជីវិតទៅទៀត។
គេបានស្រែកឃ្លានសេចក្តីពិត។
ខ្ញុំបានសួរថា
តើអ្វីទៅដែលធ្វើអោយមានការផ្លា
ស់ប្រែដូច្នោះ។

ទេវតាមួយអង្គបានឆ្លើយថា
វាក៏ជាភ្ញៀវចុងរដូវការសំរាកពីព្រះវ
ត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់
សំរែកដ៏រំពងរបស់ទេវតាទីបី។
អំណាចដ៏ខ្លាំងពូកែបាននៅជាមួយ
និងអ្នក
ដែលបានជ្រើសតាំងទាំងនេះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ចូរមើលការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ
បានបំបែរទៅរកអ្នកអាក្រក់
និងអ្នកមិនជឿ។
ពួកគេទាំងអស់គ្នាជ្រួលជ្រើម។
ក៏ម្ខាងចិត្ត
និងអំណាចនៃពាស្ត្ររបស់ព្រះ
បានងើបឡើង
ហើយបានធ្វើអោយគេខឹងជាខ្លាំង។
ការច្របូកច្របល់មាននៅគ្រប់ជ្រុង

។

ខ្ញុំបានឃើញគេបានចាត់វិធានការ
ទាំងនឹងក្រុម ដែលមានអំណាច
និងពន្លឺរបស់ព្រះនេះម្តងទៀត។
ភាពងងឹតកាន់តែក្រាស់ឡើងនៅជុំវិញ
ពួកគេ តែគេបានឈរម៉ាមូន

ទឹកចិត្តលើព្រះ
និងស្រឡាញ់ទ្រង់ដដែល។

ខ្ញុំបានឃើញពួកគេបានអន្ទះសាវ។
បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឮពួកគេស្រែកទៅ
កាន់ព្រះដោយស្មោះស្ម័គ្រ។

គេស្រែកតតឈប់ឈរ
ទាំងថ្ងៃទាំងយប់។

ខ្ញុំបានឮសំឡេងនោះថា
ឱព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមអោយព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសំ
រេច

ប្រសិនបើវាអាចជាការសរសើរតំកើ
ងព្រះនាមទ្រង់
សូមរៀបចំផ្លូវដើម្បីរំដោះពាស្ត្រទ្រង់
សូម រំដោះយើងខ្ញុំពីអាក្រក់មិនជឿ
ដែលនៅជុំវិញយើងខ្ញុំ
គេប្រុងនឹងសម្លាប់យើងខ្ញុំហើយ
ប៉ុន្តែព្រះពាហុទ្រង់អាចសង្គ្រោះបាន
។ ទាំងអស់នេះគឺជាពាក្យ
ដែលខ្ញុំចាំ។
គេហាក់បីដូចជាដឹងយ៉ាងច្បាស់នូវ
ការមិនគួរគំរើរបស់គេ
គេបានបង្ហាញការចុះចូលទាំងស្រុង
ទៅក្នុង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ
ហើយគ្រប់គ្នាបានអង្វរករយ៉ាងសុ
មោះអស់ពីចិត្ត ដោយគ្មានការរង់ចាំ
និងកញ្ចក់យកការរំដោះខ្លួនយ៉ាងរ
ហ័សដូចយ៉ាកុប។

បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមសំរែកដ៏ស្មោះ
ត្រង់របស់គេបន្តិច
ទេវតាបានទៅរំដោះគេដោយអាណិត
ភាពសួរ។

ប៉ុន្តែទេវតាជាមេបញ្ជាការមួយខ្ពស់
មិនព្រមប្រគល់ពួកគេមកឡើយ។

ទេវតានោះបានមានបន្ទូលថា
ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះមិនទាន់បាន
សំរេចទេ។

គេត្រូវតែដឹកពីពេងនេះ។

គេត្រូវតែមុជដោយការជ្រមុជទឹក។

រំពេចនោះខ្ញុំបានឮព្រះសូរសៀងរបស់
ព្រះ ដែលបានអង្រួនផ្ទៃមេឃ
និងផែនដី។

មានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំង។

អាគារជាច្រើនបានរលាយ
ហើយរលំដួលគ្រប់ទិសទី។
ពេលនោះខ្ញុំបានឮសូរសំរែកនៃជ័យ
ជំនះដ៏កងរំពង
ព្រមទាំងសំឡេងភ្លេងយ៉ាងព្រូង
និងច្បាស់ៗ។
ខ្ញុំបានមើលទៅឯក្រុមមួយ
ដែលមុននេះបន្តិច
មានការទុក្ខព្រួយ និងជាប់ចំណង។
ការបង្ហាងរបស់គេត្រូវបានគេបង្វែរ
។
ពន្លឺដ៏ភ្លឺបានចែងចាំងទៅលើពួកគេ
។
ពេលនោះមើលទៅគេល្អជាខ្លាំង។
ការខ្វល់ខ្វាយ
និងសញ្ញានៃការទុក្ខព្រួយបានបាត់
បង់ទៅ។ សុខភាពល្អ

និងសម្រស់បានត្រូវគេមើលឃើញ
នៅលើទឹកមុខរបស់គេគ្រប់គ្នា។
សត្រូវរបស់គេជាអ្នកមិនជឿ
ដែលនៅជុំវិញគេ ដូចមនុស្សស្លាប់។
គេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងពន្លឺ
ដែលចាំងទៅលើអ្នកដែលបានរំ
ដោះចេញពីបរិសុទ្ធនោះឡើយ។
ពន្លឺ និងសិរីល្អនេះនៅពីលើពួកគេ
រហូតដល់គេបានឃើញព្រះយេស៊ូវ
នៅក្នុងពពកលើមេឃ ហើយ
ក្រុមអ្នករងទុក្ខបានផ្លាស់ប្តូរមួយរំ
ពេច ក្នុងមួយប្រាំបីថ្ងៃក្តី
ពីសិរីល្អមួយ ទៅសិរីល្អមួយ។
ហើយផ្លូវជាច្រើនបានរំលឹកឡើង
រួចពួកបរិសុទ្ធបានក្រោកឡើង
ប្រដាប់កាយដោយការមិនចេះស្លាប់
បញ្ចេញសំរែកជ័យយោសលើសេច

ក្តីស្លាប់ និងលើផ្លូវ
ហើយរូបរួមជាមួយអ្នកបរិសុទ្ធជទៃ
ទៀត
ដែលត្រូវបានលើកឡើងទៅជួបព្រះ
អម្ចាស់របស់គេ នៅលើអាកាស
នៅពេលដែលសំឡេងតន្ត្រីដ៏កងរំព
ង បន្តិចសិរីល្អ និងជោគជ័យ
បានចេញពីអណ្តាតរបស់អ្នកមិនស
លាប់គ្រប់គ្នា
ហើយអណ្តាតចេញពីបបួរមាត់រប
ស់អ្នកសុចរិត
និងអ្នកបរិសុទ្ធគ្រប់ៗគ្នា ។

សូមអានទំនុកដំកើង ជំពូក្រ ៨៦,
ហ្វូសេ ៦:៣, ហាកាយ ២:២១-២៣,

ម៉ាថាយ ១០:៣៥-៣៩, ២០:២៣,
អេភេសូរ ៦:១០-១៨,
ថែសឡូនីចទី១ ៤:១៤-១៨,
វិវរណៈ ៣:១៤-២២។

ជំពូកទី ៣៣ -

អំពើបាបរបស់ទីក្រុងបាប៊ីឡូន

ខ្ញុំបានឃើញសភាពរបស់ពួកជំនុំ
ផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន
តាំងពីទេវតាទីពឹងបានប្រកាសពីការ
ធ្លាក់ចុះរបស់គេមក។

ពួកគេបានធ្វើខុសកាន់តែខ្លាំងឡើង
ៗ តែគេនៅតែរក្សាល្មោះថា
ជាសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទដដែល។
វាមិនអាចបែងចែកពួកគេចេញពី
លោកីយ៍ឡើយ។

គ្រូគង្វាលរបស់គេបានយកអត្ថបទ
ពីលោកីយ៍

ហើយអធិប្បាយពីរឿងដដែលងាយ
ស្រួល។ ចិត្តធម្មជាតិរបស់មនុស្ស
គ្មានការប្រឆាំងនឹងរឿងនេះឡើយ។

មានតែអំណាច
និងព្រលឹងនៃសេចក្តីពិត
សេចក្តីសង្គ្រោះទេ
ដែលចិត្តរបស់លោកយីស៊ូបង្កើត។
គ្មានអ្វីនៅក្នុងការងារដ៏មានប្រជាប្រិ
យ
ដែលបំផុសកំហឹងរបស់សាតាំងដែល
លធ្វើអោយអ្នកមានបាបញ្ជូរនូវ
ប្រអូនវត្ថុទៅលើចិត្ត
និងស្មារតីនៃសេចក្តីពិតដ៏គួរអោយភ័
យខ្លាចរបស់ការជំនុំជំរះ
ដែលនឹងមកដល់នៅពេលឆាប់ៗ
នេះឡើយ។
ជាទូទៅមនុស្សតែងតែពេញចិត្តនឹង
ការល្អ ដែលគ្មានសេចក្តីពិត
ហើយគេនឹងបន្ថែម និងគាំទ្រថា
ជារឿងសាសនា។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
គ្មានអ្វីតូចជាងគ្រឿងសឹកនៃសេចក្តី
សុចរិតទាំងមូល អាចមានជ័យជំនះ
នឹងរក្សាជ័យជំនះលើភាពងងឹតឡើ
យ សាតាំង បានយកតួនាទី
ជាអង្គការរបស់ពួកជំនុំទាំងស្រុង ។
ការនិយាយ
និងទង្វើរបស់មនុស្សត្រូវបានគេយ
កមកដាក់ជំនួសអោយសេចក្តីពិត
នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា មិត្តភក្តិ
និងវិញ្ញាណរបស់លោកីយ៍
គឺជាសត្រូវជាមួយនឹងព្រះ ។
នៅពេលដែលសេចក្តីពិត
ក្នុងភាពងាយស្រួល
និងកម្លាំងរបស់វាមានហាក់
ដូចជាព្រះយេស៊ូវត្រូវបាននាំមកទា

សំនឹងវិញ្ញាណរបស់លោកីយ៍
វាជាសំនឹងវិញ្ញាណនៃការបៀតបៀននា
ម។ មានមនុស្សជាច្រើន
ច្រើនមែនទែនដែលអះអាងថា
ជាគ្រីស្ទាន តែមិនស្គាល់ព្រះ។
លក្ខណៈនៃចិត្តពីធម្មជាតិរបស់គេមិ
នបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ
ហើយគិតលោកីយ៍នៅមានជាស
ត្រូវជាមួយនឹងព្រះដដែល។
ពួកគេគឺជាអ្នកបំរើដ៏ស្មោះត្រង់របស់
សាតាំងផ្ទាល់
ថ្វីបើគេបានប្រើប្រាស់ឈ្មោះផ្សេងក៏
ដោយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
តាំងពីព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីក
នៃងបរិសុទ្ធ

នៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌
ហើយបានយាងចូលទៅក្នុងរាំងនន
ទីពីរ

ពួកជំនុំត្រូវបានបោះបង់ចោលដូច
ជាសាសន៍យូដាដែរ

ហើយគេបានបំពេញដោយបក្សីមិន
ស្អាត និងគួរអោយស្អប់ខ្ពើម។

ខ្ញុំបានឃើញភាពទុច្ចរិត
និងអំពើហិង្សាជាច្រើននៅក្នុងពួកជំ
នុំ តែគេនៅតែអះអាងថា

គេជាគ្រីស្ទាន។ ការអះអាងរបស់គេ
ការអធិស្ឋានរបស់គេ

និងពាក្យសំដីរបស់គេ
គឺជាការស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះ

ព្រះភ្នំត្រូវរបស់ព្រះ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា

ព្រះនឹងមិនហិតក្នុងនៃការប្រជុំរបស់គេ

ឡើយ។ ភាពកំណាញ់ ការបំភ័ន្ត
និងការឆបោកត្រូវបានពួក
គេអនុវត្តដោយគ្មានការភ្ញាក់រឭក។
ហើយលើសពីនេះទៅទៀត
លក្ខណៈអាក្រក់ទាំងអស់នេះ
គេបានបំភ័ន្តរូបរាងខាងក្រៅនៃសា
សនា។ ទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ
ពីអំនួតរបស់ពួកជំនុំតែខាងក្រៅ។
ព្រះមិនបានគង់នៅក្នុងគំនិតរបស់
គេទេ
ប៉ុន្តែគំនិតលោកិយ៍របស់គេបាននៅ
ពីលើពួកគេ។
គេតុបតែងរូបកាយដែលត្រូវស្តាប់
ដ៏កំសត់របស់គេ
ហើយសំឡឹងមើលខ្លួនឯងដោយការ
ពេញចិត្ត និងអំណររីករាយ។
ព្រះយេស៊ូវ និងទេវតា

របស់ទ្រង់បានទុកមើលទៅកាន់ពួក
គេដោយកំហឹង។

ទេវតាបានមានបន្ទូលថា អំពើ បាប
និងអំនួតរបស់គេបានឮដល់ស្ថាន
សួគ៌ហើយ។

ចំណែករបស់គេត្រូវបានរៀបចំហើ
យ។ សេចក្តីយុត្តិធម៌
និងការជំនុំជំរះបានដេកលង់លក់
យ៉ាងយូរ

ប៉ុន្តែនឹងក្រោកឡើងនៅពេលឆាប់ៗ
ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា
ការសង់សឹកនោះស្រេចនឹងអញ្ជូន
ញ៉ាំងសង់ដល់គេ។ គេបានដឹង
ពីការគំរាមយ៉ាងគួរអោយភ័យខ្លាចរ
បស់ទេវតាទីបី
ហើយគេនឹងផឹកពីសេចក្តីក្រោធរប
ស់ព្រះ។

ហើយពួកទេវតាអាក្រក់យ៉ាងច្រើន
តតគណនា

បានពង្រាយពាសពេញផែនដីទាំង
មូល។ ពួកជំនុំ
និងអង្គការសាសនាទាំងឡាយត្រូវ
បានពង្រុះវិញដោយពួកទេវតាអា
ក្រក់។

ហើយវាសំឡឹងមើលទៅអង្គការសា
សនាទាំងនោះ ដោយភាពអណរ
ដ្ឋិតរូបរាងរបស់ សាសនា
ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយភាពឧក្រិ
ដ្ឋ និងទុច្ចរិតយ៉ាងក្រៃលែង។

ទេវតាទាំងអស់
ទតមើលដោយការតូចចិត្តមកលើម
នុស្សជាតិ
ដែលជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះ

ដែលត្រូវបានបញ្ចុះដល់ភាពថោក
ទាបយ៉ាងជ្រៅបំផុត
ហើយបានដាក់នូវកំរិតទាប
ដូចសត្វតិរច្ឆានដោយមនុស្សដូចគ្នា
។ តែគេបានអះអាងថា
ជាអ្នកដើរតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ជាទីស្រឡាញ់
ដែលសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់
មិនបានយកចេញឡើយ
នៅពេលដែលទ្រង់បានទតឃើញ
សេចក្តីទុក្ខសោករបស់មនុស្សទាក់
ទងខាងផ្លូវចិត្ត
នៅក្នុងអំពើបាបដ៏ធំសំបើម
និងឈឺចាប់
ហើយទាក់ទងជាមួយនឹងទាសភាព
និងព្រលឹងរបស់មនុស្ស។
ទេវតាបានកត់ត្រារឿងនេះទាំងអស់

។ វាត្រូវបាន
ទេវតាកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅមួយ
។ ទឹកភ្នែកនៃអ្នកមានជំនឿ
និងស្រឡាញ់យ៉ាងស៊ីប
បរសដែលជាប់ចំណង
ស្រ្តីដែលជាប់ចំណង ខ្ញុំពុកម្តាយ
កូន បងប្អូនប្រុស
បងប្អូនស្រីទាំងឡាយ
ត្រូវបានទុកជាប់នៅស្ថានសួគ៌។
ការឈឺចាប់របស់មនុស្ស
ត្រូវបានគេយកទៅពិភពនៃងមួយទៅ
កន្លែងមួយ ហើយត្រូវបានគេលក់
និងទិញថែមទៀត ផង។
ព្រះនឹងទប់កំហាំងរបស់ទ្រង់តែបន្តិច
ទៀតទេ។
សេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់បានឆេះ
ទាស់និងសាសន៍នេះ

ហើយជាពិសេសសទាស់នឹងអង្គការ
សាសនា

ដែលបានអោយសេចក្តីយល់ព្រម
និងបានភ្ជាប់ខ្លួនគេដោយផ្ទាល់
ជាមួយនឹងទំនៀមទម្លាប់នៃនគរនេះ។

ភាពអយុត្តិធម៌បែបនេះ

ការប្រឆាំងបែបនេះ

ការឈឺចាប់បែបនេះ

អ្នកដែលអះអាងថា

ជាអ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូវជាច្រើន

អ្នកស្និទ្ធស្នាល និងទន់ទាបជាច្រើន

អាចមើលឃើញយ៉ាងពិបាក។

ហើយពួកគេជាច្រើនអាចទទួលយក

ដោយការពេញចិត្ត

ដ៏គួរអោយស្តាប់ខ្លឹមសារសូរជាច្រើន

តិចគណនាទាំងនេះឈឺចាប់ខ្លួនឯង

ហើយនៅតែហានថ្វាយបង្គំព្រះ

ដដែល។ វាគឺជាការចំអកយ៉ាងខ្លាំង
ហើយសាតាំងសប្បាយចំពោះរឿង
នេះ និងបន្ទោសដល់ព្រះយេស៊ូវ
និងទេវតារបស់ទ្រង់ដដែល។
ដោយជោគជ័យនៃស្ថាននរក
ដោយនិយាយថា
សិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាមនុស្សដូ
ច្នោះឯង?

អ្នកដដែលអះអាងថា
ជាគ្រីស្ទានទាំងនោះ
បានឃើញការរងទុក្ខវេទនារបស់ទុ
ក្ខរបុគ្គល
ហើយទឹកភ្នែកក៏ហូរកាត់ថ្ពាល់ទាំង
គូរបស់គេ។
គេឆ្ងល់អំពីមនុស្សមានចិត្តរឹង
ប្រព្រឹត្តិអំពើយោរយៅដ៏អមនុស្សធម៌

មិ ទៅរកមនុស្សជាតិដូចគ្នា
ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ
គេបានយកមនុស្សដូចគ្នាជាទាសក
រ។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ
គេកាត់ផ្តាច់ចំណងធម្មជាតិ
ហើយគៀបសង្កត់ដល់មនុស្សដូចគ្នា
នា ពីមួយថ្ងៃ ទៅមួយថ្ងៃ
យ៉ាងយោរយៅ។
ពួកគេអាចធ្វើទារុណកម្ម
ជាច្រើនដោយអំពើយោរយៅ
តតបង្កង់ដៃដូចជាអំពើយោរយៅ
ដែលពួកនិយមប៉ាប
និងអ្នកមិនជឿបានអនុវត្តទៅលើអ្ន
កគ្រីស្ទានដែរ។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
នៅថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់ព្រះ
ពួកប៉ាបនិយម

និងអ្នកមិនជឿនឹងទ្រាំបានជាងពួក
មនុស្សទាំងនេះ។ សំដែក
និងការឈឺចាប់របស់អ្នកដែលគេជិះ
ជាន់បានឮដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយទេវតាឈរដោយងឿងឆ្ងល់
នៅជិតអ្នកមានចិត្តរឹងរូស
ដោយឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
មនុស្សនៅក្នុងរូបភាពនៃអ្នក
ដែលបានបង្កើតគេមក បាន
ធ្វើអាក្រក់ទៅលើមនុស្សដូចគ្នា។
ទេវតាបានមានបន្ទូលថា
ឈ្មោះពួកទាំងនេះត្រូវបានសរសេរ
ដោយឈាម បានខ្វែងដោយគំនូស
ដោយជនដោយទឹកភ្នែក
នៃអ្នកដែលមានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង
លាំង ដោយសារគេដុតទាំងរស់។
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ

នឹងមិនឈប់ឡើយ
ទាល់តែទ្រង់បានធ្វើអោយដីនៃព្រះ
បានជីកកករ

ពីពេលនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់
និងទាល់តែទ្រង់បានប្រទាន
រង្វាន់ដល់ទីក្រុងបាប៊ីឡូនមួយជាពីរ
។ ចូរអោយរង្វាន់ដល់គេ

ដូចដែលគេបានអោយដល់អ្នកទ្វេដ
ងទៅគេតាមការងារ

ដែលគេបានធ្វើមកលើអ្នក
នៅក្នុងពេលដែលគេបានបំពេញ។
ចូរបំពេញអោយគេវិញមួយជាពីរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
មេរបស់ទាសករនឹងត្រូវតែឆ្លើយទៅ
នឹងមនុស្សទាសកររបស់ខ្លួន
ដែលខ្លួនបានគ្រប់គ្រងក្នុងស្តង់ដារ

និងអំពើបាបទាំងអស់របស់ទាសករ
និងត្រូវធ្លាក់មកលើចៅហ្វាយនោះ។
ព្រះមិនអាចយកទៅស្ថានសួគ៌
នូវទាសករដែលគេបានរក្សាទុកក្នុង
ភាពល្ងង់ខ្លៅ
និងភាពថោកទាបមិនដឹងពីព្រះ
សោះ មិនដឹងពីព្រះគម្ពីរសោះ
មិនខ្លាច
អ្វីក្រៅពីរំពាត់ខ្សែត្រីរបស់ចៅហ្វាយ
ខ្លួន និងមិនលើកដំកើងត្មាទណា
ដូចជាចៅហ្វាយជាសត្វត្រីបានរប
ស់ខ្លួននោះឡើយ។
ប៉ុន្តែទ្រង់យកអ្នកធ្វើការល្អបំផុត
ដែលព្រះដ៏មានការអាណិតអាសូររិ
ញ។ វាធ្វើដូចជាមិនមែនជាវា
នៅពេលដែលចៅហ្វាយនោះ
ទទួលឈឺចាប់ដោយការវេទនាចុង

ក្រោយទាំងប្រាំពីរ
ហើយរស់ឡើងវិញ ជាលើកទីពីរ
និងទទួលការស្លាប់ដ៏គួរអោយខ្លាច
ជាលើកទីពីរ។

ពេលនោះសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនិង
ត្រូវ បានស្ងប់។

សូមអាន អេម៉ូស ៥:២១, រ៉ូម
១២:១៩, វិវរណៈ ១៤:៩-១០,
១៨:៦។

ជំពូកទី៣៤ - សម្រែកយ៉ាងខ្លាំង

ខ្ញុំបានឃើញទេវតាប្រញាប់ប្រញាល់ទៅមកនៅស្ថានសួគ៌។

លោកបានចុះទៅកាន់ផែនដី

ហើយបានឡើងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌វិញ

រៀបចំសំរាប់ការសំរេចព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់អ្វីមួយ។

រួចខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានបារមីមួយ

អង្គទៀតត្រូវបានបង្ហាបអោយចុះទៅផែនដី

ហើយរួមសំឡេងជាមួយទេវតាទីបីដើម្បីផ្តល់កម្លាំង

និងអំណាចទៅលើដំណឹងរបស់លោក។ អំណាចនិង

សិរីល្អដ៏ខ្លាំងអស្ចារ្យត្រូវបានប្រទាន
ដល់ទេវតានោះ៖

ហើយនៅពេលដែលលោកបានចុះ
ទៅផែនដី

លោកបានបំភ្លឺដោយសិរីល្អរបស់
លោក។ ពន្លឺបាននៅខាងមុខ
និងតាមក្រោយទេវតានោះ៖

ចាំងចូលទៅគ្រប់ទិសទី

នៅពេលដែលលោកបានស្រែកដោយ
សំលេងខ្លាំងៗថា

ទីក្រុងបាប៊ីឡូនដ៏ធំ

បានរលំហើយ បានរលំហើយ។

ហើយបានក្លាយជាទីលំនៅរបស់អា
រក្ស និងជានូវរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់

និងជាទ្រង់របស់បក្សមនស្សាតិ

និងគំរអោយស្អប់ខ្ពើមគ្រប់មុខ។

ដំណឹងនៃការដួលរលំរបស់ទីក្រុង

បាបីឡាន

ដូចដែលទេវតាទីពីរបានប្រកាស
ត្រូវបានប្រកាសម្តងទៀត ជាមួយ
នឹងការបន្ថែមនៃការពុករលួយ
ដែលបានចូលទៅក្នុងពួកជំនុំតាំងពី
ឆ្នាំ១៨៤៤។

ការងាររបស់ទេវតានេះមកចំពេល
ហើយ

រួមនៅក្នុងការងារដ៏ធំចុងក្រោយរបស់
ទេវតាទីបី

នៅពេលដំណឹងនោះកំពុងពង្រឹង
ឡើង នៅក្នុងសំរែកយ៉ាងខ្លាំងមួយ។
ហើយវាស្រ្តរបស់ព្រះត្រូវបានរៀបចំ
នៅគ្រប់ទិសទី

អោយឈរនៅក្នុងពេលវេលានៃសេ
ចក្តីល្បី

ដែលនឹងជួបនៅពេលឆាប់ៗនេះ។

ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺយ៉ាងខ្លាំងនៅលើពួកគេ ហើយពួកគេបាន
រូបរួមជាមួយនឹងដំណឹងនោះ
ព្រមទាំងប្រកាសដោយគ្មានការភ័យខ្លាច ដោយអំណាចយ៉ាងខ្លាំង
នូវសាររបស់ទេវតាទីបី។

ព្រះបានបញ្ជូនទេវតាពីស្ថានសួគ៌
អោយមកបន្ថែមលើទេវតាដ៏មានចេស្ដា
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេង
ដែលហាក់ដូចជាបានឮគ្រប់ទិសទី
ពាស្ត្ររបស់ខ្ញុំអើយ
ចូរដកខ្លួនចេញពីវា
ដ្បិតអំពើបាបរបស់វាបានទៅដល់
ស្ថានសួគ៌ហើយ
ហើយព្រះបាននឹកចាំពីការទុច្ចរិតរបស់វា។

ដំណឹងនេះហាក់ដូចជាការបន្ថែម
ទៅលើដំណឹងរបស់ទេវតាទីបី
ហើយបានរួមគ្នាដូចជាសម្រែកនា
ពេលកណ្តាលអាធ្រាត្រ
បានរួបរួមគ្នាជាមួយនឹងដំណឹងរបស់
ទេវតាទីពីរ នៅឆ្នាំ១៨៤៤ដែរ។
សិរីល្អរបស់ព្រះបានសណ្ឋិតលើពួក
បរិសុទ្ធដ៏អត់ធ្មត់ដែលរង់ចាំ
ហើយគេផ្តល់ការប្រមាណចុងក្រោយ
ដ៏រឹងមាំ
ដោយប្រកាសអំពីការធ្លាក់ចុះរបស់
ទីក្រុងបាប៊ីឡូន
ហើយហៅរាស្ត្ររបស់ព្រះអោយចេញ
ពីទីក្រុងនោះ
ដើម្បីអោយគេរួចពីវាសនាដ៏គួរអោយ
ខ្លាចរបស់វា។

ពន្លឺដែលបានចាំងមកលើអ្នករង់ចាំ
បានភ្លឺសព្វទិសទី
និងអ្នកដែលមានពន្លឺ នៅក្នុងពួកជំនុំ
ដែលមិនបានព្រ
និងមិនបានបដិសេធដំណឹងទីបី
ហើយបានឆ្លើយតបនឹងការត្រាស់
ហៅ
និងបានចេញពីពួកជំនុំដែលដួលរ
លំ។

មនុស្សជាច្រើនមានការទទួលខុស
ត្រូវយ៉ាងយូរ
តាំងពីដំណឹងនេះត្រូវបានផ្តល់អា
យ និងពន្លឺបានចាំងលើពួកគេមក
ហើយគេមានឱកាសនឹងជ្រើសរើស
យកជីវិត ឬសេចក្តីស្លាប់។
អ្នកខ្លះបានជ្រើសរើសយកជីវិត
ហើយបានឈរនៅជាមួយព្រះអម្ចា

សំរេបសំរេគ

និងរក្សាគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ។

ដំណឹងទីបីបានធ្វើការងាររបស់ខ្លួន

មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានសាកល្បង

ដោយដំណឹងនោះហើយអ្នកសុចរិត

ត្រូវបានហៅចេញពី

អង្គការសាសនានោះ ។

អំណាចដ៏ច្រើនលើសលុបបានធ្វើ

ការនៅក្នុងអ្នកស្មោះត្រង់

នៅពេលដែលការបង្ហាញអំណាចរបស់ព្រះគ្រប់គ្រងដោយកោតខ្លាច

ហើយទប់បងបន

ហើយទប់បងបន

និងមិត្តភក្តិគេក៏ឱ្យប្រើអំណាចរបស់

គេ ដើម្បីរារាំងអ្នកដែលដឹង

ពីការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះម

កលើពួកគេ ។ ការត្រាស់ហៅចុង

ក្រោយ

ត្រូវបានប្រកាសរហូតដល់ទាសករ
ដំក្រីក្រ និងអ្នកដែលមានជំនឿ

ក្នុងចំណោម ពួកគេ

ដោយការបន្ទាបខ្លួន

បញ្ចេញចម្រៀងនៃអំណរដ៏លើស
លប់របស់គេ

នៅគ្រាដែលមានឡើងវិញនូវសេច

ក៏សប្បាយ

និងការរំដោះរបស់ពួកគេ

ហើយចៅហ្វាយរបស់គេមិនអាចត្រូវ

តពិនិត្យលើគេ

ដោយការភ័យខ្លាចទៀតទេ

ហើយការរន្ធត់របស់គេត្រូវនៅស្ងៀម។

ការអស្ចារ្យដ៏ធំបានកើតឡើង

អ្នកឈឺត្រូវបានព្យាបាល

ហើយសញ្ញា

និងការអស្ចារ្យបានដើរតាមពួកអ្នក

ជឿ។ ព្រះធ្វើការ
ហើយពួកបរិសុទ្ធមិនខ្លាចលទ្ធផល
អាត្រីក៏នោះឡើយ
គេធ្វើតាមការកែប្រែនៃសម្បជញ្ញៈផ្ទុ
ទាលរបស់គេ
ហើយបានរួបរួមជាមួយនឹងអ្នក
ដែលបានគោរពបញ្ញត្តិទាំងអស់រប
ស់ព្រះ
ហើយគេបានប្រកាសសាររបស់ទេវ
តាទីបី ដោយអំណាច។
ខ្ញុំបានឃើញថា
សារទីបីបានបញ្ចប់ដោយអំណាច
និងកម្លាំងខ្លាំងលើសលុបជាង
សម្រែកនាពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ
ទៅទៀត។

អ្នកបំរើរបស់ព្រះមានពេញដោយអំណាចមកពីលើ

ដែលមានមុខចាំងពន្លឺ និងការចែងចាំងនៃការលះបង់ដ៏បរិសុទ្ធ

បានចេញទៅមុខបំពេញការងាររបស់ខ្លួន

ហើយប្រកាសដំណឹងពីស្ថានសួគ៌។ ព្រលឹងដែលបានបែកខ្ញែកទៅក្នុងអង្គការសាសនាទាំងឡាយ

បានឆ្លើយតបទៅនឹងការត្រាស់ហៅហើយអ្នកល្អបានប្រញាប់ប្រញាល់ចេញពីទីក្រុងសុដុំម

មុននឹងត្រូវបានទទួលការបំផ្លាញដូច្នោះដែរ។

វាស្រូវរបស់ព្រះត្រូវបានរៀបចំ និងចំរើនកម្លាំង

ដោយសិរីរុងរឿងដ៏ឧត្តម
ដែលធ្លាក់មកលើគេជាច្រើនតតគ
ណានា
ដើម្បីរៀបចំពួកគេអោយទប់ទល់នឹង
ការល្បួង។
ខ្ញុំបានឮសំឡេងជាច្រើនបានស្រែក
ឡើងនៅគ្រប់ទិសទី
នេះគឺជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
នេះគឺជាពួកអ្នកដែលគោរពបញ្ញត្តិ
របស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ។

សូមអានលោកុប្បត្តិ ជំពូក ១៩,
វិវរណៈ ១៤:១២, ១៨:២-៥។

ជំពូកទី ៣៥ - សារទីបីបានបិទ

ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញអោយឃើញ
នៅពេលដែលសារទីបីកំពុងបានបិទ
ទេ ។ អំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់
បានប្រទានអោយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ។
ពួកគេបានបំពេញកិច្ចការរបស់ពួក
គេរួចជាស្រេច
ហើយគេក៏ត្រូវបានរៀបចំសំរាប់វេ
លាសាកល្បង នៅមុខពួកគេដែរ ។
ពួកគេបានទទួលភ្ញៀវចុងក្រោយ
បូកការធ្វើអោយស្រស់បំព្រង
អំពីវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយទីបន្ទាល់ដ៏រស់
ក៏បានស្រស់ជាថ្មីឡើងដែរ ។
ការព្រមានចុងក្រោយត្រូវបានបំភ្លឺ
ឡើងនៅគ្រប់ទីកន្លែង

ហើយវាបានធ្វើអោយអស់ទាំងជីវិត
អ្នកដែលពុំព្រមទទួលសាររបស់ព្រះ
បានកក្រើកឡើង។

ខ្ញុំបានឃើញពួកទេវតាធ្វើដំណើរ
ទៅមក យ៉ាងរួសរាន់ទៅស្ថានសួគ៌
ហើយមានទេវតា

មួយអង្គបានត្រឡប់មកពីផែនដី
ដោយមានស្នាមទឹកខ្មៅរបស់អ្នកនិ
ពន្ធជាប់នៅនឹងខ្លួន

ហើយទេវតានោះបានទូលដល់ព្រះ
យេស៊ូវថា

ភារកិច្ចរបស់លោកបានសំរេចហើយ
គឺអស់អ្នកបរិសុទ្ធ

ត្រូវបានរាប់រួចហើយ

និងបានប្រថាប់ត្រារួចជាស្រេច។

នៅពេលនោះ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ
ដែលនៅចំពោះហឺបនៃបញ្ញត្តិទាំងដ
ប់ប្រការបានទតមើលមកមនុស្សជា
តិ រួចលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ព្រមទាំងមានបន្ទូលជាខ្លាំងថា
“ការស្រេចហើយ”។

ពួកទេវតានៅស្ថានសួគ៌
ក៏បានដោះមកុដរបស់លោកចេញ
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទ
ូលថា “អ្នកណាដែល មិនយុត្តិធម៌
ចូរអោយអ្នកនោះ
នៅតែអយុត្តិធម៌ចុះ
អស់អ្នកណាដែលមិនស្អាតឱ្យនៅ
តែ មិនស្អាតចុះ អស់អ្នកណាដែល
សុចរិត ឱ្យនៅតែសុចរិត
ហើយអស់អ្នកដែលបរិសុទ្ធឱ្យនៅ
តែ បរិសុទ្ធចុះ”។

ខ្ញុំបានឃើញថា
គ្រប់ទាំងករណីត្រូវបានគេធ្វើការសំ
រេចសេចក្តី ដើម្បីនឹង ទទួលជីវិត
ឬសេចក្តីស្លាប់។
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានលុបចោល
នូវអំពើបាបរបស់ពាស្ត្រទ្រង់។
ទ្រង់បានទទួលនគររបស់ទ្រង់
ហើយការលោះឱ្យឆ្លងនឹងបាប
ត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់នគរនោះ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
កំពុងតែធ្វើការនៅទីបរិសុទ្ធនោះ
ការជំនុំជំរះ
បានកំពុងតែដំណើរការសំរាប់អ្នក
សុចរិត ដែលបានស្លាប់រួចមក
ក៏ធ្វើសំរាប់អ្នកសុចរិត
ដែលមានជីវិតរស់នៅដែរ។

ប្រធានបទនៃនគរនេះ
គឺត្រូវបានបង្កើតឡើង។
អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀម
ត្រូវបានចប់រួចរាល់ហើយ
សិរល្អរបស់នគរដែលនៅក្រោមស្ថា
នស្នាក់នោះ

ត្រូវបានប្រទានដល់ព្រះយេស៊ូវ
និងអស់អ្នកដែលជាទាសករនៃសេ
ចក្តីសង្គ្រោះ។
ហើយព្រះយេស៊ូវនិងគ្រឿងរាជ្យ
ជាព្រះលើអស់ទាំងព្រះ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
យាងចេញពីទីបរិសុទ្ធបំផុតនោះ
ខ្ញុំបានឮសំឡេងចង្រ្កង
ដែលនៅជាប់នឹងស្បែករបស់ទ្រង់
ហើយនៅខណៈដែលទ្រង់យាងចេ

ញូនោះ មានពពកខ្មៅងងឹត
បានមកគ្រប់ដណ្តប់អ្នក
ដែលរស់នៅលើផែនដីទាំងមូល។
នៅពេលនោះគ្មានអ្នកណាមានទោ
សនឹងព្រះទៀតទេ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានឈរ
រវាង ព្រះជាម្ចាស់ និងអ្នកមានទោស
ទ្រង់បានធ្វើការសំរេបសំរួលអោយអ្ន
កមានទោស ប៉ុន្តែនៅ
ពេលដែលព្រះយេស៊ូវ
បានចាកចេញពីចន្លោះព្រះនឹងមនុ
ស្ស៍
នោះពុំមានការសំរេបសំរួលនោះទៀ
តទេ ហើយនៅពេលនោះដែរ
សាតាំងបានគ្រប់គ្រងអ្នកមានបាបវិ
ញ។
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងធ្វើ

ការនៅទីបរិសុទ្ធនោះ

គ្រោះទុក្ខក្សមិនអាចធ្លាក់មកបានទេ
ប៉ុន្តែក្រោយពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់បាន
សំរេចនៅទីនោះ

នោះគ្មានអ្វីអាចទប់ទល់មិនអោយ
សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះបានធ្លាក់មក
ឡើយ ហើយសេចក្តីក្រោធនោះ

នឹងធ្លាក់មកលើអស់អ្នក

ដែលពោរពេញទៅដោយអំពើបាប

ដែលបានបដិសេធសេចក្តីសង្គ្រោះ

និងដែលបានស្អប់សេចក្តីពិតជាក់

ស្តែង ។

ចំពោះអស់អ្នកបរិសុទ្ធដែលបានកោ

តខ្លាចដល់ព្រះ

នៅពេលនោះបានរស់នៅ

ពីមុខភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ

ដោយគ្មានការរារាំងទៀត ទេ ។

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងទៅឯទី
លានខាងក្រៅរបស់ទីបរិសុទ្ធ
នៅស្ថានសួគ៌
ហើយទ្រង់បានយកអស់ទាំងអំពើ
បាប ដែលមនុស្សបានលន់ត្អូញ
នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅឯទីបរិសុ
ទ្ធបំផុតនោះ
អោយទៅម្ចាស់ដើមកំណើតរបស់អំ
ពើបាបវិញ គឺជាសាតាំង
ហើយវាត្រូវតែទទួលរងទុក្ខ
ចំពោះអំពើបាបទាំងនោះ។

នៅពេលនោះ
ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ
ទ្រង់បានដោះសំលៀកបំពាក់របស់
សម្តេចសង្ឃចេញ
ហើយទ្រង់បានបំពាក់អង្គទ្រង់

ដោយអារម្ភដោយដ៏ល្អបំផុត
ហើយនៅលើព្រះសិររេបស៍ទ្រង់
មានមកដំជាច្រើន
ដែលពុំទូជុំវិញដោយពពួកទេវតានៃ
ស្ថានសួគ៌
ហើយទ្រង់ក៏បានយាងចេញពីស្ថាន
សួគ៌មក។
គ្រោះកាចនោះក៏បានធ្លាក់មកលើអ្នក
ក៏ ដែលនៅឯផែនដី
ហើយមានអ្នកខ្លះបានប្រកែកមិនទ
ទួលស្គាល់ព្រះ
ព្រមទាំងដាក់បណ្តាសាដល់ព្រះ
ហើយមានអ្នកខ្លះទៀត
បានរត់ទៅឯរាស្ត្ររេបស៍ព្រះ
សមអោយគេជួយ
ដើម្បីអោយរួចពីការជំនុំជំរះរេបស៍ព្រះ
រះ។

ប៉ុន្តែអ្នកបរិសុទ្ធភ្នានអ្វីសំរាប់ពួកអ្នក
ទាំងនោះទេ

ហើយនៅពេលនោះហើយ

ដែលអ្នកមានបាប

បានសំរក់ទឹកភ្នែកចុងក្រោយរបស់
គេ

គេបានអធិស្ឋានដោយការឈឺចាប់
ជាចុងក្រោយ

ហើយបន្ទុកចុងក្រោយក៏បាន
ប្រទានដល់ពួកគេដែរ។

នៅពេលដែលអ្នកបរិសុទ្ធបានមាន
ចំណាប់

អារម្មណ៍អំពីសេចក្តីសង្រ្គោះរបស់ពួក
គេនោះ ហើយនៅពេលនោះ

សេចក្តីស្លាប់

និងជីវិតបានសំរេចរួចទៅហើយនៅ
ចំពោះពួកគេ។

មានមនុស្សជាច្រើនដែលចង់បានជីវិត ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រឹងប្រែង ដើម្បីអោយបានជីវិតនោះទេ ពួកគេពុំបានជ្រើសរើសយកជីវិតទេ ហើយនៅពេលនេះ ក៏ពុំមានលោហិតលោះបាបរបស់ពួកគេទៀតដែរ ហើយក៏គ្មានព្រះអង្គសង្គ្រោះក្នុងការទូលអង្វរ ឬសោកសង្រេង សំរាប់អ្នកមានបាបទៀតនោះដែរ។ នៅនគរស្ថានសួគ៌ បាបរូបរូមជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ នៅខណៈដែលពួកគេ បានឮពាក្យដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចថា “ការបានស្រេចហើយ”។ គំរោងការសំរាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ បានចប់រួច រាល់ហើយ

ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់
ដែលបានជ្រើសរើសយកគំរោងការ
នេះ ហើយនៅពេលដែលពាក្យ
ដ៏ស្រទន់បានរលាយបាត់ទៅនោះ
ការភ័យខ្លាច និងកិត្តិស័ព្ទបាន
មកជំនួសវិញ
ហើយពួកគេបានឮសំឡេងមកថា
“យីតពេលហើយ!
យីតពេលហើយ!”

អស់អ្នកដែលពុំបានអោយតម្លៃ
ទៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
បានរត់ទៅវិញទៅមក
ពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយ
ពីទិសខាងជើងទៅត្បូង
ដើម្បីស្វែងរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
ប៉ុន្តែទេវតាបានមានបន្ទូលថា

“ពួកគេនឹងរក មិនឃើញឡើយ”។
និងមានគ្រោះទុក្ខក្បួននៅលើផែនដី
តែវាមិនមែនជាទុក្ខក្បួន
ដោយគ្មានមូលហេតុ
ឬគ្មានទុក្ខនោះទេ តែវាគឺជាទុក្ខក្បួន
ដែលគ្មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។
ពួកគេនឹងព្រមលះបង់គ្រប់យ៉ាង
ដែលគេនឹងមានការស្រេកឃ្លានជា
រៀងរហូត។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
ពួកគេបានរីករាយនឹងទ្រព្យរបស់
លោកីយ៍ និងភ្នំសប្បាយរបស់វា
ហើយពួកគេបានបដិសេធ
ព្រះយេស៊ូវ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ដូច្នោះអ្នកដែលមិនស្អាត
និងនៅតែមិនស្អាតរហូតទៅ។

អ្នកមានបាបជាច្រើនបានភ័យខ្លាច
យ៉ាងខ្លាំង

នៅពេលដែលពួកគេទទួលរងទុក្ខ
ពីគ្រោះកាចទាំងនេះ។ ខ្ញុំពុកម្តាយ
និងមានការទាស់ទែងជាមួយកូន
ហើយកូនជាមួយនឹងខ្ញុំពុក ម្តាយ
ហើយបងទាស់នឹងប្អូន។

នៅពេលនោះឯង

សំឡេងទ្រហោយនឹងឮរំពងគ្រប់ទិស
ទីថា “គឺឯងហើយ

ដែលធ្វើអោយយើង

មិនបានទទួលសេចក្តីពិត

ដែលអោយយើងមិនបានសង្គ្រោះ

នៅក្នុងពេលនេះ”។

ពួកគេបានបែរទៅឯគ្រូគង្វាលរបស់
ពួកគេ

ទាំងពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្អ

បំខ្លឹម ព្រមទាំងស្តីបន្ទោសពួកគេថា
“ពួកឯងមិនបានប្រាប់យើង
និងមិនបានហាមឃាត់ពីការនេះឡើយ
យ

ពួកឯងបានប្រាប់យើងថាពិភពលោក
នេះ នឹងត្រូវកែប្រែជាថ្មី
ដើម្បីអោយសេចក្តីភ័យខ្លាចបានស្ងប់
ស្ងាត់

ប៉ុន្តែពួកឯងមិនបានប្រាប់យើងពីពេល
វេទនានេះសោះ

ផ្ទុយទៅវិញឯងបានប្រាប់យើងថាអ្នក
ក៏ដែលប្រាប់

និងហាមឃាត់ពីការនោះគឺជាមនុស្ស
សអាត្រក់ និងកំភូតទៅវិញ ហើយ
ថា ពួកគេនឹងបំផ្លាញយើង។

ប៉ុន្តែគ្រូគង្វាលយើង នៅពេលនេះ
យើងបានឃើញហើយ ថា

អ្នកឯងក៏មិនរួចពីទុក្ខវេទនានេះដែរ
ហើយអ្នកឯងនឹងទទួលដប់ដង
ច្រើនជាងពួកយើង។

សូមអាន អេសេគាល ៩:២-១១,
ដានីយ៉ែល ៧:២៧, ហូសេ ៦:៣,
អេម៉ិស ៨:១១-១៣ និង វិវរណៈ
១៦, ១៧:១៤។

ជំពូកទី ៣៦ -

ពេលវេលានៃការរងទុក្ខរបស់យ៉ាកុប

ខ្ញុំបានមើលឃើញពួកបរិសុទ្ធ
ថាក៏ចេញពីទីក្រុង
និងពីភូមិរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេបានមករួមគ្នារស់នៅ
ទីដាច់ស្រយាលពីគេ។

ទេវតាបានប្រទានម្ហូបអាហារ
និងទឹកដល់ពួកគេ

ប៉ុន្តែអ្នកមានបាបបានចងទុក្ខដោយ
ការស្រេកឃ្លានវិញ
ហើយនៅពេលនោះ

ខ្ញុំបានមើលឃើញអ្នកដឹកនាំរបស់
ផែនដីនេះ បានប្រជុំគ្នា
ហើយសាតាំង

និងទេវតារបស់វាបានក្រវែលជុំវិញ

ពួកគេទាំងនោះ។

ខ្ញុំក៏បានឃើញសេចក្តីប្រកាសនៅគុ
រប័ទ្ធកន្លែងថា

“ប្រសិនបើពួកបរិសុទ្ធមិនព្រមលះប
ង់ចោលសេចក្តីជំនឿរបស់គេ

ហើយបោះបង់ចោលនូវថ្ងៃបរិសុទ្ធ
ទៅគោរពថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ទេ

នោះ ពួកគេនឹងត្រូវស្លាប់”។

ប៉ុន្តែនៅពេលនេះអស់អ្នកបរិសុទ្ធ
បាននាំគ្នានៅស្ងៀម

ហើយទុកចិត្តទៅលើព្រះ

និងបានពឹងផ្អែកទៅលើសេចក្តីសន្ត
យារបស់ព្រះ

ដែលថាទ្រង់នឹងនាំពួកគេអោយរួច
ផុតពីការបៀតបៀនទាំងនេះ។

នៅកន្លែងខ្លះ

មុនពេលកាត់ទោសប្រហារជីវិត
ពួកអ្នកមានបាបបានតាមរក្សាអ្នកបរិ
សុទ្ធ ដើម្បីនឹងសម្លាប់គេ
ប៉ុន្តែទេវតារបស់ព្រះដែលមានលក្ខ
ណៈជាមនុស្ស
បានការពារពួកបរិសុទ្ធ
មិនអោយគេធ្វើបាបឡើយ។
សាតាំងប្រាថ្នានឹងបំផ្លាញរាស្ត្ររប
ស់ព្រះ
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានអោយទេវតារប
ស់ទ្រង់ថែរក្សាពួកគេ
ពីព្រោះទ្រង់នឹងបានសរសើរដំកើង
ដោយការតាំងសេចក្តីសញ្ញា
ជាមួយនឹងអស់អ្នកដែលរក្សាច្បាប់រ
បស់ទ្រង់
នៅពេលដែលមានសេចក្តីទុក្ខនៅជុំ
វិញពួកគេ

ហើយទ្រង់ក៏បានទទួលកិត្តិស័ព្ទ
នៅពេលដែលរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បាន
ងំចាំទ្រង់
ដោយមិនគិតពីសេចក្តីស្លាប់នៅជុំវិញ
ពួកគេ។

ក្រោយមក
ខ្ញុំបានឃើញពួកបរិសុទ្ធបានទទួល
ងទុក្ខខាងផ្លូវចិត្ត
ពីព្រោះពួកគេរស់នៅដោយមានពួក
អ្នកមានបាបពីទូរជុំវិញទាំងអស់
ហើយពួកគេបានប្រឈមមុខនឹងការ
ប្រឆាំងគ្រប់បែបយ៉ាង។
មានអ្នកខ្លះបានចាប់ផ្តើមភ័យខ្លាច
ថាព្រះបានបោះបង់ពួកគេចោល
ហើយបណ្តោយអោយពួកគេវិនាស
ក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នកមានបាប

ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេបានបើកភ្នែករបស់គេនៅពួកគេនឹងឃើញថាពួកគេមានសុទ្ធតែទេវតានៅជុំវិញគេ

ហើយបន្ទាប់ពីទេវតារបស់ព្រះគឺជាហ្វងអ្នកមានបាប ហើយ

ស្រីទាប់ក្រៅបង្អស់

គឺជាទេវតារបស់សាតាំង

ពួកវាទាំងនោះចង់បៀតបៀនដល់ពួកបរិសុទ្ធ

ពួកគេត្រូវឆ្លងកាត់ទេវតារបស់ព្រះជាមនសីន។

ទេវតារបស់ព្រះបានធ្វើអោយទេវតារបស់សាតាំងមានការពិបាក

ហើយទីបំផុតពួកគេក៏ត្រូវដកថយទៅវិញ។

វាក៏ជាពេលនៃសេចក្តីរុងរឿងទុក្ខវេទនា

និងពោរពេញទៅដោយភាពភ័យខ្លា
ចសំរាប់រាស្ត្របរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
ពួកគេបានយំស្រែកពីមួយថ្ងៃទៅមួយ
ថ្ងៃ

ដល់ព្រះអោយជួយរំដោះពួកគេ។
បើមើលពីខាងក្រៅយើងឃើញថាពួក
គេ

គ្មានផ្លូវចេញមកបានទេពួកអ្នកមាន
បាបបានដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកគេ
ហើយបានចំអកឡើយថា
“ហេតុអ្វីបានជាព្រះរបស់ឯងមិនជួយ
ឯងទៅ?”

ហេតុអ្វីបានជាឯងមិនទៅខាងលើ
ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់ឯងទៅ?”
ប៉ុន្តែ ពួកបរិសុទ្ធពុំបានឆ្លើយតបទេ។
ពួកគេបានមានបញ្ហាជាមួយ ព្រះ
ដូចជាលោកយ៉ាកុបដូច្នោះដែរ។

ទេវតាចង់រំដោះពួកគេអោយរួចដែរ
ប៉ុន្តែពួកគេ ត្រូវរង់ចាំបន្តិចទៀត
ហើយពួកគេក៏ត្រូវតែជិតពីពេលនោះ
ព្រមទាំងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកលា
ង់បាបសិន។

ពួកទេវតាដែលមានជំនឿនឹងការទុក្ខ
កិច្ច

ទៅលើព្រះបានរង់ចាំពេលវេលា
ហើយថែរក្សាពួកបរិសុទ្ធ។

ពេលវេលាដែលព្រះនឹងរំដោះពួកបរិ
សុទ្ធដោយអំណាចរបស់ទ្រង់
នោះបានជិតមកដល់ហើយ។

ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនរង់ទុក្ខក្នុងព្រះនា
មរបស់ទ្រង់

ដើម្បីជួយរំដោះអស់អ្នកអាត្រក់នោះ
ឡើយ។

អ្នកដែលបានរង់ចាំទ្រង់ដោយអត់ធ្មត់ និងមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជី។

ខ្ញុំត្រូវបានសំដែងអោយឃើញអំពីលោកណូអេដែលពេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ។

ភ្ញៀវបានធ្លាក់មកហើយទឹកក៏បានជន់ឡើងហើយគ្រួសាររបស់ណូអេក៏បានចូលទៅក្នុងទូកដោយព្រះជាអ្នកបិទទ្វារទូក។ ណូអេបានប្រកាសប្រាប់មនុស្សម្នាទាំងឡាយដោយជំនឿអំពីលោកយ័នេ៖

ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រឆាំងនឹងណូអេទៅវិញ។ នៅពេលដែលទឹកបានជន់ឡើង

ទូទាំងពិភពលោក ហើយបន្ទាប់
ពីមនុស្សមួយចំនួនបានលង់ទឹកស្អា
ប នោះ ពួកគេបានមើលទៅឯទូក
ដែលពួកគេមិនជឿ
ដែលមានតែគ្រួសារណាអេ នៅក្នុង
នោះ។

ខ្ញុំបានឃើញថាពាស្ត្ររបស់ព្រះ
ដែលបានប្រកាសប្រាប់ពិភពលោក
អំពីគ្រោះកាច ដែលកំពុងមកដល់
ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

ពួកគេបានប្រាប់ដល់មនុស្សលើ
លោកនេះដោយសេចក្តីជំនឿ
ហើយព្រះទ្រង់ក៏មិនព្រមរង់ទុក្ខជាម
យនឹងអ្នកមានបាបដែលធ្វើទុក្ខ
បៀតបៀនដល់អ្នកដែលមិនព្រម
គោរពសត្វនោះ
ឬទទួលត្រាវរបស់វានោះដែរ។

ខ្ញុំបានឃើញថា
ប្រសិនបើអ្នកមានបាប
បានទទួលការអនុញ្ញាត
ដើម្បីនឹងធ្វើបាបអ្នកបរិសុទ្ធ
នោះសាតាំងនិងទេវតារបស់វាទាំង
អស់ ដែលស្អប់ព្រះ
និងមានសេចក្តីរីករាយយ៉ាងក្រៃលែ
ង។ ប៉ុន្តែពួកសាតាំងគ្មានឱកាស
និងបៀតបៀនរាស្ត្ររបស់ព្រះទៀត
ទេ នៅលោកចុងក្រោយនេះ។
អស់អ្នកដែលប្រឆាំង
និងព្រះរាជសារដែលថាពួកបរិសុទ្ធ
និងត្រូវបានទទួលយកទៅខាងស្ថា
នស្នាក់ និងធ្វើជាសាក្សីថា
ព្រះបានការពាររាស្ត្ររបស់ ទ្រង់
និងបានរំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

នៅពេលដែលពួកបរិសុទ្ធបានចាក
ចេញពីទីក្រុង ហើយនិងភូមិរបស់គេ
ពួកគេបានទទួលការបៀតបៀនពី
សំណាក់អ្នកមានបាប។

ពួកអ្នកមានបាប

បានលើកដាវសម្លាប់ពួកបរិសុទ្ធ
ប៉ុន្តែដាវរបស់ពួកគេនឹងបាក់ជាកំ
ណាត់ៗ ហាក់បីដូចជាចំបើង។

ទេវតារបស់ព្រះបានការពារពួកបរិ
សុទ្ធ

នៅពេលដែលពួកគេបានយំសោក
ទាំងថ្ងៃទាំងយប់

សុំអោយព្រះជួយរំដោះពួកគេ។

សូមអាន លោកុប្បត្តិ ជំពូក ៦
និង ៧, ៣២:២៤-២៨,
ទំនុកជំកើង ៩១, ម៉ាថាយ ២០:២៣
និង វិវរណៈ ១៣:១១-១៧ ។

ជំពូកទី៣៧ - ការរំដោះពួកបរិសុទ្ធ

វាគឺជាពេលពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ
មួយ

ដែលព្រះជ្រើសយកក្នុងការរំដោះ
ស្រូវរបស់ទ្រង់

ក្នុងខណៈដែលអ្នកមានបាបបានពី
ទូជុំវិញពួកបរិសុទ្ធ

ស្រាប់តែព្រះអាទិត្យក៏បានលេចឡើង
បញ្ចេញរស្មីយ៉ាងពេញទំហឹង

ហើយព្រះច័ន្ទក៏នៅស្ងៀម។

ពួកអ្នកមានបាបក៏បានមើលទៅដោយ
មានការអស្ចារ្យ

ហើយនៅពេលនោះគេនឹងបានឃើញ
សញ្ញា ហើយភាពអស្ចារ្យ

តាមមកជាប់ៗគ្នា។

គ្រប់យ៉ាងមានលក្ខណៈខុសពីធម្ម

ជាតិ

ហើយពួកបរិសុទ្ធក៏បានសំឡឹងរង្វាន់របស់គេដោយសេចក្តីអំណរ។

ទឹកបានឈប់ហូរ
ពពកដ៏ក្រាស់ហើយឯងដ៏តបានលេច
ឡើង ហើយទង្គិចគ្នាប៉ុន្តែ
មានប្រឡោះមួយយ៉ាងច្បាស់ដែល
ពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ
និងមានសំឡឹងមួយបានចេញមក
ពីទីនោះ

ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហាក៏បី
ដួងជាទឹកដែលធ្វើអោយស្ថានសួគ៌
និងផែនដីកក្រើកឡើង។
និងមានការរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំង
ផ្ទុះខ្ពោចទាំងឡាយបានកក្រើកឡើង
ដ៏ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្លាប់

ដោយសេចក្តីជំនឿលើសារទីបី
ហើយដែលបានរក្សាថ្ងៃឈប់សំរាក
នឹងងើបឡើងពីផ្ទះរបស់គេ
មកទទួលសេចក្តីសញ្ញា
ដែលព្រះនិងប្រទានអោយដល់ពួក
គេ។

មេឃបានបើកឡើង
ហើយបានបិទទៅវិញ
ទាំងពោរពេញទៅដោយការភ័ន្តភ័
ង់។ ភ្នំបានកក្រើកឡើង
ហាក់បីដូចជាខ្យល់បក់
ហើយធ្វើអោយផ្ទាំងថ្មខ្ចាយទៅស្វា
យ។
ទឹកសមុទ្របានពុះកញ្ជ្រោលឡើង
ហើយបានបំបែកផ្ទាំងសីលាធំៗនៅ
លើដី។

នៅពេលដែលព្រះបានមានបន្ទូលពី
ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
ហើយនិងការតាំងសេចក្តីសញ្ញាដ៏អ
ស័កល្ប ជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ទ្រង់បានមានបន្ទូលមួយឃ្លាម្តងៗ
នៅពេលនោះឯងព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់បានឮខ្លួននៅពាសពេញផែនដី
។

សាសន៍អ៊ីស្រាអែលរបស់ទ្រង់បាន
ឈរមើលទៅឯទ្រង់
ព្រមទាំងស្តាប់នូវព្រះបន្ទូលដែលចេ
ញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះយេហូវ៉ា
ដែលព្រះដួងដូចជាផ្ការលាន់។
នៅចុងឃ្លានីមួយៗដែលព្រះបានមា
នបន្ទូល
ពួកបរិសុទ្ធបានស្រែកឡើងថា
“សរីរល្អ ហាលេលូយ៉ា”

ហើយមុខរបស់គេបានភ្លឺឡើង
ដោយសំរិទ្ធជឿងរបស់ព្រះ
ហើយពួកគេក៏បានចែងចាំងរស្មីដូច
ជាម៉ូសេ

នៅពេលដែលចុះពីភ្នំសីណាយដែរ
។ ពួកមានបាបមិនអាចសំឡឹង
មើលមុខពួកបរិសុទ្ធបានទេ
ដោយសារតែសិរីល្អទាំងនោះ
ហើយនៅពេលដែលព្រះពរដ៏អស់ក
ល្យ

បានប្រទានអោយដល់ពួកបរិសុទ្ធ
ដែលគោរពព្រះ
ដោយការរក្សាថ្ងៃឈប់សំរាកនោះ
មានសំឡឹងដ៏អស្ចារ្យ
ស្រែកឡើងដោយជ័យជំនះ
លើសត្វកំណាចនិងរូបរបស់វា។

នៅពេលនោះស្រាប់តែមានអំណរ
កើតមានឡើង
ពេលដែលផែនដីគួរតែសំរាក។
ខ្ញុំបានឃើញអ្នករងទុក្ខដោយព្រោះ
សេចក្តីជំនឿ បានងើបឡើង
ដោយជ័យ
ជំនះហើយបានបណ្តាច់ច្រវាក់ដែល
ចងពួកគេ។ នៅខណៈនោះ
មេដឹកនាំអំពើបាបបានពោរពេញ
ទៅដោយការភ័នភាំង
ហើយពុំដឹងថា នឹងធ្វើដូចម្តេចទេ
ពីព្រោះអ្នកមានបាបពុំអាចយល់ព្រោះ
បន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ
ហើយនៅខណៈនោះ
ស្រាប់តែមានពពួកលេចឡើងមក
ហើយក៏នមនុស្សក៏បានអង្គុយ
នៅលើពពួកនោះ។

ពពកនោះមើលទៅហាក់បីដូចជាតូច
ចមែនទែន

ហើយទេវតាក៏បានប្រាប់ថានេះគឺជា
សញ្ញារបស់កូនមនុស្ស។

នៅពេលដែលដុំពពកនេះមកកាន់
តែជិតឡើងៗនោះយើងអាចមើល
ឃើញសរសៃនិងព្រះបារមីរបស់ព្រះ
យេស៊ូវដែលទ្រង់គង់លើពពកនោះ
។ នៅជុំវិញទ្រង់ពោរពេញ

ទៅដោយកងទេវតារួមទាំងមានពល្ល
ចែងចាំងពីមកដរាបលោកដែល
ហែហាមទ្រង់មក។

ខ្ញុំមិនអាចពិពណ៌នាពីភាពអស្ចារ្យ
នោះបានទេ

នៅពេលដែលដុំពពកនោះបានរំកិល
មកជិតឡើងៗ

នោះយើងនឹងបានឃើញអង្គដែល
ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលជាព្រះយេស៊ូវ។
ទ្រង់មិនបានពាក់មកដ
ដែលធ្វើពីបន្ទានោះទៀតទេ
ប៉ុន្តែជាមកដដែលពោរពេញទៅដោយ
សិរីរុងរឿង
ហើយលើនោះមានពាក្យថា
“ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
និងព្រះលើអស់ទាំងព្រះ”
ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ប្រៀបបានដូច
ជាអណ្តាតភ្លើង
នៅក្រោមព្រះបាទទ្រង់មានលក្ខណៈ
ណាដូចជាមាស
ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ហាក់
បីដូចជាការប្រគំតន្ត្រី។
ព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ចែងចាំងដូចជាពុ

រះច័ន្ទ និងព្រះអាទិត្យ
ហើយផែនដីនេះអោនលំទោននៅចំ
ពោះទ្រង់
ហើយស្ថានសួគ៌ក៏បានលាតត្រដាង
ឡើង
ភ្នំហើយនិងកោះក្នុងសមុទ្របានរើ
ចេញពីទីរបស់វា។
អស់ទាំងស្តេចនៅលើផែនដី
ពួកអ្នកមានអ្នកធំ
អ្នកមានសេរីភាពព្រមទាំងមនុស្សមុ
នាទាំងអស់របស់ផែនដីនេះ
បានលាក់ខ្លួននៅក្នុងរូងភ្នំ
ហើយនិងក្នុងក្របីហោងថ្មភ្នំ។
ពួកគេបានសុំអោយភ្នំរលសង្កត់ពួក
គេ
ដើម្បីអោយពួកគេរួចពីព្រះភ័ក្ត្ររប
ស់ព្រះ

ហើយនិងរួចពីគ្រោះកាចដែលនឹងកំ
ពុងមកដល់ ពីព្រោះពួកគេមិនអាច
ធន់ទ្រាំបាន។

អស់អ្នកដែលមានគំរោងការ
និងសម្លាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនោះ
និងត្រូវធ្វើជាសាក្សីនៃសិរីរុងរឿងរបស់
ព្រះទៅលើពួកគេ

ហើយនៅក្នុងបណ្តាការទាំងនោះ
ពួកគេនឹងបានឮសំឡេងរបស់ពួកប
រិស្ថទូបន្លឺឡើង ដោយអំណរថា
“មើលចុះ

នេះហើយគឺជាព្រះរបស់យើង
ពួកយើងបានរង់ចាំទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះពួកយើ
ង”។

នៅពេលដែលកូនមនុស្សបានមាន

បន្ទូលទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធ
ដែលបានស្លាប់ទៅនោះផែនដីក៏បាន
នកក្រើកឡើងជាខ្លាំង។
ពួកអ្នកបរិសុទ្ធក៏បានងើបពីសេចក្តី
ស្លាប់

ព្រមទាំងបានបំពាក់នូវសំលៀកបំ
ពាក់នៃសិរីល្អ ហើយបន្តិសំឡេងថា
“ជយោ ជយោ

យើងមានជ័យជំនះលើសេចក្តីស្លាប់

ព្រមទាំងផ្ទុះខ្មោចហើយ។

ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ

តើទ្រនិចរបស់ឯងនៅឯណាទៅ?

ឱផ្ទុះខ្មោចអើយ

តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?

នៅពេលនោះពួកបរិសុទ្ធដែលមាន

ជីវិតរស់នៅ និងពួកបរិសុទ្ធ

ដែលទើបនឹងងើបពីស្លាប់ បានបន្តិ

សំឡេងទាំងអស់ថា “ជយោ
ជយោ”។

រាងកាយដែលបានពុករលួយនៅក្នុង
ផ្នូរ បានត្រឡប់មកជាមានជីវិតវិញ
ហើយអស់អ្នកបរិសុទ្ធដែលនៅរស់
បានផ្លាស់ប្រែមួយប្រាំចន្លែក
ហើយពួកគេក៏បានទៅជួបព្រះជាម្ចា
ស់របស់គេនៅលើពពក។

តើវាជាការជួបជុំដ៏ល្អប្រសើរយ៉ាង
ណាទៅហ្ន៎?

មិត្តភក្តិដែលបានបែកពីគ្នាដោយ
សារតែសេចក្តីស្លាប់
និងមិនចាកចេញពីគ្នាទៀតឡើយ។

នៅសងខាងនៃរាជរថពពកនោះមាន
នស្លាប់
ហើយនៅក្រោមនោះមានកង់រទេះដ៏

រស់។

រាជរថពពកនោះក៏បានធ្វើដំណើរឆ្លុះ
ពោះទៅមុខជាដរាប

ហើយក៏ង៉ែនោះបានបន្តសំឡេងថា
“បរិសុទ្ធ”

អស់ទាំងទេវតានៅជុំវិញនោះក៏
បានបន្តសំឡេងថា “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ
បរិសុទ្ធ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អស្ចារ្យ”។

ពួកបរិសុទ្ធនៅលើពពកនោះក៏បាន
បន្តសំឡេងដែរថា “សិរីរុងរឿង

ហាលេលូយ៉ា

ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ខ្ពស់បំផុត”។

រទេះនោះ

ក៏បានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីក្រុងបរិ

សុទ្ធ

ប៉ុន្តែមុនពេលដែលគេចូលទៅក្នុងទី

ក្រុងនោះ ពួកបរិសុទ្ធ

ត្រូវបានតំរៀបជូនបួនជ្រុងយ៉ាងត្រឹម
ត្រូវ
ដោយមានព្រះយេស៊ូវនៅកណ្តាល
។ ទ្រង់គឺជាស្នា
ហើយក៏ជាព្រះសិរសា
ខ្ពស់លើអស់ទាំងពួកបរិសុទ្ធ
ហើយខ្ពស់លើសអស់ពួកទេវតា។
ទម្រង់នៃព្រះបាមីរបស់ទ្រង់
និងព្រះភ័ក្ត្រដែលពោរពេញទៅដោ
យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់
ត្រូវបានមើលឃើញពីគ្រប់ជ្រុង។

សូមអាន ពង្សាវតាក្សត្រទី២ ២:១១,
អេសាយ ២៥:៩, កូរិនថូសទី១
១៥:៥១-៥៥, ថែស្សាឡូនីថទី១

៤:១៣-១៧, វិវរណៈ ១: ១៣-
១៦, ៦:១៤-១៧, ១៩:១៦។

ជំពូកទី ៣៨ - រង្វាន់របស់ពួកបរិសុទ្ធ

នៅពេលនោះខ្ញុំបានឃើញទេវតាជា
ច្រើនបានយកមកដាក់ជាច្រើន
ចេញពីនគរ
ដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អមក
។

មកដំបូងគឺសំរាប់រាស្ត្របរិសុទ្ធម្នាក់
ព្រមទាំងមានឈ្មោះរបស់គេ
នៅលើមកដំបូងដែរ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានហៅ
ឈ្មោះពួកគេអោយមកទទួល
មកដំបូងនោះទ្រង់បានបំពាក់មកដំបូង
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដោយព្រះហស្តស្តាំ
របស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

នៅក្នុងខណៈដែលទេវតាបានយក
ពីណាមក

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្ហាញពួក
គេ ដល់ពួកបរិសុទ្ធផងដែរ។

មេទេវតាមួយអង្គបាន
ចាប់ផ្ដើមបទភ្លេង

ហើយក្រោយមកក៏មានពោរពេញ
ទៅដោយសំឡេងច្រៀងសរសើរដំ
កើង ដោយសេចក្ដីរីករាយ។

ដៃដំបូនប្រសប់របស់មេទេវតាគ្រប់អង្គ
បានវាស់ទៅលើខ្សែពិណដែលបញ្ជូន

ចេញសំឡេងគ្រូអូនពាសពេញស្ថា
នសួគ៌។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ

ព្រះយេស៊ូវបាននាំអស់អ្នកដែលបាន
លន់ត្លបាប ទៅឯទ្វាររបស់ទីក្រុង
ទ្រង់ក៏បានបើកទ្វារនោះ

ហើយគ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលបានរ
ក្សាសេចក្ដីពិត

ក៏បានចូលតាមទ្វារនោះ។

នៅពេលនោះភ្នែករបស់ពួកគេបាន
មើលឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ

ប្តូររបស់ទីក្រុងនោះ។

ពួកគេបានមើលឃើញសិរីល្អនៅគ្រប់
ទីកន្លែង

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានទតមើលមុខ
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់

ហើយទ្រង់បានទតឃើញរស្មីចាំង
ចែងពីមុខរបស់ពួកគេ

រួចទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលថា

“អញបានមើលឃើញសេចក្តីរុងរឿងទុក្ខ
វេទនារបស់ព្រលឹងឯង

ហើយជាទីគាប់ចិត្តអញណាស់។

សិរីល្អនេះជារបស់ឯងរាល់គ្នាដ៏នៅ
អស់កល្ប

ហើយទុក្ខវេទនារបស់ពួកឯងត្រូវបាន
បញ្ចប់ហើយ។

និងគ្មានសេចក្តីស្លាប់ទៀតទេ
និងគ្មានការទ្វេឃ្លសោកទៀតដែរ
គ្មានការយំសោកទៀតទេ
ហើយក៏គ្មានការឈឺចាប់ទៀតដែរ”

។

ខ្ញុំបានមើលឃើញពួកបរិសុទ្ធបានក្នុង
វាបចុះដល់ព្រះបាទាវបស់ព្រះយេ
ស៊ូវ

ហើយនៅពេលដែលព្រះហស្តស្តាំ
របស់ទ្រង់បានអោយពួកគេក្រោក
ឡើង នោះពួកគេបានប្រគំតន្ត្រី
ដោយពិណ្ឌមានរបស់ពួកគេព្រមទ្រ
ហឹងពេញទាំងនគរស្ថានសួគ៌
ហើយពួកគេក៏បានច្រៀងដល់កូន
ចៀមផងដែរ។

ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញព្រះយេស៊ូវនាំ
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទៅឯដើមជីវិត
ហើយពួកយើងក៏បានឮព្រះបន្ទូលដ៏
ស្រទន់របស់ទ្រង់ទៀតថា
“ស្នាក់របស់ដើមនេះ
គឺសំរាប់ការផ្សះផ្សារជាតិសាសន៍នី
មួយៗ។ ចូរទទួលទានចុះ”
នៅលើដើមជីវិតនោះមានផ្លែដ៏ល្អជា
ច្រើន
ដែលរាស្ត្របរិសុទ្ធអាចទទួលទាន
ដោយឥតគិតថ្លៃ។
មានបន្លែផ្លែដែលពោរពេញទៅដោ
យសិរីល្អមួយនៅក្នុងទីក្រុងនោះ
ដែលមានប្រភពទឹករបស់ហូរនៅពីក្នុ
រោមដូចជាកញ្ចក់ដ៏ភ្លឺថ្លា។
នៅសង់ខាងទន្លេ
នៃទឹកជីវិតនោះមានដើមជីវិត។

នៅតាមឆ្នេរមាន ដើមឈើជាច្រើន
ដែលមានផ្លែផ្កាជាច្រើន។

គ្មានពាក្យណាមួយដែលអាចពិព
ណ័នាអំពីស្ថានសួគ៌បានឡើយ

នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញនោះ

ខ្ញុំស្ទើរតែបាត់បង់ស្មារតីដោយ

ភាពអស្ចារ្យរបស់ស្ថាននោះ

ខ្ញុំបានដាក់បំបិទចុះ ហើយពោលថា

“ឱសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះល្អអីម៉

លេះទេហ្ន៎

សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យ

ដែលគ្មានពាក្យណាមួយពណ័នាពី

ស្ថានសួគ៌

និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ

សង្គ្រោះបានឡើយ”។

សូមអាន អេសាយ ៥៣:១១,
វិវរណៈ ២១:៤, ២២:១-២។

ជំពូកទី ៣៩ -

ផែនដីត្រូវបានគេបោះបង់ចោល

ខ្ញុំបានមើលទៅឯផែនដីនេះ

ពួកអ្នកមានបាបបានស្លាប់អស់ហើយ

សាកសពរបស់គេបានរាយលើផែនដីនេះ។

គ្រប់យ៉ាងដែលរស់នៅលើផែនដី
បានទទួលការរងទុក្ខពីការក្រោធរបស់ព្រះ
តាមរយៈគ្រោះកាចទាំង៧
ពួកគេបានខាំអណ្តាតរបស់គេដោយ
ការឈឺចាប់

ព្រមទាំងបានដាក់បណ្តាសាដល់ពុទ្ធៈ
ផងដែរ។

អ្នកគឺជាសត្វក្លាយគឺជាសញ្ញាទាសនិងសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះយេហូវ៉ា

វ៉ា

ភ្នែករបស់គេបានបំផ្លាញនៅក្នុងរន្ធរបស់គេ

ហើយអណ្តាតនៅក្នុងមាត់របស់គេនៅពេលដែលគេកំពុងឈរមើល។

ក្រោយពីពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានរំដោះ

ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

នោះក៏ហឹងរបស់ពួកអ្នកមានបាបបានបែរជាក៏គ្នា

ហើយពិតពលោកនេះហាក់ដូចជាត្រូវបានបញ្ចប់ដោយការបង្ហូរឈាម

ចំណែកសាកសពរបស់ពួកគេបានចោលពាសពេញពិតពលោកនេះ។

ពិតពលោកនោះស្ថិតនៅក្នុងសភាពដែលត្រូវបានគេបោះបង់ចោល

ហើយទីក្រុង

និងភូមិស្រុកនានាត្រូវបានរលំចុះ
ដោយសារការរាយការណ៍ផែនដី។
ភ្នំបានរើចេញពីកន្លែង
ហើយបានបន្សល់ទុកនូវរូងភ្នំជាច្រើន

ទឹកសមុទ្រក៏បានបង្កើតអោយមាន
ផ្ទាំងថ្មនៅលើផែនដី
ហើយផ្ទាំងថ្មទាំងនោះក៏ត្រូវបានកំ
ទេច បំបែកនៅលើផែនដី ហើយក៏
បែកខ្ញែកនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

ពិតពលោកនេះ
មើលទៅហាក់បីដូចជាទិវហោស្ថាន
ដែលគេ បោះបង់ចោល
ដើមឈើត្រូវបានគេរំលំទាំងបួស
ហើយបោះចោលពាសពេញផ្ទៃដី។
នេះហើយគឺជាទីលំនៅរបស់សាតាំង
ង ព្រមជាមួយនឹងទេវតារបស់វា

អស់រយៈពេល១០០០ឆ្នាំ។
ពួកគេត្រូវបានជាប់ឃុំឃាំង
នៅលើផ្ទៃដីដែលខ្ទេចខ្ទាំរបស់ផែន
ដីនេះ៖

ហើយពួកគេក៏នឹងបានមើលឃើញ
នូវលទ្ធផលដែលគេបានប្រឆាំងនឹង
ច្បាប់របស់ព្រះ។

លទ្ធផលរបស់បណ្ឌិតដែលពួក
គេបានដាក់នៅ៖ គឺពួកគេនឹងរងទុក្ខ
អស់រយៈពេល១០០០ឆ្នាំ។

ពួកគេបានត្រឹមតែរស់នៅលើផែនដី
នេះទេ

ហើយគ្មានឱកាសនឹងទៅរុករានភព
ដទៃបានឡើយ
សាតាំងនឹងរងទុក្ខវេទនាជាទីបំផុត
ក្នុងកំឡុងពេលនេះ។
ចាប់តាំងពីពេលដែលសាតាំងបាន

ប្រព្រឹត្តិបាបមក
គេបានទទួលនូវអ្វីដែលគេមិនគួរទទួល
ប៉ុន្តែនៅពេលនេះគេត្រូវបានកាត់ចេញពីអំណាចរបស់គេ
ហើយសាតាំងត្រូវបានគេបោះបង់ចោល
អោយគេនឹកឃើញនូវអំពើរបស់វា
តាំងតែពីដើមមក។
ហើយវាក៏ត្រូវមើលទៅខាងមុខ
ដោយសេចក្តីភ័យខាច និងញាប់ញ័រ
នៅពេលដែលគេនឹងរងទុក្ខវេទនា
ដោយសារអំពើអាក្រក់ទាំងប៉ុន្មាន
ដែលវាបានប្រព្រឹត្ត
ហើយគេនឹងទទួលទណ្ឌកម្ម
ចំពោះអំពើបាបទាំងនោះ។

ហើយខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងស្រែកឡើង
ដោយជ័យជំនះពីពួកទេវតា
ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធ
ដែលមានសំឡេងដូចជាមានគ្រឿង
តន្ត្រីរាប់ពាន់គ្រឿង
មកប្រគំភ្នំពីព្រោះពួកគេបានត្រូវអា
កំណាចល្បួង
និងបៀតបៀនពីមនុស្សមក។
ហើយគ្រប់ទាំងជីវិតរបស់ពិភពដទៃ
ទៀត
ក៏បានរំដោះចេញពីវត្តមាននៃសេច
ក្តីល្បួងដែរ។

នៅពេលនោះខ្ញុំក៏បានឃើញបល្ល័ង្ក
ជាច្រើន
ហើយព្រះយេស៊ូវនិងរាស្ត្ររបស់ទ្រ
ង់បានអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ។

ពួកបរិសុទ្ធបានក្លាយទៅជាស្តេច
និងសង្ឃនៅចំពោះព្រះ
ហើយពួកមានបាបដែលបានស្លាប់
ត្រូវបានទទួលការជំនុំជំរះ
តាមអ្វីដែល ពួកគេបានប្រព្រឹត្ត។
ព្រះយេស៊ូវរួមជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់
ទ្រង់
បានចាត់ចែងអោយមានការរងទុក្ខ
ដល់អ្នកមានបាប
ទៅតាមអំពើរបស់ពួកគេ
ហើយពួកក៏បានសរសេរទុកនៅក្នុង
សៀវភៅនៃសេចក្តីស្លាប់
សំរាប់ឈ្មោះគេម្នាក់ៗ។
សាតាំងព្រមទាំងទេវតារបស់ពួកក៏ត្រូវ
បានជំនុំជំរះ ដោយព្រះយេស៊ូវ
និងពួកបរិសុទ្ធដែរ ហើយទារុណកម្ម
របស់គេនោះ ធ្ងន់ជាងអស់អ្នក

ដែលគេបានបោកបញ្ឆោតទៅទៀត
។

ក្រោយពេលអស់អ្នកដែលបានដើរ
តាមសាតាំងទទួលទោស
ហើយវិនាសទៅនោះ
សាតាំងត្រូវរងទុក្ខចុងក្រោយគេ
ហើយយូរជាងគេ។

ក្រោយពេលដែលការជំនុំជំរះ
ពួកមានបាបបានបញ្ចប់ទៅនោះ
នៅចុងឆ្នាំទី១០០០នោះ
ព្រះយេស៊ូវបានចាកចេញពីទីក្រុង
ហើយពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌បាន
តាមទ្រង់ទៅ
ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធផងដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅឯលើភ្នំធំ
ហើយក្រោយពេលដែលព្រះបាទរូប

សំ ទ្រង់ឈរនៅលើភ្នំនោះ
ភ្នំនោះក៏បានក្លាយទៅជាទីវាលរាប
ដ៏ល្អឯងលើយ។
ហើយយេងបានមើលទៅឃើញទឹក
រុងរឿងដ៏ស្អាតមួយ ដែលមានគ្រឹះ១២
មានទ្វារ១២
យើងបានស្រែកឡើងថា
“ទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យ
បានមកពីព្រះនៃស្ថានសួគ៌
ហើយវាបានមកក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះ
ហើយបានតាំងនៅលើទីវាលដ៏អស្ចា
រ្យដែលព្រះបានរៀបចំ”។

សូមអាន សាការី ១៤:៤-១២,
វិវរណៈ ២០:២-៦, ២០:១២,
២១:១០-២៧។

ជំពូកទី៤០ -

ការរស់ឡើងវិញជាលើកទីពីរ

នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូវ
និងទេវតាព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធបាន
ចាកចេញពីទីក្រុង។

ពួកទេវតាបានហែហាមជុំវិញព្រះ
យេស៊ូវ ដែលមានពួក
បរិសុទ្ធដ៏ច្រើនកុះករធ្វើដំណើរតាម
ផង។ បន្ទាប់មក

ព្រះយេស៊ូវបានហៅពួកមានបាប
ដែលបានស្លាប់ទៅទាំងភិតភ័យ
ដោយព្រះបារមីរដ៏ពោរពេញរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលពួកគេបានងើប
មកទាំងមានភាពកំសោយ
និងរូបកាយខ្ទេចខ្ទាំ
ដូចនៅពេលដែលពួកគេបានចូល

ទៅក្នុងផ្នូរដែរ។

វាមានការខុសប្លែកគ្នាមែនទែន
រវាងការរស់ឡើងវិញជាលើកទី១
និងរស់ឡើងវិញជាលើកទី២

ព្រោះថាកាលលើកទី១

នោះពួកបរិសុទ្ធបានងើបពីផ្នូរមក
ពោរពេញទៅដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ
តែលើកទី២នេះ

មានការផ្ទុយគ្នាស្រះទៅវិញ។ ស្តេច
អ្នកប្រាជ្ញ

និងមនុស្សរបស់ផែនដីនេះ

បានងើបចេញពីផ្នូរមក

ហើយពួកគេក៏បានឃើញក្នុងមនុស្ស
ស។

អស់អ្នកដែលបានបៀតបៀនដល់ពុ

រះយេស៊ូវបានមើលងាយ ទ្រង់

វាយធ្វើបាបទ្រង់

ហើយអស់អ្នកដែលបានបំពាក់មក
ដបន្ទាអោយទ្រង់នោះ
នឹងសំឡឹងមើលទៅឯទ្រង់
ដែលគង់នៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។
អស់អ្នកដែលបានស្មោះដាក់ទ្រង់
នៅពេលដែលទ្រង់បានត្រូវគេធ្វើទុក្ខ
ក្នុងនោះ បានបែរទៅឯទ្រង់
ហើយគេនឹងឃើញព្រះភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់
ដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ។
អស់អ្នកដែលបានទំលុះព្រះហស្ត
និងព្រះបាទរបស់ទ្រង់ដោយដៃក
គោល

ពេលនោះគេបានមើលទៅឯស្នាមរ
បួស របស់ទ្រង់ នៅលើឈើឆ្កាង។
អស់អ្នកដែលបានយកលំពែងទៅ
ចាក់ទ្រង់ពីចំហៀង
បានមើលទៅឯស្នាមរបួសនោះដែរ

ហើយពួកគេទាំងនោះ
នឹងបានដឹងជាក់ច្បាស់ថាម្នាក់នេះ
ហើយដែលពួកគេបានឆ្កាងនៅលើ
ឈើឆ្កាងនោះ។

នៅពេលនោះស្រាប់តែ
មានសំរែកនៃការឈឺចាប់
បានលេចមក

នៅពេលដែលពួកគេបានរត់ទៅពួន
ពីព្រះភ័ក្ត្ររបស់ស្តេចលើអស់ទាំង
ស្តេច ហើយព្រះលើអស់ទាំងព្រះ។

គ្រប់គ្នាបាននាំគ្នាពួននៅក្នុងផ្ទាំងថ្ម
ដើម្បីបិទបាំងពួកគេពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់
ដែលពួកគេបានបៀតបៀន។

នៅពេលដែលគ្រប់គ្នាបានមានការ
ស្ងប់ស្ងៀម
និងឈឺចាប់ដោយព្រោះតែសិរីល្អរបស់

សំទ្រង់នោះ
ពួកគេក៏បានបន្តសំឡេងយ៉ាងព្រម
គ្នាថា “មានពរ
ហើយអស់អ្នកណាដែលបានមក
ដោយនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះ”។

នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូវ
ដែលអមដំណើរដោយទេវតាបរិសុ
និងពួកបរិសុទ្ធបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះ
ទៅឯទីក្រុងម្តងទៀត
ហើយការយំសោក
និងការឈឺចាប់របស់ពួកគេបានសុ
វែកឡើងរំពងអាកាស។
នៅពេលនោះខ្ញុំបានឃើញសាតាំង
បានចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការរបស់វាសារ
ជាថ្មី។

វាបានធ្វើអោយរូបកាយដ៏ខ្ទេចខ្ទាំ
និងមានភាពកំសោយ
បានរឹងមាំឡើងវិញ
ហើយវាបានប្រាប់ថា
វាហើយនិងទេវតារបស់វាមានអំណាចគ្រប់បែបយ៉ាង។
វាបានចង្អុលទៅអ្នកដែលទើបតែនឹងងើបពីស្លាប់ចំនួនរាប់លាននាក់
និងអ្នកចំបាំងជាច្រើនកុះករ
ហើយនិងស្តេចដែលមានការស្នាត់ដំនាញក្នុងការធ្វើសឹក
ព្រមទាំងបានទទួលជ័យជំនះ
ក្នុងការច្បាំងក្នុងមកទៀតផង។
មាន ទាំងយក្សក៏ណាចជាច្រើន
ហើយព្រមទាំងមនុស្សដែលមានភាពកាហាន
ហើយដែលមិនដែលទទួលការបរា

ជ័យក្នុងការច្បាំងឡើយ។
មានទាំងណាប៉ុន្មានអង្គដែលពោរពេញ
ទៅដោយក្តីអំនួត
និងមហិច្ឆិតាលោភលន់
ដែលបានធ្វើអោយនគរមានភាពច្របូកច្របល់។
ពួកគេក៏បានឃើញរូបដ៏ខ្ពស់
ដែលមាននាមល្បីល្បាញ
ដែលត្រូវបានគេរំលឹកចុះក្នុងចំបាំងដៃ
។ ពួកនេះបានរំលឹកចុះ
ដោយសារតែការលោភលន់ក្នុងចំ
បាំងរបស់គេគេចង់បានអំណាច
តែគេក៏បានស្លាប់ទៅ។
នៅខណៈពេលដែលពួកគេបានងើបពីផ្ទះ
របស់ពួកគេមក
គេក៏នៅតែមានគំនិតដដែល។
សាតាំងបានពិភាក្សាជាមួយនិងទេវ

តា របស់វា

ព្រមទាំងអ្នកចំបាំងដ៏ធ្មេញរបស់គេ
ថា

“អ្នកដែលនៅក្នុងទីក្រុងនោះមានគ្នា
តិចណាស់

ហើយពួកគេក៏មិនមានកម្លាំងដែរ
ពួកយើងនឹងទៅឯទីនោះ

ហើយដណ្តើមយកទីក្រុងនោះ

ហើយយើងនឹងទំលាក់ពួកដែលរស់
នៅទីនោះចេញ

ហើយយើងនឹងបានគ្រងនូវមរតក

ហើយនឹងសិរល្អរបស់ពួកគេវិញ”។

សាតាំងក៏បានសំរេចក្នុងការបោកប

ញោតពួកមនុស្ស

ហើយវាក៏បានបញ្ជាអោយពួកគេរៀ

បចំដើម្បីនឹងធ្វើសឹកសង្គ្រាម។

ពួកគេបានផលិតអារុធ
សំរាប់ច្បាំងដោយព្រោះគេមាន
មនុស្សចំណានជាច្រើនក្នុងចំណោម
មពួកគេ

ហើយគេក៏បានបន្តដំណើររបស់គេ
ជាលំដាប់។ ស្តេចរបស់លោកឃី
ព្រមទាំងអ្នកចំបាំងបាននៅជាប់ជា
មួយនឹងសាតាំង

រួចបន្ទាប់មកគឺហ្វងមនុស្ស។
ក្រុមរបស់គេនិមួយៗមានមេដឹកនាំ
ម្នាក់

ហើយពួកគេក៏បានស្លាប់បញ្ចាក្នុង
ការធ្វើដំណើរនៅលើផែនដីដ៏ខ្លីចខ្លា
ទាំងនោះ ទៅកាន់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ។

ព្រះយេស៊ូវបានបិទទ្វារទីក្រុងនោះ
ហើយទ្រប់របស់សាតាំងក៏បានព័ទ្ធ
ជុំវិញទីក្រុង ទាំងច្បាំងផង។

ពួកគេបានត្រៀមរួចជាស្រេចនូវគ្រឹះ
បំណងអារុធ ក្នុងការច្បាំងដ៏ធំនេះ
ហើយពួកគេក៏បានរំពឹងទុកថា
នឹងមានចំណាំងដ៏ធំនេះកើតឡើង។
ព្រះយេស៊ូវព្រមទាំងទេវតានិងពួកប
រិសុទ្ធ
បានធ្វើដំណើរទៅឯកំពូលកំផែងរប
ស់ទីក្រុង
ហើយព្រះយេស៊ូវក៏បានមានបន្ទូល
ថា
“មើលចុះពួកឯងជាអ្នកមានបាបអើ
យ
នេះហើយគឺជារង្វាន់របស់ពួកបរិសុ
ទ្ធ។ ពួកបរិសុទ្ធ ចូរមើលចុះ
នេះហើយគឺជារង្វាន់របស់អ្នកមាន
បាប” ពួកទាហានរបស់សាតាំង
ក៏បានឃើញរស្មីចែងចាំងចេញពីម

កុំដររបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយបានមើលឃើញមុខរបស់ពួក
គេ នោះពោរពេញទៅ ដោយសិរីល្អ
ដែលសំដែងអោយឃើញព្រះយេស៊ូ
វ ហើយពួកគេក៏បានឃើញសិរី
ល្អរបស់ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច
និងព្រះលើអស់ទាំងព្រះផងដែរ
នៅពេលនោះ
សេចក្តីភ្ញាក់ហានរបស់ពួកគេក៏បានរ
លាយបាត់ទៅ
ហើយពួកគេក៏បានយល់ដឹងយ៉ាងច្រ
បាស់ថា ឈ្មោះនៃអំពើ
បាបគឺសេចក្តីស្លាប់។
ពួកគេបានឃើញពួកបរិសុទ្ធដែលពួ
កគេធ្លាប់បានបៀតបៀនបំពាក់ទៅ
ដោយសិរីល្អ និងកិត្តិនាម
ហើយនិងទទួលបានជីវិតអស់កល្ប

តែផ្ទុយទៅវិញ
ពួកគេនៅខាងក្រៅទីក្រុង
ដែលពោរពេញទៅដោយភាពសោ
កសង្រ្គេង។

សូមអានម៉ាថាយ ២៣:២៩, វិវរណៈ
៦:១៥-១៦, ២០:៧-៩
២២:១២-១៥។

ជំពូកទី៤១ - ការស្លាប់លើកទីពីរ

សាតាំងក៏បានរត់ទៅក្នុងកណ្តាលចំ
 ណោមហង់មនុស្ស
 ដើម្បីធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលសារជាថ្មី
 អោយពួកគេច្បាំង
 ប៉ុន្តែភ្លើងពីស្ថានសួគ៌បានធ្លាក់មក
 លើពួកគេ ហើយអស់ទាំងស្តេច
 អ្នកប្រាជ្ញ អ្នកមាន
 អ្នកក្រីទាំងអស់ក៏បានឆេះក្នុងភ្លើង
 នោះ។ ខ្ញុំបានឃើញថាមានអ្នកខ្លះ
 បានឆេះខ្ទេចទៅនៅមួយរំពេច
 ហើយមានអ្នកខ្លះទៀតបានរងទុក្ខក្នុង
 ភ្លើងជាច្រើនថ្ងៃ។
 ពួកគេបានរងទុក្ខ
 ទៅតាមអំពើដែលរូបកាយគេបានធ្វើ
 វេ។ ពួកទេវតាបាននិយាយថា

“ដង្ហែនៃជីវិត នឹងមិនស្លាប់ទេ
ហើយវានៅតែមានដង្ហែម
ដរាបណាវានៅមាន
សូម្បីតែចំណែកតូចមួយ
ស្រាប់ស៊ី”។

ប៉ុន្តែទេវតារបស់សាតាំងបានរងទុក្ខ
ជាយូរ
ហើយសាតាំងមិនត្រឹមតែទទួលបន្ទុក
ក៏
និងទារុណកម្មនៃបាបរបស់វាប៉ុណ្ណោះ
ណោះទេ ប៉ុន្តែគ្រប់ទាំង
អំពើបាបដែលពួកបរិសុទ្ធបានលន់
ត្នូ នឹងធ្លាក់មកលើវាដែរ
ហើយវាក៏ត្រូវរង
ទុក្ខចំពោះគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណ
ដែលវាបានធ្វើអោយបាត់បង់ទៅ

ហើយភាពយុត្តិធម៌របស់ព្រះក៏ត្រូវ
បានទ្រង់សព្វព្រះទ័យដែរនោះពួក
ទេវតានៃស្ថានសួគ៌
ព្រមទាំងពួកបរិសុទ្ធក៏បានបន្ទូល
ឡើងថា “អាម៉ែន”។

ទេវតាក៏បានមានបន្ទូលថា
“សាតាំងគឺជាបូស
ហើយកូនរបស់វាគឺជាមែកធាងហើ
យ នៅពេលនេះទាំងបូស
ព្រមទាំងមែកធាងត្រូវបានឆេះអស់
ទៅហើយ

ពួកគេបានស្លាប់ជារៀងរហូត
រួចពួកគេនឹងមិនរស់ឡើងវិញទៀត
ទេ

ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើពិភព
ដ៏ស្អាតមួយ”។

ខ្ញុំក៏បានមើលទៅឃើញភ្លើង
ដែលបានឆេះពួកអ្នកមានបាប
បានបញ្ចុះសំអាតផែនដីដែរ
ហើយគ្មានកាកសំណល់នៃបណ្តា
សាទៀតទេ ។

ផែនដីបានបែកខ្ចេចខ្ចាំ
នៅពេលនេះបានក្លាយទៅជាដីរាប
ហើយពិតទាំងមូលរបស់ព្រះក៏បាន
នស្មាត
ហើយវិវាទដ៏ធំក៏បានបញ្ចប់ជារៀងរ
ហូត ។

គ្រប់យ៉ាងដែលយើងមើលឃើញ
នោះសុទ្ធតែល្អ
ហើយនិងបរិសុទ្ធទាំងអស់
ហើយពួកបរិសុទ្ធទាំងក្មេងទាំងចា
ស់ ទាំងតូចទាំងធំ
ក៏បានថ្វាយបង្គំព្រះជាទីស្រឡាញ់

ហើយជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បរៀង
ទៅ។

ផែនដីថ្មីនេះគឺជាកេរ្តិ៍មរតករបស់ពួក
បរិសុទ្ធ ហើយគ្រប់ទាំងអស់នៃនគរ
ព្រមទាំងភាពអស្ចារ្យដែលនៅក្រោ
មស្ថានសួគ៌

ត្រូវបានប្រគល់អោយពួកបរិសុទ្ធរប
សព្វព្រះដ៏ខ្ពស់ទាំងអស់

ហើយពួកគេនឹងគ្រងរាជ្យរៀងរហូត
តទៅ ដរាបដល់អស់កល្ប។

សូមអាន អេសាយ ៦៦:២៤,
ដានីយ៉ែល ៧:២៦-២៧, វិវរណៈ
២០:៩-១៥, ២១:១, ២២:៣។